START

AUTHOR MOSES IBN HABIB + MORDECAI COMTINO NO. 2875

TITLE ברכת שושן
בי' עלות ההבין
+
בי' עלות ההבין

IMPRINT

CALL NO.

DATE MICROFILMED

RR

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

XEROX University Microfilms, Inc.
A SUBSIDIARY OF XEROX CORPORATION

104

LIBRARY 31E
OF THE
JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY
OF AMERICA

PRESENTED BY
MORTIMER L. SCHIFF

1500 A

Microfilmed by
PICTORIAL EVENTS

NOV 9 1942

Library Register (1931-32) pp. 170-171

A fine MS. in Spanish rabbinic characters, 248 ll., 8vo., contains the Hebrew grammar *Perah Shoshan* by Moses ben Shemtob ibn Habib. The book was completed by the author in Naples in 1484, and one of his pupils David ben Joseph Caraco copied it from the original for publication in 1511. His plans for printing evidently did not materialize. The book which is preceded by a full table of contents fills 200 leaves and deals exhaustively with the subject: the early part, taking up definitions, shows the author's interest in philosophic studies. Of this grammar only one copy, in the British Museum, was heretofore known.

Two other works by the same author found in this MS., unfortunately both incomplete, are entirely unknown. One deals with the question of vocalization from the point of view of poetry and is dedicated to a physician Ephraim. Only the first chapter of the first of its four divisions is extant.

The other book is a commentary on Maimonides' Logic and ends in the middle of chapter 5. This commentary quotes copiously from Aristotle, Averroes, Alfarabi, etc. The author repeatedly mentions the translation of Joshua ibn Vives as more correct than that of Ibn Tibbon, proving that this was a revision of Ibn Tibbon, not a plagiarism. Ibn Habib severely criticizes the commentary of Mordecai Comtino on the same book which precedes his in our MS. Comtino added to his interpretation an alphabetical glossary of the terms discussed by Maimonides, but this glossary is omitted in the edition.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

1) 1-6 מגרת ר' מאיר נרבונ' על שער קומה
ed. S. Pinsker בזכרי ילמק 30, 1864, p. 25-33.

2) 11-210 פרח שושן לר' מאיר בר שמעון
ר' מ ב"ד
copied 1511
cf. Margoliouth, Cat. Brit. Mus. III 306/7
no. 980
frequently quoted by Abr. de Balmes in מקנה חכמה

3) 213-14 ספר בכללים לקוחים ממלאכת בנקוד
בעניית פיזיקוליס הקולים בדי מתמטיס
לקנל נעתה לכבוד הלוסף ר' מפרים
יק פרק ח' מתמטיקי
unknown.

4a) 217-36a פי' ר' מרדכי כוטא שינו על שאר מלות
ההגיון למרמב"ם
ed. Slutzki, Warsaw 1865

4b) 236b-37 מפתח פיזיקיס בזה הספר לקנל
unpublished

5) 238-48 פי' ר' מאיר ן' מבון לפי' שאר מלות
ההגיון עד המלעין פי' ר'
Msimonides' Logic, unknown.
in Joshua ibn Vives
translation.
244a ובזמן הזה יש בעיר נאפל מת פי' המעתיק
כתב בשלף חו בקה

למה שה"ק הכל הולך והשלם הוא שאין חזון ממש וכו' כלל כ"ה
לכל האחרון הוא שאין חזון ממש וכו' כלל ומה קרבן נחלת כל הנזכרת
[illegible] זה. ולמה זה"ק הזעת והיורש והיוצא אחר כ' הוא כל המעשה שעליות
כשהיה שכן שיהיו בעולם אלה כי אחר אותן הדברים ה"ק ומעתה
כשעשה מעי מיכאל בו והקשה האחרון. ואחר ולעבודי ניחתין ולהבור
עיקין ית הנשך העשוק אף עשיתי השכל וילה בעבור שעשו אשר הוא רצוי
ותטהרו כי הכל שעשועים יקיים כאחרו כאחרו הראוי נא את בכורך הוא
עיה מוך הקפוק כי השמחות כולן שמיות בעשה הכבוד ולפי שהן כשעשה
המיחות אחרית ולהיכו ממנה בחורי הנביאים הפוך מאלה הוא וקיראו הכל
אוס וכיו חלקים מה בעשה רשעים וחלקים אחרים בעשה מלשעים וישנן אחר
תחוריים והיותר חשוב שבאדם הדברים והיו לחות אדם. ואחר ותחת חלצו
אלה לתקן הנשות והמושאו לעבודת ולעבודו לבאור יותר ירוץ וחכרו
שלא זה תכלי. ישראל קחני שעיר קולה וכבר ראו עליו הריב בחלק שהתחילה.
ענין שהשמיטה כל כאיש אחד. והנה הראשונה כאן זה יותר כשלמות
בעשוק ואחר יהי לא משק ריק אחה תומר לי. ואחר זה לשון. וזה הענין שריחם
משה מה שנקש ה"ק לו כיוס מתן הוריק לישראל לא הנשא אדם לעשו ואחרו
אל משלחן. ואחרים אחרו שקיחה לנקשר של הקילון. ודברים נכון לו
כאשר יתקשו תפלי דורון שהות כשלמנו כ' סור עמוק קוק עד מאד. אחלב
מנוקים האחרונה כסף תחשוב כ' השם הקבוצ ותיקו נקיים תעשה הוא עשה השמש
וכו'. עוד אחר ולכל תשכון הוא מאחרים. עוד אחר ולכן לזה זה לשוני הוא
השמש האחר שהוא הכל עב סוד הקללות והתהלות ויעוש והקבלה והקושיות
ועוד אשר בך יתפאר. והנה האחד אין לו המעוה והוא כדין כלל לכל המלוות
כ' מאחרון עצמו. והנה הקיום והעלויות שהם האחרות והכבוד אין להם תעשה ואחור

כן עד אחד

ועל אחיך הוא הכוונה האחד שהוא הכל שהכל שב כן סוד ההפלגות
והתלונות. ירצה שמלונתן בתשובתה כאשר כי הוא הברכה המלאה ומאותן
הכוונות. ימלאו הצורות באחרון ומלאן בראשון והוא אומרו ועשר והוא הכלל. ירצה
שמלאותן תשובתה כאשר שמחתה ירצה מה שעתיד והוא לו פחי כאחד ואשר
כך אתחאר כי ישראל עם משותף ובאשר כאשי זה ירצה לבאר אין יאחיך
אחור ועשה ועשהו מהלוקה כולה בראשו האחד. ואחרי והוא האחד אין לו
המלוה והוא טריך כלל לכל ההפלגות כי מלאתן ירצו ועשרי מהעשרות ואחר
והוא הענין העליונות וכו ואחר כי אחר הראשון ומלה טריך לעניך. ואחרי והוא
האדון כאן נקודות. ואין לו מכלל הכינוי פה מה שהתפלאה באלהיות
על דרך הקטור מזה הצד לו שעשר קומלה כי הוא תר' הפלגות והוא הכינוי
בהצעה זה האחרי מאחרון ואחרי עתידי מלאות קאחד על ההלבשה הקודמת
ויוצן אחשו הצבעה לתחתים בתחרית הימים והוא סוד הש"ת כי אחרי ההפלגות
כי אין בעולם כי אם שנים הלוי והנמשלות והנמשלות כלם וולת האחד ומלאות
מלאתן והוא העולם האחרון היורש הכל ועשתן והוא הכלל והקשר הכל
והלוי שכל הכל אחד בו יהי וכבר האריכו בכאור זה בתירושינו לספר הכוונות.
וזורעלבל זה לשקוע בחכמה ובאיזו שהעולמות כלם יש להם מניאותם מהחלקי
ותקון זה ואחרון שמניאותם הקשרון הוא מניאותם הקיולאט בנפש הבעור
והרוח ונשמי הנשמים והנעלות קשלם נשמתם ומניאותם הפרטי נאלה
שהוא חמרי להם הוא המניאות הזה פתוח ישיגלהם אחר העלה מהאותם
בפי מה שיתקן מהחמרי והתחלת התעלותם תהיה בספירות הענין ואל כי
יתעלו מהחמרי באופן שאמרי כי אחרו אלף תרפה הקילהו בת הענין אחר
ישמש עוד מהחמרי והוא שיראה האדם אחרי הקשלמים מן החוש ויתעלו
בשכל אל החוש הרוחני עוד אחרי הנפש לשלאך ויהעלה ויקון בשלמין
ויתיר קנפש מקנפת ויהי בקנפש בחינה כי זה שעל הילדין יקרם עד עין חלקם
מעשיהם והנה ישובו למניאותם ויהי מחשובת בהתעשיהם השכל ויתרידם טרוף
נפשות והמלחמות כולות בנדידם וכנודיהם אז התגברו מהם בשתן לא

כשאר הקלפים. ונשאר עתה לנו הקלפות הטורות מילין וקס בשלה הראשונה
הטורות אשר בשלב העושה את הטורות השלמות. והך משאר הנתירים. כי קס
הקלפות הראשונים. כי אין בכלם שום טורה יוצא בשלב התועלת. וזה לא מהנתירים
הראשונים. מלין שאחרי הנתירות כמו שיתבאר. לכן נקרא קלפות הנתירים
הראשונים. והך משאר הנבדלים. כי הוא ראוי מתחלה לתועלות בשלב
על שלב התועלת. והך משאר הנבדלים. כי הוא ראוי מתחלה לתועלות בשלב
נמצא בהם והנבדל הוא סבה לאשר בהם. ואמנם יותר התועלה בהוצאת
הנבדל. ולזה אין ראוי שיהיה שלב הטורות להן. אבל תועלות מלאות נבדל. ותועלות
העושה. ולזה אין ראוי שיהיה שלב הטורות להן. אבל תועלות מלאות נבדל. ותועלות
שאחר שהטורות נשלמו להן תועלות בשלב הם. ולהן. ותועלות בשלב הנתיב
ומלאות בשלב והוא המלאות אשר להן כאותן הטורות. ומשם נמצא הנה כאן
שיהיו לשלב הטורות שני תועלות. תועלות בשלב והוא המלאות הראשון אשר להם
הטורות הראשונות עצמן. הנה נשלים לך אחרתה תלת שהיא השלישי
תמצא יתעשה להוציא אל שקוראין נמצא באותן הטורות השבעות על השלב והם
שיהיו לשלב הטורות שני תועלות. תועלות בשלב והוא המלאות הראשון אשר להם
ומלאות בשלב והוא המלאות אשר להן באותן הטורות. ומשם נמצא הנה כאן
שאחר שהטורות נשלמו להן תועלות בשלב הם. ולהן. ותועלות בשלב הנתיב
העושה. ולזה אין ראוי שיהיה שלב הטורות להן. אבל תועלות מלאות נבדל. ותועלות
נמצא בהם והנבדל הוא סבה לאשר בהם. ואמנם יותר התועלה בהוצאת
על שלב התועלת. והך משאר הנבדלים. כי הוא ראוי מתחלה לתועלות בשלב
ולכן יוצא הטורות הקשלוקין הנה על השלב אחר הנמצא הראשון.
לחלוי. מלין שאחרי הנתירות כמו שיתבאר. לכן נקרא קלפות הנתירים
הראשונים. כי אין בכלם שום טורה יוצא בשלב התועלת. וזה לא מהנתירים
הראשונים. מלין שאחרי הנתירות כמו שיתבאר. לכן נקרא קלפות הנתירים
הראשונים. והך משאר הנבדלים. כי הוא ראוי מתחלה לתועלות בשלב
על שלב התועלת. והך משאר הנבדלים. כי הוא ראוי מתחלה לתועלות בשלב
נמצא בהם והנבדל הוא סבה לאשר בהם. ואמנם יותר התועלה בהוצאת
הנבדל. ולזה אין ראוי שיהיה שלב הטורות להן. אבל תועלות מלאות נבדל. ותועלות
העושה. ולזה אין ראוי שיהיה שלב הטורות להן. אבל תועלות מלאות נבדל. ותועלות
שאחר שהטורות נשלמו להן תועלות בשלב הם. ולהן. ותועלות בשלב הנתיב
ומלאות בשלב והוא המלאות אשר להן באותן הטורות. ומשם נמצא הנה כאן
שיהיו לשלב הטורות שני תועלות. תועלות בשלב והוא המלאות הראשון אשר להם
הטורות הראשונות עצמן. הנה נשלים לך אחרתה תלת שהיא השלישי
תמצא יתעשה להוציא אל שקוראין נמצא באותן הטורות השבעות על השלב והם
שיהיו לשלב הטורות שני תועלות. תועלות בשלב והוא המלאות הראשון אשר להם
ומלאות בשלב והוא המלאות אשר להן באותן הטורות. ומשם נמצא הנה כאן
שאחר שהטורות נשלמו להן תועלות בשלב הם. ולהן. ותועלות בשלב הנתיב
העושה. ולזה אין ראוי שיהיה שלב הטורות להן. אבל תועלות מלאות נבדל. ותועלות
נמצא בהם והנבדל הוא סבה לאשר בהם. ואמנם יותר התועלה בהוצאת
על שלב התועלת. והך משאר הנבדלים. כי הוא ראוי מתחלה לתועלות בשלב
ולכן יוצא הטורות הקשלוקין הנה על השלב אחר הנמצא הראשון.

כלומר שהוא ית' מחייב זה לעצמו שיעשה כל מצוותיו בכוונה
המאמר כשהתחלה הראשון כאשר לא השכיל אלא שמותיהם הנה היא שכלה
שהיה ופסוד. ומה שתחזיק הנה שעמו אמנם הוא אשר שכללו מן הצורות
והקיבוץ והפסוד שכשכל הראשון ושיקרוש אמנם הוא כיקרוש כזה יעשין הנה
המאמר כשהתחלה הראשון כאשר לא השכיל אלא שמותיהם הנה היא שכלה
שהיה ופסוד. ומה שתחזיק הנה שעמו אמנם הוא אשר שכללו מן הצורות
והקיבוץ והפסוד שכשכל הראשון ושיקרוש אמנם הוא כיקרוש כזה יעשין הנה
יתקדש אמן. ובביאור אחד מהכתובים הראשונים שהזכרנו הוא להודיעך שהיה
שיהיה מלך ששכללו השכלים העשרה קס צורות ומלאכות והפסוד
שכשלם כשכל כשכל האצולי אחר שיהיה כשכל אינו נכר ונלך השנה המלאות
ולכך שקס בזולת אחרים הנה צורות ממלאות המותשות מהיצוע כמלאות
היותר פחות מלקס מלאותם בחלקי מלאכת השכל האצולי. ויהיה נכלל
ממלאותם שאולים אלה מלאותם כשכלים העשרה. ויהיה עבור ממלאותם
כשכל האצולי. אלה להם כאותם השכלים מהיצוע מלשלות כמלאות כמ
יחשלות אותם השכלים כשעלף ואותם ההתחלות העשרות. שהנו על ההתחלה
אחת ביחוד היא הקטנה ככלם. הנה הידיעון אמנם לא שכל אלא שמותיהן והוא
שהשכל שמותיהן משכ לכל השלמות ביותר מושלם מהמלאות ויותר מושלם
שהיותה ופסוד. ומה שתחזיק הנה שעמו אמנם הוא אשר שכללו מן הצורות
והקיבוץ והפסוד שכשכל הראשון ושיקרוש אמנם הוא כיקרוש כזה יעשין הנה

ואלו המצוות כשלעצמן ואלו אשר יעשו שכלן מצוות הן
המצוות שיתכן בכבר שיתקיימו ויתקיים השכל אשר הוא שלם למצוות לא
שהוא שכל המצוות מכל צד שלם לשלם כשאנו רוצים שיהיה
שהוא שכל לזה שיתקיימו הן המצוות כל אחת מהן שכל בעד אשר
אבל בעד אשר לא תשכל מצוה אחת מהן שלא תשכל בעד אשר
תשכל הוא שיתקיים כי ישתנה ואלו הענינים הליוחי כו שיתקיים הנה
הנמצא קודם אחר ושלא שיתקיים כו כל המצוות שיתקיים אחר ושלא יתקיים
הפרוד אשר הזכירו החוקרים מצוות אבל השלמה לא ישתנה מהשכל קצה
ואשר שעשהו השכלים הנכונים מהלכו הוא כולל שלא יהיה פחות הנה
מכל זה שהמצוות המלוחשות הם צורות מחיבות כשלה יתקיימו ולא יתשכל
אותם כאופן קיומן תמשכת ואחר שהוא כן הנה אחד שנקרין שעור קומה
מורך המצוות כאמרם היו שלשים ער שנים עשר הנה רמזו כזה שבהיתם
שכין השלם והשלמ ולזה חברו חמש שראל ששר קומה שהמצוות כלם
קם בקומה ולבן עקרון עתה הנה נבין מזה אחתה אלהיו כי הוא יתברך לנו
המוב והוא בורך כלל לבל המלוכות כי מאחתן יצאו כבודו ואחר שהוא כולל
את כלם נאמרו בקצם שהמצוות כלם הוא המצוות כלם הוא העקיקת
המוב הנה הקומה שלה עשם ואחת ועשרים הוא אחתה שצלו לל צורו
כמצוות שלהם אשר הוא מנינם והאחתי הוא אחרות התתיב המצוות
מלמעלה ואין ספק שהעשם כלהן עראים לל שלא יוכל לעשות הכור אשר
לאל יתברך במצוות לפי הוא לל לעשות המצוות שלו בדרך הזה הוא העשם
שאחת מלאכי השרת מכבדים אותה שקדם כי היא עשם אחתה האלהות
ולמה בדרך האלכי אם הלא אך תשתה ראוי אחת אחרין לל אחרות התתיב כי
המצוות אחתה כאשר שינה השכל התשלם כי תשתה שכ מלמעלה והוא העקיקת
קיום שור העשם לל התקרב האבנה השנית עם הצורות אשר נקנין בה הראשונה
והוא ראוי לבקש אחתה לפיכו כי הצורות המלוכות ההוות בעשרות כי כל חוק
עשרה והצורות כלם המצוות קיומן כי השכל הקיומי שהו שאחר שהוא שלם

והנה משיך

ומקרב אשר לא יאות כאן לבוא אחרי הדיבור לא והוא הראוי ואחרי
הכתוב לא תתכ אותה היא אחרי כן כת כאשר נתעתק והוא השש אשר שמלתן
לא יחגר האדם לנוכח פשוט תשחר עד ומחלר והנביר כי הנביר באמצע.
הוא אחד שלבן נוכח הכרובים שהם משכן הקומה והכתפים לב הקבות והשערות
הראשות והקצה. והנה הכר אחד ישראל והם משרתי הקרבן עכ כיצ
האחד הראשי מהם הקרבן והוא אומרו שבהן דבר קשר שלהקרבן ואחריהם
כאשל האחר לבר. ואחרי כבר נתבאר הפסוק הראשון בזה. ולפי שהוא קשה
ככל זה לבאר פתר ששר קומה כאשר כורשתיך הזכירו וכבית שי״ן של
זה הכאור לא כמלתך. ואחרי של כן נתוב כמלך קומה. כי הנה כוחו כלבוש
וכל נכבד תעשה והנביא מהנוך הוא קילקיך. ירצה שהמלאות כלם הם
קומת אחד הרשם אשר יקראוהו כעגל הפלירות בב חלק וחלק המלאות
הם הנוך ומקרי הנוך והוא הטרית מחתיכו ומלוק. והוא אשר יקראוהו בפ
ששי קומה מיכותיו ומלשלה והאחור הם הרמ״ם מחלו. והנשים הם
אחותך מלאותם כן. ודע וכבן כי לשה שק״ק קאל״ת הוא נוכו השלאות
כוותך תשובת שלהם והוא אשר לא יוש זולתו והיו המלאות קשורות של
קדיך הזוהר הלהיט מחלוקו שלה בפתר ש״ר קי״ר. אחותך הנו קישטך קיום
מחריבה מקניו לתשלה נמוחה זהר כעין התשחל. ואשר לחלוק כמוחה תש
כי הישחל הוא הנהיר שכשלהטת היש והיש זיקי הוא קשכל הישט. ושכן
נקרא אור שכל והעיתוק הם הישט הנקשר כשלהטת. ולשק טאר תכריקי אכיו
שה כפתר וכל קשורות זו כזו כשלהטת קשורה בעלמה. ואחר תשק רכיו
שה כפתר הקודם לא כאל כל השלמה וידע אלה״ם אות היאור כי יעוב. ואחרי
חכמי הקבלה כאחדלק מוב לבר ומעי״כם ולפי זה יהיה הכחדות היה יהוה
שם העצם שהוא הכתוב והוא כשמו שם הפעל כל הנבראים. והנ״ות
שלשיות ושתל מנחתם והוא סוד נרול להודיעך כי הוא עורת השלם. ואחר שזכיר
קומת האדם וזם כתוב ונלבו מקר הנוך ושם מן הכתוב שר האדכוכות

צוה הלה מאמנות המלך אחד הוא בשלש למה שיהיו ע המצות ועל
היות הכלות הכלות הללו אחד הוא נכדל למה שאין מצוותן ד כי אינה
יקבלם נשים אחר • ולי שזכה להקשיב באור הרוחני יסתר מאין הנשמי יוע
אתך שם ולא יזכור אותן אשר הנה יתענין שם הכל ההתכלות השנה אחר ההתכלות
המצוות לזה אמר ושבות כתי עליך עד עברי כלומר ש יסתרו מאין המצות
קשיות עד הסתלק השנה ההתכלות עם הנפרד אמנם ורציתי אחר
אחרי מתאות שהות הכל וכבודו מלא הכל ומאחר הכל ירצה שהוא יראה
אות אחרין מצד השינוי המצוות אחר שהוא שצוותם המצוצת וצוה כולם
את כלם וכצור הפוך מהחדוש הכל מלחתן והוא אמרו כל המוצה כל וזהו
והמלוה יי יביע • ירצה שכל המצוות כי המלוה הנה יהי אחר שהם ד מצוות
ויהיה מלשונות והוא המרן אשר ויחד בן הכורית יהי וזהו והמלוה יי יביע כל
שמות המצוות אשר תמלוהו לא תשב כי זה נמנע אלא שמצות הא יהי
ועל זה נבוא סמך ש יר השירים כלו כאמרו ראשו טהם תן נואמרו כאיו ועלי
יהיו ששי קשרין כל זה אינו כי אם חלק המצוות והתשלומים ק ואמנם
עשו הנביאים המשל הנכבד והמשובח הזה אשר כאיר שהו הלקים מוכיחת
שהוא כן הענין הכתוב והשיח אינו נשם ולא נח נפשם ק יי כן נפשם ובלשון
היות הלשונות הכלות הללו אחד הוא נכדל למה שאין מצוותן ד כי אינה
צוה הלה מאמנות המלך אחד הוא בשלש למה שיהיו ע המצות ועל

הפ ונשלם שנת לאל בורא ומלם ויודע כל הגעלם והוא תי בירחו של עולם ..

טהה אור ..
תיים באורך
יוד שה כי שלך הלוי
האתיר כל מחשך כאמתי
פיקים . והשם יהברך . אדיר כאוק
ועל כל חנים אין מופלין אתה ידעתי
העטין כחיק בן יקביל ישתבע עין שבועות והפקבל
הקדש מספרי תה אל תה אחן סלה שקביל ההכרית לבתיב
ביו"ל ונתן הלא יהן והלא יכתיב בשביו ועל טהרתו זה כי ירחק שפוות התנאה
לתחת קטנה השלש וכי יתקן בכללן מן הקשרי הנאוה כי אין חוץ מאלו
ראו הנביאים על הדרך ע"ז ואת קנים הדגש ובאמצעו החוץ . ויהי אלף
אחריהם ויהי עשן ולתך את סלו שרתון שלש הדים זל נ' התלמודים הלחו
שלש קלין רומה לעגל ונשל והלקטון בחדתן שלשו הנבחל אשר קוץ נתעדו
האחד יהיה ושרב החשיל הקבר לחלש והנה יי נתב עלו לא טו והקורבים
הקשיבו זה לאחרון . ומכלם הקטר שקוץ כלין ברטה כי נכוה מעל נכוה
שומה ראוי נ' סלוב ולא אמרו שלקה התחתון בחולה כי אין שם שוף
הכוי . חומה נ' ראוי שלזה והסכך ראוי אל העלושים ולא הקבו כו כשלת
יריק וכבר מקבל אומתך מה שלת הקבו כן בתיבות ושיבא ויהה ישמה
ושהה עזיה כלזה להושיב . ותחות תחבלבור ראוי כי נ' חלק המכאוב מהאחרים
כאן שביבדין וכל אלה הקשלש לתקרון את השכל הקיבוש כאמצע וקוטן
נכבד מלחתר והקשר הנעתי בהכנה והקולה הכבוד מעל העין הטוי הקשל
ויושב הקשלש בי"ם הקוראים יי אחד ושמו אחד .. וזה סנף הלה
שבוועתן לבאר כאמת האמתי . ואלה שבא שבת שבת שבת לבל לשלף קשי
לתחת קטנה השלש וכי יתקן בכללן מן הקשרי הנאוה כי אין חוץ מאלו
ראו הנביאים על הדרך ע"ז ואת קנים הדגש ובאמצעו החוץ . ויהי אלף
אחריהם ויהי עשן ולתך את סלו שרתון שלש הדים זל נ' התלמודים הלחו
שלש קלין רומה לעגל ונשל והלקטון בחדתן שלשו הנבחל אשר קוץ נתעדו
האחד יהיה ושרב החשיל הקבר לחלש והנה יי נתב עלו לא טו והקורבים
הקשיבו זה לאחרון . ומכלם הקטר שקוץ כלין ברטה כי נכוה מעל נכוה
שומה ראוי נ' סלוב ולא אמרו שלקה התחתון בחולה כי אין שם שוף
הכוי . חומה נ' ראוי שלזה והסכך ראוי אל העלושים ולא הקבו כו כשלת
יריק וכבר מקבל אומתך מה שלת הקבו כן בתיבות ושיבא ויהה ישמה
ושהה עזיה כלזה להושיב . ותחות תחבלבור ראוי כי נ' חלק המכאוב מהאחרים
כאן שביבדין וכל אלה הקשלש לתקרון את השכל הקיבוש כאמצע וקוטן
נכבד מלחתר והקשר הנעתי בהכנה והקולה הכבוד מעל העין הטוי הקשל
ויושב הקשלש בי"ם הקוראים יי אחד ושמו אחד .. וזה סנף הלה
שבוועתן לבאר כאמת האמתי . ואלה שבא שבת שבת שבת לבל לשלף קשי

זה החמץ עבי עשרת אלפים
שהחמה חלפי ושש כוכבים

כין אויבי מעותם וחוק אריחם
אוהבי וכי קרחה קרעור אותם

השער הראשון

תשע מיתיו שנה ..

הפרק הראשון — בגיד הדקדוק ..

הפרק השני — בשאור ל מצות הלשון לשאינו הפקפי ..

הפרק הג — שיהא הקורא הלשון הקדוש ומשתדל בו וקורא בו תמיד ..

הפרק הד — בשאור מעלת הלשון וקדושתו על הלשונות הקדושים הראשונים כמה שנתבאר ..

הפרק הה — בשאור מעלת הלשון וקדושתו על הלשונות הקדושים הראשונים כמה שנתבאר ..

הפרק הו — בשאור האותיות הפנימיות לעומת החיצוניות אריך יורע"ה ..

השער השני .. מיתיו ושערים .. הפרק הא' כי תשקוד בלשון לשונות ..

הפרק הב — בשאור הכלי וכמה מיני כלים ..

הפרק הג — בשאור כלי הין — הפרק הד — בשאור כלי הקין ..

הפרק הה — בשאור כלי הכף — הפרק הו — בשאור כלי הקטן ..

הפרק הז — בשאור כלי הקיתון — הפרק הח — בשאור כלי הלוג ..

הפרק הט — בשאור כלי חלוף — הפרק הי — בשאור כלי הזר ..

הפרק הי"א — בשאור כלי הגזר — הפרק הי"ב — בשאור כלי הארז ..

הפרק הי"ג — מחלוקת בין רבי שמעון לרבנן בשאור עניני הארון וקדושתו עליהן ..

הפרק הי"ד — בשאור כלי הקטורת — הפרק הט"ו — בשאור כלי הקטן — ומשאר כלים שהיו

הפרק הי"ו — בשאור כלי הנסכים — הפרק הי"ז — בשאור כלי הלחם ..

הפרק הי"ח — בשאור כלי הנרות — הפרק הי"ט — בשאור כלי הפתילות ..

הפרק הכ — בשאור כלי המזרקות ..

השער השלישי .. הקדמה ושאלה מיתיו

והוא שיש הקדושות ..

הפרק הא — בשאור גדול הכלים — הפרק הב — בשאור קדושת הכלים ..

הפרק הג — בשאור הכלים המחוללים — הפרק הד — בשאור קדושת הכלים ..

הפרק הה — בשאור הכלים המחוללים — הפרק הו — בשאור קדושת הכלים ..

הפרק הז — בשאור הכלים המחוללים — הפרק הח — בשאור קדושת הכלים ..

הפרק הט — בשאור הכלים המחוללים — הפרק הי — בשאור קדושת הכלים ..

הפרק הי"א — בשאור הכלים המחוללים — הפרק הי"ב — בשאור קדושת הכלים ..

הפרק הי"ג — בשאור הכלים המחוללים — הפרק הי"ד — בשאור קדושת הכלים ..

הפרק הט"ו — בשאור הכלים המחוללים — הפרק הי"ו — בשאור קדושת הכלים ..

הפרק הי"ז — בשאור הכלים המחוללים — הפרק הי"ח — בשאור קדושת הכלים ..

הפרק הי"ט — בשאור הכלים המחוללים — הפרק הכ — בשאור קדושת הכלים ..

הפרק הכא — בשאור הכלים המחוללים — הפרק הכב — בשאור קדושת הכלים ..

הפרק הכג — בשאור הכלים המחוללים — הפרק הכד — בשאור קדושת הכלים ..

הפרק הכה — בשאור הכלים המחוללים — הפרק הכו — בשאור קדושת הכלים ..

הפרק הכז — בשאור הכלים המחוללים — הפרק הכח — בשאור קדושת הכלים ..

הפרק הכט — בשאור הכלים המחוללים — הפרק הל — בשאור קדושת הכלים ..

הפרק הלא — בשאור הכלים המחוללים — הפרק הלב — בשאור קדושת הכלים ..

הפרק הלג — בשאור הכלים המחוללים — הפרק הלד — בשאור קדושת הכלים ..

הפרק הלה — בשאור הכלים המחוללים — הפרק הלו — בשאור קדושת הכלים ..

הפרק הלז — בשאור הכלים המחוללים — הפרק הלח — בשאור קדושת הכלים ..

הפרק הלט — בשאור הכלים המחוללים — הפרק המ — בשאור קדושת הכלים ..

הפרק המא — בשאור הכלים המחוללים — הפרק המב — בשאור קדושת הכלים ..

הפרק המג — בשאור הכלים המחוללים — הפרק המד — בשאור קדושת הכלים ..

הפרק המה — בשאור הכלים המחוללים — הפרק המו — בשאור קדושת הכלים ..

הפרק המז — בשאור הכלים המחוללים — הפרק המח — בשאור קדושת הכלים ..

הפרק המט — בשאור הכלים המחוללים — הפרק הנ — בשאור קדושת הכלים ..

הפרק הנא — בשאור הכלים המחוללים — הפרק הנב — בשאור קדושת הכלים ..

הפרק הנג — בשאור הכלים המחוללים — הפרק הנד — בשאור קדושת הכלים ..

הפרק הנה — בשאור הכלים המחוללים — הפרק הנו — בשאור קדושת הכלים ..

הפרק הנז — בשאור הכלים המחוללים — הפרק הנח — בשאור קדושת הכלים ..

הפרק הנט — בשאור הכלים המחוללים — הפרק הס — בשאור קדושת הכלים ..

הפרק הסא — בשאור הכלים המחוללים — הפרק הסב — בשאור קדושת הכלים ..

הפרק הסג — בשאור הכלים המחוללים — הפרק הסד — בשאור קדושת הכלים ..

הפרק הסה — בשאור הכלים המחוללים — הפרק הסו — בשאור קדושת הכלים ..

הפרק הסז — בשאור הכלים המחוללים — הפרק הסח — בשאור קדושת הכלים ..

הפרק הסט — בשאור הכלים המחוללים — הפרק הע — בשאור קדושת הכלים ..

הפרק העא — בשאור הכלים המחוללים — הפרק העב — בשאור קדושת הכלים ..

הפרק העג — בשאור הכלים המחוללים — הפרק העד — בשאור קדושת הכלים ..

הפרק העה — בשאור הכלים המחוללים — הפרק העו — בשאור קדושת הכלים ..

הפרק העז — בשאור הכלים המחוללים — הפרק העח — בשאור קדושת הכלים ..

הפרק העט — בשאור הכלים המחוללים — הפרק הפ — בשאור קדושת הכלים ..

הפרק הפא — בשאור הכלים המחוללים — הפרק הפב — בשאור קדושת הכלים ..

הפרק הפג — בשאור הכלים המחוללים — הפרק הפד — בשאור קדושת הכלים ..

הפרק הפה — בשאור הכלים המחוללים — הפרק הפו — בשאור קדושת הכלים ..

הפרק הפז — בשאור הכלים המחוללים — הפרק הפח — בשאור קדושת הכלים ..

הפרק הפט — בשאור הכלים המחוללים — הפרק הצ — בשאור קדושת הכלים ..

הפרק הצא — בשאור הכלים המחוללים — הפרק הצב — בשאור קדושת הכלים ..

הפרק הצג — בשאור הכלים המחוללים — הפרק הצד — בשאור קדושת הכלים ..

הפרק הצה — בשאור הכלים המחוללים — הפרק הצו — בשאור קדושת הכלים ..

הפרק הצז — בשאור הכלים המחוללים — הפרק הצח — בשאור קדושת הכלים ..

הפרק הצט — בשאור הכלים המחוללים — הפרק הק — בשאור קדושת הכלים ..

הפרק הקא — בשאור הכלים המחוללים — הפרק הקב — בשאור קדושת הכלים ..

הפרק הקג — בשאור הכלים המחוללים — הפרק הקד — בשאור קדושת הכלים ..

הפרק הקה — בשאור הכלים המחוללים — הפרק הקו — בשאור קדושת הכלים ..

הפרק הקז — בשאור הכלים המחוללים — הפרק הקח — בשאור קדושת הכלים ..

הפרק הקט — בשאור הכלים המחוללים — הפרק הר — בשאור קדושת הכלים ..

הפרק הרא — בשאור הכלים המחוללים — הפרק הרב — בשאור קדושת הכלים ..

הפרק הרג — בשאור הכלים המחוללים — הפרק הרד — בשאור קדושת הכלים ..

הפרק הרה — בשאור הכלים המחוללים — הפרק הרו — בשאור קדושת הכלים ..

הפרק הרז — בשאור הכלים המחוללים — הפרק הרח — בשאור קדושת הכלים ..

הפרק הרט — בשאור הכלים המחוללים — הפרק הש — בשאור קדושת הכלים ..

הפרק השא — בשאור הכלים המחוללים — הפרק השב — בשאור קדושת הכלים ..

הפרק השג — בשאור הכלים המחוללים — הפרק השד — בשאור קדושת הכלים ..

הפרק השה — בשאור הכלים המחוללים — הפרק השו — בשאור קדושת הכלים ..

הפרק השז — בשאור הכלים המחוללים — הפרק השח — בשאור קדושת הכלים ..

הפרק השט — בשאור הכלים המחוללים — הפרק הת — בשאור קדושת הכלים ..

הפרק התא — בשאור הכלים המחוללים — הפרק התב — בשאור קדושת הכלים ..

הפרק התג — בשאור הכלים המחוללים — הפרק התד — בשאור קדושת הכלים ..

הפרק התה — בשאור הכלים המחוללים — הפרק התו — בשאור קדושת הכלים ..

הפרק התז — בשאור הכלים המחוללים — הפרק התח — בשאור קדושת הכלים ..

הפרק התט — בשאור הכלים המחוללים — הפרק הת — בשאור קדושת הכלים ..

הפרק התא — בשאור הכלים המחוללים — הפרק התב — בשאור קדושת הכלים ..

הפרק התג — בשאור הכלים המחוללים — הפרק התד — בשאור קדושת הכלים ..

הפרק התה — בשאור הכלים המחוללים — הפרק התו — בשאור קדושת הכלים ..

הפרק התז — בשאור הכלים המחוללים — הפרק התח — בשאור קדושת הכלים ..

הפרק התט — בשאור הכלים המחוללים — הפרק הת — בשאור קדושת הכלים ..

עשר הדברות

עשרה ושנים ושלשים חסרים

הטור הז
הטור הח
הטור הט
הטור הי
הטור הי"א
הטור הי"ב
הטור הי"ג
הטור הי"ד
הטור הט"ו
הטור הט"ז
הטור הי"ז
הטור הי"ח
הטור הי"ט
הטור הכ
הטור הכ"א
הטור הכ"ב
הטור הכ"ג
הטור הכ"ד
הטור הכ"ה
הטור הכ"ו
הטור הכ"ז
הטור הכ"ח
הטור הכ"ט
הטור הל

קשר חמישי

והוא חלק החלק הראשון מהן ואחר שנר

והרבי ההתלחות הנעלם הזעות והעבודות חלקי השרש החשוב והחסרון ההתלוה והתעבות חלקי השרש החשוב החסרון ההתלוה והתעבות

הטור מ"ב

בתלקי הקשרים לשמות והשתשה הסתלקות לשמות ולשמות השעבד...

ומושרשים לשלמים בשלמות ויוצא מאחת להחלקים נשאר ומושלם...

ובשרש ותלקת השמות הקשורים לשמות ולשמות.

בתלקת השמות בכל החלקים המחוברים לשמות ושרשים.

טעות קחתה הכללים. אשרש יעל שם השעבד תשם הקדר...

בתלקת שם הקדר לחתשה חלקים שהי הקתלמות הראשון...

בתלקת שם הקשר לחתשה חלקים שהי הראתה השמות הקשורים...

בתלקת השמות בכל הקשורים לשמות ושרשים. שם שעבד שם תקדה שם ושר...

טעות הקשורים. וכיוצא מהחלקת הקשורים בשלמות השרשים...

טעות הקשורים ושרשים והשתשה הקשורים...

טעות הקשורים הקשורים שהקשורים ושרשים ושם יוסף הקשר השמות...

טעות הקשורים הקשורים שהקשורים ושרשים ושלמים הקשר...

טעות הקשורים הקשורים שהקשורים ושרשים ושלמים הקשר...

טעות הקשורים הקשורים שהקשורים ושרשים ושלמים הקשר...

טעות הקשורים הקשורים שהקשורים ושרשים ושלמים הקשר...

המתן הוא נתקדשו הקדושים לשמים. ולא נתנו שמות מתים. והם
המתן הז הוושערך ותעשים. ואתה תחמול על עמך תושיע לנו
המתן הח כי הוא ידע יצרנו. כי עפר אנחנו. עם שלג הנצב
המתן הט כאשר ירחם אב על בנים. כן רחמת עלינו
המתן הי יהי
המתן היא החלק הב של מתים
המתן היב כשבקשתי ולא חלקין ואיש כל חלקי ואריות שלש. ושלשה עקרים לו
המתן היג כשבקשתי שמואל קדוש וכיוצא לו תהיון בריות
המתן היד כשבקשתי הפעמל וכיוצא לו תמצאו בריות הקטנים
המתן הטו כשבקשתי שמואל וכיוצא לו תמצאו בריות הקטנים
המתן הטז כשבקשתי שמואל וכיוצא לו תמצאו חלקין כאר קיימת
המתן הטח כשבקשתי המשמל וכיוצא בחלקין והמאמרות שלהם שלש
המתן הי כשבקשתי שלא נשב שמשו ואורינש ולא הנשתה
המתן הכ כשבקשתי שלא נשב שמשו ואורינש וישמח חלקו
המתן הכא החלק הג שלישי מתים
המתן הכב נתקדשו הקדושים לשמים. אף אנחנו את אלך הקברות
המתן הכג כשבקשתי שלא נשב שמשו ואורינש ולא הנשתה
המתן הכד כשבקשתי שמואל וכיוצא לו תמצאו חלקין
המתן הכה כשבקשתי שמואל וכיוצא לו תמצאו חלקין
המתן הכו כשבקשתי שמואל וכיוצא לו תמצאו חלקין
המתן הכז כשבקשתי שמואל וכיוצא לו תמצאו חלקין
המתן הכח כשבקשתי שמואל וכיוצא לו תמצאו חלקין
המתן הכט כשבקשתי שמואל וכיוצא לו תמצאו חלקין

הפטרת קדושים	[illegible]	[illegible]
הפטרת קדושים	[illegible]	[illegible]
הפטרת קדושים	[illegible]	[illegible]

קשר השני

טלית ותפילין וכו׳ עד ותשמרם לזרעו׳׳

ישרק א׳ כביאור כלל׳ כל חלק קשר זה שהקורא נוטלן׳׳

ישרק ב׳ כביאור כלל׳ כל הלקוח על הקורא קטורת׳׳

ישרק ג׳ כביאור כלל׳ כל חלק קצוי על האומן הקורא׳׳

ישרק ד׳ כביאור כלל׳ כל חלק השוכל של הקורא קשר׳׳

ישרק ה׳ כביאור כלל׳ כל חלק הכריעה כשהוא מתפלל נ״ב׳׳

ישרק ו׳ כביאור כלל׳ כל חלק קשרי ושהוא מתפלל׳׳

ישרק ז׳ כביאור כלל׳ כל חלק קשרי ושהוא מתפלל׳׳

ישרק ח׳ כביאור כלל׳ כל חלק הכריעה כשהוא מתפלל נ״ב׳׳

ישרק ט׳ כביאור כלל׳ כל חלק קשרי ושהוא מתפלל׳׳

ישרק י׳ כביאור כלל׳ כל חלק קשרי ושהוא מתפלל׳׳

ישרק יא׳ כביאור הוראות ושות לטלטל בשבת כבוזה לאחרים
לא נתברר שאות הוראות או מחמת. ובבוזה בהעלם או הרשות
או הרשות או הקיום או הקיום או הוראה נגד או הוראה נגד. או הוראות
הוראה. והאוצר נגד ונולה אלה׳׳

ישרק יב׳ כביאור הוראות לטלטל בשבת על שאלת בשבת והיו מקרי׳׳
וקורא הסבה הקבלת בגדים ויש׳׳ בחמין הורגל׳׳
ט שוב לטלטל חמרו׳׳ ובקשר זה ישלש מה שכוונו לבאר בזה
הסתר׳׳ והאחל לברכו אשאל הקשר
האלה׳ לה׳ הקדיל
ולב אנוש׳׳

אחרי קדושים

שנה התורה ק לחדש אחד המילה שם יום
עם הלבנה כן תכנס אל אשתו שלא
שהרי כתוב כי לא תקום אשה כישה ותלבש הרחץ לא יהכירו
בעלה בראשה ובשוקה יחוק. והיה פעל מן שמלת השלחנות והמרחצאות והעלמות
שלא יהיה יכולה לעבר. והלשון ישמש בזה הוא עשיה. ולא אחר כן
שהיקק כתיב כי אם טרם. ובתרגום יהיה זה הרחץ מיחמם חוץ לבית
נגיע אל העלם העשיר הזה שהוא מיוחס ומיוחד לבן נגיה החכמה
שלמה לבדו לא לאחרים. אשר בתוכתוב. ובכל אלו השמות הנזכרים
יהיה הוא הלשון. ובכל הלשונות. כן הוא יהיה ובכן עלה
הלשון. כי בשלשה הבדלים. שיש בתוכם על שלשות הלשונות. כי לית
מהשלשת השלשות כולו הוא יהיה ולזה תמצאו אומרים. כן הוא יהיה בכן הנמצא
בשלשתם. אשר הוא העבור והשמוש והעלמן שלהם. ולהכי בשלשתן תמצא
הנון נשמר. העבור והשמוש אומרים העלם השלם לקרוא ולישן ומעלות תמיד
הבדל סבבותיהן והשנוי כמנהגן. ומעלות הכלי השנוי בשם שלמן בשם
השלם עלה יי לשמוע קול השלם והם עשו את הלילה. כי הוא יהיה עשה את
השלם. הלא ישמעאל הלומדים אשר בינו ובין השלם שלם הבדל
הלומדים לבדלם השלמים. כי בהשמעת שלם השלישי ושלם נרצה
הנרצה השלם. עשו את הלילה. כי בהשמעתם השלמים השלמה
הזויות בשלם הזה השלם. כאשרו ומלאכת הכלאות שלש ומלאכת נרצה
ידים. והוא הלה שלמה והארץ השנה את הנעלם את האדמה ואת הילדי. כי
בו בזה התפעל שב דרשם נרצה ובבבל. הלמדים על שלש הזויות הלומדים
הלא. כי הכל סדור הלומדי הלומדים הלומדון שלומדה הוא סדר על שלם
עשו ושלשתן השלם אשר הוא עם השלם הנכבד. הלומד הכל הוא שלמה
והשלם שלומדה הכבוד הנשמר נשמרת לשלם כו. לא שהה שם רבר שלח

בחלק הדברים האלה התשיעי: וזה כי אחר הושע בחירתו לשבת את ישראל ולקח בא
כאן ירושלים ושמן בחירתו ית והוא שנה לאותם כתי דברי הימים האלה. ואחרי עוד שהיו
כ מלכי ישראל הנכבדים מהשרים שהיו לקבל התשובה האלה. כן השלישי לשבת
מלכה שקבלו ממה שהשמיעו ית זה מדרך השלם עם ירמיה הנביא כאה מלכי שלמן
ואחה לקח הדבר לשון אשמה כלו כי שואלי מלאכי השמים והשלמה היו כמו כי
הקשיבה והחזקה. ומלכה שאני עוברה למה כי ישבו את הארץ כלו שהשיגו שלחמה
זהו העניין הראשון. אחרי העניין הששי חלק ט הששים היו יש לנו הקלה
בלבל היה כאשר תשבו קצת הקהילות הקדושים עיב. כי הלוך תשוקתם בבל
הארץ כלומר הנפשות שהיו הולכים את ארבה הקבלה. ולכך הקהלות זה נאמר
שלמלאכים. ואשוב את שמע הקדושה ואומרו. כי כבר היו נלוקי עירה המלחים
זה הסדר. לא קבלתם זה שהשמה יהוה עלי ידי השלשה הנכבדים מהשרים
והששים נכבדי ישראל. והששים הנכבדים הישראלים כנגד השלש
עניני התורה והשירות ולא אמנם שלמה שאין אחד השלשים כלומר
וקריאתי ל לתת לבל מוכן ידי הטוב ואל יהיה עוזב מלכותו. ושאר בחכמתו
השלמה. שהיה אחרי שיתחיל מי זה שלמה שקשור השלש השלש עב זה בשלש
הן לא קדשה ידו יהיו ויה מלכי מלה בדברות מלכי השלש השלש הנה הלכה
אשר עמו בו העניין השלשים ושלשה היה הקשורים שני חלקי הממלכות
לא השלש והנשלמה וזה שהשתדלו האדם בעשות השלשה בהשלמה אשר כונך
בעשה ידיהם. כלומרו יהיו ישישה אדם בלבדי שלמה. אשר ידעה בלומרו
בלבדי של הראשונה השלשה כתי מי אדם שלמה תהיה עליה ומעשה. וידעה
בלומרו שלמה. כלומרו השנים השלשה הנכבדים שהיה בחלק לא כך תהיה
השנים בחלק לא. אין ידעה בלומרו שלמה שלא היה שלשה בחשבון ואל
אחד מלשחותם חלקי שם חנה ושה אחד שלמה. לא שהיה לו ראיון לחשבון
השלשה כתי לאחשר לא. אחד לא שהיה בשלשה הנכבדים שלמה. כי זה לא בלבי

ויקרא ויאמר ה׳ אל משה בהר סיני לאמר

חנ״ב למה נסמכה פרשת אלה המשפטים אצל פרשת הר סיני אלא מה הר סיני מה שמיעתו מפורשת בכל דקדוקיה ודקדוקי דקדוקיה אף שמיעתו של משה מפורשת בכל דקדוקיה ודקדוקי דקדוקיה ומה ת״ל בהר סיני לפי שלא נאמרו כל המצות כולן בסיני ולא נשנו כולן בערבות מואב אלא כך נאמרו בסיני ונשנו באהל מועד ונאמרו בערבות מואב ונשנו באהל מועד ונאמרו בסיני ונשנו בערבות מואב ונאמרו באהל מועד ונשנו בסיני ובערבות מואב ונאמרו באהל מועד ונשנו בסיני ובערבות מואב ונאמרו באהל מועד ונשנו בסיני וב

לחשוב

שתי השלשה שלאחריה ומזורה ושכובה וקיומה וכל מיני לשונות הכתוב
בגזל והשקרת בהן הלוה שנה שהיה לה להשתמש בהן החשלה והשלחת בהן
יצאו השלשה. ומהן בב חלוה שיופיף החשק והכוסף לביתם. הרי בב
כי [illegible] והשלשה. ויהיה לפי זה הכלב הנוסף בין הפה פלוני לאחר לב הקדש החמש שכל
חותם ושכל שמרון ומכל קיומה שלקח לא ובמסטרי חות ושבר שחיני בחלשת השלשה
ואחרון ומכל הלב לקחת חמלה ואחר חלוה שלקח. וזה הכתוב כי הכתוב הקדים כשל
לשון לקח ואיה ושבה לפי הכבר שכל ושבה לשחיני. לפי הכתוב עלמו. שלח
כוף שלחה וגלה. מלאחר שלחה שלחה לפי שלשה פי. ויתוב כי לפי שכל
חשבה שיעבה האדם. שלח לא שהיות חלשהו ושבר שכב ומכי לשחיני חשבה
לפי הלשון השלחה חלקו ושחלל להוסיף חמלה של חכלחן. ואחרון לפי שכב אחלי.
שכב כי יב כי לחלי. עלם לפי כלבה ושבה לשון השלחקות. וכל לפי יהיה שלחת
והלשה של השבה והשבים השלחקים. כי לפי כל שבה שלחקו הוא חלשל ושלח ושלחה
לפיכך. אחל לחלי. עלם עלמו כי שהי חשלחקו יחי השלחקות והשלחה. ושלה
לחלון חלשבה לחלחר השלשה לחלחר ושלשה. שבה שלה שה. לפי שהה כשה
שלחקות שלשה יחבר לחלו חלוה של השלשה שלשה שלשה. והלשה חשלחקו
חלוה של אלו השלשה כחלו שלשה שלחלת לפי השלשה. יהיה אלה שלשה
השלשה לפי הקבלה הזאת של ג פעמים. הלא כבר יהיה השלשה כשל לפי שבל
שלחר השלשה של השבל השלשה. לפי שלשה שלשה שלשה שלשה שלשה
שלה שלשבל לפי שלשה לשחיני ושה לשלשה שלשה לשלשה ושלשה
השלשה. ושלה שלשה שלשה ב השלשה השלשה שלשה שלשה שלשה
השלשה השלשה. ושלה כי שלשה השלשה שלשה שלה והשב ושלשה השלשה שלשה
שלשה שלשה יחלון שלשה של שלשה שלשה שלשה שלשה. יקשה שה שלשה
שלשה שלשה ושה שלשה שלשה שלשה שלשה שלשה שלשה שלשה שלשה

ולמחות אלה חטאים אין שלך להיכרים

הלשון הקדוש הזה ... וכי כתיב אותו
התנו אותו אלהים מכבית אבי ואהיה אלהים ואת תשכחו את תורתכם לבלתי
ושון ושון שיהיה בו לשון ברק ... לא יעלה כי שלשה שבו כתובות בתורה
ישמעו כל [illegible]חות אם אחרונים תירגע שאלה אשר ברוך עשה בכל
ינאל כי גדול כתיב ... ויש בדומה אותו ויתיצבו אחריו בלשון עד שיאמרו
שעיר ורק ואיש רואה אחרי הלעומה בדי. נאם ... יי שהיה כי לא אל רחמן ואמן
חומה הקהל הקדוש אשר בעתו ואלה מועדות לחרות ... וכתשר ראיתי עצמי
תשוב אל אחרי אשר שלחתי לקרוא ולעבדם. והיו שואלים אותו הלשון
לשאר לשם לקרוא הלשון העברי. ואם אין כתיב. שמחה תהא בעזרה של
סתם הלא שכבר עשוי בתחלה לשון יהיה לתשלומין שם יקחו חלקם ... ואם
להיות אפוי ולקחתי ולקח שלי שני. תלמידי הרב זל הגיה מורי ורבותי
כי קדמים אשר לחמו לחמם אויבים ורבים מחשבים אתו ולא נתנים אלהי. הלחם
הלא שהלכו בארבה הקדמונים מחמד זה ואמה לקיומו הם להחזיק לשמלי ולשון
אצורך לכתוב לשאול סתם לדרים אשר תשב ותשב. ילמדו. ודוד הלך
שלחתי אחותו הזן תלמידי. ר יהודה חיון ור יונה ומרדכי ובעל הלחם לשמלי
תלמידי הקלות וזה עם הקשקפה את בריות הבלתן הלזן המשלחן לשונך דבריהם
והוכיח שלמה דקדק. וזהו הלה שאתשר שלחתי לחזיק בתעבור. זה עם שתשב
אי זה יועף או סבה לקדק שבב הלשון הזה. וכן יחד הסדר לתתן יהיה ק
ם הקצר עם הכלשון וקראתי עם הסתר הזה תחת שושן לשון מבחוץ תלשו
הלה שהוא מלכתי ובני יחסלם הקדמונים אשר ובניהם יהו בזאת החכמה
בשיבוק הלשון אשר ונכלו כו היות והקדוש וקדוש העובר. כן היו ובניהם
תלמידי ושאלתי ורוחם שהתשבו עד לשרתון. וזה יחסבר הוא תחת שהשתם
לא מלת ובניהם והלומדתי שהם בחולה לדיבות ... שכי הלה שלשון

ומרים ס׳ נשען של החסר הלה. אשר לא יכבו תמיד השמנים על הכוונה
תוכן פתילת הנשמה. ותשרה עתיל כאדם עשה שעה. הילולי זה
יקבלו הכהנים. ולהו העלם והלקיח ומריקם ושתל אחד זה לעבר
ושתל ולה לשמה יקראו בשה. וכן כשירה לעבד שעות העלם והלקיח
נשמע בעבד ולהו הנבד. ואם שתל לעבד חלק תרומתו הלקוחים שהם שם
וכשירה לעבד מהם ושתל ולה. הנה יקבלו הכהנים כי כזה היה ס׳
ולא כשירה לעבד מהם ושתל ולה. הנה יקבלו הכהנים כי כזה היה ס׳
כשאר הקלה כעובדין של הלקוחי היה ס׳ ואפי׳ שיקבלו הכהנים
לחלק הכבוד אל תשקה עבודת כהן שיקבלו בלוחלי מה בשה. חולק אל קרבן.
ובכ׳ אשר הקלה כעובדין של הלקוחי היה ס׳ ואפי׳ שיקבלו הכהנים
כשירה הלוקחין שאר מנחת הנשמן כהן שיבא אחר זה. וכן כשירה הלוקחין
הכבוד ס׳ אשר יקבלו הלוקחין שהן מכאת הכבוד ס׳ הלה הקי והלה קי. וזה
ערך שיקבל הלוקח אחרון אחרת כפי הלהבנשות כפי הלה שבעשרון. הלוקח
הכבוד ס׳ אשר אין של הלוקחין הלך שהוא הלוקחין להכין הלוקח הלה שלהם. הלוקח

נשמע ריקו שהיו אחרון לה׳ הלוקח הלה. הנשך ריקו שהיו אחרון
הכבוד ס׳ נשען.

הלה הלקחין. הנשך ריקו שהיו אחרון לה׳ הלוקח הלה. הנשך ריקו שהיו אחרון
הכבוד ס׳ נשען. הלה הלקחין. הנשך ריקו שהיו אחרון לה׳ הלוקח הלה. הנשך ריקו שהיו אחרון
הכבוד ס׳ נשען. הלה הלקחין. הנשך ריקו שהיו אחרון לה׳ הלוקח הלה. הנשך ריקו שהיו אחרון
הכבוד ס׳ נשען. הלה הלקחין. הנשך ריקו שהיו אחרון לה׳ הלוקח הלה. הנשך ריקו שהיו אחרון

לקוח מלרב יוסף טוב עלם בפסוק הקודם כי התחלות וקצי דבר הלא הן הנה
קץ שלשה ושבעים. והם הנגוד והתחלות והשלמות שהם בנגד. והקצות כאשר
ראוי אל שתשתכל בשתי בני אדם הקדוש אשר נעלה שמו עליה. והוא הקדוש
הקשור העברי. ואחריו כי הקדוש קוץ. תחלה ודעו עלמה ודיה הלשון העברי
מלך עלה שיורה בשלש ולקשורה של השנים אשר בתוך הלמד להלן מן
הקשור בשתי ואחת בו ולתקיני כמו יחזקאל. וזה שתי הנמלה בשתי קדש.
ולתי שהל בנגד מלרב יוסף וקבל אלו הכללים. הנה שני הנגד הוא
קוץ תחלה. אשר הוא שם כולל לכל מיני ההתחלות שהשנות והשלמות. לחלק
אחרים וודעו עלמה ודיה הלשון. בזה הכללים תשאר התחלות לחם שנות
ואם תשנית כי התחלה הזאת לחלק תחדש ודיה הלשון לנו זולתי. ולתי
שהיה הלשון כולל לכל השנים בלשונם בעבריים. הנה לזה הוסלוק בנגד
העברי. כי הקדוש אשר אחתינו בשתי אחלים הוא לשון להשתנות
העברי לא זולתו לשון הקדש. ולתי שהלשון העברי. ולתי שהיה שתי ודיה הלשון
העברי. כבר יתהדה בך מוסכמת על הנמלה. אות ודיה הקדוש בקדש וחתולה בלשון
אשר הוא תלבן נגד לחתולה הקדושה. לפי שהוא תלבוש בשלמה הלה
שהוא יופי ועשה הקדוש בתחי עלמו ודיה הקדוש בלשונו ולקשורה של
כותב הקדוש. בבן הכללים הלה בלשון הלה שיורה בשלש ולקשורה. ושלה
שהלשון הקדושה לקדושה בלשון של השנים אשר בתוך. אבל בבר ודיה
של חלשה הכוה והיה הקדושה הזה אחרי. אם בשבוי אם בשמחה. והיה חפלת
הקדוש תלבה אות בשלה תלבה. בבן הכללים בנגד להלן הקדושה בשבוי
ואחתיו ולתקיני כמו יחזקאל. ולתי שהלשון העברי. תלך לקדוש הלשון שהוא
שנות יובל. לזה יוסף בנגד בתי הנמלה שהתי הקדוש. בשבוי בזה השלש

אחת

הסברה השלישית

ליחודין ירכין לבו לחוש שחלבו לשון יחתוך בחולו אלא שיש חלק העב הירחשון מן
הירחשון. ואחוש העב קשה ואינו שחיט להטיח והעלאה הלשון ויניח בחול לשון כלב
נב זה לא יאכלו. אם שחוט בחכתן מקרי ליקין. אם שחוט יחידי. אם חוט כפורת
אין ליקין. הנה יחיעם היוצן כלב הלשון לשון עורב ירכיו ובם לוקש עירו ושחר לקוטו
אלהי אם אלך או כתלשון הלשונות. ואם חולכין יחיעם אחלי הוסיו לשון. וזה מלמדנו.
ואם אלך יחידי. ואלמלי חיין לא ריצה ידיש מלישי. ליין ראלו שמחתיך על מיחלין ק יקין
הנה יחיעם לך יחיעלות לשון טל. לא מלך שלחותן יחידים לשון לחך שלך ידבר
אלהי ידבר. ולא יחלך שלחותן יחידים. כי יחנה אכובאור בן אלחתאל הקסים
שחיש הנשר לא היה כשל לשון טל. ועבא נשא שלחות נלחין כשל החכלות
ולא חולכך לעלות לשון ולא התעורר לאי. עד שהיה אחלי אין אחר מלחין כשל
לשון והיה קשה אחלי להבין דברין השחל לעלות שהיו כחיך המיוחס. ואלו הקלין
היה אחד הלשון כי חוא כל אחלי חיוחן יחידי. לא התעורר לחוש לשון עד אשר נראה
חוא והשלך להכיה סוחה כעיני ידבר ולחנין שלא אחד אשר שהיה המלך. יכי כל
רוה שחשיע בשלו. ואין ספק כי כנפי אשר האשרו לעלות שלשון יחוחן כשלמו
וכן כנ כשוף עד אשר שחלבלה לשוש רוח הכלגב. ואשר עמדו כל כת יחלל
הדבר שה כשלבל לשוף והשחלו ולשחיך לשלשי רשוף חסדוש לא שחרש לשון
שהלשו טל. ואל שסגר עוך יחלש חזק. כי היה חלחכלות הלולים שנתן לחים
כלשון שלש כתם חלקות הלשון. הנה זה חולכך חלש חלך. וזה כי הכלים הישנים
לשון חויבו להרכבתהים ואנו לך אף אם לא היה חלדבר כל יחיו. ולולה לא. יחמו
הכלים הללה לחכלות הקשין יחוך והלבלגם שרי אבין טל וכחציו. ועוד כי כלך
יחלכו אלה הכלים אל קרובים להם לשאר הבית וכשר ראוי קלת שחחת ידבו
עבו אחים כשרים שלה. אבלולה שהיו חלשון אין בזה ספק.
וכן עקר דברו שלהו שכתב שהיה לשון הוא שקיק לעוק. לא שחרובים
היה שלה ושל דבריה רצו להוכיח ושחתי היתכנות היתה חשלי כלשון

עשין אחר ולא יהיה לך ושאר כתובות התורה והקבלה וכו עקרין כשמותיהן הקדוש
אל אלהיכם ואתם יהיה הענין הקודם וכו ענין עצמו שנאמר שלשה
והיתה וכל אחד מהם בפני עצמו ואחרון לעשה כולם עקרין לעשות הקודם הקדוש ונכתב
וכו עקרין לקדושים אחרי כתיבתן. לעתיד וישכב ושלשתן ואחרון וכו. ומפני הקדושה
הקשה של כבוד. הוצרכו לאחרון אחר בעשרה שהרי שכינה במקדש שהיה
הקודש הזה הוצרכו להתקדש והרחיקו אלף אמה מכל הסביבות לשון
הקדוש שנאמר כשנתן הקדוש ואין הענין כן. אלא הוצרכו להתקדש והתרחק
אלף ובא הכתוב ולמדנו שכשם הקדוש בקדושה הקודמת עבודת
הקדוש שהיה הקודש הוצרכו להתקדש והתרחק אלף ובא הכתוב ולמדנו
זה. ואמר אחרי שהקדוש לשון הקדוש לפי שאין לשון הקדוש והקבלה שהיה קדוש. ולפי
שאין דרך להשתמש לשון הוא אלא שהוצרכו בו אי זה שהיה אז תכוד. ובא לומר
בכל הקדוש שיהיה להם התורה והקבלה הקדוש עם היותם קדושים. והשוה הכתוב
בכולם. ואחר לשון שיהיו בו אחרון לאחרון שיהיו בני אחרון הכשרים. אחרים יהיו שם
שלו ושאין כמותם. ואל תיקונים שבתוכם ושמותם. ואל עם ועם לשונו. ואחרים
יתומי לאחרון שלו ושאין כמותם. ושנאמר אחר אחרי ויש לפרש לפי שהוא לשון אחרית
הוא ואחרון זה סופו שאחריתם עקרון לשון הקדוש לפי שהוא לשון הפך הקדוש
כאחרון וקדוש שהוא לשון ואחרון. קדוש תהיו לי. וכן לפי שהוא לשון אחר יורה
כי כאחרון הקדושים קדוש. כאחרון וכאחרון שלשה. לזה עיר קדוש. עיר קדושך
ירושלם עיר הקדוש. ואחר היה שיקדש לשון אחר אל לשון אחר. שהוא. אחר לפי
שהוא קדוש כשהוא עקרון סופו לשון הקדוש על הקדוש וכבר הזכרנו. ואם
השואל של כבוד. הוא הקבלה לפי שהוא כשהוא כאחרון. אין יקשה לך כי
הלשון כשהוא הוא קדוש באלה שהוא של הפך אין אחרון. ומקרא לפי שיש
כבוד. הקדוש שהוא הפך שלא שהוא קדוש. ונפרש שהוא כשנתן
כבוד. הקדוש והקבלה קדוש עם היותם קדושים. והשוה הכתוב
בכולם. ואחר לשון שיהיו בו אחרון לאחרון שיהיו בני אחרון הכשרים. אחרים יהיו שם
שלו ושאין כמותם. ואל תיקונים שבתוכם ושמותם. ואל עם ועם לשונו. ואחרים
יתומי לאחרון שלו ושאין כמותם. ושנאמר אחר אחרי ויש לפרש לפי שהוא לשון אחרית
הוא ואחרון זה סופו שאחריתם עקרון לשון הקדוש לפי שהוא לשון הפך הקדוש
כאחרון וקדוש שהוא לשון ואחרון. קדוש תהיו לי. וכן לפי שהוא לשון אחר יורה
כי כאחרון הקדושים קדוש. כאחרון וכאחרון שלשה. לזה עיר קדוש. עיר קדושך
ירושלם עיר הקדוש. ואחר היה שיקדש לשון אחר אל לשון אחר. שהוא. אחר לפי
שהוא קדוש כשהוא עקרון סופו לשון הקדוש על הקדוש וכבר הזכרנו. ואם
השואל של כבוד. הוא הקבלה לפי שהוא כשהוא כאחרון. אין יקשה לך כי
הלשון כשהוא הוא קדוש באלה שהוא של הפך אין אחרון. ומקרא לפי שיש
כבוד. הקדוש שהוא הפך שלא שהוא קדוש. ונפרש שהוא כשנתן

ורש"ן

ואלו הן השיעורין שהשלישי הלוסרלי מהאלקש"י נסתירה ונמוחה לקרוץ
לזה אחרון ולא כלב עב ועם כשיעין שזה מורה הכונה סתי הדברין והסטפלה
לא נשמע ואחר שיתקבלו תלקו התקבלה והתקבלו עם זה הלה לא הלחוק
הקלשין עתה לבדר הלחוק הנתקבל הנה בשלמה אחד נגד אותה בשה לא
פירוש תוכנת הסטפלה על הקול הלישי. כלי תוכר אחד מן הלהשלשי הה הל
השלי הקרוב ואחר שלזה עקרו אחר מחבר שהוא אחד ופירוש על הקול הלישי
רלה בזה כי הלחוק בשלמה עשה לא תמיה על הקול הלישי.. והה נגד
זה שלמה בחכמתו השלשי רבים הלישון מלך סנגר כי אין סתם שהלחוק יתן בשמות
והתקסוב ההלחוק. והה הרבתם ילון. והך כשלמה הלסוב ובחכמה הנגדר. וכן לא
שעשה בהחלחוק. וזה כי הפירוש אחד על אי זה הלש שיהיה. ואחד על ידלחלה
לחלה פירוש אחד להש. ושל הקפים הה הלחוק כחלה. הל נפש של ירבן יהיו
פירוש בחכמה. ומלת זה מורה. הלש מלך הכתוב. כי אין לחלה מלך שהלא אחד
היותה בשלמה בחכמה. כי הה אחד מהיות הלחוק ואחריה זמן הב שהיה לא
מהחלו הלחוק. ושבא היה שוחק של כי הלחלה שהיה אחד ומן בשלמה. ואחר
כי הרוחלים והלוש אין להם עקרות ויתכן של אחד שיהיה הנגד הלחלה לאחד
הלשלי כלחלה הלחוק הלחיים נחסטפלה של הקול הלישי.. ראה הלשלישי זה שיהיה
לנגדי הלחוק הקלשין ואין שכן. והיה ראוי שיהלה לחלה של הקול הלישי.
הל כ נגדי אין קלש הלחלה. וזה כי לחוק הלשתכת לא לבד תורה של הקול
הלישי. כי נם של הלחלה שהה לקש הלחוק והתקבה ויתכה על סתם הלחלה
שלחלה סתם והלשתי קול כלל. וכן תורה הלחוק הלסתכת של הקול הלשי הלישי
נגדין. ובה שכן בלב שהתכלל.. הה אחד הלחוק הסטפלה. והנה לא כלל
בנגדי הוא הלחלה הלשי הלחוק של הלשתי. לא שלש הלחוק שהלחוק הלשלש
לא תורה של הקול הלישי. אם לא כשישעה הלחוק בלחוק הלשתי אי הלחלה
הלשלישי כלו הלי בשלמה הלישה הלוחוק. אבל לא יתכן. הלפני זה הלחוק הלחוק

ויסרוהו ואיך יחזיקו החכם הזקן את מצות הקרבנות והמנחות והנסכים וכל
הלבב לעשות רצונך עכ ועוד שחוץ לזה עוד יש ג' טעמים אחרים שלשת
מהן אלו יתחו הקרבנות ועשות מחשבה קרבן ולא יתחייבו הקרבן והקרבן
לכוון לשמה שיעלה: ואחת מהסבות ההם כי הנה כבר הושם שהעם
הארץ ילמוד. הנה שלמה ומלות אשר הקריב המקטיר והמכבד ישוב הקרבן
כליותיהן והחלבים והחשמנים והמרוחות לבל יניח החסר לשחטי הקרבן
אחר. או תחת לזה לאחר. וכבר נאמר בזמן ירמיהו בשחטו שה כי עשה העוף
כזאת והזיקו הקרבנות ישחטו בלא ראיה שהוא עלינו הזמן הנקוב. כי הכלבים
והשועלים. והנה הקרבנות ישחטו בלא ראיה שהוא עלינו הזמן הנקוב. כי הכלבים
כאלה יעשהו. אלא שאם עברו הקרבנות כי עברו ונכנסו בין הקרבנות
זה הזמן. ושוב שלא יעלו כשעברו. ויכין בלקיהו. זה הפסוק יעשהו. אלא
רב. ושאל אחיו רב. אלא. ושב ויקיהו כשעבר בהמתו בלאים. וו בלקיהו. ואחרי
ושוב כי הושעלים אחיהם ירצו אותם ואחיהם ויכין בלקיהו. וזה לשונם. אחיהם
בין הקרבנות ובעלם ובעוף. ולא נשאר בו חלק. ירצו אחיהם הנקוב.
ואחלקן תשלם. כי הלא כבר ירצו לכל חלקן. הנה הוא בעלם ודרשו בו אין
בין הקרבנות ובעלם ובעוף. ולא נשאר בו חלק. ירצו אחיהם הנקוב.
ושוב כי הושעלים אחיהם ירצו אותם ואחיהם ויכין בלקיהו. וזה לשונם. אחיהם
רב. ושאל אחיו רב. אלא. ושב ויקיהו כשעבר בהמתו בלאים. וו בלקיהו. ואחרי
זה הענין. ושוב שלא יעלו כשעברו. ויכין בלקיהו. זה הפסוק יעשהו. אלא
כאלה יעשהו. אלא שאם עברו הקרבנות כי עברו ונכנסו בין הקרבנות
והשועלים. והנה הקרבנות ישחטו בלא ראיה שהוא עלינו הזמן הנקוב. כי הכלבים
כליותיהן והחלבים והחשמנים והמרוחות לבל יניח החסר לשחטי הקרבן
אחר. או תחת לזה לאחר. וכבר נאמר בזמן ירמיהו בשחטו שה כי עשה העוף
לאיך ילמוד. הנה שלמה ומלות אשר הקריב המקטיר והמכבד ישוב הקרבן
לכוון לשמה שיעלה: ואחת מהסבות ההם כי הנה כבר הושם שהעם הארץ
נתן אלו יתחו הקרבנות ועשות מחשבה קרבן ולא יתחייבו הקרבן והקרבן
הלבב לעשות רצונך עכ ועוד שחוץ לזה עוד יש ג' טעמים אחרים שלשת
מהן אלו יתחו הקרבנות ועשות מחשבה קרבן ולא יתחייבו הקרבן והקרבן
לכוון לשמה שיעלה: ואחת מהסבות ההם כי הנה כבר הושם שהעם
הארץ ילמוד. הנה שלמה ומלות אשר הקריב המקטיר והמכבד ישוב הקרבן
כליותיהן והחלבים והחשמנים והמרוחות לבל יניח החסר לשחטי הקרבן
אחר. או תחת לזה לאחר. וכבר נאמר בזמן ירמיהו בשחטו שה כי עשה העוף
כזאת והזיקו הקרבנות ישחטו בלא ראיה שהוא עלינו הזמן הנקוב. כי הכלבים
והשועלים. והנה הקרבנות ישחטו בלא ראיה שהוא עלינו הזמן הנקוב. כי הכלבים
כאלה יעשהו. אלא שאם עברו הקרבנות כי עברו ונכנסו בין הקרבנות
זה הענין. ושוב שלא יעלו כשעברו. ויכין בלקיהו. זה הפסוק יעשהו. אלא
רב. ושאל אחיו רב. אלא. ושב ויקיהו כשעבר בהמתו בלאים. וו בלקיהו. ואחרי
ושוב כי הושעלים אחיהם ירצו אותם ואחיהם ויכין בלקיהו. וזה לשונם. אחיהם
בין הקרבנות ובעלם ובעוף. ולא נשאר בו חלק. ירצו אחיהם הנקוב.
ואחלקן תשלם. כי הלא כבר ירצו לכל חלקן. הנה הוא בעלם ודרשו בו אין

כתב כי בהתחה הראשונה לשון יש אומרים אבל עכשיו אומרים הנקוד
הזה ולפי הקרוב והמשמע הוא לפי הקמץ והחולם הוא הנכון והאמיתי
והראיה על זה שכתב התרגום כאן נקמת שהוא לשון נקמה הוא מפעל. ולפי
כי כשהוא לשון לפניו אם נקוד בחולם כתב שהוא הלשון כי ברך הוא כאן
נקוד היה הנקוד. ועוד על זה שכתב שהוא לשון נקמה חולם וקמץ
נכון כי הלא בתורת כאן כתוב אותו. והיה אם כאן לפניו הנקוד בחולם
הנקוד. ואם כתוב בקמץ הקמץ והחולם הוא הנכון והאמיתי והמדוקדק
כשהוא לשון נקמה. ולא שהוא זה חדש יקדמה לפעמים והולכים אחריו
שהמקדקים מלומדים בכתוב. כי הקמץ מורה שהוא לשון זכר והחולם
שאינו כן הוא. וכן הוא שהוא לשון נקבה: זהו מה שראיתי להכיא בזה
הפרק. התרגום הקראלי שלשון לשון נקמה הפי כל הקלשהבאוש"ם וזה
לשון העברי אשר אותיו בכאורן.. כל הלשון הקראלי
הפכיהו של הי"ות אותיות הלשון הקראש"ם יחלוף והם יבנבן והחיך והלשון וקושי
והשפה. והשלשה הראשונות שבהם אין שום כלי יעמוד מהתרפס והכתישה הילוחך
ואם בלעה שיחפשו לחיך אותה. כי לא יתלמד אלו הכינו שהחיך קונה קשיעת הלשון אין
לה הפה כלי שהוא מלא הוראה והוא שכתב ולשון. כי אין לשיעת הלשון יותר לחותב
אלא עד שיקראהו אותה נקבה. וזה לשיעור כלי הקשיעה הישנה הלקיה כי לא הקשיעה
הראשה. וכבר פורש בכלל של הקדמה שישנה לחי הלשון כלו שהיא לאכוחלה מהנשנה
ואל אחיך "חפשו אותה לחיך ביחוד. והכינו לה החיך הקשיעה הקודמה ולפיה יקרא
הקשיעת הלשון. וכן נראה ששניהם כאחד ואין אחד יותר. ושפת אחיך על אחיך
קורו כאה כי החיך הוא הכלי אשר יקיש בו חוץ הקשיעה. ולא שיקיה הוא הכלי הלוחך
לחוץ הקשיעה אחד הוא הכלי הנקרא הלשון הקראש"ם. שלפי
הקשיעה כאן הוא הלשון הקראש"ם. כי הקמץ מורה שהוא לשון זכר והחולם
שהוא הקמץ הוא לשון נקבה. ואין הכי נמי שהוא לשון נקבה. כי הקמץ
הוא הנכון והאמיתי והמדוקדק כאשר הוא. ולא שהוא זה חדש יקדמה לפעמים והולכים אחריו
שהמקדקים מלומדים בכתוב. כי הקמץ מורה שהוא לשון זכר והחולם
שאינו כן הוא. וכן הוא שהוא לשון נקבה: זהו מה שראיתי להכיא בזה
הפרק. התרגום הקראלי שלשון לשון נקמה הפי כל הקלשהבאוש"ם וזה
לשון העברי אשר אותיו בכאורן.. כל הלשון הקראלי
הפכיהו של הי"ות אותיות הלשון הקראש"ם יחלוף והם יבנבן והחיך והלשון וקושי
והשפה. והשלשה הראשונות שבהם אין שום כלי יעמוד מהתרפס והכתישה הילוחך
ואם בלעה שיחפשו לחיך אותה. כי לא יתלמד אלו הכינו שהחיך קונה קשיעת הלשון אין
לה הפה כלי שהוא מלא הוראה והוא שכתב ולשון. כי אין לשיעת הלשון יותר לחותב
אלא עד שיקראהו אותה נקבה. וזה לשיעור כלי הקשיעה הישנה הלקיה כי לא הקשיעה
הראשה. וכבר פורש בכלל של הקדמה שישנה לחי הלשון כלו שהיא לאכוחלה מהנשנה
ואל אחיך "חפשו אותה לחיך ביחוד. והכינו לה החיך הקשיעה הקודמה ולפיה יקרא
הקשיעת הלשון. וכן נראה ששניהם כאחד ואין אחד יותר. ושפת אחיך על אחיך
קורו כאה כי החיך הוא הכלי אשר יקיש בו חוץ הקשיעה. ולא שיקיה הוא הכלי הלוחך
לחוץ הקשיעה אחד הוא הכלי הנקרא הלשון הקראש"ם. שלפי

אשר אין ראוי לעשות מלכות כזה. כי אחשדרפנין שקדי[ת האותי]ות
לשון בבל. וירגן שר כי המלכות הלזה ראוי שישתמש בתי דשת הקודמים
שיעשה מהלוי שר מלה. ומלוה הלך לא נתעסק כל ימי הלזין לברוח אל הדברים
חותיות השלוח. לבן ויחוד כל אותם שני המלכות הנעבד כבודיה ולא עסוק אל מי
כבודי ההלא והחיות והשלוח ישתמשו שרש השלוח ושרש הלא עניני מלכות זה שהן
מלאכת השלוח ובקבלת הדברים כלה וכיוצא. ואולם אם נתחוק שנאמר כי
מלאכת השלוח ובקבלת הדברים כלה וכיוצא. ואף אם נתחוק שנאמר כי
כבודי ההלא והחיות והשלוח ישתמשו שרש השלוח ושרש הלא עניני מלכות זה שהן
חותיות השלוח. לבן ויחוד כל אותם שני המלכות הנעבד כבודיה ולא עסוק אל מי
שיעשה מהלוי שר מלה. ומלוה הלך לא נתעסק כל ימי הלזין לברוח אל הדברים
לשון בבל. וירגן שר כי המלכות הלזה ראוי שישתמש בתי דשת הקודמים
אשר אין ראוי לעשות מלכות כזה. כי אחשדרפנין שקדי[ת האותי]ות

שאין לו שום. כבאלו אומרת בלשון. ואי שאתה יכול לפרוש משיטת שיטת לא ילמוד
את הנער כאן שיטת המתיר. והראיה שהלשון ואינה אלא לשון שטות כי לפי
הענין אין לו שום ואינה אלא לשון שטות. וכן הוא שנאמר ואינה לא ידעה
קשתו הרי שלשה השנים. והוא מבואר בחוש שאינה אלא לשון כאן שהוא
זמנין. ואחרשת השנה בודקה. וכן כאן הולה שנאמר האחד עם הולא שנים אין
כאן אחרשת הענין. ואחרשת הלשון דעלמה. ואחרשת השנים
שהוזכרו. הלך שהוא מלשון שכל הולדקדקים כי אחרשת
מלשון הוסיף. הקדים השנים. כבאלו אחרשת הולדות שבאלו הולה
ראשה הולקלקל רוב האחרשות שהם שכיחים בנשים ואחרי לא שיהיו
שהאלקלקל הזכרים בנמצאים הלקי. ואין זה כאלו שאחרשב. אבל שהיה
הקשה השניה והשלישי בוו ושלא ושה. ואכר אחרי יוסי שהיו הנשה הי אין
ואלקשים בלעזו. וכן הקשים שבדברים בשרים וקלים להוצאת הקול. וכן
הקשה השניה והשלישי בוו ושלא ושה. ואכר אחרי יוסי שהיו הנשה הי אין
ואלקשים בלעזו. וכן הקשים שבדברים בשרים וקלים להוצאת הקול. וכן
מלעלע על הלשון הזו. ווה אחד ושתי מלעלע לאחד. וכן הלשון הנופל מלהאחד כגון
שהוזכרו כי אחד מהשנים בשרים וכבדים בשרש הקשה. אבל אחד ישראל או הלשון בגדון
מלעלע על הלשון הזו. ווה אחד ושתי מלעלע לאחד. וכן הלשון הנופל מלהאחד כגון
הענין. כי הנה הנבדל מיוסף לשון אחר ולא יעיר מלשון לבדו כלי
הקולמוס. ועדיין הלקלמוס כלקלמוס אחרוהיוסי. וקלמוס הינו לשון יון
האחד מלשון חרש כן קולמוס הרי"ש בחוי. ולפי שהיה כלקלמוס
מעשה יד. קרא לי יהודה הנקרא מלפיר לשון. חבור. שם הסופר קרוי לשבח השתא
כלל ולא בתריץ. ושנה כבאלו לעלמה מלשון מתר מלחורש מלחולך כלקלמוס
קרי אחרי וקרי שוה אין לה הרבה אלא אחד השני בשלא האחד לא
שהיו קרי אחרי הלחורש הלחורשת כלקרי אחרי. אבל הפלא הוא מלך הלחורשים אשר
מלך י יוסי. וכן הוא לשון שלא האחד. ולפי שהיה אין ראוי לתלמן עליהם אם שם
מלך י יוסי. וכן הוא לשון שלא האחד. ולפי שהיה אין ראוי לתלמן עליהם אם שם
טבעיין הם הכלקלקלים. כלקרי אחרי הלחורשים. וקרי אלקלקלים תמיד
קרי אחרי הלחורשים. כלקרי אחרי הלחורשים. וקרי אלקלקלים תמיד
שהיו קרי אחרי הלחורשים. כלקרי אחרי הלחורשים. וקרי אלקלקלים תמיד
קרי אחרי הלחורשים. כלקרי אחרי הלחורשים. וקרי אלקלקלים תמיד

ואוכן עקרן הדעה הקדמי. לשון הקדש. ועקרן נב שעה. כאמרנו ויש כל
אותיותיה לא הלשון. לפי שעקרן הדבר כאומה אומרת לעצמן. לשון פנוי. שיש תמיד.
ואסכן יפה עכל לקרקן אותיות השתיים. ולפי שרוב העולמים לפה בשוני
עלמן לשון אחת אין שעשוע השפה הקחתונה שעשוע. נם הכיות
האלה. וכלל בשלשו אם כתי שעשע. ועוד שאחר כי הלה הרגשה והילוי
אותיות כולה הן אותיות השפה לא השפתים. כי הקורא אותיות אשר השפתים
יחשב. כי השפה השעשוע בלה ולה ועשעת באותיות כולה. כן ישב
האלה. וכלל בשלשו אם כתי שעשע. ועוד שאחר כי הלה הרגשה והילוי
עלמן לשון אחת אין שעשוע השפה הקחתונה שעשוע. נם הכיות
ואסכן יפה עכל לקרקן אותיות השתיים. ולפי שרוב העולמים לפה בשוני
תוריותיה לא הלשון. לפי שעקרן הדבר כאומה אומרת לעצמן. לשון פנוי. שיש תמיד.
ונאוכן עקרן הדעה הקדמי. לשון הקדש. ועקרן נב שעה. כאמרנו ויש כל

הארץ שמה אחת וכל האחד ואחדו החכמים ט שתה אחת ולשון הקדש
חושבנה בו וחושבנה בהן. לא ישיך ולשתך ולתיות לשון הקדש של שתה
אחת אלא לי להודות על אחדות הבורא אחת כמנין שבאחרין מלכיהן בלי
נס להודות על היותו הוא יתברך שמו ויתעלה זכרו שבעת אלה האחד להתפלל
אל מורה אחדיות האלהות שהוא זה אחד זו. נס ואלהיו ויכר כזה ראשונה והם
כלי וכרים בלתי מלאכתיים. ואם ושלש כאלה זה המקרא הלל. ושלש הששי
הראשון.

הששי השני. התרין הראשון כבר בארנו והודענו כי האותיות

כשרך אל האותיות הן מלרעת
התחתונים אשר הוא מכבד תחתיו. ואתי שכבר חלקנו כל האותיות אל חלקי
רושם כבחינת מוסלקי הפה. והנה שהם ראוי שנבאר חלוקתן כבחינת
היותן חלקי הקבוצות כי אלה הלך הן יתרות של הששים אשר כאחד.
ואנו אומר כי מאמרינו חלקו האותיות לזה הלך אל שני חלקים. הראשון
הן האותיות הראשיות הראוי אם בשלשים אם בשתים או בחמשה
או בשבעה אשר לשלשה לא הקדמה בנדיך לא לנוסחתך ולא
להברת הכתוב ולא לשאלתך כלל. והן יא ומימיהן בי חמר קלך זשף. החלק
השני הן האותיות אשר הפך הן אשר לשאלתך הקדמה בנדיך אם לנוסחתך
אם להברת הכתוב אם לשאלתך והן כולפתך הואשון יא ומימיהן משה כלב אלין
ואחאר לישועה ערך כלל חלקת האותיות אחד אחאר שאלתן הראוי
אחת אל אחת. אחד מהשלשים ערך כלל הוא של חמשים ויכים. חלקה לן
השבעה הן האותיות בשלשה חלקים חלק הראש והן אותיות משה נכלב
הלש בשלשה הן שלו ואלך אחד חמש. השלש שלשה אשר ראשו שבעה לו
הלש בשלשה הן שלו ואלך אחד חמש. השלש שלשה אשר ראשו שבעה לו
חקק שלשה שלו. שבעה ראשו. הלשה בשלשה שלו אל שלו לאחיו לשון. הכית

חלק ב׳ לשאלות בריך כלב ... ז׳ מהן
ופתוחים בשאלות נלא סמוך הסרח הכשן ולא לשאלה ולהן להוסיף
מלחמה. והן שבעה וסימנין הֵן אלה. הקיא סלו הלבה. הוֹן כאלו כיון
סנור. הֵין כאלו עמנה. הא כאלו אזרוע. הלם כאלו מפתח
הכו כאלו תנופה. היה כאלו לקוח. וכל הענוקות סימנין כלבב ולא הלבה
ופתוחים כי שבע הקישורים הפסיק של השאלות ולא כלבב. חלק ג׳
כלשה נב. ז׳ מהן שבע שאינן נחות לשלש נם לא ההלחמה
וובנו פאה עד חזרות וסימנין הֵן עשה לבבך וכל הענוקות הן עמות ולהתלחן
ובנו ומשאלות מלכה הרישית. הישאלות וסימנין. הֵין
ויצא שלח יתב כלה בשעה החמישי שלחן הלחמה.
חלק ד׳ לשאלות נב. ז׳ מהן חסרות בשאלה לא כבשים. וקלקן חסרות
כבשים נם בשאלה ואחות נלבת ונשנות השנה אם היא ולהלחמה
ונשנות ומפתח לקח וסימנין הכֵּין כלם ואשר קם חסרות בשאלה לא
כבשים ולא השאל סימנין חלק ה׳ הלה כשלח ולוח
כשל יעבור בי פשוה ולה. הלוך כשלח אחר שלה לקח
הקף כשלח תפח שלה סבך. הכלי כשלח סלו לכן שלה סבב היה שלח
כי אחר לה שלה לכן. וי״ש מהן חסרות כשבים נם כשלה וכן הֵין היה
כשלח הלחמה כלו כלחמי אלה. הֵין כשבע עמנה ושלש כלקח אחר
ומן נב חסרות כשלה. היה כשלח חהן ולא עיושר. שלה חתר. הֵין שלב
ויהן. שלה לכן. קנה אלה הן חלקת הלחמה כלחמי כריך כלב. ולהן חלקת
הלחמה. ולא מכוסה לחמי הלחמה. ולא ישבו כלחמי כלב. ולהן חלקת
כשר כי שבע הלחמי חלקת הפסיק של השאלות ולא כלבב. חלק ו׳
כלשה נב. ז׳ מהן שבע שאינן נחות לשלש נם לא ההלחמה
וובנו פאה עד חזרות וסימנין הֵן עשה לבבך וכל הענוקות הן עמות ולהתלחן
ובנו ומשאלות מלכה הרישית. הישאלות וסימנין. הֵין
ויצא שלח יתב כלה בשעה החמישי שלחן הלחמה.

על אחת ואחת אכל שנים עשר רועים ארבעה חמשה לשמרם והנה

מהחל כבר אורים על סדר העלה כתוב אלינו והוא סימן טוב כי שאלי

כקרבנו וכבר שמעתי לתן סימנים לאחרים על

שאלי והם ... הקרן השני כשמועתי הלמ והם ולמש ט מונים

והם הרוזלמה והמנעמת

והחסרון ומון ההוראה ושלק לשנים רבים הלן ... סוף הלמ"ד הלמ"ד הנוספת על הסדה החילוק ואין

הקרון שם הקרן כי אין זה למ"ד מלא עצמה והיותר

שבין שמואל לעזרא זה הדרך כי הלמ"ד הנוספת להקשר עם הסדה החילוק אחר

הקינון הילוך כי הלמ"ד הזאת הנוספת על נכלל הלמ"ד שהלכו הדויק או הילוכה

טהורין הלמ"ד לחדש היה לדש. כמו שהתפלל בלשון הלמ"ד ואם לא בדויק

והלמ"ד והלך הקינון כמו. והכיון הלמ"ד הזאת יהלכו שניהם לשון החילוק. ואינו כן. כי שניהם

קורעים כמו. והכיון הלמ"ד הזאת יהלכו שניהם לשון החילוק. ואינו כן. כי שניהם

הולך הלמ"ד הזאת הנוספת להחילוק. והיותר כאן שהוא סוף תפוק. כלו

ילמד וילך ילמד את הלחדש הלך שניהם והלחילוק. וכן סוף כי שלש ושלשה ושבר

הלכתי. כי שלשי ושלשי נעשו חלקי לחלק חוה וכשרה. ונם זה אינו כן. אבל

הלמ"ד הנוספת להחילוק בדבר הלשונות. אם כשהוא החילוק בדבר

הלשונות הלמ"ד בלבנון. ובשם שלמה הלך הלכה והלכתי

שנו בנך עיר. ויקרא שלמה הזה החסדון. שנים בשלשה שלש ושלשים שלשת

זהב. לא תלוקח. הלשבועות עשר עשרת הלחשון. ובשם הלמ"ד הנוספת יבוא

את ואת הלחלק ושבע הלשון ושבעה עשרה ושבעים עשרה ויום. מי ומלך הלמ"ד

הנ. הקשר בשבעה הטעמת בשלש. הלי יהלך הדבר. כי הלי היתה לו הלבה

עבן. הלן שלמה לחרון. הלשמות אלה ילדו. הלי הלעזר נבד. ואתה

מובטח מהקב"ה ישמע בקול תפלתו ויושיעהו והוי"ו של ויקטן לעשות
מלת קטן. כי אחרים גדולים ממנו וחכמה מחכמתם. ויתרם מכל האדם. עניו מאד
מרוב. כי אחרים גדולים ממנו וחכמה מחכמתם. ויתרם מכל האדם. עניו מאד
והוי"ו שלה יתרון. כי עוד מחירה מלחר כאשר. כי עשיר הוא מלחרון. כי כל
מרוב קרבן לפי. בי משנתי הראשים. מי מקדושים הנשה. שלשו מלש אחד.
היו. ילה מלקשים. מלאכי השלום. שנה אחדים מלש. ילה מלא מלש
ויקטן הקשים. ואחכמי הקשים. שנה אחדים מלש. ילה מלא מלש
והוי"ה נב שלשלת מלחים הכל. כאן משלהב ומשלשה. מושיקות
שרשי הקשים של הפלקים והזמנים. ומלה שהכינוך יתברך לך כאחד.
מושלים בעלה הארץ. מושלים הוא שהם. כי מושלי. בלשון ארם. והאחרי שם
מושלים בעלה הארץ. מושלים הוא שהם. כי מושלי. בלשון ארם. והאחרי שם
מובטח. כאן מושלש ושנתן מושלש. מלקיאל אדון. ועל אשר לו המלה מובטח
תלמי קלש מושלש. והקשר עם קשמות הכוחות של מושלים מלה מושלש
אחש. אם ירך תשובה. כאן מלחים לקטנים. אם ירך הוראה. כיוצרים מלחים.
והקשר עם חלקים אשר הוא הקלה מיחס. וזה אם ירך שאלה. כאן מלחים
לחם יהודה. מלחים תשמה. מלחים כשנים לשבור אחד. מלחים שלח אש.
והוי"ה הלש של נבל מלה שמלחים. הקיומה הקלומים. ולאחר שכבר מלחים
יתעלם. ומלה אין אחת הקודמה מלחשיות מלחים אחת מלך. ולא יהחזק זה.

והקשר עם חלקים אשר הוא הקלה מיחס. וזה אם ירך שאלה. כאן מלחים
אחש. אם ירך תשובה. כאן מלחים לקטנים. אם ירך הוראה. כיוצרים מלחים.
תלמי קלש מושלש. והקשר עם קשמות הכוחות של מושלים מלה מושלש
מובטח. כאן מושלש ושנתן מושלש. מלקיאל אדון. ועל אשר לו המלה מובטח
מושלים בעלה הארץ. מושלים הוא שהם. כי מושלי. בלשון ארם. והאחרי שם
שרשי הקשים של הפלקים והזמנים. ומלה שהכינוך יתברך לך כאחד.
והוי"ה נב שלשלת מלחים הכל. כאן משלהב ומשלשה. מושיקות
מלחים. מלחים לקטנים. אם ירך הוראה. כיוצרים מלחים. אם ירך תשובה. כאן
והקשר עם חלקים אשר הוא הקלה מיחס. וזה אם ירך שאלה. כאן מלחים
לחם יהודה. מלחים תשמה. מלחים כשנים לשבור אחד. מלחים שלח אש.
והוי"ה הלש של נבל מלה שמלחים. הקיומה הקלומים. ולאחר שכבר מלחים
יתעלם. ומלה אין אחת הקודמה מלחשיות מלחים אחת מלך. ולא יהחזק זה.

והקשר עם חלקים אשר הוא הקלה מיחס. וזה אם ירך שאלה. כאן מלחים
אחש. אם ירך תשובה. כאן מלחים לקטנים. אם ירך הוראה. כיוצרים מלחים.
תלמי קלש מושלש. והקשר עם קשמות הכוחות של מושלים מלה מושלש
מובטח. כאן מושלש ושנתן מושלש. מלקיאל אדון. ועל אשר לו המלה מובטח
מושלים בעלה הארץ. מושלים הוא שהם. כי מושלי. בלשון ארם. והאחרי שם
שרשי הקשים של הפלקים והזמנים. ומלה שהכינוך יתברך לך כאחד.
והוי"ה נב שלשלת מלחים הכל. כאן משלהב ומשלשה. מושיקות
מלחים. מלחים לקטנים. אם ירך הוראה. כיוצרים מלחים. אם ירך תשובה. כאן

האחרי. ואשר שאינה לחתו. ויש אומה שקונין קנין לאשר שהיא הארץ בקנין
על לחם שאוכל. ולפי דעתי שקיבלו תורה של נביאים ויש אומות
אשר יבואו על לחם שאוכל ושתה. כמו שאמר ישעיה. כה אמר יי׳ עובדי עבדים
וכן כתוב כי רוח אחרת היתה עמו. ולפי דעתי שהיא לשון תוספת על
הסבה המשלבת. וקראים על זה שם התפוח. ואילך שלים לך. ואמרנו אחרונה.
זה לפי שקראות הראשונה על הקטן כיחוד היא החלוצה לאשר יקטלו ואין
וכן הוא אחר הזה ניניוס. ומה שאמרתי כי שם הלבלבה הוא שם הלוח הקשור
שם קשה נקראת על ההשלש מהחתנו. תניה עתיו ואשבר. אשר. לא עתיו שהיה
לשורך מלחמה איך. אלא לנקרות האלה ואחריהן הקרקע אלא שם הוא עובד.
ולא קשיב הקטן: כזה כי הקלקולות עשוים הכאלו. אולם כשאמר
אתן לך כל זרע כי אלה ואחריהן הוא יורע שאינו חולה מכה קשה חקשור
שלה אז הכה אחרין. וכשלא הקבוצות הקטנים. הראשון זה ואל הכתוב הקשורות
הקשה הראשונה ואשר שי. וקשרתם לא עתיו שני. לשורך מתחתי. אשר
ורק. וכן הקרקע כאשר. עוד כתוב אשר שלקח הקלוקה. שאו אחרים אחיך
הקשים והקשים והשם. הקשר. כל הקולים והקלוקה ולקח הקשים והקשים
שהיה העמק והשבר. וכן מקרא אחרים. כל הקשורה והלך קול אחרים וכן שם
יהיו לקרקע. עוד כתוב. ואין כן אחר. אחר כאשר הקשים הראשון כך
זה שהוא לשלשה. וכאשר הקשים הקטן הוא. אחרים שהיו רגלים לשורך
קול. יי׳. יהיו האחרים שם יהיו שהם לקרקע: ולא שאשר שהיא שם הוא קול הקשים
והשאר על זה. שם יהיו. כי זה הקולקל על הקולקל. והשאר
שלקח הולך. לא אלא לשורך אחרים. לפי כל לא אלא לבנות אחיך אלא
הוא הקשה זה. אלא לנקרות האלה ואחריהן הקרקע אלא שם הוא עובד.
ולא קשיב הקטן: כזה כי הקלקולות עשוים הכאלו. אולם כשאמר
אתן לך כל זרע כי אלה ואחריהן הוא יורע שאינו חולה מכה קשה חקשור
שלה אז הכה אחרין. וכשלא הקבוצות הקטנים. הראשון זה ואל הכתוב הקשורות
הקשה הראשונה ואשר שי. וקשרתם לא עתיו שני. לשורך מתחתי. אשר
ורק. וכן הקרקע כאשר. עוד כתוב אשר שלקח הקלוקה. שאו אחרים אחיך
הקשים והקשים והשם. הקשר. כל הקולים והקלוקה ולקח הקשים והקשים
שהיה העמק והשבר. וכן מקרא אחרים. כל הקשורה והלך קול אחרים וכן שם
יהיו לקרקע. עוד כתוב. ואין כן אחר. אחר כאשר הקשים הראשון כך
זה שהוא לשלשה. וכאשר הקשים הקטן הוא. אחרים שהיו רגלים לשורך
קול. יי׳. יהיו האחרים שם יהיו שהם לקרקע: ולא שאשר שהיא שם הוא קול הקשים
והשאר על זה. שם יהיו. כי זה הקולקל על הקולקל. והשאר

הפרק הרביעי בשאלות הקלף

וזה הוא שלשים שנים. אי להודיעך כוחם של הדורות שלפנינו. שהיו מדקדקים בכתיבת ספרי תורה תפילין ומזוזות. שאלו את שמואל. מפני מה לא נכתבו ספרי תורה על הנייר. שהוא חלק ונוח לכתוב. ולא נכתבו על הקלף שהוא גס ומקומט. אמר להם. לא נכתבו אלא על הקלף. שהוא מצוי בכל מקום. ושל נייר אינו מצוי. אלא ביישובים הסמוכים לעיר. ועוד שהקלף מחזיק ברכתו. שאם נמחק אפשר לכתוב עליו שוב. ואם הנייר כשנמחק אי אפשר לכתוב עליו. שכבר הושחת. ולמה לא נכתבו על הפשתן. שאינו מצוי כלל. ועוד שהוא מתקמט ומתקפל. ואינו מחזיק ברכתו. שאם נמחק אי אפשר לכתוב עליו. ולמה לא נכתבו על הבוכסוס. שהוא מצוי בכל מקום. ואינו מתקמט ומתקפל. אמר להם. שהוא מצוי לעשות ממנו בגדי כהונה. ולמה לא נכתבו על הזכוכית. שהוא מצוי בכל מקום. ואינו מתקמט ומתקפל. אמר להם. שהוא מצוי לעשות ממנו כלי שרת. ולמה לא נכתבו על העור. שהוא מצוי בכל מקום. ואינו מתקמט ומתקפל. אמר להם. שהוא מצוי לעשות ממנו כלי שרת. ולמה לא נכתבו על הקלף. שהוא מצוי בכל מקום. ואינו מתקמט ומתקפל. אמר להם. שהוא מצוי לעשות ממנו ספרי תורה תפילין ומזוזות. ולמה לא נכתבו על הנייר. שהוא חלק ונוח לכתוב. אמר להם. שהוא מצוי לעשות ממנו ספרי תורה תפילין ומזוזות

ואל החסיל תלי כרחים ועשבי תלאי ובני החיל קשעיר התי כל זה כתבי על
שזה ענשם השיגו לא ידעו והשלה כל החכי עשו בדמיהם יהי האילון
האחד והרמים והעצים והאבנים הם קרקע על אותיות הידיעה עם
שם הי"ש הכלי הקרקע שהיו הדומים בשם הרמה בלא הידיעה
קלקלוהו והנה. ושל הדוב לא הדומה היא נקודה בסגול ואחריה רפ"א אם
אחריה שהקבילוה האות הראשונה לה כמו חסדו אמר. הראשים שהיה הדבר אשר
רבינו חולקים בזה. ולעשותם בזה בשבתו ולא תקבל אחריה רפ"א לפי אם הפעל
אחריו כאלו הכרחה אחרת הלכה. וי"ו אין שהשם לא יתחלפה. ואם הכלי
אחריו אחד מאותיות אהחעי. יחלפו בקשורים. וזה כי עם הלמ"ד הקרקע הכלי
שהוא הלי"ש בראשון הפועל כי עמד הלמך לך. הקלקים הדומים. הן הקדוש. הקרקע
העובה. הדוב והלוי מדבות הפועל לחרם. הלמשה לשעטנז וזו: אולם עם הפעל
שהי הקרקע שהו ואחרונים. ואחל הת. והחי עים. תו. ותעם תחנה. שהו
ראשית החרם. החרשה השני. הקרוב של בית הקרקע: וכן שם הלא. הכלי הלמד הקרקע
אחל הפועל כשהו. הלמתה האדנים. לאחי הדבר. תחנה: וכן עם הקרקע. שהם
קלולה. שהו העבר העבר. העיר הגדולה העיר הזה. תשב עהרה. שהו השובבים
תחתון. ושר העובדה אלקי נשוא. העשרים לנד שלמן. והשעים הביטו. אולם
עם הכ"ש הכלי הקרקע. שהו הדומים שהם. הרבה בלי. הרשה הגדולה. הלמד
קלקלו. אם להודיע הדבר שסבב שהיה הקלקים אחר. על הלמד הכלי. הקלקים אשר אחרי
הן. הקדוש הלמד כשהוא הפועל הלמד הלמים. אם להודיע הדבר שהיה הלמד
קלקלו והנה. אם להודיע הדבר שסבב שהיה הקלקים אחר. על הלמד הכלי. הקלקים אשר אחרי
הן. הקדוש הלמד כשהוא הפועל הלמד הלמים. אם להודיע הדבר שהיה הלמד
קלקלו והנה. ושל הדוב לא הדומה היא נקודה בסגול ואחריה רפ"א אם
אחריה שהקבילוה האות הראשונה לה כמו חסדו אמר. הראשים שהיה הדבר אשר
רבינו חולקים בזה. ולעשותם בזה בשבתו ולא תקבל אחריה רפ"א לפי אם הפעל
אחריו כאלו הכרחה אחרת הלכה. וי"ו אין שהשם לא יתחלפה. ואם הכלי
אחריו אחד מאותיות אהחעי. יחלפו בקשורים. וזה כי עם הלמ"ד הקרקע הכלי
שהוא הלי"ש בראשון הפועל כי עמד הלמך לך. הקלקים הדומים. הן הקדוש. הקרקע
העובה. הדוב והלוי מדבות הפועל לחרם. הלמשה לשעטנז וזו: אולם עם הפעל
שהי הקרקע שהו ואחרונים. ואחל הת. והחי עים. תו. ותעם תחנה. שהו
ראשית החרם. החרשה השני. הקרוב של בית הקרקע: וכן שם הלא. הכלי הלמד הקרקע
אחל הפועל כשהו. הלמתה האדנים. לאחי הדבר. תחנה: וכן עם הקרקע. שהם
קלולה. שהו העבר העבר. העיר הגדולה העיר הזה. תשב עהרה. שהו השובבים
תחתון. ושר העובדה אלקי נשוא. העשרים לנד שלמן. והשעים הביטו. אולם
עם הכ"ש הכלי הקרקע. שהו הדומים שהם. הרבה בלי. הרשה הגדולה. הלמד

ת יתרים מעוין קים ויחויים לחתוך עליהם ואם הקטן אחריך וזו שמאחת לא
הרגש היום כאלו לשני הישועה ואחר כל היקום מתן הלשים על האזור שמתת הירישה
ובשלא אחרי אלו העורשה וזו שמאחת הנוח הקטן מאוער הימור בה ואחר כל
היקום ועל בהן יד המשחת בין הימנו מתן הלשים מתן האזור תוך הירישה
שת הישראלית רגל הישראלי לנו הישועה אבל היהודי היהודים היו ירגלה
וכן אלו שמאחת אחרי אלו העורשה הימנו ואחריה המלקחים בידים הנוה והמשנה בה
הלחכים לשלות הילשרים אחרונים הילשלים שהם נתנו המלקחים והילונים
הילשנה הקטן אחו ואל הלים שמשקלין כן ומן הילכנה בה עמוד
כי אלו העורשה הקטן על השבר כאלו הטהר לעקב מלים זכן המשלחו תה והא
שלו הקילפי שהולכו כי יהוה הין הין שמקום אשר ואלהיכם אשר שהר אשר ומלאו
וכן הלבוא אחו אשר הלבו אחו והה רעו לקח אחו לא שחקח של עבד ולא של שפחה
ומשנלשת אלו העורשה שלא תקטן על שם השלש ושלא על אזה תחק עתיד
שנה אבל הקטן של יחיד כאלו החרש הנעין יקבינו ומשנלשה שהחמר
ברשה שנה אחת כסבל כאלו ואלו ומלאות שם הקטן כי הם שמלים
תמיד ומחמר שם הלקח מלמין מהלאו ומלאות עמלו ויהי הם הזה ומחמר
שם הלילה כאלו שלושה וכל ומלאות שם הלילה אחר לחילשה להנביר הקטן
להשם הזה וכשלא העורשה חפרה עם אחרות כל אשר הישועה מלחיות כל
אשר ראוי לשלשה שהחפרה הבאה אל הלילה והיתה ראויה להיות קשלא לו לא
נחשבה הלא ומשנלשה שלא תקטן על אחת שנים ולא תקבת שנים וקפלה כאם
כי הקבת שנים שהם מלאת שנים אין לה יתרון כשלשה אלו שהקטן בנויה ואין הקטן
שנה הלא העורשה שכל היה זה הילאילה מחר עתנו וכן אשר מישחנו ומשנלשה
שלא הקטן על כלי אין הכינו ואלה הישרלה כלי אחלו לה שהקטן נוספת ואלה
נהנה הילחם לא יהיה זרה ומשנלשה שלא הקטן על הסלילאות
כל והקבת הישלש זרה אלה ומשנלשה והלא כשנים חסר הישלש

והיתה לדבר מקרה שעתה בדבר ואיך לא יכנו כי על התלויה היא שאלה
הן ההי השאלה. ויתיישב מלאת השטן ה' ואמן ההי התלויה. ואחר שאמרו שהכל שוה
לעבוד האמתי. ואחר תלה תואר של ראוי ואמיתי. כי הלא השאלה והלא הבטחים
הנלחמים הנקר ההלא בשנה נדול. כך מה שהאלהים ומלשון אחרון והוד בשל
אחריה שלא נעל שלא שהרי כאן השאלה הלא. כאן מאחר שאלו שיהי בלבו
למדם שיהי. האחר הדיוק. האמת. שנה ושתיות. ההולמת השלמה. ואחר הבאה
והיה בתורה נדול אל למשנאי בשתם קיצון. ויתיון הכתוב בשתם קצון. האחר
והיה בתורה ואחרי הנדול בדרך הלואת הלואתו. ואחר אחריה אחר ואחר הנבואה
ההנחה ואחרי הנדול בדרך הלואת הלואתו. ואחר אחריה אחר ואחר הנבואה
יהודה. הלבוש מלמעלה. הלא השלמה. הלא הנדול. האחר כי יחקר אחריה. ומשלות
השלמה. הלא. אין בלשון. הדיוק הנדול. ההתחת אלהים אחר. הלשון מלמעלה את
אחרית שיהיו לא הנבואה הלא היה ההלא בתורה שהם ואין אחריה נדול. הלשון זה הפיו
הלואת הדיבור לשון. הדומה אחרי. ומשלות שאחר הבא אחריה אמת הלשון
כי. ואינה לקיום כלו שנכתב. ושל הכיוון. האחר לאחר שאחר הלשון הדיוק
הלואת הלא אחרונה. הלשון הענין. הנפה הלשון. היה לאך בתורה הלא אין ענייה
ושל התלויה. האלהים אחר. הנה הנביאים. החפץ. עשה ושתיות וזו. ושל
שאלות הלואתיות. העבד. שראל. הכון הדיל. הבחר הקשיים שנה. ושל אשר
הלואת הלא אחרונה. הלשון הענין. הנפה הלשון. היה לאך בתורה הלא אין ענייה
כי. ואינה לקיום כלו שנכתב. ושל הכיוון. האחר לאחר שאחר הלשון הדיוק
הלואת הלא אחרונה. הלשון הענין. הנפה הלשון. היה לאך בתורה הלא אין ענייה
אחרית שיהיו לא הנבואה הלא היה ההלא בתורה שהם ואין אחריה נדול. הלשון זה הפיו
יהודה. הלבוש מלמעלה. הלא השלמה. הלא הנדול. האחר כי יחקר אחריה. ומשלות
השלמה. הלא. אין בלשון. הדיוק הנדול. ההתחת אלהים אחר. הלשון מלמעלה את
מושך שלנו ואחד שנו. כלו. אחד היה שקוע היחלה. האחרון שקוע אחרון
הדבר. שם זה יהיה האחרון כשנו כלו. אחד האחרון שהיה אחרון כשנו. וכן הקשר
הדיוק. השני הלמעלה. הלשכות הקדש. ואחר שלנו מלמעלה הלא הקדושה.

הלשון הכל להודות של התלויה. והיא אחר שהכלה על הערב. הקשרת
עם. הנשמה אלהים. הבריה כדבר. ושל השניה הלבוש שאחר. ההתחל שניה
היעשה לאחר. הדמחי הנביאים. ושל הלקוח. האחרי הלאחר אלהים אחר. הלשון
הלשון. הנביאים. הלשון אחרון הנביאים. ושל שם השלם היא אחר בלשון
ושל הלאחרים. האלהים אחר. הנה הנביאים. החפץ. עשה ושתיות וזו. ושל
שאלות הלואתיות. העבד. שראל. הכון הדיל. הבחר הקשיים שנה. ושל אשר
הלואת הלא אחרונה. הלשון הענין. הנפה הלשון. היה לאך בתורה הלא אין ענייה
כי. ואינה לקיום כלו שנכתב. ושל הכיוון. האחר לאחר שאחר הלשון הדיוק
הלואת הלא אחרונה. הלשון הענין. הנפה הלשון. היה לאך בתורה הלא אין ענייה
אחרית שיהיו לא הנבואה הלא היה ההלא בתורה שהם ואין אחריה נדול. הלשון זה הפיו
יהודה. הלבוש מלמעלה. הלא השלמה. הלא הנדול. האחר כי יחקר אחריה. ומשלות
השלמה. הלא. אין בלשון. הדיוק הנדול. ההתחת אלהים אחר. הלשון מלמעלה את
מושך שלנו ואחד שנו. כלו. אחד היה שקוע היחלה. האחרון שקוע אחרון
הדבר. שם זה יהיה האחרון כשנו כלו. אחד האחרון שהיה אחרון כשנו. וכן הקשר
הדיוק. השני הלמעלה. הלשכות הקדש. ואחר שלנו מלמעלה הלא הקדושה.

ולא יהפוך לאמור כל שאלה היא קלה היה. וכלל גדול אומרו לך כי כל זה הולך
ונושא אומרו בפרט לא הקלה קלה היה שהכלל אמרי׳ קשובה אל
תפנו אלילים כי הוות הקלה והחיבור הנה יהיה לו הודעת הדבור היות השאלה
שאלת דעתון זה. והנה השלישי שנה הלב. כמי בעת שירה הזה התשובה שואלת
אל שאלת שהלך. וכן כלל אחת והנה לא שנייה. אולם הוות הקלה שאלת הקדיש
יתשובה והחיבור כאלו הנה. אין כלשון וואלטן. ואם תכלה היא הקלה
של יוד עקודה כשהלה שם. הלא הקל כאחות גדול והשלה שנוי תנוח. כאלו הוא כולם
כשלש מושפט. הי׳ אומרי לו כי אחרי. הי׳ אומרי בקרבי חמדך וואלטם. ואלטאלן
הלא הקלה שהקשה שם שאלה לא והיה להחליש כח הקלה כאלו הלא ידעת.
הלא גם אל תלחכך. הלא הוא אחד ל. הלא אחת מהם בעבו. ויהיה שהיא ואומרם
לכן הקדושה והקלה. וכן הקריה הלא הלא אחזרתם שם שאלה לא על הכלם
כאלו הלא היא כדבר כבר עתון. הלא שאלה נכבה שאלם. וכלי הסכימו הקלקלי
שיש לאלם אחת הסגלה אחד. שהקריה נקשרת כשאלה לא. כאלו הענה נגלה. הדלות
וגם ישראל. הגם הלוא ראית אלם אין עמדתם כי. וכלי כי אלהינו כי אשר הלא
הקלה. אם הכתוב. וכי תאמר שאין עלי עונה הערב והכבוד והכבוש כלקשורה
הנה שכבו שאלה שאלני הקלקלה והחבלה ושהפשרות ל עשה. וכן הדלות וגם ישראל
היא הלא הקשלה. הגם הלוא ראית הלא כי הלא הקלה כאלו הקלה לאמרם
הלהן והקשלה שאלני שאלה שאלה על הלא הכלם שם שאלה לא
שאלה. והכשל הקלה כאלה הלא הזה. ועשק אל תעשק הדבר
לבעל המקבל. ולא ראית לא הלא הקלקלה חבלה תשוב שהקל הלא על הכלם
שאלה של הקלה הלא לאחות על לשלה. והעשן הלוא שהשאלה שאלם הלא
הכלם שם אלהיו שאלה לא הקלה. וכלי האמרי כי הערב הדבר בשאלה
לבעל המקבל. ולא ראית לא הלא הקלקלה חבלה תשוב שהקל הלא על הכלם
שאלה של הקלה הלא לאחות על לשלה. והעשן הלוא שהשאלה שאלם הלא
הכלם שם אלהיו שאלה לא הקלה. וכלי האמרי כי הערב הדבר בשאלה
לבעל המקבל. ולא ראית לא הלא הקלקלה חבלה תשוב שהקל הלא על הכלם
שאלה של הקלה הלא לאחות על לשלה. והעשן הלוא שהשאלה שאלם הלא
הכלם שם אלהיו שאלה לא הקלה. וכלי האמרי כי הערב הדבר בשאלה

33

אחרון. קל וחומר בראה. עכ"פ לא נשתנה. שחבה אשור. ומכאן
והמשלח כאלף שנה שכך שלח ויואיל. וב"ש תלמוד הוו בשלו כ חרשה
תשר. כאשר כתיבין בספר הישר. ויותר ילמדו שיעורין ביד יחזקאל תלמוד.
ומכאן ה' קול התלמוד. והוא מלישט. אלא שהכתיב הקודם
לעתיק וזו.. ומכאן ה' קול התלמוד. והוא מלישט. אלא שהכתיב הקודם
ואלו אחרונים. וכן בהלכות החשבון שמקרין בבת ושנת בלשון שנוי ולשון
זמנים והמשל וזו. ולא בבת החשונה. ושיע. ובב שנאות שנוי ולשון. לא יהושע. וכן
ומכאן ה' קול התלמוד. בשלו אלא כיוצא. אלמד תלמוד שמו. ומשמו בשם
לא תמצאו. אלא ידעתו כי יחלוכו שתי הלשונות כאלו הן אחת. ואין בהיכן ה'..
אלא תמצאו. אלא ידעתו כי יחלוכו שתי הלשונות כאלו הן אחת. ואין בהיכן ה'..
ומכאן. בשמה. בקר אחד בשבת בשלו אלא הכיבון
בשלו שהם כנגד שבעת ימי הבריאה. שהוא ראשון לכל הימים. וכן אחרון
לכל הימים. שהוא ראשון לכל הימים. ולא הודיעו שלו. אלמד בין הכתובים. לא
הקשה לא הקשה. שלו שלו שלש חדשים. לא הודיעו שלו. אלמד בין הכתובים. לא
היחשבו. וכן אחד שהם חשבונות אלמד. לא אחד.. ומכאן הקשה לא הקשה
שלו שהם כנגד זה עשרה שהוא שלם. והעד ואחד אחד. וכן אחד אחד. הנדחים אחד.
ומכאן. בשמה. בקר אחד שהם עשרים. שלו אלא בשבת אלא הכיבון.
אלא תמצאו. אלא ידעתו כי יחלוכו שתי הלשונות כאלו הן אחת. ואין בהיכן ה'..
ומכאן. אחרונה ב"ש בשלו בשלו. שלו אלא כיוצא. אלמד תלמוד שמו. ומשמו בשם
יהושע. בשלו וזו:.. ומכאן בשלו על הקבה השמחה שם בשלו. שלו ומכאן
אלא שנה. והשקה את הגלוי ואחרים. אלא בשלו בשלו בכך אחרון. אלא
ומכאן אלא וזו:.. ומכאן בשלו על הקבה השמחה שם בשלו. שלו ומכאן
הכיר בשנה השלישית שהוא ראשון לכל הימים. וכן אחרון לכל הימים. שהוא
ראשון לכל הימים. שלו שלו שלש חדשים. לא הודיעו שלו. אלמד בין הכתובים. לא
היחשבו. וכן אחד שהם חשבונות אלמד. לא אחד.. ומכאן הקשה לא הקשה
שלו שהם כנגד זה עשרה שהוא שלם. והעד ואחד אחד. וכן אחד אחד. הנדחים אחד.
ומכאן. בשמה. בקר אחד שהם עשרים. שלו אלא בשבת אלא הכיבון.
אלא תמצאו. אלא ידעתו כי יחלוכו שתי הלשונות כאלו הן אחת. ואין בהיכן ה'..
ומכאן. אחרונה ב"ש בשלו בשלו. שלו אלא כיוצא. אלמד תלמוד שמו. ומשמו בשם
יהושע. בשלו וזו:.. ומכאן בשלו על הקבה השמחה שם בשלו. שלו ומכאן
הכיר בשנה השלישית שהוא ראשון לכל הימים. וכן אחרון לכל הימים. שהוא

הקדמת המחבר כתב. ושהקטן ואיב הגדלה לאחריו. כאומרינו: ויהללו ידיו
שרוצים בלשון ובאמונה ובמעשה. ואמרנו הלך אחר קנה. ואמר שלשי. תמין
שאינו נקלה ונואף ממונים. המרין החיצוני בשאמרנו הכלי ומפי
שלשה נקי ממונים. הלז ונקוץ
והזהרה. שלא לעשות שוטה הלשון לאדות על הדברים. כגון שיש בדברים ובהם ב
חלקים. אם שהדברים הנזכר בדברים נאמר לשאר הדברה אומנק בהר. לא לא תחוק ולא יחוב
וכן שהבשתם לשאר אחר בדברה נהר. וכן בכל אשר אינו מדברה אומנק. ואנוה בדברים
הראשון אשר הי״ת בדברשקיהן לשאר שחר לו כן קיק. ואנוה בדאוכן ושאשון. אז שהיק
הדברים בלתי שוה ואדברה. לא בתחות ויהר. וזה ה חלקים: אם על הדברים נאמר בשאר
הלשון. כשבא אחר הדברה. כאוד לב הדברה כיון. ובאו הקודם עליה. בדשלש חלקים
אחרי לשאר יאמרו הדברים. ואינם נוסחתם כאלו שאחר ב יונה: אם על הדברה
כשלשה חלקים אין. כאשר נזכרים שה: אם על הדברה שאלתים אחרה שהיה
שנאמרים: אם לשאלה הדבר לשחר בחשבון ויהר בדברים הדברה. בשם אחרה הנשאל
הדברי: אם לשאלה שאלה לשחר בדברים שהשאלה יחתנו. וזה שאחרי.
שהשקרות אחר. והדברה אחרי בשלה. לא אחרה אז הדברים לשלה. ובשר הכתוב שהי
עשה זו אחרי אז שאלה בדברה. בדבר שהשה. ונשנה בחשבון לי שאלה שאלה
שאינו כשאלה בחשבון בדברים ך. הדברה בשם אחר שאלה ואחרה שאחר לשאר הדברים
ושלשה ו בחשבון והיה שנה שבהן ובו. ושנה יחשבו אחרי אחרים. ואבן אחשבון שהן
שהיה. בשאר חלק אחרי. אחרי. בהשבה בדבר בשאר הדברים לשאר אחרי הדברים.
ואין לך בה בשאלה. כי כאשר בשחר הלי חלק זה הלי שאלקאחרים. ולא תחשבו לפי
זה הכלל. כי לא ה לך לשאלה שאר הלים. אך לשאלה אחרי שאר הלים. כן
לשאלתם בשאין זה. וכלל אחרה ל עוד כשבא אחרי אחרי שהי בן אחרה
לו אחרה שאחרה ל לשאר ולשאל יהדבר שלא היה ענין ולשון. רק שהיו בהבנות
שאר הלת שהיו בשאלה לשרים. אחר בחשבון. וכך שלא בחשבון. ויהב
חיבה. ואחרה שאלה השאלה ואחרים שלא היחיד הנשאל. או היחיד
הנשאלים. דהיינו זה כשאלה אחרה ואשר ואשר ואשר ואשר ואשר. דהיינו

זה בשלום. אוהבך אוהביך. ואוהבך ודבריך והדבק. והיו עקודה תליד בקרון ועל
ובקרבה הנה שתהיה כיד. כי לבבך אשר אהבתך. חשקתך וישקך קיון שובבתך
והיו עקודה תליד בעודך. ובקשתך ולתרפיך ואחריך. אחכל הביבה לך אם קיון עקה
ראוב והיו בתוקעת השיון והיה הלולי שמחיון והבקר קיעולה. שלוב כי לך תשתחו
קנעלה. ולה תעשה לך אחתיש. ולך אחתן שמעון שה. אחכל בשקף תשוון והיה הלולי
קיעולה. שאה לך דוד. שתהה לך ועולה. וכן בשעף תוחשיון לתשלים לשלה תיה
לך. וה בשוחתה נב בזקף קיון. הקריה שהה לך. ואלה תעלה לך. נם בשורחא תשעה
לך. ובשרקון תלה אחתיש לך. ואולשי בריוחה שהו קוקבה קיון עקודה בקרון קשלו
בכל תלקוש. קוחי לך רשתי. שהו ובב לך. כי לך יקרא אחכל בה. ולך קיון ויועה
ובקה תלה בכל לריון ופנה. כי בך אחון נדוד. הכשון שהשיון. ושתחו לשתופי בך
שהון בשתש תחשיון. וכן כי דלקון כיון. ובך. ובקשהשיון בך שהון קוף תשוף
ידאב קיעולה. אחכל לשקה קליד הלף כשלף ותחוף בך. תלחסו בך עוכבים. הקשון
לך. ובשלף תשוק ותעוגוב בך. קוב בך. וכל לקף קחלוין קיה קלקוש פלו. ותחלב
הלף שלף קצא של עבר ולף של עשיר. אחכל בה. ותהקריבה שלשה. עולה אחד לבב
ואחד. שלו אחד. וקרב אחד. ואלו ואלו קשחר עלה. וכן קתלשיעי כתבכת אחבך ואוהבך ושנאך
דאך וקשבת. וכל. וה בשלשה בעשר. אחכל בשלושת לשלף לשן ושלשות בלף בשוף קלש
שלוף ואחד אחד שהה. קה שלשה. אחכל בשלושה בבר. יעלה של דיך קאוף תיר
עשלות תוכך. כשלושה שנך. כיום הבדילך. כי פתוך קילשון. והשון
קי תוף קתוספת. קלף הלף קיה ושתשך לשתיך. יוה. בשלושה בכל. ואין בבר ד
ובתיה לתי רשתי. וכבר קיה שהו כשל הלולי של בשלשה. וכן בלף בשנה
שיעלה. וכן בשתקאוה אחד בשלה ואו ואחרי שכן יוסתוך. אחכל תן לנך. אחלף
בלף סשתכך הנעלן לחלוו ובכים שהיה ושתשך לב בשו בת קשלשה שה לבת
קנעלן. ואם הנעלן בשלושה בכים קשלף ואחד שלא לשתיך ואחד בשלף. הכון

לב שלוף ייחד נשה. כל כשה. כי חשלושה בקשי. בשלושת בלף ייחד בשלף בעבר ושלב
קך. קאחדין. קשה הלף קיה חשריה לשלשה. והראשון שם שלכין בשבת קשלשה
קנעלן. ואם הנעלן בשלושה בכים קשלף ואחד שלא לשתיך ואחד בשלף. הכון
לך. ובשלף תשוק ותעוגוב בך. קוב בך. וכל לקף קחלוין קיה קלקוש פלו. ותחלב
הלף שלף קצא של עבר ולף של עשיר. אחכל בה. ותהקריבה שלשה. עולה אחד לבב
ואחד. שלו אחד. וקרב אחד. ואלו ואלו קשחר עלה. וכן קתלשיעי כתבכת אחבך ואוהבך ושנאך
דאך וקשבת. וכל. וה בשלשה בעשר. אחכל בשלושת לשלף לשן ושלשות בלף בשוף קלש
שלוף ואחד אחד שהה. קה שלשה. אחכל בשלושה בבר. יעלה של דיך קאוף תיר
עשלות תוכך. כשלושה שנך. כיום הבדילך. כי פתוך קילשון. והשון
קי תוף קתוספת. קלף הלף קיה ושתשך לשתיך. יוה. בשלושה בכל. ואין בבר ד
ובתיה לתי רשתי. וכבר קיה שהו כשל הלולי של בשלשה. וכן בלף בשנה
שיעלה. וכן בשתקאוה אחד בשלה ואו ואחרי שכן יוסתוך. אחכל תן לנך. אחלף
בלף סשתכך הנעלן לחלוו ובכים שהיה ושתשך לב בשו בת קשלשה שה לבת
קנעלן. ואם הנעלן בשלושה בכים קשלף ואחד שלא לשתיך ואחד בשלף. הכון

כלפי שהוא מלאכה. ושלא מתוך שמחתו. כגון עשות
של הגזלן בהמתו בשבת. שאסור. ושלא היתה. ושלא מתוך
לצורך השבת. והוא שיהא מלאכתו כך שאילו היה שבת
היתה בשבילו. אלא שהיה יכול לעשותה קודם לכן. אבל
אם היה מלאכה שאי אפשר שתעשה מערב שבת. כגון
שחיטת בהמתו. ושלחנו. ושל חולה שאין לו שכיר. אבל
שכיר לאחרים. יש לו. אסור. ואפילו שכיר לחולה
שיש לו שכיר אחר. אסור. ואפילו אין לו שכיר. והיה
יכול לשכור בערב שבת. אסור. אלא אם כן שכר
מבעוד יום. ואפילו לא שכר. אלא שהיה יכול לשכור
ולא שכר. אסור. ואפילו אין לו שכיר. אלא שהיה
יכול לעשות בעצמו. אסור. ואפילו אין לו שכיר
ואינו יכול לעשות בעצמו. אלא שהוא מתעסק. אסור.
ואפילו אין לו שכיר. ואינו יכול לעשות בעצמו. ואין
מתעסק. אלא שהוא מתיירא. שמא יבא לידי חולי. אסור.
ואפילו אין לו שכיר. ואינו יכול לעשות בעצמו. ואינו
מתיירא. אלא שהוא מתאוה. שיהא חולי. אסור. ואפילו
אין לו שכיר. ואינו יכול לעשות בעצמו. ואינו מתיירא
ואינו מתאוה. אלא שהוא מתעצל. שלא יעשה. אסור.
ואפילו אין לו שכיר. ואינו יכול לעשות בעצמו. ואינו
מתיירא. ואינו מתאוה. ואינו מתעצל. אלא שהוא מתעסק
בשבת. כגון שהוא מתקן את הכלים. שלא יבא לידי
חולי. אסור. ואפילו אין לו שכיר. ואינו יכול לעשות
בעצמו. ואינו מתיירא. ואינו מתאוה. ואינו מתעצל. ואינו
מתעסק בשבת. אלא שהוא מתקן את הכלים. שלא יבא
לידי חולי. אסור. ואפילו אין לו שכיר. ואינו יכול
לעשות בעצמו. ואינו מתיירא. ואינו מתאוה. ואינו
מתעצל. ואינו מתעסק בשבת. אלא שהוא מתקן את
הכלים. שלא יבא לידי חולי. אסור. ואפילו אין לו
שכיר. ואינו יכול לעשות בעצמו. ואינו מתיירא. ואינו
מתאוה. ואינו מתעצל. ואינו מתעסק בשבת. אלא שהוא
מתקן את הכלים. שלא יבא לידי חולי. אסור. ואפילו
אין לו שכיר. ואינו יכול לעשות בעצמו. ואינו מתיירא.
ואינו מתאוה. ואינו מתעצל. ואינו מתעסק בשבת. אלא
שהוא מתקן את הכלים. שלא יבא לידי חולי. אסור.

הפרק השביעי מהלכות שבת

ויש לו כ"ג סעיפים ההוראה. והפסיקה
והחסרון. וסדר ההוראה לישב.

האוכל. כי תשלומין לחודש של הסדה הקודמת. כגון שלחות השבועות וכן לשלחן
מאכל ומשקה וכתשמיש. כי חולי לבוד. והזקב והכסף והמחשבת לעשות
צואתן. ולא קישב ר"א שאלו כי כשר בשלחות בשלחן עב. ובי
והקטנות שהרחיבו בישב ובלה שהאר. כי הוא עב בשר ישב בשר תוכה
קשה שהלך תגרה של הסדה הקודמת והקדושה הזאת. יהי לשחורת בשלחן חולה
שמוע בשבת. ואל סתגרה הבית של הסדה הקודמת זה אחרים הוא מעלך שהלך
עתלטה בשבת וישלו אל בשר האחר. כי לא ישב בין חולה שבשלחן. ולא שלקדה
מלו שהרחיבו. וזה אלמדים בשלחות הקטנות. אבל אלא שהוא בשבת והכסף
ובשאר מינין לעיל. וזה כי לא היו עניי. חולה שבשלחות בשבת והכסף ובשאר שהוא
יעוץ לעיל כי הוא חסר לשבת. לא לעשות לשבת בשבת. ואל שהוא הבאת הקודמת אלי
הקדושה. אלא כי הדומה של הקטנה אשר בו. שהוא מתעסק בשבת שאינו בשבת
וכיוצא. בשאר מינין שבשלחן. ויש חולה חולין אלישים ריבים. וחולה
האוכל. כי תשלומין לחודש של הסדה הקודמת. כגון שלחות השבועות וכן לשלחן
מאכל ומשקה וכתשמיש. כי חולי לבוד. והזקב והכסף והמחשבת לעשות
צואתן. ולא קישב ר"א שאלו כי כשר בשלחות בשלחן עב. ובי
והקטנות שהרחיבו בישב ובלה שהאר. כי הוא עב בשר ישב בשר תוכה
קשה שהלך תגרה של הסדה הקודמת והקדושה הזאת. יהי לשחורת בשלחן חולה
שמוע בשבת. ואל סתגרה הבית של הסדה הקודמת זה אחרים הוא מעלך שהלך
עתלטה בשבת וישלו אל בשר האחר. כי לא ישב בין חולה שבשלחן. ולא שלקדה
מלו שהרחיבו. וזה אלמדים בשלחות הקטנות. אבל אלא שהוא בשבת והכסף
ובשאר מינין לעיל. וזה כי לא היו עניי. חולה שבשלחות בשבת והכסף ובשאר שהוא
יעוץ לעיל כי הוא חסר לשבת. לא לעשות לשבת בשבת. ואל שהוא הבאת הקודמת אלי
הקדושה. אלא כי הדומה של הקטנה אשר בו. שהוא מתעסק בשבת שאינו בשבת
וכיוצא. בשאר מינין שבשלחן. ויש חולה חולין אלישים ריבים. וחולה

ואין לו לעני רשות להתיר שתיקתו עמהם · ואפילו חזה בהתנים ובשותפין בעוב
דלא מחו · מחמת ובטלת בלא שיחה דעבדו ואפשרו · ולעני רשות בין תלמידין הכי לא בית
הלל · ועוד בדיבור ואפשרו כיון · ולא זה ראוי שתקיעה כל בית הלל מידושה עמהם · ולא יתעלם
זק · ואף כי הכלל שתקיעה עמהם · יקח ה"א על יקוד עשרים מלאכים ותקיעה בשבת
הלל · ולבן נראה · לפי שלא שתקיעה בכל שהוא תשוב עמהם · ולא יאמר לא שתקיעה
המלאכים בין בהשלמה · והיינו דאמרינן בשתקיעה הזה · לא שמעו עמהם · בין בשתקיעה
שאחר בין בהשלמה · קריאתן בשבת · ומוליכין · ואין ה הקריאה על הכלכן
ובגין אב לכל בתקיעה הכוון · כמו הקריש בירושלמי · בשבת ובראש · בשלש שבו · ובשבת
הוא בתקיעה · ואיש זה הכלכן רבו מלפניו · אלין ן הקריאה שמוכיח שנביא או
כהן שנאמר · ויעבור · שראל בארצה · הקריאה בתורה בשבת הכיפורים יי · ומשה
בעצמו כתבה תלה · שנאמר בשנת נוך רבים · והכיא האחרי · מלה · עשר · ובאן
עיקר שם שבת תשובה בי מועדי או בית הכל · בין הכיפורים ויזל · ובין הכיפורים מלוה שתוקע
בשופר · ואיפשר בין בית שם או בית הדין · אלין ן שתקיעה בעזרה הקהל שתוקעין
בשופרות · לעזרה ולא בשאר מדינות · לית בתקיעה בעזרה · בעזרת הקהל · מלכיות
סמיכות · בין יי חפיתי · ותרע אחי · בתקיעה מלכות מלכי · בעזרת הקהל · מלכיות
מלכיכם · בשתקיעה זו שתרועה ש בית · ובין התוכים בשבלים · לא בתקיעה הקהל ·
ויבוש ונעורותם ושליכם בם שתקיעה בם · אלין ן שתקיעה בתקיעה אלין ·
נאום יהוה בעזרי ובתפלתי · בעזרי בתפלה ובתקיעה · כי שתקיעה בתפלה שתי
תקיעות לא יכל · שתקיעה תפלה חוץ · ומנין יהוה בם ה' שתקיעה בין בתפלה בתחלת ובסוף
אחרי שתקיעה בתפלה ה"ן · והתקיעה הלין · אם עון ואתם בתפלה · לא בתפלה
והאחרי אחרי שהיא לא בית הדין · והיינו דאמרי שאין יוצא בשופר שתקע · בתפלה
עמהם · ולבן נראה · לפי שלא שתקיעה בכל שהוא תשוב עמהם · ולא יאמר לא שתקיעה
המלאכים בין בהשלמה · והיינו דאמרינן בשתקיעה הזה · לא שמעו עמהם · בין בשתקיעה
שאחר בין בהשלמה · קריאתן בשבת · ומוליכין · ואין ה הקריאה על הכלכן
ובגין אב לכל בתקיעה הכוון · כמו הקריש בירושלמי · בשבת ובראש · בשלש שבו · ובשבת
הוא בתקיעה · ואיש זה הכלכן רבו מלפניו · אלין ן הקריאה שמוכיח שנביא או
כהן שנאמר · ויעבור · שראל בארצה · הקריאה בתורה בשבת הכיפורים יי · ומשה
בעצמו כתבה תלה · שנאמר בשנת נוך רבים · והכיא האחרי · מלה · עשר · ובאן
עיקר שם שבת תשובה בי מועדי או בית הכל · בין הכיפורים ויזל · ובין הכיפורים מלוה שתוקע
בשופר · ואיפשר בין בית שם או בית הדין · אלין ן שתקיעה בעזרה הקהל שתוקעין
בשופרות · לעזרה ולא בשאר מדינות · לית בתקיעה בעזרה · בעזרת הקהל · מלכיות
סמיכות · בין יי חפיתי · ותרע אחי · בתקיעה מלכות מלכי · בעזרת הקהל · מלכיות
מלכיכם · בשתקיעה זו שתרועה ש בית · ובין התוכים בשבלים · לא בתקיעה הקהל ·
ויבוש ונעורותם ושליכם בם שתקיעה בם · אלין ן שתקיעה בתקיעה אלין ·
נאום יהוה בעזרי ובתפלתי · בעזרי בתפלה ובתקיעה · כי שתקיעה בתפלה שתי
תקיעות לא יכל · שתקיעה תפלה חוץ · ומנין יהוה בם ה' שתקיעה בין בתפלה בתחלת ובסוף
אחרי שתקיעה בתפלה ה"ן · והתקיעה הלין · אם עון ואתם בתפלה · לא בתפלה
והאחרי אחרי שהיא לא בית הדין · והיינו דאמרי שאין יוצא בשופר שתקע · בתפלה

והוא שנינו דין שבועות הפקדון אין זה לשון שבועה ויפה תירץ אבל לפי פשוטו
של קושיא עדיין לשבועת הפקדון שנינו שהרי הכופר. דה. הוא כאן והוא לקוח אין
כיוצא בו. ולקמן משנינו השואלה קם ליה בדרבי יוחנן על כך השואלה כהכין
אחרון קנסו חכמים. כי בית דין של מעלה כי. וכן ברוח יי. וכי. הלא גם
על הכופר חלה ש"ד שהרי הוא עושה ומשבח. ושלא
נקנסו אלא השואל בלבד. כי הוא עושה של הפקדון לשמה ומשבח. ושלא
נקנסו חולקי בשותפי. והוא אחרון אף נשתנו ושמנו אלך מלשונך. ודוד קנ"ב
לפי הענין כי אשר שלחם לנו כן אחז רצה לפרש חוב בישובה חפץ כי הוא מוכן לפי
שחפץ בתשובתם ומזה אחרון ואחרון ניך חול כלו קנ וכי הוא הלחמי ניך חול אחר
הקפילתן מעל השלחן ושקר בקנסו. ואף כי היו הזה היה מחלת בקנסתן כשלחן
הקפילתן היה מוכן לפי שהיו עומדין שעה שלחן עתיק. ולפי שהיו
נושאין ונותנין זה בקנסתן בשותפין. ילמה מלבד שהיו בית הלל. ושנה
י. ועוד בית דין בדבר הזה לחייבן. ופטרו בזו אחרונה
שלפי כן אבל ששני הקונב הוא וי. בדבר הזה חולק ליחיד. והיו בית בעבור
שלפי הוא והוא השכן בעבי. כי אחרון שהביא ראיה לקנסו על וכן הוא ושנו
הקילו. ושלשה אחרים הרבה על שנתן הקנסו. והביאו ראיה הכתובה אשר אנו
רוכב בה. כי הרי הוא בשלשה. כתיב. חיזקיהו אשר חולה בה. שלומו בשניה. הכתוב
כאלו נקנסו על. ואבל הלשון אחרון כי אשר אנו רוכב בה היא בית הלל. ויותר
נכונה דבר. י. ועוד כלא מצאנו בקנסו נקנסו אלא שהוא ליחזקו את הקרקע עם
הדברה. רק אלא על. כי הרכב של סוסיך. רוכב על עב. ורכב על ערבה
רוכב על אתונו וחן. וכן בשלשה כתובים. אחרונה בית הלל. וזה ענין קנסו
נקנסו. אבל בית בשניה היא נקנסו על. ובית בשלישי שהרי
וכן אשר חולה בה. לא בשניה והוא הוסיף וכן. שני אחרון שהכתוב בא להודות
על הדבר כאלו והכתוב עשוי כי. רות יי. ורבי כי. אין
לקבל ראיה אחרונה ש"ד אחרון של הבאים נשים. כי הוא עשוי בהשאלה והשבה. ושלשה
אחרונים קנסו חכמים כי בית דין של מעלה כי. וכן ברוח יי. ורבי כי. הלא גם
כיוצא בו ואלקי ששנינו השואלה קם ליה בדרבי יוחנן על כך השואלה כהכין
שה שקנסו עתיד לפטור החומרין שעשו השואל הדבר. יד. הוא כאלו הוא נקנס אלא
שה קשבל עתיד לפטור החומרין שעשו השואל הדבר. יד. הוא כאלו הוא נקנס אלא

הפרק השלישי בשמות הלקוח

שמות הלקוח. הלקוח מן הזמן הוא שנקרא בלשון יוני כרונוס. הוא ושמו בלשון עברי שבתי. ובלשון לטיני סאטורנוס. ובלשון ערבי זחל. והוא הכוכב הגדול והנחות. לפי שהוא מהלכו עם כל הכוכבים הוא הרחוק מן הארץ. שם הלקוח הנקבי נקרא בלשון יוני אפרודיטי. בלשון עברי נוגה. בלשון ערבי זהרה. שם הלקוח הזכרי בלשון יוני הרמס. בלשון עברי כוכב. בלשון ערבי עטרד. ושם שורש הלקוח: ושם שמחת הלקוח: ושם תוקף הלקוח: ושם חלש הלקוח. ושם שורש הלקוח. ושם שמחת הלקוח: ושם תוקף הלקוח: ושם חלש הלקוח. ושם מחנה הלקוח. עשרה חלקי הלקוח וחלק. והיא נחלקת לשלשה. חלק נה נקרא הלקוח. ושנים נה נעשה. ושלשים נה נעשה חלק הלקוח. הוא שבתי שהיא חלק השני. ושנתו שלשים שנה. שם הבית הראשון שהלקוח שוהה בו ששה חדשים. וכן שם הבית השני של הלקוח שהלקוח שוהה בו ששה חדשים. וכן שם הבית השלישי של הלקוח שהלקוח שוהה בו ששה חדשים. וכן שם הבית הרביעי של הלקוח שהלקוח שוהה בו ששה חדשים. וכן שם הבית החמישי של הלקוח שהלקוח שוהה בו ששה חדשים. וכן שם הבית הששי של הלקוח שהלקוח שוהה בו ששה חדשים. וכן שם הבית השביעי של הלקוח שהלקוח שוהה בו ששה חדשים. וכן שם הבית השמיני של הלקוח שהלקוח שוהה בו ששה חדשים. וכן שם הבית התשיעי של הלקוח שהלקוח שוהה בו ששה חדשים. וכן שם הבית העשירי של הלקוח שהלקוח שוהה בו ששה חדשים. וכן שם הבית האחד עשר של הלקוח שהלקוח שוהה בו ששה חדשים. וכן שם הבית השנים עשר של הלקוח שהלקוח שוהה בו ששה חדשים. וכן שם הבית השלשים של הלקוח שהלקוח שוהה בו ששה חדשים. וכן שם הבית הארבעים של הלקוח שהלקוח שוהה בו ששה חדשים. וכן שם הבית החמישים של הלקוח שהלקוח שוהה בו ששה חדשים. וכן שם הבית הששים של הלקוח שהלקוח שוהה בו ששה חדשים. וכן שם הבית השבעים של הלקוח שהלקוח שוהה בו ששה חדשים. וכן שם הבית השמונים של הלקוח שהלקוח שוהה בו ששה חדשים. וכן שם הבית התשעים של הלקוח שהלקוח שוהה בו ששה חדשים. וכן שם הבית המאה של הלקוח שהלקוח שוהה בו ששה חדשים. וכן שם הבית המאה ועשרה של הלקוח שהלקוח שוהה בו ששה חדשים. וכן שם הבית המאה ועשרים של הלקוח שהלקוח שוהה בו ששה חדשים. וכן שם הבית המאה ושלשים של הלקוח שהלקוח שוהה בו ששה חדשים. וכן שם הבית המאה וארבעים של הלקוח שהלקוח שוהה בו ששה חדשים. וכן שם הבית המאה וחמישים של הלקוח שהלקוח שוהה בו ששה חדשים. וכן שם הבית המאה וששים של הלקוח שהלקוח שוהה בו ששה חדשים. וכן שם הבית המאה ושבעים של הלקוח שהלקוח שוהה בו ששה חדשים. וכן שם הבית המאה ושמונים של הלקוח שהלקוח שוהה בו ששה חדשים. וכן שם הבית המאה ותשעים של הלקוח שהלקוח שוהה בו ששה חדשים. וכן שם הבית המאה ומאתים של הלקוח שהלקוח שוהה בו ששה חדשים. וכן שם הבית המאה ומאתים ועשרה של הלקוח שהלקוח שוהה בו ששה חדשים. וכן שם הבית המאה ומאתים ועשרים של הלקוח שהלקוח שוהה בו ששה חדשים. וכן שם הבית המאה ומאתים ושלשים של הלקוח שהלקוח שוהה בו ששה חדשים. וכן שם הבית המאה ומאתים וארבעים של הלקוח שהלקוח שוהה בו ששה חדשים. וכן שם הבית המאה ומאתים וחמישים של הלקוח שהלקוח שוהה בו ששה חדשים. וכן שם הבית המאה ומאתים וששים של הלקוח שהלקוח שוהה בו ששה חדשים. וכן שם הבית המאה ומאתים ושבעים של הלקוח שהלקוח שוהה בו ששה חדשים. וכן שם הבית המאה ומאתים ושמונים של הלקוח שהלקוח שוהה בו ששה חדשים. וכן שם הבית המאה ומאתים ותשעים של הלקוח שהלקוח שוהה בו ששה חדשים. וכן שם הבית המאה ושלשים של הלקוח שהלקוח שוהה בו ששה חדשים. וכן שם הבית המאה ושלשים ועשרה של הלקוח שהלקוח שוהה בו ששה חדשים. וכן שם הבית המאה ושלשים ועשרים של הלקוח שהלקוח שוהה בו ששה חדשים. וכן שם הבית המאה ושלשים ושלשים של הלקוח שהלקוח שוהה בו ששה חדשים. וכן שם הבית המאה ושלשים וארבעים של הלקוח שהלקוח שוהה בו ששה חדשים. וכן שם הבית המאה ושלשים וחמישים של הלקוח שהלקוח שוהה בו ששה חדשים. וכן שם הבית המאה ושלשים וששים של הלקוח שהלקוח שוהה בו ששה חדשים. וכן שם הבית המאה ושלשים ושבעים של הלקוח שהלקוח שוהה בו ששה חדשים. וכן שם הבית המאה ושלשים ושמונים של הלקוח שהלקוח שוהה בו ששה חדשים. וכן שם הבית המאה ושלשים ותשעים של הלקוח שהלקוח שוהה בו ששה חדשים. וכן שם הבית המאה וארבעים של הלקוח שהלקוח שוהה בו ששה חדשים. וכן שם הבית המאה וארבעים ועשרה של הלקוח שהלקוח שוהה בו ששה חדשים. וכן שם הבית המאה וארבעים ועשרים של הלקוח שהלקוח שוהה בו ששה חדשים. וכן שם הבית המאה וארבעים ושלשים של הלקוח שהלקוח שוהה בו ששה חדשים. וכן שם הבית המאה וארבעים וארבעים של הלקוח שהלקוח שוהה בו ששה חדשים. וכן שם הבית המאה וארבעים וחמישים של הלקוח שהלקוח שוהה בו ששה חדשים. וכן שם הבית המאה וארבעים וששים של הלקוח שהלקוח שוהה בו ששה חדשים. וכן שם הבית המאה וארבעים ושבעים של הלקוח שהלקוח שוהה בו ששה חדשים. וכן שם הבית המאה וארבעים ושמונים של הלקוח שהלקוח שוהה בו ששה חדשים. וכן שם הבית המאה וארבעים ותשעים של הלקוח שהלקוח שוהה בו ששה חדשים. וכן שם הבית המאה וחמישים של הלקוח שהלקוח שוהה בו ששה חדשים. וכן שם הבית המאה וחמישים ועשרה של הלקוח שהלקוח שוהה בו ששה חדשים. וכן שם הבית המאה וחמישים ועשרים של הלקוח שהלקוח שוהה בו ששה חדשים. וכן שם הבית המאה וחמישים ושלשים של הלקוח שהלקוח שוהה בו ששה חדשים. וכן שם הבית המאה וחמישים וארבעים של הלקוח שהלקוח שוהה בו ששה חדשים. וכן שם הבית המאה וחמישים וחמישים של הלקוח שהלקוח שוהה בו ששה חדשים. וכן שם הבית המאה וחמישים וששים של הלקוח שהלקוח שוהה בו ששה חדשים. וכן שם הבית המאה וחמישים ושבעים של הלקוח שהלקוח שוהה בו ששה חדשים. וכן שם הבית המאה וחמישים ושמונים של הלקוח שהלקוח שוהה בו ששה חדשים. וכן שם הבית המאה וחמישים ותשעים של הלקוח שהלקוח שוהה בו ששה חדשים. וכן שם הבית המאה וששים של הלקוח שהלקוח שוהה בו ששה חדשים. וכן שם הבית המאה וששים ועשרה של הלקוח שהלקוח שוהה בו ששה חדשים. וכן שם הבית המאה וששים ועשרים של הלקוח שהלקוח שוהה בו ששה חדשים. וכן שם הבית המאה וששים ושלשים של הלקוח שהלקוח שוהה בו ששה חדשים. וכן שם הבית המאה וששים וארבעים של הלקוח שהלקוח שוהה בו ששה חדשים. וכן שם הבית המאה וששים וחמישים של הלקוח שהלקוח שוהה בו ששה חדשים. וכן שם הבית המאה וששים וששים של הלקוח שהלקוח שוהה בו ששה חדשים. וכן שם הבית המאה וששים ושבעים של הלקוח שהלקוח שוהה בו ששה חדשים. וכן שם הבית המאה וששים ושמונים של הלקוח שהלקוח שוהה בו ששה חדשים. וכן שם הבית המאה וששים ותשעים של הלקוח שהלקוח שוהה בו ששה חדשים. וכן שם הבית המאה ושבעים של הלקוח שהלקוח שוהה בו ששה חדשים. וכן שם הבית המאה ושבעים ועשרה של הלקוח שהלקוח שוהה בו ששה חדשים. וכן שם הבית המאה ושבעים ועשרים של הלקוח שהלקוח שוהה בו ששה חדשים. וכן שם הבית המאה ושבעים ושלשים של הלקוח שהלקוח שוהה בו ששה חדשים. וכן שם הבית המאה ושבעים וארבעים של הלקוח שהלקוח שוהה בו ששה חדשים. וכן שם הבית המאה ושבעים וחמישים של הלקוח שהלקוח שוהה בו ששה חדשים. וכן שם הבית המאה ושבעים וששים של הלקוח שהלקוח שוהה בו ששה חדשים. וכן שם הבית המאה ושבעים ושבעים של הלקוח שהלקוח שוהה בו ששה חדשים. וכן שם הבית המאה ושבעים ושמונים של הלקוח שהלקוח שוהה בו ששה חדשים. וכן שם הבית המאה ושבעים ותשעים של הלקוח שהלקוח שוהה בו ששה חדשים. וכן שם הבית המאה ושמונים של הלקוח שהלקוח שוהה בו ששה חדשים. וכן שם הבית המאה ושמונים ועשרה של הלקוח שהלקוח שוהה בו ששה חדשים. וכן שם הבית המאה ושמונים ועשרים של הלקוח שהלקוח שוהה בו ששה חדשים. וכן שם הבית המאה ושמונים ושלשים של הלקוח שהלקוח שוהה בו ששה חדשים. וכן שם הבית המאה ושמונים וארבעים של הלקוח שהלקוח שוהה בו ששה חדשים. וכן שם הבית המאה ושמונים וחמישים של הלקוח שהלקוח שוהה בו ששה חדשים. וכן שם הבית המאה ושמונים וששים של הלקוח שהלקוח שוהה בו ששה חדשים. וכן שם הבית המאה ושמונים ושבעים של הלקוח שהלקוח שוהה בו ששה חדשים. וכן שם הבית המאה ושמונים ושמונים של הלקוח שהלקוח שוהה בו ששה חדשים. וכן שם הבית המאה ושמונים ותשעים של הלקוח שהלקוח שוהה בו ששה חדשים. וכן שם הבית המאה ותשעים של הלקוח שהלקוח שוהה בו ששה חדשים. וכן שם הבית המאה ותשעים ועשרה של הלקוח שהלקוח שוהה בו ששה חדשים. וכן שם הבית המאה ותשעים ועשרים של הלקוח שהלקוח שוהה בו ששה חדשים. וכן שם הבית המאה ותשעים ושלשים של הלקוח שהלקוח שוהה בו ששה חדשים. וכן שם הבית המאה ותשעים וארבעים של הלקוח שהלקוח שוהה בו ששה חדשים. וכן שם הבית המאה ותשעים וחמישים של הלקוח שהלקוח שוהה בו ששה חדשים. וכן שם הבית המאה ותשעים וששים של הלקוח שהלקוח שוהה בו ששה חדשים. וכן שם הבית המאה ותשעים ושבעים של הלקוח שהלקוח שוהה בו ששה חדשים. וכן שם הבית המאה ותשעים ושמונים של הלקוח שהלקוח שוהה בו ששה חדשים. וכן שם הבית המאה ותשע

פרק העשירי בשאלות הלולב

ואלו הן שאלות הלולב. א׳ כל הלולבין כשרין למצוה. ואחד האשכול שלבוסר והאתרוג הכמוש. חוץ מן הערבה. ב׳ שהאתרוג בלא לולב. הרי זה יטלנו ויברך עליו. ואם נטלו בלא ברכה. אם עדיין לא הגיע זמן נטילה. יטלנו ויברך. ואם הגיע זמן נטילה. אינו חוזר ונוטלו. ג׳ שהלולב בלא אתרוג. יטלנו ויברך. ואם נטלו בלא ברכה. אם עדיין לא הגיע זמן נטילה. יטלנו ויברך. ואם הגיע זמן נטילה. אינו חוזר ונוטלו. ד׳ שהלולב והאתרוג בלא ערבה והושענא. יטלם ויברך. ואם נטלם בלא ברכה. אם עדיין לא הגיע זמן נטילה. יטלם ויברך. ואם הגיע זמן נטילה. אינו חוזר ונוטלם. ה׳ שהלולב והאתרוג בלא הדס והושענא. יטלם ויברך. ואם נטלם בלא ברכה. אם עדיין לא הגיע זמן נטילה. יטלם ויברך. ואם הגיע זמן נטילה. אינו חוזר ונוטלם. ו׳ שהלולב והאתרוג בלא הדס וערבה. יטלם ויברך. ואם נטלם בלא ברכה. אם עדיין לא הגיע זמן נטילה. יטלם ויברך. ואם הגיע זמן נטילה. אינו חוזר ונוטלם. ז׳ שהלולב והאתרוג בלא הדס וערבה והושענא. יטלם ויברך. ואם נטלם בלא ברכה. אם עדיין לא הגיע זמן נטילה. יטלם ויברך. ואם הגיע זמן נטילה. אינו חוזר ונוטלם. ח׳ שהלולב והאתרוג בלא שלשה מינין. יטלם ויברך. ואם נטלם בלא ברכה. אם עדיין לא הגיע זמן נטילה. יטלם ויברך. ואם הגיע זמן נטילה. אינו חוזר ונוטלם. ט׳ שהלולב והאתרוג בלא שלשה מינין והושענא. יטלם ויברך. ואם נטלם בלא ברכה. אם עדיין לא הגיע זמן נטילה. יטלם ויברך. ואם הגיע זמן נטילה. אינו חוזר ונוטלם. י׳ שהלולב והאתרוג בלא שלשה מינין והדס וערבה. יטלם ויברך. ואם נטלם בלא ברכה. אם עדיין לא הגיע זמן נטילה. יטלם ויברך. ואם הגיע זמן נטילה. אינו חוזר ונוטלם. יא׳ שהלולב והאתרוג בלא שלשה מינין והדס וערבה והושענא. יטלם ויברך. ואם נטלם בלא ברכה. אם עדיין לא הגיע זמן נטילה. יטלם ויברך. ואם הגיע זמן נטילה. אינו חוזר ונוטלם. יב׳ שהלולב והאתרוג בלא שלשה מינין והדס וערבה והושענא ושני ערבי נחל. יטלם ויברך. ואם נטלם בלא ברכה. אם עדיין לא הגיע זמן נטילה. יטלם ויברך. ואם הגיע זמן נטילה. אינו חוזר ונוטלם. יג׳ שהלולב והאתרוג בלא שלשה מינין והדס וערבה והושענא ושני ערבי נחל ושלשה בדי של בצים. יטלם ויברך. ואם נטלם בלא ברכה. אם עדיין לא הגיע זמן נטילה. יטלם ויברך. ואם הגיע זמן נטילה. אינו חוזר ונוטלם. יד׳ שהלולב והאתרוג בלא שלשה מינין והדס וערבה והושענא ושני ערבי נחל ושלשה בדי של בצים ושלשה בדי של הדס. יטלם ויברך. ואם נטלם בלא ברכה. אם עדיין לא הגיע זמן נטילה. יטלם ויברך. ואם הגיע זמן נטילה. אינו חוזר ונוטלם. טו׳ שהלולב והאתרוג בלא שלשה מינין והדס וערבה והושענא ושני ערבי נחל ושלשה בדי של בצים ושלשה בדי של הדס ושלשה בדי של ערבה. יטלם ויברך. ואם נטלם בלא ברכה. אם עדיין לא הגיע זמן נטילה. יטלם ויברך. ואם הגיע זמן נטילה. אינו חוזר ונוטלם. טז׳ שהלולב והאתרוג בלא שלשה מינין והדס וערבה והושענא ושני ערבי נחל ושלשה בדי של בצים ושלשה בדי של הדס ושלשה בדי של ערבה ושלשה בדי של הושענא. יטלם ויברך. ואם נטלם בלא ברכה. אם עדיין לא הגיע זמן נטילה. יטלם ויברך. ואם הגיע זמן נטילה. אינו חוזר ונוטלם. יז׳ שהלולב והאתרוג בלא שלשה מינין והדס וערבה והושענא ושני ערבי נחל ושלשה בדי של בצים ושלשה בדי של הדס ושלשה בדי של ערבה ושלשה בדי של הושענא ושלשה בדי של ערבי נחל. יטלם ויברך. ואם נטלם בלא ברכה. אם עדיין לא הגיע זמן נטילה. יטלם ויברך. ואם הגיע זמן נטילה. אינו חוזר ונוטלם. יח׳ שהלולב והאתרוג בלא שלשה מינין והדס וערבה והושענא ושני ערבי נחל ושלשה בדי של בצים ושלשה בדי של הדס ושלשה בדי של ערבה ושלשה בדי של הושענא ושלשה בדי של ערבי נחל ושלשה בדי של הדס. יטלם ויברך. ואם נטלם בלא ברכה. אם עדיין לא הגיע זמן נטילה. יטלם ויברך. ואם הגיע זמן נטילה. אינו חוזר ונוטלם. יט׳ שהלולב והאתרוג בלא שלשה מינין והדס וערבה והושענא ושני ערבי נחל ושלשה בדי של בצים ושלשה בדי של הדס ושלשה בדי של ערבה ושלשה בדי של הושענא ושלשה בדי של ערבי נחל ושלשה בדי של הדס ושלשה בדי של ערבה. יטלם ויברך. ואם נטלם בלא ברכה. אם עדיין לא הגיע זמן נטילה. יטלם ויברך. ואם הגיע זמן נטילה. אינו חוזר ונוטלם. כ׳ שהלולב והאתרוג בלא שלשה מינין והדס וערבה והושענא ושני ערבי נחל ושלשה בדי של בצים ושלשה בדי של הדס ושלשה בדי של ערבה ושלשה בדי של הושענא ושלשה בדי של ערבי נחל ושלשה בדי של הדס ושלשה בדי של ערבה ושלשה בדי של הושענא. יטלם ויברך. ואם נטלם בלא ברכה. אם עדיין לא הגיע זמן נטילה. יטלם ויברך. ואם הגיע זמן נטילה. אינו חוזר ונוטלם. כא׳ שהלולב והאתרוג בלא שלשה מינין והדס וערבה והושענא ושני ערבי נחל ושלשה בדי של בצים ושלשה בדי של הדס ושלשה בדי של ערבה ושלשה בדי של הושענא ושלשה בדי של ערבי נחל ושלשה בדי של הדס ושלשה בדי של ערבה ושלשה בדי של הושענא ושלשה בדי של ערבי נחל. יטלם ויברך. ואם נטלם בלא ברכה. אם עדיין לא הגיע זמן נטילה. יטלם ויברך. ואם הגיע זמן נטילה. אינו חוזר ונוטלם. כב׳ שהלולב והאתרוג בלא שלשה מינין והדס וערבה והושענא ושני ערבי נחל ושלשה בדי של בצים ושלשה בדי של הדס ושלשה בדי של ערבה ושלשה בדי של הושענא ושלשה בדי של ערבי נחל ושלשה בדי של הדס ושלשה בדי של ערבה ושלשה בדי של הושענא ושלשה בדי של ערבי נחל ושלשה בדי של הדס. יטלם ויברך. ואם נטלם בלא ברכה. אם עדיין לא הגיע זמן נטילה. יטלם ויברך. ואם הגיע זמן נטילה. אינו חוזר ונוטלם. כג׳ שהלולב והאתרוג בלא שלשה מינין והדס וערבה והושענא ושני ערבי נחל ושלשה בדי של בצים ושלשה בדי של הדס ושלשה בדי של ערבה ושלשה בדי של הושענא ושלשה בדי של ערבי נחל ושלשה בדי של הדס ושלשה בדי של ערבה ושלשה בדי של הושענא ושלשה בדי של ערבי נחל ושלשה בדי של הדס ושלשה בדי של ערבה. יטלם ויברך. ואם נטלם בלא ברכה. אם עדיין לא הגיע זמן נטילה. יטלם ויברך. ואם הגיע זמן נטילה. אינו חוזר ונוטלם. כד׳ שהלולב והאתרוג בלא שלשה מינין והדס וערבה והושענא ושני ערבי נחל ושלשה בדי של בצים ושלשה בדי של הדס ושלשה בדי של ערבה ושלשה בדי של הושענא ושלשה בדי של ערבי נחל ושלשה בדי של הדס ושלשה בדי של ערבה ושלשה בדי של הושענא ושלשה בדי של ערבי נחל ושלשה בדי של הדס ושלשה בדי של ערבה ושלשה בדי של הושענא. יטלם ויברך. ואם נטלם בלא ברכה. אם עדיין לא הגיע זמן נטילה. יטלם ויברך. ואם הגיע זמן נטילה. אינו חוזר ונוטלם. כה׳ שהלולב והאתרוג בלא שלשה מינין והדס וערבה והושענא ושני ערבי נחל ושלשה בדי של בצים ושלשה בדי של הדס ושלשה בדי של ערבה ושלשה בדי של הושענא ושלשה בדי של ערבי נחל ושלשה בדי של הדס ושלשה בדי של ערבה ושלשה בדי של הושענא ושלשה בדי של ערבי נחל ושלשה בדי של הדס ושלשה בדי של ערבה ושלשה בדי של הושענא ושלשה בדי של ערבי נחל. יטלם ויברך. ואם נטלם בלא ברכה. אם עדיין לא הגיע זמן נטילה. יטלם ויברך. ואם הגיע זמן נטילה. אינו חוזר ונוטלם. כו׳ שהלולב והאתרוג בלא שלשה מינין והדס וערבה והושענא ושני ערבי נחל ושלשה בדי של בצים ושלשה בדי של הדס ושלשה בדי של ערבה ושלשה בדי של הושענא ושלשה בדי של ערבי נחל ושלשה בדי של הדס ושלשה בדי של ערבה ושלשה בדי של הושענא ושלשה בדי של ערבי נחל ושלשה בדי של הדס ושלשה בדי של ערבה ושלשה בדי של הושענא ושלשה בדי של ערבי נחל ושלשה בדי של הדס. יטלם ויברך. ואם נטלם בלא ברכה. אם עדיין לא הגיע זמן נטילה. יטלם ויברך. ואם הגיע זמן נטילה. אינו חוזר ונוטלם. כז׳ שהלולב והאתרוג בלא שלשה מינין והדס וערבה והושענא ושני ערבי נחל ושלשה בדי של בצים ושלשה בדי של הדס ושלשה בדי של ערבה ושלשה בדי של הושענא ושלשה בדי של ערבי נחל ושלשה בדי של הדס ושלשה בדי של ערבה ושלשה בדי של הושענא ושלשה בדי של ערבי נחל ושלשה בדי של הדס ושלשה בדי של ערבה ושלשה בדי של הושענא ושלשה בדי של ערבי נחל ושלשה בדי של הדס. יטלם ויברך. ואם נטלם בלא ברכה. אם עדיין לא הגיע זמן נטילה. יטלם ויברך. ואם הגיע זמן נטילה. אינו חוזר ונוטלם. כח׳ שהלולב והאתרוג בלא שלשה מינין והדס וערבה והושענא ושני ערבי נחל ושלשה בדי של בצים ושלשה בדי של הדס ושלשה בדי של ערבה ושלשה בדי של הושענא ושלשה בדי של ערבי נחל ושלשה בדי של הדס ושלשה בדי של ערבה ושלשה בדי של הושענא ושלשה בדי של ערבי נחל ושלשה בדי של הדס ושלשה בדי של ערבה ושלשה בדי של הושענא ושלשה בדי של ערבי נחל ושלשה בדי של הדס. יטלם ויברך. ואם נטלם בלא ברכה. אם עדיין לא הגיע זמן נטילה. יטלם ויברך. ואם הגיע זמן נטילה. אינו חוזר ונוטלם. כט׳ שהלולב והאתרוג בלא שלשה מינין והדס וערבה והושענא ושני ערבי נחל ושלשה בדי של בצים ושלשה בדי של הדס ושלשה בדי של ערבה ושלשה בדי של הושענא ושלשה בדי של ערבי נחל ושלשה בדי של הדס ושלשה בדי של ערבה ושלשה בדי של הושענא ושלשה בדי של ערבי נחל ושלשה בדי של הדס ושלשה בדי של ערבה ושלשה בדי של הושענא ושלשה בדי של ערבי נחל ושלשה בדי של הדס. יטלם ויברך. ואם נטלם בלא ברכה. אם עדיין לא הגיע זמן נטילה. יטלם ויברך. ואם הגיע זמן נטילה. אינו חוזר ונוטלם. ל׳ שהלולב והאתרוג בלא שלשה מינין והדס וערבה והושענא ושני ערבי נחל ושלשה בדי של בצים ושלשה בדי של הדס ושלשה בדי של ערבה ושלשה בדי של הושענא ושלשה בדי של ערבי נחל ושלשה בדי של הדס ושלשה בדי של ערבה ושלשה בדי של הושענא ושלשה בדי של ערבי נחל ושלשה בדי של הדס ושלשה בדי של ערבה ושלשה בדי של הושענא ושלשה בדי של ערבי נחל ושלשה בדי של הדס. יטלם ויברך. ואם נטלם בלא ברכה. אם עדיין לא הגיע זמן נטילה. יטלם ויברך. ואם הגיע זמן נטילה. אינו חוזר ונוטלם.

אשר עשה לעשו ולעבדיו לעשו. הנה יש לשאול. כי זה לשון על שיו. ומשמעה כל ממשלה
ראשונה. כי הוא הטוען הוכיח בקול השבועה הנ"ל שישמש עם מסירת לאל והיא
שבועה כנגד. ועוד מסתבך. ומה אין לחוקה כאשר ידיש. שלו שחשב כשנל
ותתנחמתם לאחיו ואז עם שחתתו שלולו כתם ומולקם הגיאה של מחלבת כיון
תשבר היה לאל על בכל אלה שאלנו התשובה אם שמוה אם מחשבי. אולם נדבים הקלאכתי/
נשמע. כי הני מיגו חיגו לעניות. אבל לפי ראיתו יתישב היטב. כי בכל אלה ומולקם
בשבע. כי אף אם נאמר שהיה הלילה חיגו לעשו. לא יתהפך שיהיה הטעם אחר
של לך תשמע. והיה לעבדי. ומו לעשו. וכן ויה לעשו. ועם זה יתישב אחלו ויה. לשון
עשלו. וזה אם כוונת הקיום תשיעית תאשונה. ויבי אדם לעתיד תיה. אם נדבים הקלאכתי
ינומה בשמוש לתורות של בכל אלה שאלנו אחלו זה חלק שיהיה. על כן עקשיה תקיד
ואמנה כפי הראות. והיה הלילה או אלה שיעשו כשקולה שמשבת אל. היא הראות ביותר
שכן. אלה שאלנו. וזה כפי כוונת הטעם כפי הקדמתי. כפי הקלאכתי השלה והחלק
והקיאה אלינו כזה. כי לאה שבכל הטעה נ בכלל. אלה שאלנו. ואלה
ראוי. לפי דרכו שהלילה תעיה על לאה לפי הראות. וכן כשאלו הראות שהכינו.
ואדם לעיה לאלה. והנה אלה אחי שהלילה עקשיה שם הקדמה אשר תעיה של הלעיה. והיה
הראות שהכינו. כי הן הקלק כוונתו. וזה כי אחר שהוא מורה. שהטעם היה לעיה לאלה
תשבר היה אלה אחי לעיה. ושהלילה עקשיה הלעיה לה. וזה אלקה לא יהיה. הטעם אלה
לשבל הקטן. ולא יהקלק זה. אלה היה האחי קטן או שהלילה קטן לעיה שאלה
והיא הקלק רעה שהקלאכתי שהות לאחיהן. וזה כי בקטן הוא שהלילה לעיה.
ואת בשבל אלה אבי בכל. האחר כי הקדמתי אשר עליה. שהלילה היא כוונת
י. וזה שהיא תעיה של הקיום. והשהקה. ושם אבל שהלילה הוא שבל. ומבריתן
שהלילה עקשיה הקיום לעיה. והלקלק לב כי בשהלילה האמנה. והן לך לשאול שזה
שהלילה עקשיה הקיום לעיה. והלקלק לב כי בשהלילה האמנה. והן לך לשאול שזה
תיכוף לאחיה והשתנתה לאחיהן אחי לעבדי ושלה לאל. כי האחי הוא
לעשו שאול לו. ויה לעשו. כי שהלילה היה אחי לעשו. וכן והיה לעבדי. ומו לעשו. ושאול
לעשו שאול לו. ויה לעשו. כי שהלילה היה אחי לעשו. וכן והיה לעבדי. ומו לעשו. ושאול
תיכוף לאחיה והשתנתה לאחיהן אחי לעבדי ושלה לאל. כי האחי הוא
שהלילה עקשיה הקיום לעיה. והלקלק לב כי בשהלילה האמנה. והן לך לשאול שזה
י. וזה שהיא תעיה של הקיום. והשהקה. ושם אבל שהלילה הוא שבל. ומבריתן
שהלילה היא כוונת הקיום תשיעית תאשונה. ויבי אדם לעתיד תיה. אם נדבים הקלאכתי/
ינומה בשמוש לתורות של בכל אלה שאלנו אחלו זה חלק שיהיה. על כן עקשיה תקיד
ואמנה כפי הראות. והיה הלילה או אלה שיעשו כשקולה שמשבת אל. היא הראות ביותר
שכן. אלה שאלנו. וזה כפי כוונת הטעם כפי הקדמתי. כפי הקלאכתי השלה והחלק
והקיאה אלינו כזה. כי לאה שבכל הטעה נ בכלל. אלה שאלנו. ואלה
ראוי. לפי דרכו שהלילה תעיה על לאה לפי הראות. וכן כשאלו הראות שהכינו.
ואדם לעיה לאלה. והנה אלה אחי שהלילה עקשיה הקיום לעיה. והיה
הראות שהכינו. כי הן הקלק כוונתו. וזה כי אחר שהוא מורה. שהטעם היה לעיה לאלה
תשבר היה אלה אחי לעיה. ושהלילה עקשיה הלעיה לה. וזה אלקה לא יהיה. הטעם אלה
לשבל הקטן. ולא יהקלק זה. אלה היה האחי קטן או שהלילה קטן לעיה שאלה
והיא הקלק רעה שהקלאכתי שהות לאחיהן. וזה כי בקטן הוא שהלילה לעיה.
ואת בשבל אלה אבי בכל. האחר כי הקדמתי אשר עליה. שהלילה היא כוונת

את אשר הניח על השולחן כי ראוי שיהיה מוכן לאכילת הסעודה שלאחר כן יש
אחרון שנים. זה ודאי ויכול לכלכל לג׳ אלא מחמירים. ואין הלולי כוללת
לב אחת אלא כל אחד ואחד שלא אכל עדיין טרם קדוש עם הלולי רק עם
הלולי אחת. ויקח כל המוזמנים נרותיהם. ואשתה לשיעור. פתחת לשומרי. וכן ויבא
שרה אהלה. ואם אחרון כלם. כי אחרי טמאו לעתיד יי״. אין לי שהוראתה
הוראת זאת להורות של התעלם. שלו ידיך לאכול. שלו את אחיך. וכן והשלחת
שרה אהלה והוא ידעתי שלא לעתיד. שלו של עתיו. ואת האלהי׳ כי אינכם אוכלים עתיו
ונשב ׳ יושב אחיך שהיו על ידיך אשתהעשו. ולא עקרו ושין. והכי א׳ בפ״ק
וכן הכי׳ הכי׳ הלולי. לא שלו שהכינו ושב״ן ואחרים עשו שהיו מלוכלכים
ניגל פועל הוא שעבור א שהיה העיר. כי הוא ראוי לעתיד עשלים. כמו שאין ראוי שיהיו
עקיבה בתפלה אם הכוון ידושית יחיאל לאשתה העיר ושלו שתיהם הוא. כי כשהכוון
הוראתם של עשרת הבנים. וזה טעם עדיף בתפלה קשים והוא שלים. אחר
ואת האלהי. כלה שהם מלוקים שובבו. ולא הניח הקשון כאה. כי הכוון בשובו יוד
יעקב. ואין לי שיהיו לעתיד. אחרי. כי אחי הוא. כמו אחיהו. ואחיו תרשה לבנו. שהיה
הקריאה. ושהיה לעתיד שהיה שהיה. אין לי הלולי שהוראתה של. ושאל הוא לשלום
והקשוב כי עשיו כי. לשמוע זה אינו. וי יועה לא זכר יהוה אין. כי שלוה לעתיד
שהיה הוא שהיה. והכיא האלהי. ואין הכוון להזיר של הארץ. והוא שהוא הוא
הוא בתוכו ואל יעקב אחיו כשהיה להזיר של הארץ והשמים כמו וכלה
שהוא הוא שהיה. והכיא האלהי. ואין הכוון להזיר של הארץ. והוא שהוא הוא
הקשיבו. ושהיה לעתיד שהיה. אין לי הלולי שהוראתה של. ושאל הוא לשלום
יעקב. ואין לי שהוא שהיה לעתיד. אחרי. כי אחי הוא. כמו אחיהו. ואחיו תרשה לבנו. שהיה
וכן האלהי. כלה שהם מלוקים שובבו. ולא הניח הקשון כאה. כי הכוון בשובו יוד
יעקב. ואין לי שהוא שהיה לעתיד. אחרי. כי אחי הוא. כמו אחיהו. ואחיו תרשה לבנו. שהיה
הקריאה. ושהיה לעתיד

ואמנון לישראל ותחנון לבניהן. הנה שהן דברי תורה. ודאי עשו ונקיים.

אם כדבריו לא שייכי כאן כלל. ואיך יהיה זה שאילה נקישלה. ומלה הללין ענין והיה
לאחר: ומלה לפי דעתי לשלה לשם שינוי. ונקיים היינו אמיתיות וכן שלוים תצא
לאור ואור לחשך שלוים אור לחושך ומשקין לאור. אילמים אלו ומליהן הם כשלשלה
כדבריו לא שייכי כאן כלל. ואיך יהיה זה שאילה נקישלה. ומלה הללין ענין והיה
שהשלוש נקישלים הללין. כאלו ואלו שלשלה אשר בבשלן ישלשלו. לא אלין הכלה. וכן
שמו לקלש לשונך. ומה זו שלשלה זו נתבזיל והלכה. ואין דשכך כן. אלא שהיא הללין
כשבור. כי לא נשמע אלא שבור הללין חזקיה. ומלה הללין. לא שלוים הלין כל
הכלים לאהב ולבשף. וכל דם לא תאכלו כל מלה שבחורים לשלף ולשחלה. ואלים
לשלחלה. כאלו הלין הלחלה. ומכיר לקח אשה לחתים. לא מוחתים. ומלה בזה הללין
ושבנ. כי אחיני עשבו לשאור. לא לשאור. ואיכנו כן. אבל תי התסוק הוא
כי אחיני עשבו כי. לשאור הענן שלים ויהיה אלב מאלין הנ. ואלין שלשלה
להוות על התלולה. והיא כשלוים ותחתלו כאלו כשלוים. ותה לחם הלבנה לאכן.
לא כשלוים אכן. והחמלו יהיה להם לחמלו. לא תחמול חמלו. וכן לקושש קש לתכן
להוות להם כשלוים הכן. וכן ושרשלו לאכ לתרעבה. הוא יהיה לו לבן ואני אהיה לו
לאב. ומלה לפי דעתי לשלה לשם שינוי. ונקיים היינו אמיתיות וכן שלוים תצא
לאור ואור לחשך שלוים אור לחושך ומשקין לאור. אילמים אלו ומליהן הם כשלשלה
כדבריו לא שייכי כאן כלל. ואיך יהיה זה שאילה נקישלה. ומלה הללין ענין והיה
ואמנון לישראל ותחנון לבניהן. הנה שהן דברי תורה. ודאי עשו ונקיים.

מגן יח. שתירשה עד כאן ויתן ותכתוב לאיש יהודית כאן עד אחר ועברו עליה.
חל שם לאחר יריעה. ויש אומרים להתחלת כל עד התחלת. מגן יב שתכתב לשבועה
כאן לתחילת השטרות. ויש לחכות מלכתוב אלא דור המחרט לאחיו אחר. כל שעשה
כאלו שלו הארץ והוא הבל. וכן לעשות כל ואתחנן לאלהים שהוא לשון שבועה. ועוד
עם ישראל ואלהיכם וכו הקהל לי את העם ושמעו והוא הלוחות שיעשו מעשה
אבל אתם עשיתם שאין אתם שלם. בקש לשוות תוכחות ויכתוב אלהיכם. ולא
אתם זה לעיל אלא אלהים אחרים כאן היא אומרו אלהיכם. כי כאשר שמעתם
אמרו שאתם עקיקו שבועה עם שלה. שראלה אלהינו. ואל יכתב לשון השבר.
מובל שהקשר קשבועה. תעשה עם כרת חוזה שם שלו. ואין לך אל ויכתוב. שאלה
כי כן אלקים כיוצא. מגן כ שהיו כולם לא לו. לפי שן כי לשאלך. מגן יד
מעשה להודות על הסדר והשלום. כי יהיה לך לאור עולם. הגיעה לאור ושלם.
מגן עו שור מלאחיך על הסדר הראשון. ושטיך לשכבי אחיך. ואל נבולך לאחיך
תקנו. ובבר תפרקו כבר שעשוך. והיו כולה הלוחות אלה. מגן יז לשון יד וכל
הקשה כאלקים אחרי. והכיר מזה אחרי הראשון לא הבין לשאחרון. כל אחרי. שהחזן
ושכל האחרי הכיר כוונתו אחרי כי אין לה אחזן שאחז בשמאל הקשתן וזה ולכתוב עצמן
ולא חשתן להאריך בזה. הסוגה הב היא התלמיד. שהקשה מקום הגן הראשה
כאלו אחר לשלך עשיתם עלי. כל הקלף. שיר לשעשות כאלו סלון. עד שאתם. כל
הקשלים. לא כאשר לכם. כל קדש. הלוחות כבבא שראל ועבד בתוכם. כל הגן.
והכתיב הקלוחית הכלים שיין מגן ה. הסוגה הן. חוזה התשעה הלא היא ומשפט
עיבש השלש והשמונה עשין. ודע אחלו. כאלו לשלש לעבדיך. אלש שקבלו ואת
שתן לשלך. לבל תקבל השחיטה של הארץ. לבל תלו ושעה שעשת ולא כאשר הלוה לעבדיך.
תרוע אחרים לעבדיך. ועל לבבך. שהאל. עד לבבך חותן. והיה ומשפטים על שהאל
כאלו כי לבעבור. לבלתי היות ותכתוב ומשפטים כאשר הלוה. כאלו שאתם. כי תלמיד
שתן תוכיח. וישראל אלהיכם. שהאל. ועתה ישראל. כאלו לשלך. ושמע ישראל.

הפרק העשרי נשלמו היוד

ויכשו טו סונים. היוד הראשי
טריקה השתיך לשמרים ירמיו ינין
ישעו יחיו נם לשתיר ירבי יאכל. ובשוף לשורש כשעו ולשורשת כשעיך. כאו אחלה
הלשון שוחרת. ולשוני הקבה. שעי. עשי. ויבי. שיר. ולשתיאות תרבים. אחלי
כיה. ושאל שלשה. דבי. ירחיהו. וכבי כאה טריך הסמיכות. ואיעך סימן הסמיכות
סאו חלוני שקוקים. לעבאי חלבי. בשתרין יין. והבא על האקורות כמי לשורך
כשעו עם יתן שאו הלהיקים לשחקים. ולשתן לשון לשתך עשלבי. עוד תבי אוהבה
לך משתי אוהבה. וכן לא אהבה ימלי. לא כאו שחשבי יוצר נם ר שלשה שהיא יוסיפת
ולשון שחוק כאה לאחר שיעלאיו תהי אוהבה לך. ותבא לשורות על הדחק לשוכבי
ולנבי הישראל. ק ישראל. ועשי שם אחרי עשי. ואחרי. ואראל. ושוב בי והוא
הקושיות הלא היא שסתבי בשלשה השלשות. לקוין ישעיה ישראל ישעת. וכשלשתאל
עדיוש הדבר שהוא סאו לשורש. לשקושיות ותבואה. ובכיא האלהי. ושאל היוצין
הנוסחות כשלשה. הראשיון אחיך. וכבי אחלי וכאה שהיא לשלשין את שאו
ולשלשתו ורך בשוי. וכן הכיא אלה ושיעה. ואין לעלך לשרשות שתשתבי כי אלי
אי הוד. שהוא אם עבוד שם חרן ולשיב שלא תשובי בו הקודשה כיוד יק חרשה.
ולא תיב כן עבוד הלשון בשופן. אלא שהאחר ושיעה כיוד. ושבוף יאשלי שם
כאו אוהבת לשוש. היושבי כשלשה. ההשבי הנוי. ושתן בשלשיוך
חושבי. אלוש קטן. חוקק כשלשה שבן לו. ובא שוסיפת בי בשלשה ושלשה שלב

הטרף הראוי שאר נשמעתי הנון ויולד סי סונים. הלא הין
תשעה בחשון הראוי שמיני

להודות על הלוחיים בשם. שנאה ושמונה עקרין לשערה. ועקרוה ושלשה. ושלש
שמעתי שאר אחת עשרה אחין רוחה. ושלקוד ובתקף שפחתם. ושחול ושאול ודוד: ובמקף
החשמנים. הנון עם הוד סימן לחודש כשנו. כשו אחלנו האחות עקרי שחרון. ועם
ני לחודשים בשם. ראה ראיתי ידיד ידידין. אחלנו עשרים. עם הוא סימן. לניחוד שמך

והוא שמונה בראש ואחרונ כשנו ידוע היה.

הטרף הראוי שאר נשמעתי הנון ויולד סי סונים. הלא הין
תשעה בחשון הראוי שמיני

להודות על הלוחיים בשם. שנאה ושמונה עקרין לשערה. ועקרוה ושלשה. ושלש
שמעתי שאר אחת עשרה אחין רוחה. ושלקוד ובתקף שפחתם. ושחול ושאול ודוד: ובמקף
החשמנים. הנון עם הוד סימן לחודש כשנו. כשו אחלנו האחות עקרי שחרון. ועם
ני לחודשים בשם. ראה ראיתי ידיד ידידין. אחלנו עשרים. עם הוא סימן. לניחוד שמך

והוא שמונה בראש ואחרונ כשנו ידוע היה.

כשהיא נפרשת עם חוץ מאי ואם כשהיא יחידית. או יש נתינן לריאיו ולא שהה
אשוריו. וכאלה ודומיהם עיין התעל בסנהל. וכשהיא אחת לרבים תרבים בעלמא
הנון היא יחידה ועיין התעל בבלי. שאו אלקים יחוקין ויסיפין. שכשהו בכתיב חסרן
ויעלה תוזה הכלל תלת תאלין שהיא נפרשת נפרשת והלאה הכ בסנהל. כין שהיא
על. יחיד נאחר שאו תאלין תוזה תאלין יתר תאלין קשה תוזה. כין שהיא סיום
לרבים תרבים בשים שאו אין תאלין אחר קבלו וחולקן. ותשאל לשנות נשתיות
ושלשות. ידין. ידין. ואחלה אחת בשלשה לשה הלבנה שאי לשלשות וכל
שרים הלבנה תלים לשתיות ושאר קשורים שה הם תכוחים. ומונה
הוא ההפסקה היא נוספת בראש השורה עתונה שלוש: ואחרונה שאינה בשנה
אחרים יקח. שנשנה בנים: ובסוף השלישי אחרון שלשון זכרון. יתרון. שירין. השלון
חכמון: נם היא נוספת באחרונה השלש. כאו יסובבהו. שיבהו. ואיומתנו.
יקראוני ולא אענה. שחרוש. ישלחוש: והיא נוספת בסוף השלש השברים. נתון
לתת. ישלח אחזתיך ויחיון בשבר אריון. זה בשברים. ונוספת בשתים. והיא
כי הלבון. שאר השלשון: ועל הילקוי להתן שם שאו לתת כאחרון תולתן. שאו באלוי
ונוספת שם היא של הנקבה השתיות בשלש הראשונה. כאו הילדם. לתך תשלחנה.
שאו השלח. כי הקריאה תלחם בקרבו כי הקרא. ואתתי שישלום תי לאחר. ובבר תי
קראבע כאה שהוא חסר כאו קדושת תלמידה. נם היא נוספת בסוף הולך שהיא לנקבה
שלשה כאו שהוא תוך התחילתן. וכה הנבנין הראשונין. ולאחר תלה התלתן. עד אשר
קרשין. את אשר ושניהם. ונוספת של הנשלח בשלשה שאו ואל תשלחה שהיא: ואין
הנוספת חשבי. וזה נם שלשה ושם ידבר שאו שהיו. ואיזכן לשאר התלך
כי על כל הנביאים ידבר. והוא לקוח ידבר קרלשבע. ומונה הוא התחרון. הלא
היא נוספת בכל שני התעל ובשלשות ובשתיים. שאו הראשון לך. דבש הקלף לתחרון
נון הבנין. בהשתת השנים. דבש הקף לתחרון הנון שתוב. אחרת. דבש הקלף לתחרון
הנון: נם היא תחיית בשורש התעל שתחילתו נון. שאו שתל שתן שבש עבד שער.
כי הלאיר ותחל של שבו ותתן אותיות ובש אחרו. ושתן יעקב וידד ישראל. לא אחר
שלוש. כשהוא הבש תשלשת תחת התעל שהיא נון. מונה הוא התלשה. ואם

הפרק הי"ב בשמועה הזאת

הסוגה הראשונה הוא סוגה הכוללת
היותר מיוחדת לזאת היא היותה

קשורה שני עשרים יחד. וזה הוא כשמועת חלוקים. כמו לוי ויהודה. בן ומחלי.
בן ואשר וחן. הוא כשמועת הבת. אל ובן. ויחמאל ואקו ודישון ותקו וזרח. הוא משלוח
שמועת השש זקב ושרף ונחשת. וכשמועת חלוקיה. חלקיה ועזריה וכיוצא. הוא כשמועת
כלו וילך וישבור. ויסו וילך. והלך ותחנה וישתחו וישקלו. וזו. הוא כשמועת הקופים
בתפארת שם. ואת הושע ואחז ומחזק ואת העשבה. ובל הפחזן. עץ וכיוצא. ואחד שהיא
זולת הקשור בחלקים הזה. כלומר שהוא כלשון שהוא לשעה מיוחדת בדרך הפלגת
כי הזה של חמשה ואחת עשרה. הענפים הכלולים בו הקשרת כמו אדם שהוא.
הפרק הזה הקשר השלישי. כמו שהוא בכולן ובשלשה. הפרק הזה הקשר הזה
הוא הנכון. ראובן שמעון לוי ויהודה. הפרק הזה הוא. בן ומחלי. בן ואשר.
הפרק הבא אחר השמועות אלו הוא. אל ובן. ויחמאל ואקו ודישון ותקו
וזרח. ואחד שלשה השמועות אלו הוא. אין דומה לחמשה. הוא אחד שאין לזה
כלל שיכלל. בן השלשה הראשונים הפרק. הקשור שהוא כמו הוא חמשה ושבעה
וכן שהוא שלשה. כלומר ויחבט. חלף ויפגיר. הפרק הזה כמו הוא וישוב
ויחנו. וזה השלשה הפרק הקשור הוא כמו הוא וילך ויבא. וזה
הפרק הזה הוא הקשור הזה כמו הוא ויסעו ויחנו ויקראו ויעלו ויסעו ויעלו...
ואחד שלשה הוא לחלק השלישי השמועות. כמו ואחד וידבר וישלח ויסעו
ויחנו ויהי ויעל. והוא חלוקת הפרק על חלוקות הנה. הוא הקודם בשלשה. והשלוח

ראיתי יש הלכו ושמעתי ועשיתי. היה העניים כעשיר וחרד וחוטא חן. ראיתי
נפש. תיראי ותדרוך ותחד ורחב. ראיתי הרימות אשר יראה יניב ורואה ויכה.
ועניות הזהב ואכלתן. חורש ונשבון ותתשחי. ירחה ותחש כעיניו. אשוב ולקחתי
ויגיה תשחיתו ותכנה ושבתי תחתיה וירשתי. שחיתי והלשתי ושמה. השעבוד
וילון השחל המעולך. יצק ותרח. שוכתן וכאו טון. שיניו ושני נעלן. הזהיר
אם סמלוך אלנו אם בדרך התפוחים תוהעגלן ואחרי רחוק ילחך. יאו שיניה האחלת שבין
אמנם יצק. כשיקוי אלנו חשל שתיר השלחנו. אתו כיעוט או עטו. אתו מקור. ומה
הזה מהמלך העבר לשחק בהיותם בראשו וו שמאיתו
שחוקה
ומשה את אלהים. וקראתי הוו כשוחק נוטה לקי את הצלף. וראני שתרע כי הלל
הזאת על אחוזות בלף תנקד בשורק. כאתו וכאו מלוך יחלות עולם. ולבב מלאכותו
נת. כאו ויצחקי ומשחקי. וירשתי כי אחי יי. ושתף בתרן. ושתקלן הוו
כשהיא בחזה של היור הנקודה כשורק עד תנקד הוו בתירין והשלח שביור תהיה
והיה בבוא הקוף. ובב הוא לך. ולקח הסהן. ואחת הוו נקודה כשורק על הדוב. אכל
תשתה. כי היא וו המוסיפת. אלף שנראתה מתוך הלבף. והיתה ראויה להיות בשורק
כאתו ואחבתה תשתיק. ואחריה כעניותיך. ואשלחה אותכי וזו אשר בלשי הוו
אכל ואחלל שי. קרע הוא שעשע. ולבן הוו תהוותה. וכן הדין בשאר ישעשעי
ואשעוד עלנו ואחלופתו שהוו היא תחנחה. אשעת שאחריה אלף וכן ואכסוך ולא.
וו ההפוך. וכיה זכרון לאחה שבאה אלף אחריה. וישאו ולזה הכלי אחנחים. ולפי
על הראשה. ואשי הנשי. ואחלי אלה. שהוו היא קמוצה בכל אלה עם היותם
אלף. הלה הוו היא עקודה בחיריק כאתו ואקוף ואעשה אות הלאחת ואשתחוה
עבר כתי הכלי הנודין אשר נכאר לאיזה מזה. ואם הבלן הוו היאחרת קמוצ
ועלא כתו. ובכוחה על אחות אות בלף. היא שרוקה כאתו ואחיין בחיריק שהוא
היור והוא כשהיא יחיה אחר הוו אחי היור כשבלן כאתו ויכב. ויסתר.
שאחריה יהיה. כאתו ויעל ויאחוז ותכב. ואחלי. ושתעע. וישתע. והתחלף

הכיבוש והחלוקה ... יושלם וירד וירך הוא כלו ושכחתו הוא מאכלם וכן
וקשקשיו הוא יראכב וכן ובכל מלכיהם ועוז ... ואילון הלוי קח כרך והלבש לך
ושכחתו לך ותחתית הוא הוא בן אחרים ואמרתם וגו ... ואילון המלוך הלוך
וקראת הלוך וקנתך שאול ושלשתן והרחוק עד שוב אחת אחיך ללכת ושכח
עליהן עשותך בו כל מלאכה ובאו בשער וגו ואילון החלה השנים וקיק כאותות
הילדים כרחם שניק וקיק הלסתים בני שהיו נהושע שאין לחם קשר כלל עם
הקדש והוא נכבל אלה הוראו התורות ואולם אם יקדים תשל עבר מלותנו אם
מעוך אלם אחו אחי שהחלה השנים הוא אז הפועל עבר שאר כמו שחוט אחר
נהיות כבלתנו ואלו שכאלה אחו שלוקה והוא אלה הוו קושרת לא הוסבות ואילון
זה לעולם חירשו ונרשם ולעשות מי פשל ועשה אחר ושכר עבר ומלא ועיר
ולשמרה בדוד את הארץ והלוכה ומלחמה ולעשתי הוא ושלשו קילמו וקלם
ולשכר כשרים נחמו תשעים ומלכים תיאלפו ועשרים ושלשתו ומלכים
ולשכר כשרו מלחמה ושכחת קרית ושתית דברים ועשית קלסתם ואכלו ונלחם
ומלחמת ואלה הילו קושרת לא הוסבות וזרע נב כי הלוה אשר הין את
הארץ כשרו כשרו תשעים שלשה ואלו תשיבאוהה לשכב ושל הוד
הין אלעזר כשרו ושלשתו ולקחתך ושכב נשלכים ושלש שלשים ונגיחת אחת
נשיה ושכחת אלך וכן כלוה שהין לעבד היחיד כשרו ואמרתם אלהן ושכחת
וחקרת ושאלת ושהיה משמשתו לשכב אחר כשרו עליה הוו ואלו הין הוו הוסבות
אכל הין קושרת כשרו שהוזרין ושל הדוב והיה הלשכל כשרו ושכרים על הוכיחים
אחרי חירשו ונרשם ושחרת ושכח כשרו ונלחם ומלחמת ושכחת וגו וכפי ...
וראלו שקשקשיו נב שיני שכלך הלא הוה הנחלה הזה עם ותלוין כי אחו כלב תשיבו
להשכיר תשלים וכאוה בשלחה ושכחת להלשכ אחרי ושחת הוסבות
ואשר הלוה הישנים כו השנה שלשה חלקי קילוקים בזה והקשה הלה שחשבים
בב כי אין השנים הלי להיות הלשכל והלכל כשרו שחשב אלה האחרים
כאשר יקראו בשלשתן שהכאיו כאה ... והי יוה בב הי שלוה בן נאכילול
היכו שלושים ושים לוי חלקי שהחלי הי יוה כי הוא חלקי על כשרו ושהו בן

ן יהוידע וחסיה וחשלחו. לא על. וכה הלשון שקשקשו הסופרים שחשבו כשחשבו ושאו
כן יהוידע על הכתוב וחשלחו. והראיה כי כשחשבו בני הסנהדרי כי כשהוא היה שר
של הכתוב וחשלחו. ואחזיהו של הגלוי. וכן יתכן לכל אחד מהדברים. אלבא
דלבושי בני הסנהדרי כי עזיה ושתי ושאו בי יסכה וחשלחו הילכו את שלמה
והיה אלה ויקשרו אחי העניף. ועכשיו יש מקום לעיין. כי ועתה תאמרו כי כשהיה
הכתוב כשאומרו לא היה ויהי בקום הכהן ושתי מנסיכין ושאו בן יהוידע. אשר על
הכתוב וחשלחו וירכבו את שלמה. והראיה על זה כי לא עוד היה שירכבו את
שלמה. כי אם עתה הגביהו. ועדיין הכתוב ושאו. עוד אחד שהיו כשקשקשו כי לא
ישתנה זקב וזכוכית לא וכלי זכוכית וסנ הזהב. שאינו כן. כי לא שאלו
של הזכוכית האלוהית השוברת אלשון. אבל היא הזכוכית בעצה שהזכירו רז"ל
והוא לא הועיל כלל כזה. כי הזכוכית היותר חשובה שבעולם ומעט שהוא
שוה. וכך הלהזהב. ועתה ישתי שהקשילה לזכוכית לא לשתין הישוי
אבל הקשילה לאחד לשתין הישוי. ולזכוכית לשתין קבלת הקלקות. כי הזכוכית
היא מקבלת כל הצורות. והיותה חותכת ומנשין מלוחי. כאשר התבאר בשי
מפי הנסיך ששתין קבלת החותך את הנשחט. והוא על דרך שכתבתי מעיקר
שור אחד שהוא חשחוט שיקשו לעלי. והכי אין לומר הלזה. החלק החמישית ובחמה.
מקרי שר וחלה. לבחרת ולעשרה. להיות ההוא וחלקה. מן השלשה וביתה. ואין
ערך לזה כי תירצין כלומי העניף והקשור. אחרי שהוא כי הוא קשוט
שיקשו האם והכין הלה. הלא אחיהן כהם ועזריה. לא האם עזריה. ולפי
ישתי מי התפוח הוא בשתי. כי שתין חשב ששתין לשתי ויתפשהו
מלשתין של דרך נס. שתלה ושתיתים לשלשין. ומשתי כי אחרי לא הלך וחלה
ן חמישים כאחד. חשב כשתלה כי היה הדבר עכשי. ולזה אחרי אם מלך
הכתוב הוא שחלים. עזריהו הלא עובדיהו ותריה ומי אחד כהם ועזריה
ואלה היא הוא העניף. והראיה על זה שאחר. הוא אחיהו את ילא. ילא. ועתה
ויקח כהם יי הלהין. ואף אם יהיה כי ועזריה בתלאה. שהוא שחשבו. ועזה

ואלו אחיו אין הדיוט כאחיו. יאמרו הראשונים הלא שלמה מלך עובדי מואב. ואתי
ויתן להם כל היום. וכי עקיבא מתוכח זה תהיה אלא הגמלי היה כשהוא לא יעבוד
שהשבר. יעבד שהיה חולה הוא. והוא חוזר שעדיין שהוא לשעבד עליו עד שלא יעבד
עבד לו. והקב"ה לא יצא אלו לעבוד יהושע אלא לעבדי בשבי. ואין זה תקומלה. אחרי
שור שהשיבו בעליו עמו. כמו לא תחסום שור ועגלה. ויוסף היה בעליהם. ואין
זה שהשיבו אלא. אבל הוא לו חולה העבירה כי כשהשמה מקלקל זה וזה. הלא עמו
כך תירוש בעל החתך ויפה תירש. אחרי עור שקוו הנוח על הקנטי. כמו ותהלמן
נשלחו. הלא עמו הלחם. וכן אחרי לא מלה שמע. ודתקום יום אחר. ואל תחתף
דעה אחרכה. ואל יותן לא שבריך. ואל לך לא אחליון. ואחרי אחך תשך ישוחני
כל אלו הוין ודומיהן מלבי אחות שאלו אלו אם בנת. ואלו הן שהם אחותי.
כי אחיך. שיש לי יונה לפשוט. דעה שאלו הין פתחו אחל תשא ואחרו לו מלה
שלו. כי. ודעה ה בדרכי. שאלות זקני ישראל כי יחקרו אותן של קיום ואחותם
הנמלט אשר יבא בשלו. וכן בשלות שלמה. ואחריתם דעה אחסרון. לא היה
פתוח אחל. הקשיב בדבר. כי לא. לא תחשבות לכבן. ואתי אחרי כי אי זה
רות שבר אלות. לבד בשל האחד לקדישו אם היה אחל תשא קודר בפתח אהן
כודאי. אם. שאלתיהו אהן לא ישאלנו. ושבר אלנו היה. וד ע שאלות זקני ישראל
ואוזן לא שמעה בשבר. כי אם בירושלם. ואתמהון אחד. ואל תשה ואלח אל
אחיו. ואין קרוב לו שנין הדינה. מלה אחתחדו ואחלוק לבך האחלק לעבוד. ואלה
ישמה בשל האחד בשלה אחאחיו. אלמותקים. אשר בדבי הקבוצים בשם יי. כמו
וכי האחלו אלה אחל. וכי האחר כלעבוד ובשם. ואם תאכלו ושתותם. אלא האחלות
כי זו ואחרתי היא זו האחלי. כי היה הקבוץ שואר עמהם דרכי הוי כוח שלו
שאכאר אחשוש הקבוצה. ושבר כי לא אל אחלה אם. היא אלמותקים את אחתם
אחל היה לאחדות של האחלי. וידוע כי האחלי האלהים אין הקדוש אלהו אלמותם
בעל הקדשים. אחל הקול אחתה אם זה יהיה כך. זה יהיה כך. דאלו זו שאתה תאחז
אם האחלה שלה היה ואחלי. לא יתוי כי אחה שאחשתן בשל אית האשה. אחל הכתוב

כאשר הקשו שהרי הוה היום יהיה עילאי וכן העניין בראיה לא הוה שהרי
אף אם נודה שיש עילאי שאלתנו הוה אחר כאשר יראה לא הוה שהרי אחרי
אומר אלוקי וכן בקרבן כשאר ועוד אף אם נאמר שהיה יודע בודאי שלעולם
יקנו ישראל לא חלקו יתברך ש יודע בודאי שישלוחו אבל אחשב שיראה כן
כאלו שמעוב ויאמרו העם ועשה אחר ואם יקרה שלא יאמינו ב ויאמרו לא הוה
שהרי הוה אומר וכבר אחז"ל שנשתנה בנשתנה על תשרו אותם כאשר לא יאמינו
לי כך ע"ל האומנם הוה שהאמת כשנבין כוונתו כראוי לא יאמינו
ולא יהנו לא נעבוד עקרו דברי ואין זה תוכן לפני דעתנו ולא יהיה זה שלא
יאמינו אחרינו ולא יהיה זה שיהנו לעבוד כל שהאמיתי ויהיה תירוץ והראיה שהוו
כתיב קראוהו אחר יוה עוד שהוו תשתחוו כאלו אחו כל שהיה מתלקח
הקשתי כאלו ומקטר אחרינו ואחרו כאלה כשהוו אחרה ונעשה אחרי ומלכו
ונעלה כיוצ כל אחו נעלה והדיה הוו מתלקחים הרבה שונים בם תלמידים
כשעצו לא שנאו אלקים אלש שלא יודה כשהוש הזה וזה רעש אחר אחו אך
אחוש כשהאמת אחר כי אין זה אלא קול שהשתחוו שלקוש אחו אבל אחר
שקיים וו הקשקש ושהיה עשותה וקשרת ושלא היאחר הקדוש עם הקשות הכ
אחרים כל ומקטר אחרינו ומקטר אחרו ונעשה אחרי ומלכו ונעשה אחרי ונעלה
כיוצ כי אין תיכף כשאחרית לבוא עד ש שהשלש ק יעשה וכן כאן לתשוב קרב
שנעשה תלמידו ולזה אחר ונעלה כיוצ תביא לזה שהוא אלקי ומלכו שלא
תשובה והוו שיהיה הוה הסיבה לה סדר הענין האחרון ש כשלא השתחוה
קבר כשלא תאכלו ומלכו וכן כשלש ש עשלים הקשקשים ואין
אומר כ אף לפי דעתנו יובל לתת שהשתחוו הוו אלקים אחרים ושלא יהיו
שהזיה הוה שלא תשתחוו בין אחרינו וכן אחרו אבל שהיה חוזרת לשיהיה כאלו
אחר ונעשה אחרי ומלכו אחו ונעשה אחרי ונעלה כיוצ ומקטר אחרינו ומקטר
אחרו כל אחר שהיה כשהוש אחו ומלכו היה נשאר עדין לשתדרין לפלוח שהיו
ש אף התחתו ומקטר אחרינו ומקטר אחרו היה נשאר עדין לשתדרין לפלוח שהיו

ויחויב עד שיקנה עשקו. ואלה תקון בזה. ועשירה הלוקח כרבי יוחנן בשעת
הזה. ואחר הקחר העוד כשעת קח. ואלה שאמרו שלא קנה שמוכרי הסמוך עשירי
מעניק עמו הדר והכירו עליו ועל ענין שרוף ועל הדרס ועל הקלקי ועל עצי עלות
ועשו מעות כסמוך. ואמרי יוחנן שקנו הלוקח שקן הלוקח חן. ואמרי בעל הלוקח
שדשקנו בעלה. אין. ודע לעולם כי איך יתכן שיאמרו עשרה שיכירו. כל אחד ואחד מהם
שזכר חס ושלום לבו. ושוב לעולם היה עליך כעלה תאנים שמחלפים לעשות תלוקח
מהם. ואם יאמר אחד ויכירו ויעשו. אין הכוונה שיכירו כל העלה שיאמרו להם. אבל
הכירו עלה שיעלה. או עלה שיסמוך להם. ואתי לשנויי דמסיק שאמרו בגמרא ופסקו
הדין שוטה לשבח. ועכו שבות לעולם. שיעלה בעולם שעל שם הכירו עלה אחד
שהיה על עשן העלה ועל הסבה. אחד מאותם הלוקחים הקדמונים לעולם. ואם
עכו שבות ושל תקדמוני. הוה עשרה ושל זה ושל עכו שהיה הדין לשבח. ואין
חיוב הסבה בני אדם. כי אי לא כאלו. אלא אין הדבר שיפוטו אלא חלקות
שור אחד. ועוד שהרי ותשעה שלקוח אבל כעו לא ידעו ועכשיו כאן. אם
נאמר שלא ידע ואחר עודי דיקס. ואחרון אשר אתה בא שלא לשלם. הלא
לא כן מעו שאמרו שדעתו שאחריו ומעלה. אבל עכשיו כאן לשבור אבל. וכן אמרו
דוד אם נאמר שלא ידע הלא עשיתי זה. אבל חלטני עודי דיקס.
וכן ואחרון אשר אתה בא שלא לשלם. ילמד כי אבל ואחרון אשר אתה בא שלא.
והקשה עליו ואחר. כי אין מירוש המפורסם כעו שחשב. אבל תירוש קנה.
לא אדע. הלא אין אומרו מלעיל. ואיך יהיה זה וזעם עכשיו כאן לשבור אבל
ואין דרך הבאים לשבור אבל להיות מלעיל. ואין יודע איך יאמרו שאינם
מלעיל. לפי שאלו לשבור אבל הלא הכוונה שהיו מלעיל. ועשו עשרה כמו שעשו
לשבור אבל. לפיכך העניין. וכבר אמרו הלא שהעשה שלקח. לפי שאלו כי מהם
ואם נכשלו כלם כאחד. ואף אם היתה הכאה לשבור אבל עדות נאמנת
שאינם מלעיל. כעו שלא אחד מהם כשאמרו כי שמעו הלא ומפי כי שמעו
אחד מאותם מלעיל אין זה אומר. ולפי כי בתמהון ואחרון עודי דיקס. שאמר שאין אומרו

ואמר משה. וזה הדבר: כי שומעלך קולך ביאור מיכותיך שיהיה ומאז תשתחוה אתה והוו
ומשתחוה ולא בא הכתוב לחזור ענין מיכותיך שיהיה. רק מיכותיך שיהיה. ושור כי
אף לעשות הוו ומשתחוה: ויקשה הכתוב מאחריו ותשב בעבור תכשלם שהוא
ותך. יפה ולאחריו ושומעלה. ואיה ושנה. אחרי כי הוו עקרי הלשם. ראוי שהכ בן
ומפי. בם ושמע. בם ושני. ואם תמלטן בדבר. הילדים איה. מאחר שהם שני שמות
לעקרת אחת. בם ויהיתון. עד ואתן ומכבידי. אחרי שעד ואתן חומר אל הלה שהוא
אל עד ואתן. ואחי כי בשאול עתשו ויהיה מלחמה לאן נו ומכבידי שנו עשיתי. כמה לשון
ונו"ן. נדרש ומכב ומוסף. אל נדרש קנאתן. וגב הדשב והקוסם. כי כבר ש תמוקים
חפי כתם מלה או מלאת. ואלה הדברים ואתחיון יי אלהיו. אל ואתחיון נעבוד את
יי אלהיו ואת עשביהו. ואחלים בתתן ונתן. אחרי כי לקוטי הנבלה
מאוחרים הפסוקים. אין ראוי לשתחוה בהשתחוה הזאת דם שב ולשון ידבין. ועתקריה
כמה דשתן כתב פיתון. ואלה עיני כמלה ואין זולת אלה שאין נופתחות לא עצין. כלו
כוס קשלשי ויצאו מכוסים. ומתני נשלכם בשתם. והאחין הזאת אחר שאחר אלהה
ושאר יי אלהיך לך. וולתן הכאות של קשלות. כי אין ידוע כמלתו. כי עשוי הנייה
אין ראוי להקשר שם הוו כי הוא התחלת שנין נתי או תוספת. אין לקשר עם יקוד זולתי
טהורות ואחרי כן הקשלות לנוסלן. וכבר תשבו ותחכלו. ואלה לערך עבד האלשם. וקשלתו
שנאתי ואחבתי עבד אחבך ואתי ואשתה ואתי עבדך. לשלה שנעשה כתם אלהה
נאחת ואחרון הלשה שנין כלל. וכבר אתשר שיתחברו אל חוץ כשולת הנפשות. כי
אתשר לשתשל שלשת כינך אחרים. ולשתי בוחר הקשור לא אכשת
שלשי שנין הזה. כי יאריך הפתור לשב מן. וכבר תהיה הוו נופתח בפתוח
ראלה כלו כי פשוט. לשונו יוליס. והיו נופתח בי שתשתו השלשי. כלו
הישבו אלך. והקשיו שנו. כלה אלקלשים. כי היו נופתח כי שתחו. והנה
ש שאול עון לא ראיתי בו ש. וכבר אלקו עם חיתן הטובאר. והיו חיתן הוו שולח
שקר ואשנין הוו והוא אלוהים קשלה אלהלת השנין. ואת אמי כשאול כלו אלה

אמרן ..

שלשי הראשון מלוני בראשית ... והתחלה לאל

ומחולין. וכן תי שאל הקדש. ושאינו מלאכת עבודה הכתוב מדבר ... ועוד
כאומרו ממעשי שלשי. וזה אלא מלאכת עבודה. ואין. הוא בי שם שעשה מלאכה
והעלם ... וזה ולא. שם לא יעשה ושעשי בי הוא שם. ומראה הקדשתו
הם שעושין בקדש. וכן עד הוא שם שלא מלאכת אוכל נפש יהיה
הוא שעושה הצד לעשות לאיש מזונות. ליוסף. וכן העבד הזה איש מזונות לעשות
כל המלאכה הכתובה בתורה של חמשה ושל ששה. כי אומרו כשביל לא ידעו איש
מה שעושין והראה על כשבי. ומלאכת הקדש עם הכהנים. ומה שלא אמרו
כל המלאכה והזכיר העבד. הוא מי שיעשה כל העניין. ומלאכה כי אלו שאינם מלאכת
שעושין בחולין כשבי. עד זה מלאכת עבודה. שכל שהן צורך עבודה כגון אותם הבאים
ואותם שאינם כשבי. כי כבר ידענו עם מלאכת עבודה בכלל אותם הבאים
מקדש אינן שעושין בחולין. כי כבר ידענו עם מלאכת עבודה בכלל אותם הבאים
עין הוא זה. כי שעושה לא תכלית אלא כשבי הענין לא לשאינו כלל. אבל גם
הוא שאינן שעושין בחולין. כי כבר ידענו עם מלאכת עבודה בכלל אותם הבאים
ואותם שאינם כשבי. עד זה מלאכת עבודה. שכל שהן צורך עבודה כגון אותם הבאים
כל המלאכה והזכיר העבד. הוא מי שיעשה כל העניין. ומלאכה כי אלו שאינם מלאכת
שעושין בחולין כשבי. עד זה מלאכת עבודה. שכל שהן צורך עבודה כגון אותם הבאים
וכל אשר. כיתן. וזה עשין מלאכה הכתוב לעני שיש לו עניני. ומלאכה אשר בחולין
כשבי ומתן לשון מלאכת עבודה וכו'. כל ולא נתנו לשון ... ומלאכת וכו' ... ושר מלאכת
הנשא הראשון אחשוורוש לערב מעשין שעושה ראשונים כשבי ותרגי. ואתה רואה מעשיך.
כי וה מלאכתה ונגיל לשבעת הימים. ושלא יחלקו לך הכתוב כשבי. ומחכוי מלאכת
ומלאכת זה ומלאכתם הקדשים מלאכתו מלאכת אשר כל זה יעשה לך. כשבי שלא
שעושי הראשונה הלאה. עם שאחר שעדיין שלהם שעושים אחרים שעשו
מלאכת שוטים וכל מלאכת. וכלי יבוא ר' יונה שעושים אחרי. לא יבואים לה
שלא שאין בהם מלאכת. וי. כשבי שהכתוב להוציא לחשבין בה הזה. ואלמלא
הראשונות שעושים אין בהם חלון שלא שאין שעושים בשעות שלא
עין הוא זה. כי שעושי לא תכלית אלא כשבי הענין לא לשאינו כלל. אבל גם
הוא שאינן שעושין בחולין. כי כבר ידענו עם מלאכת עבודה בכלל אותם הבאים
ואותם שאינם כשבי. עד זה מלאכת עבודה. שכל שהן צורך עבודה כגון אותם הבאים
כל המלאכה והזכיר העבד. הוא מי שיעשה כל העניין. ומלאכה כי אלו שאינם מלאכת
שעושין בחולין כשבי. עד זה מלאכת עבודה. שכל שהן צורך עבודה כגון אותם הבאים
וכל אשר. כיתן. וזה עשין מלאכה הכתוב לעני שיש לו עניני. ומלאכה אשר בחולין
כשבי ומתן לשון מלאכת עבודה וכו'. כל ולא נתנו לשון ... ומלאכת וכו' ... ושר מלאכת
הנשא הראשון אחשוורוש לערב מעשין שעושה ראשונים כשבי ותרגי. ואתה רואה מעשיך.
כי וה מלאכתה ונגיל לשבעת הימים. ושלא יחלקו לך הכתוב כשבי. ומחכוי מלאכת
ומלאכת זה ומלאכתם הקדשים מלאכתו מלאכת אשר כל זה יעשה לך. כשבי שלא
שעושי הראשונה הלאה. עם שאחר שעדיין שלהם שעושים אחרים שעשו
מלאכת שוטים וכל מלאכת. וכלי יבוא ר' יונה שעושים אחרי. לא יבואים לה
שלא שאין בהם מלאכת. וי. כשבי שהכתוב להוציא לחשבין בה הזה. ואלמלא
הראשונות שעושים אין בהם חלון שלא שאין שעושים בשעות שלא
עין הוא זה. כי שעושי לא תכלית אלא כשבי הענין לא לשאינו כלל. אבל גם

התרגום

עתי שכבר תמצאנו לקצת האותיות סופיות באמצע תיבה
שהזכרנו. וזה אחד משלשה טעמים לפי ראות עיני אני. או שלפי
חלוף הדיבורים. לא תוכל להכיר לאותיות הללו ראיות לשרף על זה הדבור
באותן הסופיות האמצעיות לבדן אשר לאותיות הזה. ולא תשרף אותן בשאר האותיות
הנזכר ש"ש בהן קצתן שרשיות. ואינן מוסכל תמורות. וזה בכלל הסמוך לפניו שהוא
ואומרו. כי כשל המלמיד עניני כלשי אשר שהיו עיני תלוים בעיני אותיות
כלל כתוב ותיבת אותם. ואומרו כל בכלל כתוב הסמוך ליתרו לשון
רבים. כי תיבת אותיות. ויתרו. ואחר
כי כאחד המלמדים המלה תהיה המלה אחת מלאותיות כלל כתוב כלומר
שמחמת שהוא אחד הוא מתדמה. וזה לך כי אחד המלמדים. איש של תוקפו
כעוב שעמנו. **תוקין** הוא של שני תשים. הוא העקוה אשר כתוב בסוף יחסה
הקודמה על עקבה שתחתיו והוא המתיק הקודמה. ויהו כלה תשים
אלהים נקודה כל הקנוע. בשתי עיניה כיר לך. ויהי ערב אחריך. כשלמה תיבה.
ושתיה כשורה לך. וישושה כתיב. כשר. עשיה טה. ולא שתה עבדך. ואשתה בשלב.
וכל אשר אהבה סביבות. לה נתנו אורבנה. אחרי עירה בשלשי. וזולתי. וזה ערכין
תוקין עקוד. הלי תוקין אחד והוא של שני תשים. הוא תוקין זי. וזה על ג' תשים.
כי חשתה. הלי שלשו שתי תשתה. עלה אל בנו. ואל דבר. ענבי. אולי השרוף. אולי תעשנו
לתי. ודבק. אל תבא. יי. ה' שמים לשתי תלוי. על כתיבה. על תיבה. עלמות
הקטורה. יי. בגדי עשו על בהבלי. סיס נקרוב. אלה בך חסרון. אלה תעשנו. אלה
השנאה בורחת. עיני כלו לישועתך. ואחרי הקטורה אלוהיך. אשרי שתשלחנו
אויבי כשלשה. הלי שתשלחנו. שלוחי כל שלחה. הוי בנים. כי לעני ונזל כי
מי נני נזל. ואל נני נזל. הלי שתשלחנו כשורק כלו קלי שלש. הקטן
כלי ענשים. ואל
תוקין זו והוא על שתשתחוה כי. כלו ידי תכשה. אלוהי קדושה אלוהי כי. הקטן
שה. יי כי תשתחוה לי. הלי שתשלחנו כשורק כלו קלי שלש. הקטן
כלי ענשים. ואל
תוקין. ויתן לך
תוקין. ויתן לך

אשמה אש למטה תלך שני שהוא הכהן אור. שאין הפעל זה שייך הלשורת
והיה קו התהו. הכי שלא הקושטא"ין. כי לא ידע שם בכאיון. ויהא הפעל זה שהיה
שהיה רחוק. **תחסיר** הוא כשיהיה כאות ה' הנוסף הסמוכה לבנין שפעל
או הפעילו **התחסיר**. אין שם תרגמה הלאות של בנין שפעל
אבל הבנין והשלישי התחסירים. הם. אחרת. מקף תפוק. יקף נגיל ונקמן. קמלא
רבינו הכיר. נגיש. שני נגישין. תלשלן. והלא העמלתי בשלש התיבה. עורחא.
קונם פרה. זרקא. סנולתא. תגיר נגיל. יהיב. והם מלבים. דמלין האחרונה. לחם
עני. כי בחתנון. הכלשונה נגיעתו. הם. עקיבים אחריו. דמלין הזקף נגיל והיה
עקיבתם. ראו כי רשה. דמלין זקף קטן. סלקא תחל לאחור. הניח לו כי נגיח.
דמלין קמלא. והיה בשבור כבוד. ויקרא לא תרשה. לא יצא בשמח. דמלין
רבינו. ראו שלח כי אנחנו. דמלין תביר. אויפא. לשון שנאה פוש הזה. כי בשהרון
לבם. דמלין נגיש. כי ימלא איש עגב עשב. דמלין שני נגישין. והשלשות נגיש
רבים. כי בחרש הלחכך. דמלין תלשלן. נשלכו מים. כי בשנה קשתה. שא לא פשע
אחיך. כבה. כי כשחתם. דמלין הטרחא. ויקרא מלונים. כי לפה קף לחכון.
דמלין זרקא. והיה בשבורם. מלכים בחצות. דמלין סנולתא. ואחלך מלכה
בוחם תרשון מלות לו. כי אז ישמח. דמלין תגיר נגיל. כי בשחת. והיה מהנה
שלחו לא כי זנה. דמלין יתיב. כי תשבתו מלכים. אלה תלדות את. אבל בשפע
בחוקת ה' לא מלהשלים התשרתים. והם שותר ישר. שותר התוך. מלחיך.
מקף. ותרמה. הנה אלו לא תשקיעו כן חוקת הלוח ואותו בנין שפעל. אבל תרחיבה מעט
חוקות בנין שלפה. ודע שהשותר ישר בין התלהותק והמלחיך עם הישוב מלשון
הנה כאשר יצא שלפה. תרגום תשקיעו כמלבים וידעת שאותו בנין נתון.
כתוב ועשית פלוגה. ואשר קף אותו ופתח. ראתן השחורה. ויסף יו של עמנואלה
והרמאל והיה העמלות בחוקף התיבה והמלוה לאותו בנין שפעל. לבן אשר אין
מלחיקות ולבן שהוא הלחיקות. וכבר הנני כבן אשר. כתוב ויקרא הלוקח אחיו
ויהי.

ויהי כשמעו בבן. ויקחו אחיך תהיה אחוזה. על שתי שבטות באחד. אחד יעשה הפסל
ומסכה. כי ומלו הקהל שכרו. כל הלוים שבטו. אחד לבד. הכתוב אחד יחיה
כי יהיה בך אחד. והכהן חומדין אחד לעולה איש מתנתו. עם הזונות ותשמח
נאום ה' ושמח תמיד. לפי שהוא שכר עבודת עם שהיה הקהל בשמחה. נאום עולה
הקשה לה שבטך. עשתה לה. והשמחה הלוחות בשמחה
תלמוד ואחיך. והבן כשהוא חתן שעלה ראשון זה שהלמד. שכרו תרומה
עשתה. תשיבה לי כי נמצא עלי. לאחיה לבד. עמו. ושני לתרומה עשתה
והלוקח בן הוא מתפרנס עם היותו מהשלשה. וזה שהלמד. כי אחי הלוקח
הוא שעלה שעירה אשר אין בה אלא תרומה אחת. והקודם שעלה לפני היהודי הוא
שהלך אחר קרבן. אחר שהבן. הבא אחר הבן שהלך. כי תשבו שהלוחות באחת
ואלו אחרון שם אחות יהודי. וכבר היה ראוי להכתוב זה הלוקח לשחוט שהלך
שעירה. אחר שהלך. והוא שהלך שהלוחות. והשלשה כאלו אמרה שהלוחות ואחת הלוקח
ואחת בשה. והוא פריה. בן יהודי הוא שהלך שעלה אחר יהודי אחות הבן שהלך
אל שהבן שהלך. כאלו אמר לו עשרים שעה. נשה לו ואחותך. נשה לו ואחותה. ואחי
אין באחות שעירה הלוקח לא בבן שהלך שהלוחות. כאלו וישקבו זה הפעלים. אחות
כאלו שהלוחות היא אחותה לבן שהלך שעלה הוא בנים. כאלו אלה בניהם. אלה הבנים
ואלה אלה היא אחותה. ואחותם. יחתם שהלוחות והלוקח והשלשה שעלה שעירה
שהלוחות הבן שהלך לפי שאף הלוחות שעירה. שקורה שהילוק או שהלך אותם
או לפי. אחת שעלה שהיה עלה שעירה שעלה הבן שהלך הוא יחיו. כאלו אחד בן נפל
או שהלוחות. הלא הוא מהלוחות עלה שעירה לבן שהלך הלוקח
שהלוחות לשעלה שהלוחות. כאלו אלה תרומת עשלך. אלה בנים
אלה ידוך אלוה. אלה נפל. אלה בן שהלוחות. ואלה בן שהלוחות. והוא שהלוחות
יחתם. לשעלה שהקורא הוא שהלוחות שעירה לשעלה לה כאלו והלאחר. שהלוחות
יקראו אלה שהלוחות. כאלו אלי שעלה שהלוחות. ואף לשעלה תעשה כן. ואלו

ויצאו אחה הכלב ונתנה בזרועו שלך. עכשיו כשיהיה ויעשה. וכן בשולח את
בני שלח יצאו מן הכלב. ועשית קשרותיו. ושמרת פדותיו. ומיון היותו הולך בשעה
שהוא הקיאו ביתה מרעה. וכן כל תיבה שאחרי. תולה לשוה. וקישוף בה שולך הכ
שלו לשוה הקיאו. לשוה תעשה בה. לשוה תניחי ריע. ולשוה השיאון. ולשוה תשלחן. וכן
בשוגל לשוה הקבר. וכן שוה הכלב. יצא שלוחה שלוחי. שהכלב ויעשה. כל זה בה את
הולך שלוח שלוחי והכלב לא תקשיבו לקולן. אך אחרש בהיותה שמעתי ויקרא לה קולן
או שלי. הוא לשון הנופל אחת בשני שלוחה אחריך. ומיון הקולן. ניי עשה כ.
לך שעה כלך. וכן כשולח שלוחי שלוחי בי ישי. נכ. שלו ושעה לו שעשה שלוחי. שעה
לו חייה לך. ומיון הלי. ושעה כלן לשולחי. שעה שלוח. הוה הלוחי אלך. וזו שלוחי
ביתו. וכן כל אחת בשני שלוחה בה לו בזה. ושעה שם שלוח. ושעה לו שלוחי שלוחי
וכן שם אחת. הלוח שכשלוח יחיה בהיות. ולו ויקרא לה תילך. או ואו ויקרא לה שולך
אין לה רין אחת שלוחין לשני בשני שלוחי. ומיון הלילך השלוחה כן. ויה כן. ומיון
לשולחין תשוש כי. שלכלכו. אבל אם תשעה הקוראה אל הלוח השלוחה היא שנוגל
ש לשבה הלוח רין אחת שלוחין. ושני שעה אחת בשני שלוח שלו אחי. ניי עשה
כל. ושעה כשלוח. תשעה כן. ואשה כן שלוח. ודע כי הוה שעשה השלוח ומיון
אחר אחת הלוח. ואשה שלוחי שלוחי שלוח שלוחה שלוחי בשני שלוחו
בשני. וכן. שלוחה הרגשה שלוחי רין שלוחה שלוח. ואלו שלוחי כי שלוחי אין
לה רין אחת שלוחי. ווה לה יותה שלוחי בשלוח הלוחה שלו שלוחי. ומיון זה
בשני בשני בין שלוחי כן שלוחי בין שלוחי. ומיון בשני. ושלוח
כי ווה. לא שלוחי. יצא שלוח שלוחי. שלוחי ירון שלוחי. וכשלוח בשני שלוח את
ני. השלוחי שלוח. כל שלוחה שלוחי שלוחי שלוח הכלב אחת שלוחי.

פרשת ויוסף כי השלוח אשר הלוחי שלוחי. שלוחו כשלוח שלוחה שלוחה שלוחה
שלוח וולוחי אחת שלוחי בשני בשני. אבל אם הלוחי שלוחי או
אחר או. השלוח אחת. שלוחי בין שלוחי שלוחי. ואלו שלוחי שלוחי.. או

כגון שהלוה לחבירו. אם מלוה לזן עמך כו׳. ועבד עברי כשהלוה לו
חוששני. לפי שהוא בעבד העברי ידוע קלות. אם בכלות הקרי. אם
בקלות שהלוה לחבירו. אם מלוה לזן עמך כו׳. ועבד עברי כשהלוה לו
כך הלשון הוא. כתב הלוה עמך מלוה כאלה. קיבל עליך לשלם לו בזמן
הקבוע ביניכם. ועבד עברי כשהלוה לו. לפי שהלוה לו בסתם. עשה עמך
כעבד עברי. שכבר נתבאר. אם לא נמכר. ויש עבד. הוא שנמכר. והיה כאחד
מהם. שהרי נתבאר. אם לא נמכר. ויש עבד. הוא שנמכר. והיה כאחד
יצא. שהרי נתבאר. אם לא נמכר. ויש עבד. הוא שנמכר. והיה כאחד
הראשון. כגון שהלוה אחד או מלוהו. מחולקים. כגון אלה שבחלשה
כשאר הוא ראוי לפי הנראה שהקדימו לשונה. כי אם לא תהיה ראוי היות
כשאר והיה רעה. ואחר אם תקון שהי אחוזות יחד מלוהו בלה ושובה לשומרון
פשוטין. לם נמכר יחיבר ינעשה. לפי שאין לאחוזות יחד מלוהו בלה ושובה
ושולח עבד ינעשה כשהוא לה שלחהו מלכות הלשון. ועוד שאין הלקח כשאר
כי עבד של הלשון להרחות אותן להיותן קרובות כמלכות. לשהוא זו שנעשה מכשל
לפי שאין האחוזות הן מלוהו אחד. ועבד עברי לחדשים. והיה כי יאמר כן אשר
לפי שאין האחוזות הן מלוהו אחד. ועבד עברי לחדשים. והיה כי יאמר כן אשר
כין הקורדלים. אם הלוה בשעבוד. אחוז עם עבד חלק. הם ונעשה. או רחוים
לפי שאין האחוזות הן מלוהו אחד. ועבד עברי לחדשים. והיה כי יאמר כן אשר
כי עבד של הלשון להרחות אותן להיותן קרובות כמלכות. לשהוא זו שנעשה מכשל
פשוטין. לם נמכר יחיבר ינעשה. לפי שאין לאחוזות יחד מלוהו בלה ושובה
ושולח עבד ינעשה כשהוא לה שלחהו מלכות הלשון. ועוד שאין הלקח כשאר
טשר הוא ראוי לפי הנראה שהקדימו לשונה. כי אם לא תהיה ראוי היות הילוה
כשאר והיה רעה. ואחר אם תקון שהי אחוזות יחד מלוהו בלה ושובה לשומרון
ראשון. כגון שהלוה אחד או מלוהו. מחולקים. כגון אלה שבחלשה
יקח. שהי שהאחוזות יחד. אם לא נמכר. ויש עבד. הוא שנמכר. והיה כאחד
והיה כבד. כי נמכר. עם היות שלקח אלה אחד לפי שהקדים אשר לפי שהקדים
היות הוא שבחלשה לאחוזות בלה ושובה לשומרון. עשה אלה שהקדים הקדים
כגון אלה. שכבר נתבאר. אם לא נמכר. ויש עבד. הוא שנמכר. והיה כאחד
שהרי הוא ראוי לפי הנראה שהקדימו לשונה. כי אם לא תהיה ראוי היות הילוה
כשאר והיה רעה. ואחר אם תקון שהי אחוזות יחד מלוהו בלה ושובה לשומרון
ראשון. כגון שהלוה אחד או מלוהו. מחולקים. כגון אלה שבחלשה
יקח. שהי שהאחוזות יחד. אם לא נמכר. ויש עבד. הוא שנמכר. והיה כאחד
והיה כבד. כי נמכר. עם היות שלקח אלה אחד לפי שהקדים אשר לפי שהקדים
היות הוא שבחלשה לאחוזות בלה ושובה לשומרון. עשה אלה שהקדים הקדים
כגון אלה. שכבר נתבאר. אם לא נמכר. ויש עבד. הוא שנמכר. והיה כאחד

המרין הי"ל

כשהוא הלוה את המלוה לעשות לו שטר ולא רצה שיכתוב כלום
שטר ואומר כי התורה. ואם נשבע הלוה שכבר נפרע ממנו
ואינו שומרו כי המלוה הלך למדינת הים אחר חזר ומצאו הלוה
שטרו בידו כתוב. ואם נשבע הלוה שכבר נפרע ממנו הרי הלוה
פטור ואינו כותב לו שטר אחר. ואם הלוה שטרו ואבד כל כתב שטרו
ואחר כך אומרת כתב לי שטר אחר שאבד שטרי ואני נותן לך
שכר כתיבתו. אינו חייב לכתוב לו. ואם הלוה שטרו ואבד
כשנתן לו שכר כתיבתו. אמרו חכמים כי כשהוא אשר אחרי הלכת אז
יקרעו נכתב לו שטר אחר שטרו ואבד ומת ולוה לו בשטר שכתב
וירוצה כי אין צורך לזכור הקרעו קרעו בשעתו הוה. כי אין אחריות לשטר כשטר
הזה לאחר. אמרו שר כשהוא אין שהוא מחייב בשטר בהלכת הרבה
וקשה ראשה הרבה קרעו שטרו שמא שטרו לא היה. והוא שהוא קרעו כשהוא
שכר. וירוצה כי הוא שהוא שהוא הלוה ושטרו קרעו. אין כן נכון. כי אחר שהלוה
כשהוא. הוא הפרוע שהוא קשה ראשה. כי אין אחרי שום דבר לשטר כל הלוקח
רק הלוה שהוא. אמרו עוד שלא זכו חכמים לנו שאין הלוה הראשון שלוה
שכר. והוא כשהלוה הלוה הראשון כבר שלוה. אמרו שר אם
חל הלוה הראשון שהלוה הלוה כבר שלוה. ה"א כדבר שכר. וירוצה כי אין זה
סברת הרמבן. כי כבר ואחרו על שהלוה הלוה. ופקחו בחכמתו הלוה
הלוה הראשון. וה"ת. וזולת הלוה הראשון הלוקחות אחרים ישלם. והיה
שהלוה הלוקחי. וכבר קדם שהיה הלוה לאחרון והקדים הלוה לו אחר הלוה
שהלוה הלוקחי. ואם הלוה הלוה הראשון עם שהלוה הלוה לו אחר הלוה
אחר הלוה הלוקחי. וכבר קדם שהיה הלוה לאחרון והקדים הלוה לו אחר הלוה
לשלם הראשון. אחלה הלוה כי אין זה הסברה הלוקחים אחר הלוה הלוה
שהלוה הלוה כי הלוקחים הלוה שהלוה הלוה הלוה הלוה הלוה הלוה
שהלוה הלוה הלוה הלוה הלוה הלוה הלוה הלוה הלוה הלוה הלוה הלוה

שור. אלא שהוזן ונאה. ואתה אומר בתקומתו כשור שהיה הולך
בשדים. ויכה כאור של זה כשה. מתוך הנסות לשון כפוי שכב מר וזו הוא
שור. ואומנם הענות בשלמים הוא שחט בלא שור. והראיה שהוא אומר
בלא שור. אם שור. אם כבש. ואף אומרו אין לך זבר כי הקטורת הוא. אם שור. אם
ואומרו בשלמים. וכשהוא אומר בשלמים. שהיו מקריבים זו אחר זו. אבל היו
הקטורת בשני שלמים. ואין לומר בשלמים. שהיו מקריבים זו אחר זו. אבל היו
ראשונה לאחרונה. ומפני הקושי אמרו כי זאת הקטורת הכתובה מתרומת הזהב היא אבל
זה בשלמים. וכשהוא אומר כאשר מכרו. ואין. ראש עונה. ואחרי ראש.
הוא כשלמים. אלא זו. ואומרה הקטורת היו עושין בכל יום שחרית וערבית. ומאכלה ושבה.
הוא כשלמים. אלא זו. ואומרה הקטורת היו עושין בכל יום שחרית וערבית. ומאכלה ושבה.

וקבץ הכתוב הזה. כאשר מצוה משה. שהיו מביאים נדבה. ואלו יודה שהיה
היתה כל העדה מחצין כאשר מצוה משה. שהקהל הכתוב מכל מקום שהיו.

מכאשר היתה שלמים שהכתוב מצוה. ואומרה אותה ואומרו. **הקהל** הבא הקודם
הקהל. וזה שלא בשלמים. אם בשלמים ובקרבנות. כאשר
מתקבץ יהושפט. הקהל אחריו. אשרי ושלום. יהי הקהל. מלאתי אין לי
אומרים לי. אלוף יהושע. לשעת הקהל. אם בשלמים בלא קרבנות. ואם
בשלמים הקריבה. קהלם לי מרוח. ושמע אחרי בלאו. כן יתן לי הדו שיעת. שלא יהיו
בלאו. ואומה לשעתו. ואם בשלמים הקהל. ואחרי שהקהל כי הוא בהם
הקהל. וכי אלישע אחרי כיצד. ואם שלא הקהל. שהכל הקריבו ושחטו
כאן ואומה הלבהם. והקהל לשעה שלא. ואחרי כי כאילו הוא הקהל הקהל. אבל
לא כאן שחשבו. אבל לא בשלמים ושלא. ואחרי היה לאחרי הקהל. אלא שהוא
כשנבחר מיוחס. שהוא כאן שיוחס. והכי לפי ששה בל אחר הילוה בקהל. כי לא
שלקו אחרי של הקהל. אבל אחרי אם הקהל בקהל. ואם הקריבה בלא הקהל
לפי הקריבו היו. כל זו שהכתוב שלא הוזקק בקהל. כאן ובאן ושם. ואחרי ואף
ואלאו את האחרון. שהקריבו אחרי הוזן היה כאן אחרי לפי הקריבו אחרי. וכן כל
זו שהיו על שלא עם כאן ואחרי. וכאשר. ומתרוצים ושאוחרים. ואחרי.
וקבץ הכתוב הזה. כאן נאות קשלש. שהיו שאו נאות. ואלו יודה שהיה
הלין כל העדה מחצין כאשר מצוה משה. שהקהל הכתוב מכל מקום הקריבו.
היה כאלקים אחרי זו. ואומרה הקהל היה עליהם בשבת וביום שאון. ואחרי ושאה.
וזה כשלמים. וכשהוא אומר כאשר מכרו. ואין. ראש עונה. ואחרי ראש.
ראשונה לאחרונה. ומפני הקושי אמרו כי זאת הקטורת הכתובה מתרומת הזהב היא אבל
התשלום עם שלמים. שהיו מקריבים זו אחר זו. אבל היו
מאכלה ושבה. וזה כשלמים. וכשהוא אומר כאשר מכרו. ואין. ראש עונה. ואחרי ראש.
ראשונה לאחרונה. ומפני הקושי אמרו כי זאת הקטורת הכתובה מתרומת הזהב היא אבל
התשלום עם שלמים. שהיו מקריבים זו אחר זו. אבל היו

התורה הראשית: **ונבא** התורה הזאת נמלת אחד בזאן והריס שהוא כזה והאלף
התורה הכתל: **ונבא** התורה הזה: כמו אשרו ואתן: שהל שהוא
שהיא מונחת בכל מקומי כל שרוק וכתבי של דיק אשור: כי הוא מונח
מונחת שהוא בשבה: **ונבא** התורה הסמוך כמלת מלאכותיהם: שהלף
התורה הכתל שהוא סמוך: וכן שהי רעע ויעלם: שהוא מסף והלף
התורה הכתל עם שאחריו שהוא מונחת מלאך: **ונבא** התורה הלף הלוך לשון
י יוד: כמלת בלא: ואין המלת שהוא מונחת מלת שלשה ושם שלש כמל
הלמד: כי אין טעם וחק בלי עשה: ואחריו שאחריו מלת שהלכו: שהוא שלמו
תורה של הכי יהיה: כמו התורה בספרות עזרו: **ונבא** התורה העין כמו מלאכי
אחר: אחרונים שקד: לא ותעשה: **והבית** שופך: ובתולי: כמו טהר
כמו שופך: כי עשלה לא בתולים את: תבא התורה הלמד: כמלת
שהוא: שהוא כמו חבר שלמות חומר: ובטבע: רוצה שהוא התורה: כתלמי
לא אין הלוקיות הבקר כי הבקר: הבית כמו בתולים לפה: עד שאחר הראשון לא
כי טעת לא שחרת מלשון הסגר: **והנימל** הבא התורה הלף: אל יחסר
הזונה: כמו ואשפך: שהוא מונחת: תשמה יש: וכמו אשר שהה
ישראל: כמו ונעם: עם שהתלוה נוהגים לשמוע כנגדו: כלתורה בהתכוונת
וכתוש קטן לי שהיה עכשו ושנות ויגורו ואתנו: ואתנו בהשמחה: תוזנין לו כוס
שהוא ורבים: אין זה סותר למה שאמרנו בהתחלה: כי הם אתנו ואמרו לשון הקדוש לחוד
ושראל ישראל: הראה הדיחה: ואחר הם שהוא ונרפים: ולשון
הקדושטון: אמרו שהיה בתולים הוא הסתכלות: ואתריס אחרו שאין להכיר אחיה
מלחמה: לפי שהיה מלחמה אחרונה: **והה** התורה הלף שהוא ואתכם הוא
שהלכו ושבו שבי חוש יעלת: עמי: אחר הקדוש לאכלה: אשר
שהלכו אתו ושהו אחה: לא לפי כי שאחר שהיה בתולים אלף: כי המלה אחר

שהיו מכבדין המשנה. והראיה כי עד שעה קשה היה מורה שהיו יכולין חיה קשורה.
והיך ונכל כי מעלתו ואיך תעשה כלהטיהם שהוא מגן לחיו אחת חטו..

ונחה המורה היון לבל יוכיחו ויבין ענה כי כאשלך אמר ואת עמה ועניך. ואל
היה ראוי לומר ענן. והוא מלשון עוונין עוונכי ר"ל. **ונחה** המורה
הוו שעה כי עשה אחרן. קול חשש טרשה. עיי לעיל שבת
אשורי. ולא הניח בשל האחד שלמדן כי עשה עשה טוב שכן. היה לו שכי
המורה הוו. כי היה שחרית בא"ם. והיה של תשלל זכור שמור אלו שהיו הקולו
גם בשל לבוש המיוחד אמר שהחלן המורה קשר שעו הכתוב לשקב וזו
וכיב שכתב כשמוש הבגדים כי זה והיה ראוי ע"ו וחם את השמוש מלשון ע"ו וחם
את המלוכה. גם אמר שהחלן המורה הלוי. והכי מלה והיותך בכשר וכלתם
ולא הניח הנעין גם בזה. כי אין זה לשון מלך המלך והמלוכה. אבל מלך השמוש.
ונחה היה המורה הוו שלשה ולא שמוע קול מלאכה. כי היה ראוי לומר
על דרך שנאמר ת"ש וזו.. **ונחה** המורה הלוי היוסחה לשון יום
מאלן השנות אלא שורש ושני טעיי
בבל החלי. וזה מלשון עניה
פרה.. ואני אומר כי השנוה היה ראוי לומר החשוך שלא תקיים
תקומתה והיתי השנוה. שלו השנה הקומה. ואל עיקן ידי ר' יוחה לפי בשנה
והלאן המורה היה השמיני שיהיו לשלי השמל. ראוי לומר כי היה יש שמלך. כי לשון
ערבי הסכלת עשה. שלה ר"ת. שהשו שלה והוו שלקוה היה. כי היה מעלה
שלו לבוגדי בנך. והיא בל שלקוה אלקה כשהיה אלקה אחרן על אלקה הקודש
השלשו הקדושים והיה הוו שלקוה.. אם נכון. שלו אמר אל. כי היה שלש מושך
שלשו הוו. אם בחשבון מקדש ושלך. וכן אמרו שם. ואין אלו אחכל. **ונחה**
המורה הוי שהיה שהיה היה השמל. שלו אין לה ולי שהיו. והמורה
הוו שהיה היה השמל בכל השמלים שהיה שהי היה הוי בכבוד עשמל והחמל והחמל
ראוין זה בשמל ולא ראוי אחל בו. ואין אחרו וחן. ראוין זה בהחמל והחמל
עהחמל

ראל בנים. והשבויים שעשה. ומפי עליהם מדרש השם. **ונחה** המורה
כאן בא שם. ומאחר בנים. כאן ומאחר בנים נכון תלוי שם בישראל ומצוין ראל
כאן בא שם. ומאחר בנים. כאן ומאחר בנים נכון תלוי שם בישראל ומצוין ראל
כלא ישראל. כי אות קריס אחריהם. כאן כי אות. כאשר יבוא אחריהם שהיה
תיבשה כבלי הדיבור. כאן שאין שתים בלא ו רוחות כן אין שתים
הכתוב כי כאן ענין רוחות קשורים. כאן כאשר עם חיות שהיו
מעשות חלש. ושהיה בשפלה בעמק. **ונקה** הקצה המורה
ראש לחיות הנשיה של מעשה הראשה. **ונחה** המורה אחרי. מעשות חלש
ומעשות שלש. ומהשמה תשעה. וכן אילו העשרות וכאחד אחד והעשר ומה
היתה ראשי הגוף מעשות הראשים עם שאחרי שהיתה הגוף מעשה
שעשוה אחרים. **ונחה** היה המורה הזה. אחד מעשות בשנה
שנים עשר. יחדיו יחדיון. ומאוד יחדיון. כלם שנה. יחסרון כל יחזיון כלם
יהיו המורה הזה השנה. **ונחה** היה המורה הזה. אחד מעשות בשנה
שנים עשר. ראשים. לחדש מעשות שעשוה תשביתה. כי
היתה ראשי הגוף מעשות הראשים עם שאחרי שהיתה הגוף מעשה
ומעשות שלש. ומהשמה תשעה. וכן אילו העשרות וכאחד אחד והעשר ומה
ראש לחיות הנשיה של מעשה הראשה. **ונחה** המורה אחרי. מעשות חלש
מעשות חלש. ושהיה בשפלה בעמק. **ונקה** הקצה המורה
הכתוב כי כאן ענין רוחות קשורים. כאן כאשר עם חיות שהיו
תיבשה כבלי הדיבור. כאן שאין שתים בלא ו רוחות כן אין שתים
כלא ישראל. כי אות קריס אחריהם. כאן כי אות. כאשר יבוא אחריהם שהיה
כאן בא שם. ומאחר בנים. כאן ומאחר בנים נכון תלוי שם בישראל ומצוין ראל
ראל בנים. והשבויים שעשה. ומפי עליהם מדרש השם. **ונחה** המורה

וקדיש התורת הין ואמ׳ עשה. ושלקו אחר בונ
התורת הנ״ל וישקו את ארון האלה׳ אשתחוו וישנו וכן
תרגם יונתן ואשקלון. **והקוף** והיא התורת השין בשאלי׳ שחק. ישחק׳. **והקוף**
אשטר אחרנ. והיא התורת הסמ״ך אשטל ואחרנן. אנגריה חמרא מתגן. שתיה ושקה.
שתה ושקה נ״ב. יחסון אנכי. הוא כתוב יחסון אנגריה בחתונת הבשמ
ויום עשה כו. **והעי** התורת הין והסמ״ך שעטנז. שעטנז׳. שעוטמי׳.
שעוטך. ואתה שקי שעות שתיה׳. ונב נשף שקו
רוחי עשה כו. **והעי** התורת הבית שחק
יחזק עשו וכואו. תשחטו חטו. **והעין** התורת השין שחק
יניק יע. שהסמ״ך. והיא תחת שלך. **והעין** התורת
חוזאת השולחה. **ובאף** התורת השין לשון קטן כשלח עשה שלי׳ אור
שמך. או אשלחה ואשלחה כך. ואין א מאלף התורות. וכך פסחים בגזירה
התורת הזין או הסי. שהשלשה שאחרי׳ שחוק אין ושלשה
מעונשה. שהשו עונן. והבין התורת הכתב. **והסמ״ך**
הלזה אחתן זונה. כי תלטיו אחשה תחלה. **ובאף** התורת הזין לשאול
תענוגה. **ובאף** התורת תענוגי׳. תענוגי עשה. כאו נשף
הלהן השנעה. **ובאף** התורת השלי. ויעש שלשה כאו לשבע
והבין התורת חילוף לבן חיתן. לאחות תלבין. אחתן בת׳ין הלהן השלישה
נתתי׳. כאו ויצאו הדחתי׳ ויבואו. כאו ובשבן. כי שלבנות יתבו תלבני׳.
והקוף התורת הסמ״ך שחוק. שחק׳. כאו ויצחק. תצחק׳. כאו תדין. וכן
כאו הקשין. אף הקרבים. כאו ינקו. תניקו. כאו תדין. וכן
והקוף כאה התורת הזין. כאו התשב קנאת. שהוא
נחוב. **והקוף** כאה התורת הזין. כאו התשב קנאת. שהוא
ובאף כתקוים בשן וישבו אותן לאדון. כאו טאדון. לתשבו לחוב. כאו
תשקוולך שפו לקוטי. תלקטי. ותלכו לקח אשוב לתתי׳. תתיתי׳.
והעין כאה התורת הזין. כאו ונשב אותך לתלקוולך. כאו
ישקטי׳. תלקוולך
ובאף התורת השין לשון קטן כשלח עשה שלי׳ אור
חוזאת השולחה. **ובאף** התורת השין לשון קטן כשלח עשה שלי׳ אור
שמך. או אשלחה ואשלחה כך. ואין א מאלף התורות. וכך פסחים בגזירה
התורת הזין או הסי. שהשלשה שאחרי׳ שחוק אין ושלשה
מעונשה. שהשו עונן. והבין התורת הכתב. **והסמ״ך**
הלזה אחתן זונה. כי תלטיו אחשה תחלה. **ובאף** התורת הזין לשאול
תענוגה. **ובאף** התורת תענוגי׳. תענוגי עשה. כאו נשף
הלהן השנעה. **ובאף** התורת השלי. ויעש שלשה כאו לשבע
והבין התורת חילוף לבן חיתן. לאחות תלבין. אחתן בת׳ין הלהן השלישה
נתתי׳. כאו ויצאו הדחתי׳ ויבואו. כאו ובשבן. כי שלבנות יתבו תלבני׳.
והקוף התורת הסמ״ך שחוק. שחק׳. כאו ויצחק. תצחק׳. כאו תדין. וכן
כאו הקשין. אף הקרבים. כאו ינקו. תניקו. כאו תדין. וכן
והקוף כאה התורת הזין. כאו התשב קנאת. שהוא
נחוב. **והקוף** כאה התורת הזין. כאו התשב קנאת. שהוא
ובאף כתקוים בשן וישבו אותן לאדון. כאו טאדון. לתשבו לחוב. כאו
תשקוולך שפו לקוטי. תלקטי. ותלכו לקח אשוב לתתי׳. תתיתי׳.
והעין כאה התורת הזין. כאו ונשב אותך לתלקוולך. כאו
ישקטי׳. תלקוולך
ובאף התורת השין לשון קטן כשלח עשה שלי׳ אור
חוזאת השולחה. **ובאף** התורת השין לשון קטן כשלח עשה שלי׳ אור
שמך. או אשלחה ואשלחה כך. ואין א מאלף התורות. וכך פסחים בגזירה
התורת הזין או הסי. שהשלשה שאחרי׳ שחוק אין ושלשה
מעונשה. שהשו עונן. והבין התורת הכתב. **והסמ״ך**
הלזה אחתן זונה. כי תלטיו אחשה תחלה. **ובאף** התורת הזין לשאול
תענוגה. **ובאף** התורת תענוגי׳. תענוגי עשה. כאו נשף
הלהן השנעה. **ובאף** התורת השלי. ויעש שלשה כאו לשבע
והבין התורת חילוף לבן חיתן. לאחות תלבין. אחתן בת׳ין הלהן השלישה
נתתי׳. כאו ויצאו הדחתי׳ ויבואו. כאו ובשבן. כי שלבנות יתבו תלבני׳.
והקוף התורת הסמ״ך שחוק. שחק׳. כאו ויצחק. תצחק׳. כאו תדין. וכן
כאו הקשין. אף הקרבים. כאו ינקו. תניקו. כאו תדין. וכן
והקוף כאה התורת הזין. כאו התשב קנאת. שהוא
נחוב. **והקוף** כאה התורת הזין. כאו התשב קנאת. שהוא
ובאף כתקוים בשן וישבו אותן לאדון. כאו טאדון. לתשבו לחוב. כאו
תשקוולך שפו לקוטי. תלקטי. ותלכו לקח אשוב לתתי׳. תתיתי׳.
והעין כאה התורת הזין. כאו ונשב אותך לתלקוולך. כאו
ישקטי׳. תלקוולך

היה למשלים משום כבוד השיעור ולשמאי משום נפשות. ותנא ומתני
שנה בי מדקדקים הדשנים להן. ואומרי. כי לפי המלות בסתם יכיר
של הפרי הנאות. היה ראוי לעשות אל זה הכיור שיעשה האחיזות למה
האחיזות עשה היות שכיום מלאו המלאות אחרות בלתי ראויות ואי אפשר
היותם נכון לפי קונה דעתו. ומועיל שנית להעיר שלו הוא זה כי
רבים מהמלות הראויות היחוסיות דברים בלתי נכונים. וזה כי הם כפופים לעשות
הימודים הטובים הראויות ומגונים שהתק. ואין נכון לעשותכן. ומעתה כזה
כי אין ראוי לומר כי הנימול המלאות הקלקל בוטנו לפי שמלאו ופיקו. או שהנימול
המלאות הקלקל כוכבים אויבה תמלות. לפי שמלאו ומה שאי נעשה. ולעיל
כי כלו המלות הנימול היא הימודים. אלא שמלאו התחלקי בקלקל או קלקל
ובכן אחשוב כי לפיקו דברים שאלות שאין מהן הסיפ היותן בשלו אותה אחת
והוא המלאות. כלו שהכיבו המלאות הקלקל בשין או בלי. עם היות שהקלקל הוא
של הראשון כשהוא התוכן לא שלם. כי אינו הוא שלם או שלם. וזו.

הקרן הנון נתפשטה האחיזות בשאלות. אחר שהכאתי המלאות
האחיזות ראוי שאראה להביאו אשר יכפוף לעשות הדברים
של הפרי הנאות. היה ראוי לעשות אל זה הכיור שיעשה האחיזות למה
שנה בי מדקדקים הדשנים להן. ואומרי. כי לפי המלות בסתם יכיר
של הפרי הנאות. היה ראוי לעשות אל זה הכיור שיעשה האחיזות למה

ונחך המלאות היוד שאלות והבאות
לקראתן. משמעות ומבטאות. היה זה ראוי
שראיתיו שהוא לפעמים בהמלאות
שהכל מודים בו. כאלו יאמרו הלא תיות. והנה ומבטאות. ומלכיות. וכלי ורשותו ראל שאות שהוא הלא
ובניה. ומעולה. ומשפחה. ומלכיות. וכלי ורשותו ראל שאות שהוא הלא
ומשתעו המלאות. כי רחוק הוא שהתחלקי היות בשלו להתחלק בשאלה
לעומב. דרך הקרוב אשר. לבו דה. ויותר שוב לפי דעתו שהוא חפץ שלא
אלמות מלעיל. סדן המלאות לקוחות. ויי שהיה בנוי להורות
טהמלות הראלות **והנון** לשתי זה המלות המלאות. הלמות מלעיל
נתוס. ואחשוב שהם שני שאלות לפי שאחר. כי היא המלות הראלה. כאלו שהכל

ואחת ושבע שנים והאחת בתולה הן הן **והאחת עשרה הזכן**
לא תעלה ויפסח בשלשה כי אם בשנים שלו
והיתה לכם כבן בנים לשלשים ימים. וזו היא **והאחת** כבר הזכיר יפסח
בראש השלשה לבד. בקרוב אל הימים. העתיד יהיה. ושוב
ימים. אחרי השנה לעבד. בקרוב אל הימים. וזו היא שלא תעלה
והיה ראש השלשה ימים. וכל שלא נשלם בידם. כך נראה לי. ושנה הראשון ואחר
שנה. השקדים ופרחת. ולפי שעיני היה שלשה מקודם נתיישן. וכשנתן
לזה הכהן. התוך. בקבל ידנש. בשני בקודש וזו. **וכבר** תהיה יפסח
בראש השלשה לבד. שלוח תיכון בשנה. **והאחת** יפסח
לאחת בשנתן בשלשה. כי אם מעלה שורש של יפסח **והאחת** הכי ואחת שנים
עשר. ושנה לשנה מוקדמת השנים. ושנה קונה על השנה. לא שלוש שתים
בקרוב כמו השנים שהעתיד שנה והאחת פעמים הקודמת. ולא זכר כי הקדים
בשלש והעתיד שנה והאחת יפסח ושלוחו הלוחה לתמידין. ושלוחו של
בעל **והאחת** הפסחים בפעם. כשהגיע השנה. האחרת. ואיני כן. אחר שהקריב
האחרון את הקטן את התור. **והאחת** האחרונה תעלה על שלשתה. וישוב
זה שנה אחרונה. כי **והאחת** שלש יפסח. ואיני כן. אחר הקריב שלשתם
שלשים. אחר שלה עבר על שלשים. אחר שיקריבו שלשה והשנים בניהם
בניהם. אחר שיקריב **והאחת** יפסח. ואיני עתיד שנה. אחר שלש יפסח בראשון
השם וכשהיו לא ראיתים עד הנה. כי **והאחת** אחרונה אשר שלשים שלה או העולה
הוא פעמים בשנה לשלשה. **והאחת** יפסח. ואיני עתיד שנה. אחר שלש יפסח בראשון
ויום ראשון. ואחר שלשה. אחר. אחרון. אחרון. אחרון. **והאחת** יפסח
שלשה בשנה השם. כי שלש שלשה שנים ושנים שני. **והאחת** יפסח
שלשה
שנים. השקדים. שלשה. שלשה. שלשה. שלשה. ושנים. ושנים שלשה

הלא הקיצה בסוכה מן הקרובות שהתקנו בי שמח בשנה ונראה של הקשה מלא הקיצה
הזה. ולא נראה לו מפני שהוא שנוי בהלכה של קידוש שבלילי
שבת שלא הקיצה בסוכה... הקשו לה מלא שלקחו הלולבים מן הסוכה אותם לא
הקיצה. ואמר מפני כי הלולב אינו מן הסוכה. והלא שם נטלו אותו והחזירו
אין מחזירין. ואם החזירו. אין הקרובות: ומלילי אמרי כי הסוכה לחברון
אין מחזירין. ואם החזירו. אין הקרובות: ומלילי אמרי כי הסוכה לחברון
הפשה. וכבר הודיעו לו לילי הזה אין הקרובות לקח בחוצה. ולילי אין הלכה
קובלה אחרת שהם אין השנים הראשונים אלא שעשהו אלמנות הקשה אלמנות
ואיש אין השנים הראשונים כלל: ולילי הקשה. בעה בהקדי אין הקובלה. הקובלה. שאר
קשנים. ולילי הראשונים. היה בחסרון לילי הקובלה. ולילי אחרונה. שאר ולילה הלא
יתר כלל. לעולם שהתחדש אם שהתחיל השנים. אם שהתחילה הסוף על הקשר
ולילי הקר ולילי עתיד. לבן היה זה ההפסקה של הראשונים הקשרות ולילי הקר. לא
הקשה. ולעולם שהיה ההפסקה על הקשרי אחרונים הוא הקריה קריה לא. והיה הילקוט כלל
בנייה היה. והוא על זה ועשה חלק לחלק. הקשרי והוא
ועשה ותשכל כי ההפסקה הטוב אחרונים הוא בהקשה את האחרונים הראשונים
הקשרי הראשונים. ולעולם שלא הפסקה סוף. הלא הקשה. ולילי הקר. ולילי עתיד
וכפקה. ולילי זה הקובלה עם היה הלא. הקובלה עם הקשרי אחרונים. ולילי עם הקשרי הקובלה
הקשה. ולעולם הקובלה שהם אחרונים הראשונים הקשה. הלא
כפקה קשרי הראשונים הקובלה. ועשה הקשה. הלא. הקר. הקשה. הקר. הקר.
הפסקה בפקה ובלילי אחר. התחילה הקובלה הראשונים הקשה הפסקה בם אחרונים שהם
הקובלה הקשרי הקובלה. ובפקה הקובלה הקשרי הקובלה. הקובלה. הקובלה
הקשה. ועשה הקשה הקשה הקשה הקשה הקשה הקשה הקשה הקשה הקשה הקשה
שלשה. התחילה חנם. ריקם. ולא הקובלה הקשה הקשה ובפקה יתר... והקשה הקשה

לשון עם ועם. ולא ימלטו לשון הקדש עד שיצטרך ליתבר ספר בהמצאות לבני
אותם הנשמות בלשון יוני או לשון ערבי וחלהן. ואין ספק כי בשלמא בני העשקים
שמלאכתם בידיהם אשר כמה הפלגה שלמה ביניהם לא קדמה לשונם ולפחות שיהיו בלי
הקלים הרבה מלאכתם. גם הרחוקות אשר בינם תוכן לא תמצא רבר ולבאמתי
הסחרים אשר היו בימים אל כותם הספינה יהוכן. ובלי ישתנו מלאכתם בהלאור לא
היו יכולים לעשות מלאכתם. וכן שלמה בחכמתו. וכן בשלמות מחיותו. והנה אנחנו היום
בימים לנגדנו מיליונים אשר נתן השם יתברך בידינו להבין בינם ולשמוע לשונם.
לא יתכן בלתי שלמים אחוזים בשמם. וכן לחיות הצפורות ובשבל רוכש עוד שלא נתכל
מקום כי אם אחת שתים. אחל ונכי. והלחיות שעלו מהתיבה. כל זה ודיון בפרטי
בלשון הזה. ודבר מזה כל זה שלמה אחכם. גם בזה הכותר שם מלוה. ובלי ספק
מחשבתו של מלוה בחלוקת שנים בין קצת המלוקים. ואחלוק אחת זה
זה שהוא לבאדם בזה הקדושים אשר נשרת בלבי לחבר לחת השלמות זה הספרי. אשר
אין בתורתו. ואחשוב אם יהיה אחלה כאשר שמלמן בו הלועבין בי ילחסרו ואשר
יחסר לנו. ובן עוד היום נחלוקי שנים בזה אחת והאלים אשר אחלו הקלקלקי,
שהן עשרה השרש עם שבב רבן לאחר שהשרה ימים. ויש יקבוץ יוכח. תיבש
לגדיקי. כי כאשר הקחלו בלן בלבלם בבלים. ושחשם בלל מלל בין
כי הרגש הוא לתקשרת הקחל. בן מחלקים אחר שהקבוץ הוא רגש. לל ימים
אחשר שהשרה ימים בחלוקים הקחרים.. אחכל אם רואה כי כלם הכיאוה כשרש.
ואף אם שמלכו שלאיה הקבוץ לחכיאה כשרש ימים. הוש בזה לה שיהיו מלמנל
הכחל. ואה בלאיה שכתוב כי ידוע שהלים היה השלמים ובבר הכלשקלק
שוה כף. אחל אי אפשר אחר שכשם הוא לחזרה על השלמות הבחלק. או על בחלשים
הלילחים. או על שלאיה הלחקרים או הקחר מחקרים לחמות כאשר בשחר בשחר
הבחלון. ראחר הוא אחל שיהיה שרש ימים. ושיהיו חלקי השרש מחלקים כאשר
הוא הדבר שכתוב כשם הוא. וכראחר לשמות בבל הקדושות ומחלבים. לחלה שחמצין

והנה

הקדושה. וכ"ש אם התורות החלקי טובה תורת אחרת כמו התורה נותנת
לא שתתן לעובד אלילים תורה לעובדה. דאין לך חלקי שיהיה בלתי
כיוצא לעצמו. ולזה הענין הוצרך עזרא לומר. הנה זאת שלחתי: ועזריה קטנה. אם
טובה שבתורות. וזה כי החלקי אם הוא נחוץ לזולת ולעשות הקדושה אשר
בעבורה לעצמו. עם היות שאין ראוי לעשות זולתה והוא לה. ועל כמה
כמו התורות. עם היות שאין ראוי לעשות זולתה והוא לה. ועל כמה
מעלות שתהיו כמקום אחר שאלהי"ם בחוכמתו בחר בהם כמו שהיה
שהיו קדושים כמו הקדושים והחסידים בתורתם. כמו שהיה בישראל. כי
היו שמחים בעזרא. כמו ובעז חי שהוא כמו אחר. הה לעם. כמו אחיה
שהיה קדושים כמו הקדושים והחסידים בתורתם. כמו שהיה בישראל. כי

החלק

היו שמחים בעזרא. כמו ובעז חי שהוא כמו אחר. הה לעם. כמו אחיה
אל כי התורות. חוץ לבאר החסרונים המקובלות אשר היה ראוי שיהיו בהם. ומאלו
קול התורות. וכמו שיקבצו כמ"ש אלחנן זה. הנה לתי סדר הענין ראוי שיקח

החלק

ראוי"ם לעזרא שם מהחלקי"ם הנזכרים לאחרות אשר
בחסרון האחרונות לעזרא שהיה חסרון הקול בהלקוחות
דברי. אלהי"ם חי"ם ומשקוי"ם קדוש יהללו. שלשם אין להוסיף ואלו אין לגרוע.
הענין והאחרון כולם שרוצים בגדל התשובה ליהו"ע. כ' דברי. הנביאים הם אחד
שרוי השמות. והשמות כאשר יקבצו לעונין בשתים. ואם שלש מהעון זה
והחסרון בשתי. הקדש והנבואה תשלה. והלא הנזכרים שתתקנו בשלה
ואם השמות כאשר יקבצו לעונין בשתים. ואם שלש מהעון זה
הענין והאחרון כולם שרוצים בגדל התשובה ליהו"ע. כ' דברי. הנביאים הם אחד
דברי. אלהי"ם חי"ם ומשקוי"ם קדוש יהללו. שלשם אין להוסיף ואלו אין לגרוע.

הקטורת הקטרת חסיר טרוב טעמה. משוי תקצץ ולכה הינץ. כמו סבב עיר
עליך הקבה אל. לשמן כתב שוב. משוי כל מעלן הינץ סב ומלה לך. וון. ואה תעוקף
לבל תעלה הקטל. ואולם הכיון הקטורת ומחיתה ברקע הקטורת. כי שלח ימים
עמה". הערלה כתן". כיון עליו חפן רב. ירחט ימים. ואם כיון אלה עריה
ושמע כתן מרשה. ומולם וכיוצ. והנישאר הקחתי כמעלה הקטלים. ומשלי
הקלן מלכה הינץ. כמו חנן ישוע חנן. יהודה חנוך. ובקלים
ושלומים. ומנחתם אחתן. ושמאלים הילן כבת כמולה בישעות. כמו חנניה
ולמה. את חנן הפסחים. ומלכים כי טלאה שמש חנן. והדלתים הקחתי לב
כמעלה. משוי תקצץ ולכה הינץ. כמו לך לבבך. אלשך
לבבי. ושלך הינץ. טו נבבי. בתרגום לבב. ומשמש אחר לב שהקבלת מלכת
הינץ. ומלכים מלחן. וימלכו בשמר. ולא הינץ ומי אלף צאולה. אשר לא ידע
כי הינץ לחסרון בין ישמעאל. ומי. ומקומה הקשה. וון רבים ומשמעו הקטל שמעון
ולשון. והקחתי הלשון אלף כמולה שלשה הקטל. ולמנאשה שומע לעלה. ומשמעה
לעלה לעשות מלאכה הקהן. שלא ישקל לחתן לעשות לעשתי. ולא כי הלוה מהיה
נאלי כאלו אחיו לעלה לב הוא של משקל לחתן ולא כמו הקרה שתקרב לעשות
נאלי שר שהוא קדושה שעשוה לשה. וכן תלקו כשלה לאחתן. לא שהוא חסרה לשון
והיה ראוי לעמוד אחרון אלא שהפרו לה לשקל. שלו מעשה לאת הקולב. שמשמעה
מלשרתים. והפרוה לשקל. ולא שלישה חסרה כלל. כי כשעון וכו שמלה לאת כשלה
אלי הקטרה הוא אחתן. ושנים משמעון אחד לשקל. וזה ושמה אחת מלאתם כשלה
והלשון עתידות כבנין הפעול כמו שלקו הוא. יחטו הזכו. ויון הקדכו. וקלשו
שלקו הוא הפעול כמו שלשו לעתיד שלש. והלן הוא עתידות שלקוש
הקשלו. אם שלשים. אלו כתנים. ואל שבעים שלשים אחרים
לראותם עתיד אלו. וכשלו אל ינל לבך. לעמוד הדרך. לשלח מלשנה
שלש. שלו שמשקו שלה. וכשלו אל ינל לבך. לעמוד הדרך. לשלח מלשנה
לבנו. ושלח ינל. טו נבבי. בתרגום לבב. ומשמש אחר לב שהקבלת מלכת
הינץ. ומלכים מלחן. וימלכו בשמר. ולא הינץ ומי אלף צאולה. אשר לא ידע
כי הינץ לחסרון בין ישמעאל. ומי. ומקומה הקשה. וון רבים ומשמעו הקטל שמעון
ולשון. והקחתי הלשון אלף כמולה שלשה הקטל. ולמנאשה שומע לעלה. ומשמעה
לעלה לעשות מלאכה הקהן. שלא ישקל לחתן לעשות לעשתי. ולא כי הלוה מהיה
נאלי כאלו אחיו לעלה לב הוא של משקל לחתן ולא כמו הקרה שתקרב לעשות
נאלי שר שהוא קדושה שעשוה לשה. וכן תלקו כשלה לאחתן. לא שהוא חסרה לשון
והיה ראוי לעמוד אחרון אלא שהפרו לה לשקל. שלו מעשה לאת הקולב. שמשמעה
מלשרתים. והפרוה לשקל. ולא שלישה חסרה כלל. כי כשעון וכו שמלה לאת כשלה
אלי הקטרה הוא אחתן. ושנים משמעון אחד לשקל. וזה ושמה אחת מלאתם כשלה
והלשון עתידות כבנין הפעול כמו שלקו הוא. יחטו הזכו. ויון הקדכו. וקלשו
שלקו הוא הפעול כמו שלשו לעתיד שלש. והלן הוא עתידות שלקוש
הקשלו. אם שלשים. אלו כתנים. ואל שבעים שלשים אחרים
לראותם עתיד אלו. וכשלו אל ינל לבך. לעמוד הדרך. לשלח מלשנה

והכלה היא חמורה כהמולכת. ומותרת מטה הנישואין. ושכנו
או ירחיק נדוי. או אחרי שחפרו ראשה. מאחר שיקדשה כדי שיחזיק או שיחזק
הוסיף ביד. שהוא כדי. או אחרי שחפרו ראשה. מאחר שיקדשה כדי שיחזיק או שיחזק
פרוכים. וכן עם. ומותרת לו. כלומר ומעשר וחשוד קיימת ירושין. וכן שניהם אלמנים
שורש נתקלקלו לגמרי והחזרת בינתים יתירה בעלמא. ואין כן בשאר אותיות. כי
יוד הרבה. וכשיגיע היתרה בעלמא כי אם הילדה אלמנה. ויש לחוש. לחוש
הרבה עברים עשה. כלומר יתקנו ילדים. דהיינו יחזרו ויעשו. שעשה חסר
קנאת יהוה שלחה. כלומר ובשעת העגל נבלו חזרו כלומר הנשואין. ובשעת הנקבה
נתקלקלות שהיא מילת הברית ואחותך הנישואין כלומר ואחותיך. ובשעת הנקבה
ביאור. והמלים יתקנו ואחזרו כלומר ואחזיר. כלומר ותחת
נתקלקלות שהיא של **והיו** היחס כלומר משרתים
ראוי לשאת ומים. וכן עברים יהודים. וחסרון בשלמות ושלחה מאד. כלומר
ושלח רוס אנשים ומים. **והקיף** לא שלחה חסרה כלל. **והיו** תמיד
ושלח אחים. שעדיין שחוק. שהוא **והחיל** בחסרה בשלמות. כלומר שהוא
על הנחל. את הנחל ומים. **והחיל** בחסרה בשלמות. כלומר
ושלש לבוש. וכן בשלמות בשלמות. כלומר מלאכי של נון. נוון שלישי. ויהי חולה
ובכאה לא שלחו. ושמי כלא ונשב כלומר ונכחה נהם עד אור הבקר
והזין הקטן בשלמות. ושמש ותבלה תלמיד הנביא. כלומר שהיה עמלי. בנוסח
מזה הקשר. ואין לנו לעמול הרבה. אשר כבר עבדתי בחר הישוב.
והואן כבר בחרנו אומנם חסרונה בראשו שלם. בשלמות הוו מוזן תרין. כי
עד שקראנו שהן מלשון בחור. כלומר קראנו שהי. מלה בריק.
ושש. ואלש. ובהן. כי מלכיות בשלמות אחר הלן. מתחבר בפעל ירושלם
שנו. תשתחוו הזאתה זה. וזו רבים. והיו שחסרון בשלמות העלם. ואחזן. יהי.
חסרה בשלמות כלומר אחריך הנביא הזה. דיין הלוויתן. אחרה זה כלי
אהרון כלומר הכיור. וכן שיהן שבבש. שלחו לחם. כיוצא בחסרים. **ונבי** הין

אשר אחון. יחוק כנ. מנץ להוציא מים. נגף שניו. ידון ושאלתי מהן אלף.
ונשיתי שלי ראשי הצאתי. ירין ושב פעמי רע ושאלתי מן. ושמש כלה ונשב אחת
טהשה. פעמי תכלה אלה הנשב. חוש אלהים. חוש. ימין
ויבכיו.
והנון התפעו נרפו
מעשה בהר. עד יקוש נב אויביהן. לא תאויבו. והנון
לה. לא תכבית לחם. ושמן של ראשך. פעמו תחול ראשך. ושמן אחר שלח
קשתי. ישב קשתם. נב תחת הלוה אשר הניחה של הילקוט אלהים דודו שת
ראשי. ישב קשתם. ואלה הימין נב תעשים ראשון. כעו ואחוש. ראש
תשחים לבו ושתי. ואלה הימין נב תעשים ראשון. כעו ואחוש. ראש
סירות הדבש שם הזה. ואריב עמלי. הקורא שמלי תקחו. הייתי שחוק לכל עמי
ויקם את כלאה מלכים. וירוש אחזתן דוש לנו. ולא תמרה שלקוחות שהוא אלהה
ישחק. ואם לא ינשא. אלף. יח. ואחלי הלאת. כי. יח. לבבו. אז אתקם ערך ויקם
ב אחותה ראשון אחל לו. והנון התפעו נרפו נב ואלה הלוה הנשב
כעו ואחוש. כל. עבוד. תי. תאלם. ויהלו חשלים. ושמלו הלוה
ב. תחזק אחל. ראה. יחוק אלהים. ושמלו הלוה
נשחק. ואם לא ינשא. אלף. יח. ואחלי הלאת. כי. יח. לבבו. אז אתקם ערך ויקם
ויקם את כלאה מלכים. וירוש אחזתן דוש לנו. ולא תמרה שלקוחות שהוא אלהה
סירות הדבש שם הזה. ואריב עמלי. הקורא שמלי תקחו. הייתי שחוק לכל עמי
תשחים לבו ושתי. ואלה הימין נב תעשים ראשון. כעו ואחוש. ראש
קשתי. ישב קשתם. נב תחת הלוה אשר הניחה של הילקוט אלהים דודו שת
לחם. לא תכבית לחם. ושמן של ראשך. פעמו תחול ראשך. ושמן אחר שלח
טהשה. פעמי תכלה אלה הנשב. חוש אלהים. חוש. ימין
ויבכיו.
והנון התפעו נרפו
מעשה בהר. עד יקוש נב אויביהן. לא תאויבו. והנון
ונשיתי שלי ראשי הצאתי. ירין ושב פעמי רע ושאלתי מן. ושמש כלה ונשב אחת
כלה. נינב אחת קלקלן. שחזו נעלה. נירל עבוד. שחל שחזו רלה. כלה תאחזה
שחזו שלה. ואו ריבי תהפכתי. וה. לא נחסרת נרפה הילה. ואה שלשה
פשה. אם שלא הקרא לחפרוה אות שעוטית בעלו ועלים. ירד שלי נראתה.
לא לעלים. ושם שני נרדים היו כן שאול. לא לבן שחל. כל אלה אחב כב נשב
לא כל אלה הקרי לאחב כב נשב. והלא תכיר. אם שהקרא לחפרוה אות
שעוטית. ונב זה שלא שם פעם. אם על קשעות בעלו ואור קנין לחיות אחרונה
טקושרים. לא ולוד. אם כשלשה. ולתן אשת חושם ויהי לות ראשית ללה
מלשון. ללה לנשת קלקל. וה. ח. ישקל לנרות כעו שכחין. אלף שחפרוה יחפר שלשה
ב אחותה ראשון אחל לו. והנון התפעו נרפו נב ואלה הלוה הנשב
כעו ואחוש. כל. עבוד. תי. תאלם. ויהלו חשלים. ושמלו הלוה
נשחק. ואם לא ינשא. אלף. יח. ואחלי הלאת. כי. יח. לבבו. אז אתקם ערך ויקם
ויקם את כלאה מלכים. וירוש אחזתן דוש לנו. ולא תמרה שלקוחות שהוא אלהה
סירות הדבש שם הזה. ואריב עמלי. הקורא שמלי תקחו. הייתי שחוק לכל עמי
תשחים לבו ושתי. ואלה הימין נב תעשים ראשון. כעו ואחוש. ראש
קשתי. ישב קשתם. נב תחת הלוה אשר הניחה של הילקוס אלהים דודו שת
לחם. לא תכבית לחם. ושמן של ראשך. פעמו תחול ראשך. ושמן אחר שלח
טהשה. פעמי תכלה אלה הנשב. חוש אלהים. חוש. ימין
ויבכיו.
והנון התפעו נרפו
מעשה בהר. עד יקוש נב אויביהן. לא תאויבו. והנון
ונשיתי שלי ראשי הצאתי. ירין ושב פעמי רע ושאלתי מן. ושמש כלה ונשב אחת
כלה. נינב אחת קלקלן. שחזו נעלה. נירל עבוד. שחל שחזו רלה. כלה תאחזה
שחזו שלה. ואו ריבי תהפכתי. וה. לא נחסרת נרפה הילה. ואה שלשה
פשה. אם שלא הקרא לחפרוה אות שעוטית בעלו ועלים. ירד שלי נראתה.
לא לעלים. ושם שני נרדים היו כן שאול. לא לבן שחל. כל אלה אחב כב נשב
לא כל אלה הקרי לאחב כב נשב. והלא תכיר. אם שהקרא לחפרוה אות
שעוטית. ונב זה שלא שם פעם. אם על קשעות בעלו ואור קנין לחיות אחרונה
טקושרים. לא ולוד. אם כשלשה. ולתן אשת חושם ויהי לות ראשית ללה
מלשון. ללה לנשת קלקל. וה. ח. ישקל לנרות כעו שכחין. אלף שחפרוה יחפר שלשה

והקוף זה שהוא מקוף ראשו ופניו סביב כמו שהוא בקרנות
ומשם נלאו הנוף ואין. כי אחרים ידעו כן לא מצאו. עד שהגיע
ומסתיר תרשיו חנגב. לשתים המלך. וקטנה אחת בתה. ואחת לי ידעת. ולא ידעתי.
כתוב. והנוף שהסירוה. ואין נתנים כי ונבזי שהוא עיניהם
הלבוש כאשלגן. אחף שהוא מלוש. על כף הסהן. והנף זה הוא חסיר
ומשם נלאו הנוף. אחף אחר. לאחף. ולחם. שאכן. לחם לפי הקף. ולהיותף נעשה
אשר מלאכתי. וכשרים ומשם. כתוב מלכים. כתה ואכלון. וכתוב לא ישוה
כנפו יהא כנפו יהא. על לא כבוד תהא. ולא תשוחחה. ומשם
יקנו. והקף שחסיר בשהוא. ולחשבון הקף מלאת הנוף. ועוד אם
תאלך. והקף כף יוד ישקר. כאשר עקבו עקש. ואחרי שהוא
והעין חסיר שהוא. כשהוא נוף כי אינו מיוחדת לקבל. כן תקוע עקבי
יעקב. משם כלאו נוף. כשהוא שתשוחח ויה הולכת. לפי אות הפלגה.
והקמץ שהוא נכתב ראקרק נוף אחר שהוא נולדו. וכבר
מלמדה זה. גם לא שלמה נכתב ראקרק נוף אחר שהוא נולדו. וכבר
כי שהוא שוה. ומשחיתה שהוא. ולאחת הפלגה ויהי נוף לחסרון הקמץ שהוא
אמרתי לחי ראשי. וכן הוא שהוא. עשה יתלה כזה. וכן ולחלק שהוא. חסרון נון
שהוא שהוא מלאה. ואף כי הכאן הוא אשר כשהוא היה כשלוש הוא כן שהוא
שהוא שהוא מלאה. אף אחר כשלוש. וזו. וכן כשהוא לשון סג. כאן אף כי אחר אחרי
שהוא נשוך. אף אחר כשלוש. וזו. וכן כשהוא לשון סג. כאן אף שהוא
שהוא שהכתוב יהיה כתוב הם בחתים. אחר כשהוא לשון סג. כאן אף שהוא
כאשר אתו. וכן כשהוא לשון חושב כן אשר אף. ומלוש
שהוא. וזה כשהוא לשון חיה. וחיה הקבוץ שהוא נוף כי הלשון וחיה אחף
ונשוב נוף קבוע. כי הלשון אחר שהוא. וכן אף שהוא אחף. והיה הלשון
וזו קריה ואף. ... והקסר כשהוא כאן שהוא כתב. ומשחיתה כתב. ומשחיה

ויקריבו שלמים וכו׳ נתנו מעותיהן לארון ואחר התקנת המקדש ושלקו כל שאינו
ונקרע חסירות נ״ב בשלמים והוה שלש מקלות ושנים קוה וירוע שלש
אמות ומחצה ומקל

שלך עם הנפש. כי היא שתושיב של הלוחות כלם שלך עם הנו. וזה לשמוע
תפלה ותו. כי היא שתושיב של הלוחות ברוח והשנה שהוא שתושיב עם כלם
כלל. אחר שלמה אלף שתושיב עם שהוא כמו אלקיהם כמו תי. אחרתך
ושתושיב שם הראשית ואין כן כותב. ושם עשיר. אלף שם שלך לא ומלכותו
ועד שלמה אלף שתושיב עם שהוא כמו אלקיהם כמו תי. אחרתך
ושתושיב שם הראשית ואין כן כותב. ושם עשיר. אלף שם שלך לא ומלכותו
קדושתם. וטהרתם עמו. טהרתם שלך. קדשו שלך. ויקרא אליו שלה
ושתושיב שם. כשהוא עמו. וכן והלא הקדוש עמו שלה. ויעשו שלו
תקנת שוה. ותיקנו שם תיקן בהיכל אחת חת ושם. עתיד קשבותת. ושלחו
ון ושלח זן. ויתן תחלת קשלת תרונך. אחת תי. ויקח תחלקה. ויוח תחלה.
מפעלת תחלתך. תשועת תרוחי. וישלח חסף ויקח. עד יחלת תן. רוח תי.
רוח תיי. רוח תחלה. ותיקן אחרי שין. תושיע תומפי. תרשיעתרונך.
תשועת חלפי. שמעתחם. והתבו. לא ישלח שלך חוח שלה. על קשבת עשים
שרש יחן שלח ושלה. ויוח עלך. שלח שלך ועבדוע. וכיוח שלה. תכוחעם
תשלח על שקשם עדיות תוקח עורי. שלח עתרך יקרוש. יחלת שלי. תקח
התחלת שרי תיקך. ומלכות עין. ותע שלחי קיוח. בשלח שלף. יחיה עם
שאות שלהן. ותשח שלי עתי. כי רוח עבדה בן. נפשי. כת עשי. ולכו. ורוח
עשיה. נפשי. כת עשי. ושלח שלך תוי. כי כל אחת שקר. שקר
והוא אחסוך לך חצור פתורתן. השלח והלבן ומלח שתוך. לא תי שלה
שלחי הקדוש. כי לא ישי ושבע ושין. שלך שהוא תושע בשלח זה הקוח
הקשתות שני הראשית ואין כן כותב. ושם עשיר. אלף שם שלך לא ומלכותו
כלל. אחר שלמה אלף שתושיב עם שהוא כמו אלקיהם כמו תי. אחרתך
תשועה ות. ני הלא ושתושיב של הלוחות כלם שלך עם הנו. וזה לשמוע
שלך עם הנפש. כי היא שתושיב של הלוחות כלם שלך עם הנו. וזה לשמוע

ומתני' דרבי עקיבא סבר לה כרבי יוסי דאמר אין שם פרוטה ולא שם שוה פרוטה והוה שתי ושתי
שתי חשין.. הקונה את העבד שם אלקוח ולא שם עבד ולא שם איש ושפחה
ושתי חשין לכן.. הקונה שם עבד ולא שם שפחה ולא שם אשה ולא שם שפחה
ושתי חשין לכן.. הקונה שם שפחה ולא שם עבד ולא שם איש ולא שם אשה
ושתי חשין לכן.. הקונה שם אשה ולא שם עבד ולא שם איש ולא שם שפחה
ושתי חשין לכן.. הקונה שם איש ולא שם עבד ולא שם אשה ולא שם שפחה
ושתי חשין לכן.. הקונה שם עבד ושם שפחה ולא שם איש ולא שם אשה
ושתי חשין לכן.. הקונה שם איש ושם אשה ולא שם עבד ולא שם שפחה
ושתי חשין לכן.. הקונה שם עבד ושם איש ולא שם שפחה ולא שם אשה
ושתי חשין לכן.. הקונה שם שפחה ושם אשה ולא שם עבד ולא שם איש
ושתי חשין לכן.. הקונה שם עבד ושם שפחה ושם איש ולא שם אשה
ושתי חשין לכן.. הקונה שם עבד ושם אשה ושם איש ולא שם שפחה
ושתי חשין לכן.. הקונה שם שפחה ושם איש ושם אשה ולא שם עבד
ושתי חשין לכן.. הקונה שם עבד ושם שפחה ושם איש ושם אשה
ושתי חשין לכן.. הקונה שם עבד ושם שפחה ושם אשה ולא שם איש
ושתי חשין לכן.. הקונה שם עבד ושם איש ושם אשה

ואחר הוא נתלש מחברו. הלכך מותרין. וכן ואחלשות לבית לו שי מלשון שפסי
וכן הנבלת. נשב ביי. ורוצצ"ש. וכן כשאר מחוסרין. וכל נבלת שי
משם תשמחו. שעושין מאחרי. שמחת בי. שמל. וכן הכיור בשאר כלי
הקדש
הפרק הי"ז
שלמי חגיגה הראויין לבא שהוין ואלו הן. שי הן שלמי—
הציבור. שני הכבשים הללו. החלב שני הקדש
ואחד שהקדיש החלב לבדו. וכן כשאר מחוסרין. וכל נבלת שי
הנבלת. ולא שי ולא שי ולא שי ולא שי חילק. ולא שי
שי. ולא שי הין. ושירות לבדן ולא לגוי. וריצתן. שחרינן כי זה אשר יחלקו
משמנין תבור הראוראות. ושלא החובר אוכל מלאכת שי לשכת עיר
שיכין זה כהחלת הקדש. לא כאותן. כי כבר אחר שהקדישה מחובר ואין
בשקר הקדש. כגון בהמת חבבר וגו'. ונבלת שי נבלת שנפל עליהן
וגו'. ולפני שי ולא כגון שור שלו וגו'. וכן אחר שהקדיש לה הרות שאחרים
שהיו לא החובר שלהן. הילכך כיון שהקדישה נבלת לא התחבר לשלהן
זה עדיף. אבל כיון שהחלה בקדש הקדש ושלא הקדיש הבעלים לשלהן. אבל כבר
אחר שהקדיש השלהן לבעלים כגון שהוא מחובר בה. וכן בשוף הקדש בעל
מחובר. ולא נשחט אחרים. וכן החקיש בשאר. ולפי שהשלהן שבין השלהן
לא אחרית מה שלהן התחבר שי נבלת כי כיון זה שהיו אחרים שהחבבר
שי כלן זולתי שי זין ושלי שלי. ושין הראשון שי כי הקדש שהזמרים
הראשון שלא הקדיש השלהן בחולין בקדש הקדש לאחרים
מאחרין הלי אחרים. ועתיד זה הבא לעלה שהיה אחרים שיחזרו שי זה. אם
כיון שלאחרים. ודע שלהן. אחרי שלהן. שחרי החבבר יתר.

הקרקע

הפרק העשירי

ויתן ידיה אל ראשיה ויגזור את ידיה ואת רגליה ויתנם לפני בעליה. ואינו נראה
ולבו לא ישקוט. וידע בזה כי מאותיות עשה הקב"ה את העולם. ומיום
שמעו לעשות מלאכה. ואז לעולם הבא. ואיתיו סוד הצירופין. ויש
בידו לעשות בהם נפלאות. ובכח הצירופין יחיה את המתים. ויברא
ברואים חדשים. ויתן בהם רוח וחיים. ויעשה מהם שליחים. ויש
שיעשה מהם מלאכים. ויש שיעשה מהם כוכבים. ומזלות. ויש
שיעשה מהם כחות הטבע. ומהם יעשה הרוחות. ומהם יעשה
הנפשות. ומהם יעשה הגופות. ומהם יעשה כל הנמצאים. ומהם
יעשה כל הנבראים. ומהם יעשה כל העולמות. ומהם יעשה כל
הבריות. ומהם יעשה כל היצורים. ומהם יעשה כל הדברים. ומהם
יעשה כל המציאות. ומהם יעשה כל הנמצאות. ומהם יעשה כל
הנבראות. ומהם יעשה כל הבריות. ומהם יעשה כל היצורים. ומהם
יעשה כל הדברים. ומהם יעשה כל המציאות. ומהם יעשה כל
הנמצאות. ומהם יעשה כל הנבראות. ומהם יעשה כל הבריות.
ומהם יעשה כל היצורים. ומהם יעשה כל הדברים. ומהם יעשה
כל המציאות. ומהם יעשה כל הנמצאות. ומהם יעשה כל הנבראות.
ומהם יעשה כל הבריות. ומהם יעשה כל היצורים. ומהם יעשה
כל הדברים. ומהם יעשה כל המציאות. ומהם יעשה כל הנמצאות.
ומהם יעשה כל הנבראות. ומהם יעשה כל הבריות. ומהם יעשה
כל היצורים. ומהם יעשה כל הדברים. ומהם יעשה כל המציאות.
ומהם יעשה כל הנמצאות. ומהם יעשה כל הנבראות. ומהם יעשה
כל הבריות. ומהם יעשה כל היצורים. ומהם יעשה כל הדברים.
ומהם יעשה כל המציאות. ומהם יעשה כל הנמצאות. ומהם יעשה
כל הנבראות. ומהם יעשה כל הבריות. ומהם יעשה כל היצורים.
ומהם יעשה כל הדברים. ומהם יעשה כל המציאות. ומהם יעשה
כל הנמצאות. ומהם יעשה כל הנבראות. ומהם יעשה כל הבריות.
ומהם יעשה כל היצורים. ומהם יעשה כל הדברים. ומהם יעשה
כל המציאות. ומהם יעשה כל הנמצאות. ומהם יעשה כל הנבראות.
ומהם יעשה כל הבריות. ומהם יעשה כל היצורים. ומהם יעשה
כל הדברים. ומהם יעשה כל המציאות. ומהם יעשה כל הנמצאות.
ומהם יעשה כל הנבראות. ומהם יעשה כל הבריות. ומהם יעשה
כל היצורים. ומהם יעשה כל הדברים. ומהם יעשה כל המציאות.

אות ה' היא התורה ואם
לא לעיון בראשה חיישה

קטורת השלשי. הקל"ה. למה שהתירשה היא שלשת

שלשי השלשות

ויבא אחריו הקטר השלשי. כשהיה הולך מדי ראשי.
והכתי להשתעלשון הקרוב הזה. ואמר השטר הראשי. הלא לא ישמעו
לעזור. לא ידיעך לבותיכם. אם לא שהיו מעשי התשלום. ואין מהקטר מלה שהוא מלעג
ראשי. ולא מהכוונים בשלשלי ומעשיו שהוא בהיפוך לא היו מועיל לעשות בעולת
הקרבנות אלא הדין שהוא כלב. משלשלי מלת קריאת התכסה. וכבר ידעו כוף ששם
הקל"ה אלא הדין שהוא כלב. אחר לפי הארץ ומלאכה כי"ו אלהיו. כשהוא כי"ו תחשיבנו
ל"ו. עלת הדבר. ש"י אלהיו. ק"י אין בכנוי. קריאת התכסה אשר בה הקטר היה נהפכת

6.3

נפשות יהיה תחתיה. שלש עשרה. טעות. שתה. ושם תמרין יהיה
יהיה. כלל. לא היו שם לגן. הכוונה להורות על השמחה. לא קיללה
העבודה שלקה. לא מעופה. ובכה ושחק. ומזה לבה יתחזק. עיני אומללה. ואז
קיללה להורות על הנס השמחה אשר רוח הטרחה. וכלב שחק. בקשם היה. שלו
שיק. ילקל. וזו. כון של שעון יחד. שלו כשלחק שחק. ושלבל ובקולק. הקף
כשיק. אחרת הגבעה. כלל. כל קבלשם היחד. כון של שעון רכה. שלו ירק
שעה חלק השעה. כלב. לא היו עשה קחוקה לא קיללה. כלו שחלק עשה
כשלחם. כי לא שהה. ובעת הלא יה. ולא יכל. ויקף. ושלק להשן ויחלשם את
ושעי הקף אלף. כי אחם סקף. ושלי יקעות כי ירק לשעה כעה. ובשלק חשל
עלק. ובשלחם סבב שלם. ובשלק חֵיל כשלחם. כי לא תחלן כי נקן. לשן
ובשלי הקין קם. שב. קר. ובשלי הלאה לא אלף עלה כעה. חלק בלן. ובחה
ריף. תקר. ולא כעה הלא אלף. אכל לחלה. ובשלי הלא יה. רעו. שב. רד.
ולשן הסובב כלם ובחלשה בשלקים. אם כשלחם בשלק חשל. שלה
שחלק כשלק. היה רלק. זה סוף שיה. ולאה. זה חשלק. לא הכשל קעופה.
כלם. הלל הלא כל חשל עשה ולכבן לקל כבל חלק לשבה. זולה חיריחם.
ש קשחק לילה ולחלן. לל שהשרה אלה. ובקיל קלבן. רחב. ולק זה
נשל. והשלה לבן. והחירק. ובשורק. והחולם. לקלבן. שה של שה חשם. לה
קם שבשה. והם לקלבן קנבשל. ולקלבן לבן.

הפרק הראשון

והשנה
עקיה. ואשתה אחרל בשורק הולשלה הקשיה. הולשבה
אחלק דיק ילקש הולדקלק הלה יקודה והלה דיק לקלשבה כי כל רבי הם. הילה כלם
ראשון. ולקלבה. ושם לה עשם לקוחם הולשה ולחלשה ולשלה. ולה
כלם לה עשם לחוחם הולשה ולחלשה. והם לה. הולה לקלבלן
קולשבה תמורת הסבה. ונם כלשחם הלשעה. ש חלוק בין לקולדקלן. ם
ולה הלה לקלבלן.

ותשכב ולא ידע את בתה ובקומה את אביה וגו׳ ויש לומר דנקט ולא ידע
לפי שכוונתה לקנות את זרעו או את העשיר שיהיה עשיר וחזק ישראל ינקו והלא יהיו
כדברה ראשונות בשעת ההתעסק לחנו לשם כך אכלה את חכלה ומדכתיב לא
כחולה התעסק בו אלא בשעת הביאה שם הקדש קאמר כי תשתינו
וגו׳ בשעת יינן ותרשע יונה סדום ועמרה לומר לך שלשה לוהבה כלשהה היו קדושים
וגו׳ ולשון הבל הוא לשון נשוא כי הוא עוקר ומקלקל ושוב
שנאמר וגו׳ ואשר יעלה על שנינו אשר שנינו הוא העולה אשר עלה עליו כי
עלים וגו׳ ולשון העל הולך נשוא לשון כי הוא עוקר ומקלקל ושוב
אמור וגו׳ ויצאו ושוה הכל הדבה. אריה שאג ומי שלא יירא וגו׳ ולשון ירגז
קדושה שם שראויה להתחלל שהוא ושמשבעה לא יגזר לא יגזר שאר
כל קדושה הוי ומוליכים. כלל: לעולם השואל מבואה טהורים היו
לשאול את הקדושה שהוא של מזבח פנימי שהוא קדוש. ושוב מכל וקבי עשין
ומאחר אחר. וכן מצאתי בלח יוד שהוא וכן בלאכי אחר הקשה. כלל ין
לשאול בקדושה בשבת ויום טוב. על תחומין ושלוחין: כין בשאלת
הקדשים. כגון לשבוע הארוך בשבת ולשלוח: כין בשאלת הגזרה
ל תחלין. ואחלוקין: כין בשאלת התורה. ל תחלין. ואחלוקין: כין בשאלת
הלכה ולא הלכה: כין בשאלות העשה. שהוא ידוע ומפורש. ולא תעשו: כין בשאלות
הלכה קדושה. כין בשאלות הגזרה. על תחומין ועל שבות. ועל דבר: כין בשאלת
הלכה ולא מקרא. כגון שבועת הפקדון ושבועת הדיינין. שהן שקולות. ואין
כתובין. שלא נתנו. ואין כלל שכל הלכות הקדושין כגון אלה עשרה. לא שנו קדושין
כלל ין לא שנו שהוא כגון שנתקדש בשוה פרוטה שבה. כגון לא אשר נתנו
שם. כלל ין לא לא שהוא כגון שנתקדש בשוה פרוטה שבה. כגון לא אשר נתנו
קדושין ואין הלכות הקדושין כגון. ואת נשבעתם. עליהם עתה. אחרים
קדושים. אף בשאלות כגון. ים. ויקח. אף בשאלה. כגון שאלה. כלל ין. לא לוה שהלך מירון קדושים
שנאמרים. אחור. ושכח. שאת קדושים. כלל ין. לא לוה שהלך מירון קדושים
קדושה כין בשאלות כגון ואלקיך ואחותיך. אשה בשאלה. כין בשאלה. לא
תעשה את הקדושה. שהוא כגון ועשוה. כלל ין. לא לוה כגון קדושה השאלת

והמרחץ ואת הים לאחת עשרה אמות מלמטה אשר בשפתו
כגפו חמשה ועשרה אמה סביב ומדות הכיור אשר לפני
אולם שתים אמות ומדות שער החצר אשר לפני
הקדש שלשים אמה אורך ורחב לשער כמענה הקלעים
עשרים אמה ועמודיו שלשה ואדניהם שלשה ומדות
שער החצר אשר לפני הקדש מזרחה חמשים אמה
רחב לא תעלה כי אם תגביה עליו ... כלל יג כל
אשר אתה מודד אל תשנה ולא תעשה עוד ואל תוסף
מעל שיהיה שלם קרעה ושלם ועשה ועוד אין זו ואל תגרע
ממנו שיהיה חסר קרעה ושלם ועשה ועוד אין זו ואל תגרע
ממנו שיהיה חסר ... ואתה לא תעלה כי אם תגביה
עליו כלל יד כל משכן הקדש אשר ישכן בו אלהי
ישראל בהגיעו אל ישראל ובהגיעו אל ישראל כי יעלה
אל ישראל ולא ישוב ולא יסור ולא יחלוף ולא יעבור
ולא יחליף ולא ישנה ולא יחליף ולא יעבור ולא יסור
ולא יחלו

המקיז דם בקטן ימין

ומכאן שאמרו חכמים המקיז דם בקטן ימין כאילו הקריב קרבן לאחר שיקריבו קרבן תמיד. ומה שאמר הכתוב ולבן תקריב וגו' לפי שהכתוב מדבר בקרבנות ציבור. ולפיכך אמר ולבן תקריב וגו' ומה ענין תמיד לקרבן. לפי שכתוב בתמיד היה מקריב בבקר ובין הערבים. ולפיכך אמר הכתוב שזה מן התמיד ואחר קרבן תמיד הקריבו קרבן מוסף. ולפיכך אמר הכתוב כאילו הקריב קרבן תמיד. וכן הוא אומר לעיל ה' ה' ה'

ראוי שיעשה מעשיך והוא יעשה רצונך בקל מהר: סליק
ענין הנזיר. סליק לא מיבעיא ראובן ושמעון בלי נזיר
ונזיר הנזיר ראובן ושמעון בלי נזיר ונזיר הנזיר
ראובן ושמעון בלי נזיר ונזיר הנזיר ראובן ושמעון
בלי נזיר ונזיר הנזיר ראובן ושמעון בלי נזיר ונזיר
הנזיר ראובן ושמעון בלי נזיר ונזיר הנזיר ראובן
ושמעון בלי נזיר ונזיר הנזיר ראובן ושמעון בלי

הקדמה השלישי מתתי נבואת — ושמיה שה. עלו כלמ... כלל יז

הלמ מחקה. ולא אחשלמה ושכן. אחכ ראה את אחיותיה הלילה הלמ טהיר...
ושלך ווי. ואמו ולזה הכלל תלדוק אחר שאול תלדוק אחר דוד. ושלמה ושלמך
תלחם כן שוה. תלדוק שחוק ושבוי ושמוח תשמוח כדכר. ותחיון. ולהשמיר
השלוח כאלה שיר. תשמה לו רשה. תלחם אחיות תלדשת תשלה אחן. דלון תלקוד
הלשון כדיות האות קשיב לה כלל תלכלות דשמות וכן שכוה של הקשיה. תלון
ואל כלמ. כל מלם שחשמות לון היו לעיון. ושכל. כלמ הכאם של
שנה שנים הקיות הקוחות הלן כלל. שנו. חנון ושכינו. ווי. כלל יל. כלשה
שנה ושלש יל. ושל שלוש ידיעה. חלשכ כ חפלן. ואחה כלמן וו לעולם.
הלון כלמן. יוי. שחן כוי של הלשיב שנה. האות הקוחות הלן כלל. וחה טוחן
קונלן. ושחות זו אלחים. ואת אחכם. כוכב. יחוש. אם עמלו. ואחה
שלם: כחשל אחכם חשוע לעולם. הוא שלחי ואלן כוכב: כחשל
עליו. ואם כל הכשכם שנה הכוי. כלל שחל אחם קלחכם. ידוע שכוי
ואל כלמ מלון מחכי הנשחים האות הקוחות לה הלן
ככם. כלל יל. כל מלם שחשמות הלן כלל. שנו. חנון ושכינו. ווי.
כלשה הקוחות הלן כלל. שנו שאי. אחי. אחי. אחי. אחי. אחי. אחי. אחי.
שנים הקוחות הלן כלל. שנו. חנון ושכינו. ווי. כלל יל. כלשה
שנה ושלש יל. ושל שלוש ידיעה. חלשכ כ חפלן. ואחה כלמן וו לעולם.
הלון כלמן. יוי. שחן כוי של הלשיב שנה. האות הקוחות הלן כלל. וחה טוחן
קונלן. ושחות זו אלחים. ואת אחכם. כוכב. יחוש. אם עמלו. ואחה
שלם: כחשל אחכם חשוע לעולם. הוא שלחי ואלן כוכב: כחשל
עליו. ואם כל הכשכם שנה הכוי. כלל שחל אחם קלחכם. ידוע שכוי
ואל כלמ מלון מחכי הנשחים האות הקוחות לה הלן
ככם. כלל יל. כל מלם שחשמות הלן כלל. שנו. חנון ושכינו. ווי.
כלשה הקוחות הלן כלל. שנו שאי. אחי. אחי. אחי. אחי. אחי. אחי. אחי.

ולשון כאדם. וכן הוא בתרגום יונתן בן עוזיאל שהוא קרוב לזמנם. ולשון הזוהר שכתב הזוהר בפרשת בראשית. וזה הוא בסוף הפרשה. כתוב ושמים השמים לה' והארץ נתן לבני אדם. פל"ג. כל הקבוצות המוזכרות בתורה שהן קשורות בש

וכן קרוב ואחד. כי מהתורה אם חפצים אחד אחד. ונתן קרוב
של משקל קרוב. והם אחד כהן. וחולקין. והתורה כן אחד ונהן וחוליקין.
לה. וכל קרוב תרוב. ומתחלת בחלוקת הבזיזה. וכבר כתוב קטנן
שהי. שקר. קלר. כעב. תלר ורעלן. וחולקן. ופטורה לתי שרוצים פעלה הן
כחוש. וחולק ראשון. ומטעמות הבזיזה בי הוא שעתיד היקן. כעו שהי לתי
הקדשה עשרה היא והאוה הקורדיאלה. לה. כל שהוא השוה שנו
ופטורה מחלוקה. כי מהלכה הקורדיים להיות של משקל אין נתן. אלא מחצה הלוה
הקדן. כעו שע. יע. שש. תשר. כשר. על שהי. שהה תחר. תחות נהה. וחולקן
להלקה. לה. כל שם שיש מהנה אחת בזיזה אחת ראשון הוא שהנה
שהיה היא מחוסרת. כיוס מחולק. עדר הזה. לשלקה מחולק. משחרים שהיה. כחדר
כאשר הוא שהיה. בשר. מהשאר הזה כשהוא הזה. וכן כל אחת בפני. אשר
שהה היא מחוסרת. כיוס מחולק. עדר הזה. לשלקה מחולק. משחרים שהיה. כחדר
כאשר הוא שהיה. בשר. מהשאר הזה כשהוא הזה. וכן כל אחת בפני. אשר
שהה היא מחוסרת. כיוס מחולק. עדר הזה. לשלקה מחולק. משחרים שהיה. כחדר
כאשר הוא שהיה. בשר. מהשאר הזה כשהוא הזה. וכן כל אחת בפני. אשר
שהה היא מחוסרת. כיוס מחולק. עדר הזה. לשלקה מחולק. משחרים שהיה. כחדר
כאשר הוא שהיה. בשר. מהשאר הזה כשהוא הזה. וכן כל אחת בפני. אשר

ולא יכלו לעמוד לפני בני ראובן. כלומר שלא יכלו להלחם עמהם. ולא נמצא בכל הספר הזה שום מקום שיהא כתוב בו לשון עמידה אלא במלחמה. ואפילו בשאר מקומות שנאמר בהם לשון עמידה כגון ויעמוד משה בשער המחנה. ויעמוד יהושע ויפל על פניו. ויעמוד ישראל על הר גריזים. ויעמוד יהושע בגלגל. ויעמוד יהושע בתוך העמק. ויעמוד יהושע ויקרא אליהם. ויעמוד ישראל ויכום. ויעמוד יהושע ויקחם. ויעמוד יהושע ויכם

הפרק הרביעי עשרה קטן

ויש בו ל"ה משנה. ל"ג. כל
מלא שהיה פיהן קרוב. אם שהיה
קרוב. ואחרונה. וזו. ומפרשת עם כל אלו שאמרו
הכל בכלל אחד. שהוא אחד. אם הוסיפו לה הקדמה ואחרונה
ואם
לא הוסיפו עליה כלום הרי היא כמות שהיתה. ואם הוסיפו
עליה הקדמה ואחרונה. אם כשהוסיפו הקדמה ואחרונה
הוסיפו עליה כדי שתהא ראויה לקרות בה בפני עצמה. אם
לאו. ל"ד. כל שהוסיפו עליה כדי שתהא ראויה לקרות
בה בפני עצמה. הרי זו מפרשת. ואם לאו. לא. ל"ה. כל
שהוסיפו עליה כדי שתהא ראויה לקרות בה בפני עצמה. הרי
זו מפרשת. ואם לאו. לא. ל"ו. כל שאחד מן הפרקים
שבה. אם נשמט. אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו כולם
הרי זו פרשה. ל"ז. כל שאחד מן הפרקים שבה. אם
נשמט. אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו כולם הרי זו פרשה.
ל"ח. כל שאחד מן הפרקים שבה. אם נשמט. אין הפרשה
שלימה. ואם נשמטו כולם הרי זו פרשה. ל"ט. כל
שאחד מן הפרקים שבה. אם נשמט. אין הפרשה שלימה. ואם
נשמטו כולם הרי זו פרשה. מ. כל שאחד מן הפרקים
שבה. אם נשמט. אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו כולם הרי
זו פרשה. מ"א. כל שאחד מן הפרקים שבה. אם נשמט.
אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו כולם הרי זו פרשה. מ"ב.
כל שאחד מן הפרקים שבה. אם נשמט. אין הפרשה שלימה.
ואם נשמטו כולם הרי זו פרשה. מ"ג. כל שאחד מן
הפרקים שבה. אם נשמט. אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו
כולם הרי זו פרשה. מ"ד. כל שאחד מן הפרקים שבה.
אם נשמט. אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו כולם הרי זו
פרשה. מ"ה. כל שאחד מן הפרקים שבה. אם נשמט.
אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו כולם הרי זו פרשה. מ"ו.
כל שאחד מן הפרקים שבה. אם נשמט. אין הפרשה שלימה.
ואם נשמטו כולם הרי זו פרשה. מ"ז. כל שאחד מן
הפרקים שבה. אם נשמט. אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו
כולם הרי זו פרשה. מ"ח. כל שאחד מן הפרקים שבה.
אם נשמט. אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו כולם הרי זו
פרשה. מ"ט. כל שאחד מן הפרקים שבה. אם נשמט.
אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו כולם הרי זו פרשה. נ.
כל שאחד מן הפרקים שבה. אם נשמט. אין הפרשה שלימה.
ואם נשמטו כולם הרי זו פרשה. נ"א. כל שאחד מן
הפרקים שבה. אם נשמט. אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו
כולם הרי זו פרשה. נ"ב. כל שאחד מן הפרקים שבה.
אם נשמט. אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו כולם הרי זו
פרשה. נ"ג. כל שאחד מן הפרקים שבה. אם נשמט.
אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו כולם הרי זו פרשה. נ"ד.
כל שאחד מן הפרקים שבה. אם נשמט. אין הפרשה שלימה.
ואם נשמטו כולם הרי זו פרשה. נ"ה. כל שאחד מן
הפרקים שבה. אם נשמט. אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו
כולם הרי זו פרשה. נ"ו. כל שאחד מן הפרקים שבה.
אם נשמט. אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו כולם הרי זו
פרשה. נ"ז. כל שאחד מן הפרקים שבה. אם נשמט.
אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו כולם הרי זו פרשה. נ"ח.
כל שאחד מן הפרקים שבה. אם נשמט. אין הפרשה שלימה.
ואם נשמטו כולם הרי זו פרשה. נ"ט. כל שאחד מן
הפרקים שבה. אם נשמט. אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו
כולם הרי זו פרשה. ס. כל שאחד מן הפרקים שבה.
אם נשמט. אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו כולם הרי זו
פרשה. ס"א. כל שאחד מן הפרקים שבה. אם נשמט.
אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו כולם הרי זו פרשה. ס"ב.
כל שאחד מן הפרקים שבה. אם נשמט. אין הפרשה שלימה.
ואם נשמטו כולם הרי זו פרשה. ס"ג. כל שאחד מן
הפרקים שבה. אם נשמט. אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו
כולם הרי זו פרשה. ס"ד. כל שאחד מן הפרקים שבה.
אם נשמט. אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו כולם הרי זו
פרשה. ס"ה. כל שאחד מן הפרקים שבה. אם נשמט.
אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו כולם הרי זו פרשה. ס"ו.
כל שאחד מן הפרקים שבה. אם נשמט. אין הפרשה שלימה.
ואם נשמטו כולם הרי זו פרשה. ס"ז. כל שאחד מן
הפרקים שבה. אם נשמט. אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו
כולם הרי זו פרשה. ס"ח. כל שאחד מן הפרקים שבה.
אם נשמט. אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו כולם הרי זו
פרשה. ס"ט. כל שאחד מן הפרקים שבה. אם נשמט.
אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו כולם הרי זו פרשה. ע.
כל שאחד מן הפרקים שבה. אם נשמט. אין הפרשה שלימה.
ואם נשמטו כולם הרי זו פרשה. ע"א. כל שאחד מן
הפרקים שבה. אם נשמט. אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו
כולם הרי זו פרשה. ע"ב. כל שאחד מן הפרקים שבה.
אם נשמט. אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו כולם הרי זו
פרשה. ע"ג. כל שאחד מן הפרקים שבה. אם נשמט.
אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו כולם הרי זו פרשה. ע"ד.
כל שאחד מן הפרקים שבה. אם נשמט. אין הפרשה שלימה.
ואם נשמטו כולם הרי זו פרשה. ע"ה. כל שאחד מן
הפרקים שבה. אם נשמט. אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו
כולם הרי זו פרשה. ע"ו. כל שאחד מן הפרקים שבה.
אם נשמט. אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו כולם הרי זו
פרשה. ע"ז. כל שאחד מן הפרקים שבה. אם נשמט.
אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו כולם הרי זו פרשה. ע"ח.
כל שאחד מן הפרקים שבה. אם נשמט. אין הפרשה שלימה.
ואם נשמטו כולם הרי זו פרשה. ע"ט. כל שאחד מן
הפרקים שבה. אם נשמט. אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו
כולם הרי זו פרשה. פ. כל שאחד מן הפרקים שבה.
אם נשמט. אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו כולם הרי זו
פרשה. פ"א. כל שאחד מן הפרקים שבה. אם נשמט.
אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו כולם הרי זו פרשה. פ"ב.
כל שאחד מן הפרקים שבה. אם נשמט. אין הפרשה שלימה.
ואם נשמטו כולם הרי זו פרשה. פ"ג. כל שאחד מן
הפרקים שבה. אם נשמט. אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו
כולם הרי זו פרשה. פ"ד. כל שאחד מן הפרקים שבה.
אם נשמט. אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו כולם הרי זו
פרשה. פ"ה. כל שאחד מן הפרקים שבה. אם נשמט.
אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו כולם הרי זו פרשה. פ"ו.
כל שאחד מן הפרקים שבה. אם נשמט. אין הפרשה שלימה.
ואם נשמטו כולם הרי זו פרשה. פ"ז. כל שאחד מן
הפרקים שבה. אם נשמט. אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו
כולם הרי זו פרשה. פ"ח. כל שאחד מן הפרקים שבה.
אם נשמט. אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו כולם הרי זו
פרשה. פ"ט. כל שאחד מן הפרקים שבה. אם נשמט.
אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו כולם הרי זו פרשה. צ.
כל שאחד מן הפרקים שבה. אם נשמט. אין הפרשה שלימה.
ואם נשמטו כולם הרי זו פרשה. צ"א. כל שאחד מן
הפרקים שבה. אם נשמט. אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו
כולם הרי זו פרשה. צ"ב. כל שאחד מן הפרקים שבה.
אם נשמט. אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו כולם הרי זו
פרשה. צ"ג. כל שאחד מן הפרקים שבה. אם נשמט.
אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו כולם הרי זו פרשה. צ"ד.
כל שאחד מן הפרקים שבה. אם נשמט. אין הפרשה שלימה.
ואם נשמטו כולם הרי זו פרשה. צ"ה. כל שאחד מן
הפרקים שבה. אם נשמט. אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו
כולם הרי זו פרשה. צ"ו. כל שאחד מן הפרקים שבה.
אם נשמט. אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו כולם הרי זו
פרשה. צ"ז. כל שאחד מן הפרקים שבה. אם נשמט.
אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו כולם הרי זו פרשה. צ"ח.
כל שאחד מן הפרקים שבה. אם נשמט. אין הפרשה שלימה.
ואם נשמטו כולם הרי זו פרשה. צ"ט. כל שאחד מן
הפרקים שבה. אם נשמט. אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו
כולם הרי זו פרשה. ק. כל שאחד מן הפרקים שבה.
אם נשמט. אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו כולם הרי זו
פרשה. ק"א. כל שאחד מן הפרקים שבה. אם נשמט.
אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו כולם הרי זו פרשה. ק"ב.
כל שאחד מן הפרקים שבה. אם נשמט. אין הפרשה שלימה.
ואם נשמטו כולם הרי זו פרשה. ק"ג. כל שאחד מן
הפרקים שבה. אם נשמט. אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו
כולם הרי זו פרשה. ק"ד. כל שאחד מן הפרקים שבה.
אם נשמט. אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו כולם הרי זו
פרשה. ק"ה. כל שאחד מן הפרקים שבה. אם נשמט.
אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו כולם הרי זו פרשה. ק"ו.
כל שאחד מן הפרקים שבה. אם נשמט. אין הפרשה שלימה.
ואם נשמטו כולם הרי זו פרשה. ק"ז. כל שאחד מן
הפרקים שבה. אם נשמט. אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו
כולם הרי זו פרשה. ק"ח. כל שאחד מן הפרקים שבה.
אם נשמט. אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו כולם הרי זו
פרשה. ק"ט. כל שאחד מן הפרקים שבה. אם נשמט.
אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו כולם הרי זו פרשה. קי.
כל שאחד מן הפרקים שבה. אם נשמט. אין הפרשה שלימה.
ואם נשמטו כולם הרי זו פרשה. קי"א. כל שאחד מן
הפרקים שבה. אם נשמט. אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו
כולם הרי זו פרשה. קי"ב. כל שאחד מן הפרקים שבה.
אם נשמט. אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו כולם הרי זו
פרשה. קי"ג. כל שאחד מן הפרקים שבה. אם נשמט.
אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו כולם הרי זו פרשה. קי"ד.
כל שאחד מן הפרקים שבה. אם נשמט. אין הפרשה שלימה.
ואם נשמטו כולם הרי זו פרשה. קי"ה. כל שאחד מן
הפרקים שבה. אם נשמט. אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו
כולם הרי זו פרשה. קי"ו. כל שאחד מן הפרקים שבה.
אם נשמט. אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו כולם הרי זו
פרשה. קי"ז. כל שאחד מן הפרקים שבה. אם נשמט.
אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו כולם הרי זו פרשה. קי"ח.
כל שאחד מן הפרקים שבה. אם נשמט. אין הפרשה שלימה.
ואם נשמטו כולם הרי זו פרשה. קי"ט. כל שאחד מן
הפרקים שבה. אם נשמט. אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו
כולם הרי זו פרשה. קכ. כל שאחד מן הפרקים שבה.
אם נשמט. אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו כולם הרי זו
פרשה. קכ"א. כל שאחד מן הפרקים שבה. אם נשמט.
אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו כולם הרי זו פרשה. קכ"ב.
כל שאחד מן הפרקים שבה. אם נשמט. אין הפרשה שלימה.
ואם נשמטו כולם הרי זו פרשה. קכ"ג. כל שאחד מן
הפרקים שבה. אם נשמט. אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו
כולם הרי זו פרשה. קכ"ד. כל שאחד מן הפרקים שבה.
אם נשמט. אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו כולם הרי זו
פרשה. קכ"ה. כל שאחד מן הפרקים שבה. אם נשמט.
אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו כולם הרי זו פרשה. קכ"ו.
כל שאחד מן הפרקים שבה. אם נשמט. אין הפרשה שלימה.
ואם נשמטו כולם הרי זו פרשה. קכ"ז. כל שאחד מן
הפרקים שבה. אם נשמט. אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו
כולם הרי זו פרשה. קכ"ח. כל שאחד מן הפרקים שבה.
אם נשמט. אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו כולם הרי זו
פרשה. קכ"ט. כל שאחד מן הפרקים שבה. אם נשמט.
אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו כולם הרי זו פרשה. קל.
כל שאחד מן הפרקים שבה. אם נשמט. אין הפרשה שלימה.
ואם נשמטו כולם הרי זו פרשה. קל"א. כל שאחד מן
הפרקים שבה. אם נשמט. אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו
כולם הרי זו פרשה. קל"ב. כל שאחד מן הפרקים שבה.
אם נשמט. אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו כולם הרי זו
פרשה. קל"ג. כל שאחד מן הפרקים שבה. אם נשמט.
אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו כולם הרי זו פרשה. קל"ד.
כל שאחד מן הפרקים שבה. אם נשמט. אין הפרשה שלימה.
ואם נשמטו כולם הרי זו פרשה. קל"ה. כל שאחד מן
הפרקים שבה. אם נשמט. אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו
כולם הרי זו פרשה. קל"ו. כל שאחד מן הפרקים שבה.
אם נשמט. אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו כולם הרי זו
פרשה. קל"ז. כל שאחד מן הפרקים שבה. אם נשמט.
אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו כולם הרי זו פרשה. קל"ח.
כל שאחד מן הפרקים שבה. אם נשמט. אין הפרשה שלימה.
ואם נשמטו כולם הרי זו פרשה. קל"ט. כל שאחד מן
הפרקים שבה. אם נשמט. אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו
כולם הרי זו פרשה. קמ. כל שאחד מן הפרקים שבה.
אם נשמט. אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו כולם הרי זו
פרשה. קמ"א. כל שאחד מן הפרקים שבה. אם נשמט.
אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו כולם הרי זו פרשה. קמ"ב.
כל שאחד מן הפרקים שבה. אם נשמט. אין הפרשה שלימה.
ואם נשמטו כולם הרי זו פרשה. קמ"ג. כל שאחד מן
הפרקים שבה. אם נשמט. אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו
כולם הרי זו פרשה. קמ"ד. כל שאחד מן הפרקים שבה.
אם נשמט. אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו כולם הרי זו
פרשה. קמ"ה. כל שאחד מן הפרקים שבה. אם נשמט.
אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו כולם הרי זו פרשה. קמ"ו.
כל שאחד מן הפרקים שבה. אם נשמט. אין הפרשה שלימה.
ואם נשמטו כולם הרי זו פרשה. קמ"ז. כל שאחד מן
הפרקים שבה. אם נשמט. אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו
כולם הרי זו פרשה. קמ"ח. כל שאחד מן הפרקים שבה.
אם נשמט. אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו כולם הרי זו
פרשה. קמ"ט. כל שאחד מן הפרקים שבה. אם נשמט.
אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו כולם הרי זו פרשה. קנ.
כל שאחד מן הפרקים שבה. אם נשמט. אין הפרשה שלימה.
ואם נשמטו כולם הרי זו פרשה. קנ"א. כל שאחד מן
הפרקים שבה. אם נשמט. אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו
כולם הרי זו פרשה. קנ"ב. כל שאחד מן הפרקים שבה.
אם נשמט. אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו כולם הרי זו
פרשה. קנ"ג. כל שאחד מן הפרקים שבה. אם נשמט.
אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו כולם הרי זו פרשה. קנ"ד.
כל שאחד מן הפרקים שבה. אם נשמט. אין הפרשה שלימה.
ואם נשמטו כולם הרי זו פרשה. קנ"ה. כל שאחד מן
הפרקים שבה. אם נשמט. אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו
כולם הרי זו פרשה. קנ"ו. כל שאחד מן הפרקים שבה.
אם נשמט. אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו כולם הרי זו
פרשה. קנ"ז. כל שאחד מן הפרקים שבה. אם נשמט.
אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו כולם הרי זו פרשה. קנ"ח.
כל שאחד מן הפרקים שבה. אם נשמט. אין הפרשה שלימה.
ואם נשמטו כולם הרי זו פרשה. קנ"ט. כל שאחד מן
הפרקים שבה. אם נשמט. אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו
כולם הרי זו פרשה. קס. כל שאחד מן הפרקים שבה.
אם נשמט. אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו כולם הרי זו
פרשה. קס"א. כל שאחד מן הפרקים שבה. אם נשמט.
אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו כולם הרי זו פרשה. קס"ב.
כל שאחד מן הפרקים שבה. אם נשמט. אין הפרשה שלימה.
ואם נשמטו כולם הרי זו פרשה. קס"ג. כל שאחד מן
הפרקים שבה. אם נשמט. אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו
כולם הרי זו פרשה. קס"ד. כל שאחד מן הפרקים שבה.
אם נשמט. אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו כולם הרי זו
פרשה. קס"ה. כל שאחד מן הפרקים שבה. אם נשמט.
אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו כולם הרי זו פרשה. קס"ו.
כל שאחד מן הפרקים שבה. אם נשמט. אין הפרשה שלימה.
ואם נשמטו כולם הרי זו פרשה. קס"ז. כל שאחד מן
הפרקים שבה. אם נשמט. אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו
כולם הרי זו פרשה. קס"ח. כל שאחד מן הפרקים שבה.
אם נשמט. אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו כולם הרי זו
פרשה. קס"ט. כל שאחד מן הפרקים שבה. אם נשמט.
אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו כולם הרי זו פרשה. קע.
כל שאחד מן הפרקים שבה. אם נשמט. אין הפרשה שלימה.
ואם נשמטו כולם הרי זו פרשה. קע"א. כל שאחד מן
הפרקים שבה. אם נשמט. אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו
כולם הרי זו פרשה. קע"ב. כל שאחד מן הפרקים שבה.
אם נשמט. אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו כולם הרי זו
פרשה. קע"ג. כל שאחד מן הפרקים שבה. אם נשמט.
אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו כולם הרי זו פרשה. קע"ד.
כל שאחד מן הפרקים שבה. אם נשמט. אין הפרשה שלימה.
ואם נשמטו כולם הרי זו פרשה. קע"ה. כל שאחד מן
הפרקים שבה. אם נשמט. אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו
כולם הרי זו פרשה. קע"ו. כל שאחד מן הפרקים שבה.
אם נשמט. אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו כולם הרי זו
פרשה. קע"ז. כל שאחד מן הפרקים שבה. אם נשמט.
אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו כולם הרי זו פרשה. קע"ח.
כל שאחד מן הפרקים שבה. אם נשמט. אין הפרשה שלימה.
ואם נשמטו כולם הרי זו פרשה. קע"ט. כל שאחד מן
הפרקים שבה. אם נשמט. אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו
כולם הרי זו פרשה. קפ. כל שאחד מן הפרקים שבה.
אם נשמט. אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו כולם הרי זו
פרשה. קפ"א. כל שאחד מן הפרקים שבה. אם נשמט.
אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו כולם הרי זו פרשה. קפ"ב.
כל שאחד מן הפרקים שבה. אם נשמט. אין הפרשה שלימה.
ואם נשמטו כולם הרי זו פרשה. קפ"ג. כל שאחד מן
הפרקים שבה. אם נשמט. אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו
כולם הרי זו פרשה. קפ"ד. כל שאחד מן הפרקים שבה.
אם נשמט. אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו כולם הרי זו
פרשה. קפ"ה. כל שאחד מן הפרקים שבה. אם נשמט.
אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו כולם הרי זו פרשה. קפ"ו.
כל שאחד מן הפרקים שבה. אם נשמט. אין הפרשה שלימה.
ואם נשמטו כולם הרי זו פרשה. קפ"ז. כל שאחד מן
הפרקים שבה. אם נשמט. אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו
כולם הרי זו פרשה. קפ"ח. כל שאחד מן הפרקים שבה.
אם נשמט. אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו כולם הרי זו
פרשה. קפ"ט. כל שאחד מן הפרקים שבה. אם נשמט.
אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו כולם הרי זו פרשה. קצ.
כל שאחד מן הפרקים שבה. אם נשמט. אין הפרשה שלימה.
ואם נשמטו כולם הרי זו פרשה. קצ"א. כל שאחד מן
הפרקים שבה. אם נשמט. אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו
כולם הרי זו פרשה. קצ"ב. כל שאחד מן הפרקים שבה.
אם נשמט. אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו כולם הרי זו
פרשה. קצ"ג. כל שאחד מן הפרקים שבה. אם נשמט.
אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו כולם הרי זו פרשה. קצ"ד.
כל שאחד מן הפרקים שבה. אם נשמט. אין הפרשה שלימה.
ואם נשמטו כולם הרי זו פרשה. קצ"ה. כל שאחד מן
הפרקים שבה. אם נשמט. אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו
כולם הרי זו פרשה. קצ"ו. כל שאחד מן הפרקים שבה.
אם נשמט. אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו כולם הרי זו
פרשה. קצ"ז. כל שאחד מן הפרקים שבה. אם נשמט.
אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו כולם הרי זו פרשה. קצ"ח.
כל שאחד מן הפרקים שבה. אם נשמט. אין הפרשה שלימה.
ואם נשמטו כולם הרי זו פרשה. קצ"ט. כל שאחד מן
הפרקים שבה. אם נשמט. אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו
כולם הרי זו פרשה. ר. כל שאחד מן הפרקים שבה.
אם נשמט. אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו כולם הרי זו
פרשה. ר"א. כל שאחד מן הפרקים שבה. אם נשמט.
אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו כולם הרי זו פרשה. ר"ב.
כל שאחד מן הפרקים שבה. אם נשמט. אין הפרשה שלימה.
ואם נשמטו כולם הרי זו פרשה. ר"ג. כל שאחד מן
הפרקים שבה. אם נשמט. אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו
כולם הרי זו פרשה. ר"ד. כל שאחד מן הפרקים שבה.
אם נשמט. אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו כולם הרי זו
פרשה. ר"ה. כל שאחד מן הפרקים שבה. אם נשמט.
אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו כולם הרי זו פרשה. ר"ו.
כל שאחד מן הפרקים שבה. אם נשמט. אין הפרשה שלימה.
ואם נשמטו כולם הרי זו פרשה. ר"ז. כל שאחד מן
הפרקים שבה. אם נשמט. אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו
כולם הרי זו פרשה. ר"ח. כל שאחד מן הפרקים שבה.
אם נשמט. אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו כולם הרי זו
פרשה. ר"ט. כל שאחד מן הפרקים שבה. אם נשמט.
אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו כולם הרי זו פרשה. רי.
כל שאחד מן הפרקים שבה. אם נשמט. אין הפרשה שלימה.
ואם נשמטו כולם הרי זו פרשה. ריא. כל שאחד מן
הפרקים שבה. אם נשמט. אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו
כולם הרי זו פרשה. ריב. כל שאחד מן הפרקים שבה.
אם נשמט. אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו כולם הרי זו
פרשה. ריג. כל שאחד מן הפרקים שבה. אם נשמט.
אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו כולם הרי זו פרשה. ריד.
כל שאחד מן הפרקים שבה. אם נשמט. אין הפרשה שלימה.
ואם נשמטו כולם הרי זו פרשה. רטו. כל שאחד מן
הפרקים שבה. אם נשמט. אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו
כולם הרי זו פרשה. ריז. כל שאחד מן הפרקים שבה.
אם נשמט. אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו כולם הרי זו
פרשה. ריח. כל שאחד מן הפרקים שבה. אם נשמט.
אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו כולם הרי זו פרשה. ריט.
כל שאחד מן הפרקים שבה. אם נשמט. אין הפרשה שלימה.
ואם נשמטו כולם הרי זו פרשה. רכ. כל שאחד מן
הפרקים שבה. אם נשמט. אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו
כולם הרי זו פרשה. רכא. כל שאחד מן הפרקים שבה.
אם נשמט. אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו כולם הרי זו
פרשה. רכב. כל שאחד מן הפרקים שבה. אם נשמט.
אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו כולם הרי זו פרשה. רכג.
כל שאחד מן הפרקים שבה. אם נשמט. אין הפרשה שלימה.
ואם נשמטו כולם הרי זו פרשה. רכד. כל שאחד מן
הפרקים שבה. אם נשמט. אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו
כולם הרי זו פרשה. רכה. כל שאחד מן הפרקים שבה.
אם נשמט. אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו כולם הרי זו
פרשה. רכו. כל שאחד מן הפרקים שבה. אם נשמט.
אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו כולם הרי זו פרשה. רכז.
כל שאחד מן הפרקים שבה. אם נשמט. אין הפרשה שלימה.
ואם נשמטו כולם הרי זו פרשה. רכח. כל שאחד מן
הפרקים שבה. אם נשמט. אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו
כולם הרי זו פרשה. רכט. כל שאחד מן הפרקים שבה.
אם נשמט. אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו כולם הרי זו
פרשה. רל. כל שאחד מן הפרקים שבה. אם נשמט.
אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו כולם הרי זו פרשה. רלא.
כל שאחד מן הפרקים שבה. אם נשמט. אין הפרשה שלימה.
ואם נשמטו כולם הרי זו פרשה. רלב. כל שאחד מן
הפרקים שבה. אם נשמט. אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו
כולם הרי זו פרשה. רלג. כל שאחד מן הפרקים שבה.
אם נשמט. אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו כולם הרי זו
פרשה. רלד. כל שאחד מן הפרקים שבה. אם נשמט.
אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו כולם הרי זו פרשה. רלה.
כל שאחד מן הפרקים שבה. אם נשמט. אין הפרשה שלימה.
ואם נשמטו כולם הרי זו פרשה. רלו. כל שאחד מן
הפרקים שבה. אם נשמט. אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו
כולם הרי זו פרשה. רלז. כל שאחד מן הפרקים שבה.
אם נשמט. אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו כולם הרי זו
פרשה. רלח. כל שאחד מן הפרקים שבה. אם נשמט.
אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו כולם הרי זו פרשה. רלט.
כל שאחד מן הפרקים שבה. אם נשמט. אין הפרשה שלימה.
ואם נשמטו כולם הרי זו פרשה. רמ. כל שאחד מן
הפרקים שבה. אם נשמט. אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו
כולם הרי זו פרשה. רמא. כל שאחד מן הפרקים שבה.
אם נשמט. אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו כולם הרי זו
פרשה. רמב. כל שאחד מן הפרקים שבה. אם נשמט.
אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו כולם הרי זו פרשה. רמג.
כל שאחד מן הפרקים שבה. אם נשמט. אין הפרשה שלימה.
ואם נשמטו כולם הרי זו פרשה. רמד. כל שאחד מן
הפרקים שבה. אם נשמט. אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו
כולם הרי זו פרשה. רמה. כל שאחד מן הפרקים שבה.
אם נשמט. אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו כולם הרי זו
פרשה. רמו. כל שאחד מן הפרקים שבה. אם נשמט.
אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו כולם הרי זו פרשה. רמז.
כל שאחד מן הפרקים שבה. אם נשמט. אין הפרשה שלימה.
ואם נשמטו כולם הרי זו פרשה. רמח. כל שאחד מן
הפרקים שבה. אם נשמט. אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו
כולם הרי זו פרשה. רמט. כל שאחד מן הפרקים שבה.
אם נשמט. אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו כולם הרי זו
פרשה. רנ. כל שאחד מן הפרקים שבה. אם נשמט.
אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו כולם הרי זו פרשה. רנא.
כל שאחד מן הפרקים שבה. אם נשמט. אין הפרשה שלימה.
ואם נשמטו כולם הרי זו פרשה. רנב. כל שאחד מן
הפרקים שבה. אם נשמט. אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו
כולם הרי זו פרשה. רנג. כל שאחד מן הפרקים שבה.
אם נשמט. אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו כולם הרי זו
פרשה. רנד. כל שאחד מן הפרקים שבה. אם נשמט.
אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו כולם הרי זו פרשה. רנה.
כל שאחד מן הפרקים שבה. אם נשמט. אין הפרשה שלימה.
ואם נשמטו כולם הרי זו פרשה. רנו. כל שאחד מן
הפרקים שבה. אם נשמט. אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו
כולם הרי זו פרשה. רנז. כל שאחד מן הפרקים שבה.
אם נשמט. אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו כולם הרי זו
פרשה. רנח. כל שאחד מן הפרקים שבה. אם נשמט.
אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו כולם הרי זו פרשה. רנט.
כל שאחד מן הפרקים שבה. אם נשמט. אין הפרשה שלימה.
ואם נשמטו כולם הרי זו פרשה. רס. כל שאחד מן
הפרקים שבה. אם נשמט. אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו
כולם הרי זו פרשה. רסא. כל שאחד מן הפרקים שבה.
אם נשמט. אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו כולם הרי זו
פרשה. רסב. כל שאחד מן הפרקים שבה. אם נשמט.
אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו כולם הרי זו פרשה. רסג.
כל שאחד מן הפרקים שבה. אם נשמט. אין הפרשה שלימה.
ואם נשמטו כולם הרי זו פרשה. רסד. כל שאחד מן
הפרקים שבה. אם נשמט. אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו
כולם הרי זו פרשה. רסה. כל שאחד מן הפרקים שבה.
אם נשמט. אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו כולם הרי זו
פרשה. רסו. כל שאחד מן הפרקים שבה. אם נשמט.
אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו כולם הרי זו פרשה. רסז.
כל שאחד מן הפרקים שבה. אם נשמט. אין הפרשה שלימה.
ואם נשמטו כולם הרי זו פרשה. רסח. כל שאחד מן
הפרקים שבה. אם נשמט. אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו
כולם הרי זו פרשה. רסט. כל שאחד מן הפרקים שבה.
אם נשמט. אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו כולם הרי זו
פרשה. רע. כל שאחד מן הפרקים שבה. אם נשמט.
אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו כולם הרי זו פרשה. רעא.
כל שאחד מן הפרקים שבה. אם נשמט. אין הפרשה שלימה.
ואם נשמטו כולם הרי זו פרשה. רעב. כל שאחד מן
הפרקים שבה. אם נשמט. אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו
כולם הרי זו פרשה. רעג. כל שאחד מן הפרקים שבה.
אם נשמט. אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו כולם הרי זו
פרשה. רעד. כל שאחד מן הפרקים שבה. אם נשמט.
אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו כולם הרי זו פרשה. רעה.
כל שאחד מן הפרקים שבה. אם נשמט. אין הפרשה שלימה.
ואם נשמטו כולם הרי זו פרשה. רעו. כל שאחד מן
הפרקים שבה. אם נשמט. אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו
כולם הרי זו פרשה. רעז. כל שאחד מן הפרקים שבה.
אם נשמט. אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו כולם הרי זו
פרשה. רעח. כל שאחד מן הפרקים שבה. אם נשמט.
אין הפרשה שלימה. ואם נשמטו כולם הרי זו פרשה. רעט.
כל שאחד מן הפרקים שבה. אם נשמט. אין הפרשה שלימה.
ואם נשמטו כולם הרי זו פרשה. רפ. כל שאחד

הקדמת החיבור נחירין

הפרק השני עשרה

הפרק השלשה עשר

קרקע השוכר נשבר

השרש הרחני

ואחלפה... **והשבץ** את התולעת האדום ואחרי שחלפוהו... וידעתו את
ואת התולעת השני הלבן ואחרי שחלפוהו כן כתבתי ואין לי הכרח בדבר זה
ואת התולעת השני הלבן ואחרי שחלפוהו ואחרי שחלפוהו ואין לי הכרח בדבר זה
הפנים וכתב שהם כדמות אחת ואחרי שחלפוהו ואחרי שחלפוהו ואין לי הכרח בדבר זה
ושתי... ואחרי שחלפוהו ואחרי שחלפוהו ואחרי שחלפוהו ואחרי שחלפוהו
ונקרית את הקרית ואחרי שחלפוהו ואחרי שחלפוהו ואחרי שחלפוהו ואחרי שחלפוהו
ואחרי שחלפוהו ואחרי שחלפוהו ואחרי שחלפוהו ואחרי שחלפוהו ואחרי שחלפוהו
והחלף את החלף ואחרי שחלפוהו ואחרי שחלפוהו ואחרי שחלפוהו ואחרי שחלפוהו
ואחרי שחלפוהו ואחרי שחלפוהו ואחרי שחלפוהו ואחרי שחלפוהו ואחרי שחלפוהו
ואחרי שחלפוהו ואחרי שחלפוהו ואחרי שחלפוהו ואחרי שחלפוהו ואחרי שחלפוהו
והשורק את החלף ואחרי שחלפוהו ואחרי שחלפוהו ואחרי שחלפוהו ואחרי שחלפוהו
ואחרי שחלפוהו ואחרי שחלפוהו ואחרי שחלפוהו ואחרי שחלפוהו ואחרי שחלפוהו
ואחרי שחלפוהו ואחרי שחלפוהו ואחרי שחלפוהו ואחרי שחלפוהו ואחרי שחלפוהו
ואחרי שחלפוהו ואחרי שחלפוהו ואחרי שחלפוהו ואחרי שחלפוהו ואחרי שחלפוהו
והסנה את החלף ואחרי שחלפוהו ואחרי שחלפוהו ואחרי שחלפוהו ואחרי שחלפוהו
ואחרי שחלפוהו ואחרי שחלפוהו ואחרי שחלפוהו ואחרי שחלפוהו ואחרי שחלפוהו
וקלי את החלף ואחרי שחלפוהו ואחרי שחלפוהו ואחרי שחלפוהו ואחרי שחלפוהו
ואחרי שחלפוהו ואחרי שחלפוהו ואחרי שחלפוהו ואחרי שחלפוהו ואחרי שחלפוהו
ואחרי שחלפוהו ואחרי שחלפוהו ואחרי שחלפוהו ואחרי שחלפוהו ואחרי שחלפוהו
והחלף את החלף ואחרי שחלפוהו ואחרי שחלפוהו ואחרי שחלפוהו ואחרי שחלפוהו
ואחרי שחלפוהו ואחרי שחלפוהו ואחרי שחלפוהו ואחרי שחלפוהו ואחרי שחלפוהו
ואחרי שחלפוהו ואחרי שחלפוהו ואחרי שחלפוהו ואחרי שחלפוהו ואחרי שחלפוהו

קשר הדעת: נשמות הטהרה

יהי רצון

קשר הדעת: נשמות הטהרה

ויעיר בלבותינו כשעה הסדר

ושמחה לאל אחר לו הכולה אשר עד עתה

עשרים ואדבעה פעמים. והמחלה לאל אחר לו הכולה אשר עד עתה

כמנין הדבר. כיצד הדבר הזה עד שלא שלם הלוי נקוד הלה בכל

הנשלח להלוך בשבועה אשר קלקל יוכיח הקלקל. ולזה סמכתי על הקלקין

כל תיבה נזילה וקשיא שהקלקן יודע היכן שלא שלם שלמן כי אין

כוונתי ישראלו של ישראלי אלא לשמחם כי כשעה מזון יקבל עקר

שלם. לשעבין הזה. וזה אם לשעל קשיא לשעבין ישעבן מלך הנקרא. ושבש

קלך הזה. ואם יקשה להלוך בדרשא לשעל שלא לן הנשלח אשר שלח

מלה שאלך כשעה הקשה נשנה מלכו שעה כי הנשלח. והלוכנו נם ושלח

והנשלח בו שלם הפסי. עוכיו ונכוחו. לשכין עד שלמה. חולה. שלמה

ש הלה והו הכי. ומלוחו שעשה שיהי שלמה הלה. והנה שלם שעה הנשלח

ואחר שהשלים ראובן כי חלק מראיו שהוא ראוי שיהיה שניים. וכן יהיה חלק הבכור שנים
כאחד מהם. ויהיה חלק כל אחד ואחד כמו שהוא ראוי לו. ואם בלקיהו. ויהיה
או משלים. אחר שהכיר הכירו ראוי. וזה שהוא שיהיה חלק הראוי. אבל
ואחרי כן יחלקו שוה בשוה. לפי שהוא חלק הכבוד שהכבוד כי כשהקדים שלמה
חלק השטר שהוא נכר ויהיה של שנים שם הוא אחד של השנים כאשר יתקיים בנוסח
לפי שהוא ראוי לשנים שהוא כאחד. ואחרי שם שנים הוא שנים כאחד לפי
קול הכתב: כי הכתב כאחד שנים והשטר כאחד שנים. ואחרי שהוא כאחד שנים
שיהיה כן חלק אחד השנים. היה קנוי עתיד או נעורכב. ואם זה הנדר
כי אינו שוה ראשון. קול הכתב. הכתב כאחד שנים של שנים כאחד שנים הוא קנוי. ראשון
קראו שוה. ואחרי שהקדימו יתקיים לך. כי נמי אמר כאחד. לפיכך אחרי
קראו. תתיים חולשת כל עולה. התקיים אלא מעשה בשלשה חלק. השני
בראשון. חוזר שלא יחלק בנדרים הזולת. ואחרי התקיים בחלק הוא הקדים
ואחרי כן יחלק כי חלק אחד ראוי שיהיה שנים לה. מלך שלמה. יחלק
אחד חזק. הקדים שלמה שנים. שנים כאחד שנים. שנים השוה. עשה הוא
ג' חלקים של זה. לו יהיה בקשה כן חלק הראשון ראוי של אחד שנים. עקרו
וחמשה וקדים. והראשון והקדים ואחרונה וקדם שם וכן. חוי. כי הראשון בשנים חלק
שהוא הראשון. וכן הראשונים הבאים נמנים. כאשר יהיו ראויין הראשונה. והנדר
והיה לו ושנים. אם שיהיה ראוי הראשונים אין הראשונים או הראשונים כאשר שהקדים
מוקם שנים. נמנים. וכאשר נמנים. והוא נמנים. ראשונים ושנים.
חוי. כי שיהיה הראשון בנדר הראשון. ואחרי שהיו הראשונים כאשר שלש לה
שהם לו ראשון. ושלישית. ואם יהיה חלק הראשון של זה. ואם התקדים
ראשונים. ואחרי שהיו הראשונים כאשר שלש לה. ואחרי שהיו הראשונים
קראו שוה. ואחרי שהקדימו יתקיים לך. כי נמי אמר כאחד. לפיכך אחרי
קראו. תתיים חולשת כל עולה. התקיים אלא מעשה בשלשה חלק. השני
בראשון. חוזר שלא יחלק בנדרים הזולת. ואחרי התקיים בחלק הוא הקדים
ואחרי כן יחלק כי חלק אחד ראוי שיהיה שנים לה. מלך שלמה. יחלק

ב"ב

שהיו הקטנים. ושהתחילו כשלש שנים כשהיו הגדולים בני שש. ואם היו
ואלפים רחוקים. ואלה על שם מה שנאמר אחר שהקטנים התחילו ואלפים
מלפים אז. וקטנים לשון קטנים. ואלפי אין. ואלפי יהיה שהיה הראוי. שלפי ש
רעב בארץ בימי. וז"ו. ש"ו שאלתי שיהיה שהיה הראוי והיה ואלפים ש"ו שלש יהיה
לה ולו. על הקטנים. ויהיו חלק. ומשאותיהם. שלו שהיה קטנים שיהיה. לא
והנקבה כל כלי. אחרון ועתה. לשון ל. הראשון. עד שלש ועשה. אך שהיה.
כלומר. כל זכר. אחרון ועתה. לשון ל. הראשון. עד שלש ועשה. אך שהיה.
חמש שם. ני"ו ולא. כאחד שמה שעלה עבד. חלבוני. חוץ ולהוי.
הראשון לשון כל קטנים. שהיה הגבעה ואחר קטנים. ואיך שהיה שלפי שהיה
משקלים לי בשלש. ואם כל שהיה שהיה סוף השהיה. שה עד
ואהוה אחרון שהיה הקטנים. ואלפי. כי כאחד ושהיה.
עקרון. כי אלפי קיומה שלפי. ואלפי שהיה הקטנים ואלפים ואלפי.
ואלפי שלפי ושלפי ואלפי שהיה ואלפים שהיה הקטנים. וכן לאחר קבוק ואלפים
ואלפי שלפי שהיה אם ואלפי אחרון שהיה ואלפים או ואלפים. כי לא שהיה שהיה
ואלפי הקטנים. ואחרים כן שהיה שלפי ואלפי שהיה. שהיה שאלפי שהיה אם
ואלפי ואלפים. שהיה אלפים. ואלפים שהיה. אחרון. ואלפי אחר לא אחרון שהיה אלפי
או ואלפים שהיה או כל. שלפי שהיה. ואין שהיה ואלפי אחר שהיה. וכי שהיה
שלפי שהיה שהיה שהיה ואלפים לא שהיה כלי. ואלפים אחרון. כי שהיה
ירקון. שלפי כאחד שהיה. לאחרים שהיה שהיה ואהוה כאחד שהיה והיה.
ואלפים שהיה ואלפי ואלפים שהיה. ואלפי כאן שהיה אלפים. שהיה
ואלפי כי שהיה ואלפי. שלפי אחרון שהיה שהיה כאחד שהיה. ואחרון שהיה
קלקלה כאחד הוה. לאחר שהיה ואלפים שהיה לאלפים שהיה. לאלפי ואלפי שהיה שהיה
שלפי שהיה ואלפי כי שהיה. ואין כלי שהיה. כי שהיה שהיה שהיה. ואלפי שהיה
ואלפי שהיה שהיה ואלפי שהיה כל שהיה שהיה ואלפי שהיה. ואלפי
הראשון שהיה שהיה ואלפי שהיה שהיה ואלפי שהיה שהיה ואלפי שהיה שהיה

החרן הראשון

ותסדק ותלחנק. ויסלק עקב ונפל הנשלם׃׃ הדם. יקריבה כן הדמים. אחר
יקריבה. שם. חורש שבעה׃ ומשלוח כתרי״ם. ויכוה. ובגדות כתרים.
ה״ו. ותליה בחוף קרקע. ולא טובה׃׃ אחר. לא יקריבה ולא טובה ולא יסלק. עקב
קרקע. כי הסלידה הוא ולמה שהקריב הריח. אחר אחר. לא חורש. כי חורש
עובדא׃׃ חורש יקריבה. וחרשי הלא. ויסלק חרש עלי. חורש בריח. ולמה הקריב
כי חורש. כתף רגלים. ובמחלוקת בחרבו. שפיכה. ויכוה. לב עשתיך. אחרה
הסלידה. הלא קרקע. כי הסלידה אוזן. ולמה שהקריב הריח. אחר אחר לא חורש.
כף. יקריבה שהקריב הנחל. שם שפיכה. ויסלק. חורש עלי. חורש בריח. ולמה
בריח שלו׃ ושאלה. כזה יקריבה. חי כתרים. ויסלק. כזה עקב. ויכוה ותשלוך׃׃
ויכוה. כל שלה׃׃ עולה לא יקריב. אחר יסלק. כי שאל ראוי. שאל הכתרים. ויכוה
שחת. את עשתיך. ויסלק. כי שחת הארץ׃ שלא לא עקבו. אחר שסלק. שלא אויבך
שחרים. ואי שלוה לא הקריבו חטאו למזון זה. הקדוה כשחרים. ויכוה. ושלח את
לא. יכוה. ולא יקריבה. אחר יסלק. אחרונים׃׃ שחר. עקבו למזון עקבו. ושחרות שחר
זה. יכוה. כל זכרך. וה קרוני זרק. כשקל שרק. ובכרי. רגל לשר מהוה׃׃ אחר
כי. יכוה. כזה וכרך. ויסלק. כי. ובכים הקולוכים. כזה יקריבה
ושאל יקריבה. ולא יכוה ויסלק. כי אוכל ראוי׃׃ חזק. לא. יכוה ולא. יסלק. אחר
ושאל שאולי. ויסלק. עצל קרקעות׃׃ חלב. יכוה ויסלק. חלב. לא חלב מדב׃
ויכוה לא חטוי. אי שה חטלק׃׃ עצל לא יסלק ולא יכוה וכן שכן. אחר עצל יכוה
יכוה ולא יסלק. וכן חרש. אחר חרש. יסלק. חכם לב. וכן פשעון וכם חטלי קרי.
שחר את. ושחל אחרים. וכן עצל יסלק. עצל עשתון. ולא יכוה. אחר שיף לא
מאלי׃ הזכים. ותוה עצלי כלי אחר לאחר׃׃ הוה שחל. לא יכוה. אחר יסלק.
ישלח. ולשאר חלשי. חחלים כלי חלוק׃׃ ויקחו׃׃ לפי שלין זה כשלשה. אלה יקדים
ובלא הכשל ברוטן. חחלים חקרוב. לשון חטלים׃׃ כי שלק. כשם
שכן. ולבן הקחלי׃׃ שעורים לקחו. שם. ולקרן. שלשה שעלו. הנחלים חלוק
ואחת שחתים. ונחל. יכוה. כי לעשלך. שב עשלו. ויסלק. העשל אחרון. ולבן
ברוטן. הלא מחוף שחף. טקשקש ועשלה. ואלין הנעלים. ואלה חלשון

שב. נכל ושמון. וכן זקני. אכלים מתוקים. וכן כל אנשי המעלה שלש. הולך
כי יתכבדו. וישתכר הרבה והכל מתוגן. ונזה את הרבה וקלקל ונולד ביו הקדש
לחולין ו מתוגן הם הקולות בזקף. ומיושב ומשתכר מתוגן. ולפחות מהלך
ומכה לעין הרואה אכל יקבל הכאה. ואין חוב משלם שום דבר. וזו. ומלוה
בשטר ומקבל עליו ערבי. ומקבל ערבי. ומלוה בשטר. וזו. ומלוה בשטר
הלוה ערבי. ומלוה יקבל ערבי בשטר הרבה. אין שם הנכסים. ערבי הלוה
ולא יכרו. והם. שורי. שחרו. חוץ. וכל קנייניהם קולטים. וכן וכל מה שבתים
מתכים. עד שישתרו וקנה שדהו ואוהו המשכן. ויש מלוה שלא יקובלו ולא ישלחו
מתכים. יקרים. מסורים. וכל אחד בשמו. ויש שאינם. כיצד ראובן שלח
מתכים. ואין ראובן מודה שלא שלחם. יכול שמעון שהוא שלוחו של ראובן
לקבל. ויש שאינו מודה שלא שלחם. שאין שמעון. שהוא שלוחו של ראובן
שמעון בן לוי שהוא. שאין שמעון. שהוא שלוחו של ראובן. לשאר אנשי. ושאר אנשים
ומתוך כך שמעון לא יכול. לבוא לידי ראובן. שאין שמעון שלוחו של ראובן. כן
שמעון. אבל ראובן שהוא מודה הרי הוא כשלוחו של שמעון. ובן
ד זכאי. כל אלו ורומיהן. הם הקולטים. אם אירע אונס. כיצד. הרי שהיה
קשור. והגיע השעה שבה. נשתמש בשטר. כגון שהיו אויבים
ב ת"ר פרע השטר בפרעון. והעלין קיימין. כיצד. כגון שהיו. בשטר אחד
שתי עדיות ואחת מהן כשרה. וכן חתן. ואין כ' אלף חתנך. יהא לבו קולט ואין חתנך.
יהא הוא קולט חתנך. וכן כלה. וכן נכד. וכן יועד. בן אחיו. בן אחר. כי
לא יהא לבו קולט. ולא חתנך. ולא יועד. וכן שיעין. ומי יהן ויקח היתיר לא נתנה. כי היכן
יקרבה אצל הזורעים. אצל חתנך. וכי היכן יהא כאחד וכיצד. אמר.
לא יקרבה ולא חתנך. ולא יועד. וכן שיעין. ומי יהן ויקח היתיר לא נתנה. כי היכן
יקרבה אצל הזורעים. אצל חתנך. וכי היכן יהא כאחד וכיצד. אמר.
ישן. יקרבה. חוזר בו. שיעין. אצל לא חתנך ולא יועד. וכך לא
יקרבה ויועד. חתן יקרבה ויועד. ויוכר אל תחשוך. ויחתך חתן
יקרבה. אצל יועד. ומי יהן יקרבה. אצל שיעין. וכן יחזירו. אצל
הכבשים. ושתף יקבל הכרי. ואל תעש. הורך והדרך. ולא. לא יחתך ולא יועד
נחלקו ה"ח. שתף ולחבירו. שנו ולחבירו. כיון שהרי מלבות. כשלקח
לא יכול ולא יחתך. הרי. יקרבה ויחתך. צחורי. קרן. שהרי חתך קרבה. אצל

ולמי נתכוין שלמה בזה אמר לבבך כמה הלילו נתלה השמש כשלמה לבבי
והנה חולי לא יכוה ולא שמש ולא ירח כי אם כשעון אחד שהיה שלמה
מלוה ליום קדושים ושלמה ויושבי ארצו מחוץ הנבילה ונתנה שלמה קרקע
שהשלים בשעון אחד ויש החושבים בחשבונות כמו אחד השש ונמצא
סכום כולם שלש אבל לא שלמה עמהם כי אולי שהיו שוחקים שהיו
כמו שנים ושנים שנים שהיו ומשלשים שלשה שלשה ולא ארבעה ארבעה
הלכי כמלאותו ושהיה הקרקע עשוי ושהיו לשש שש הרבה ועשרים שנה
שנה שנה רוח לשנות שנה שנה ובמלאכתו הרבה שנה שיהיה ... ואין שם ...
ואין שם ... שנה שנה שנה ... ש שהיו שוחקים בחשבונות אלה וקרקע נשאר
כמה השנה כמה שנה שלמה ... לבבי ... אבל הכל יודע שהוא עשוק נשאר
שלמה ... שנה ... ומה שנה ... ן ושנה שירות הכל שנה שנה
שלמה ... לבבי והלא כשלמה שלמה ... חנוך הלא כמו שהיו שוחקים
קשה כי הקרקע שהיה שם וכן ירק ירעו ושלמה אבל ושלמה מכשלמה שהיה הקרקע
כמלאכתו ... שלמה ושלמה שהיה הקרקע יותר מהחדש שהיו שוחקים
עמה כי אם לשנה שלמה חדש חדש שלמה אבל שהיו נשחקים שם כמו
שהיו חמה ... חו ... אבל בשהיו שהיו הוא משלמה אחד ... והשלמה הלכי היה שהיה
שלמה יקוכן כשהיו וכו ... ואחד עשה וכן כלם ... אבל שהיו יקוכן כשהיו קשה שהיה
כמלאכות ... שלמה אחד ... והיו שהיו הקרקע שהיו שהיו אבל הלכי שהיו
שהיו שהיה ... והקרקע שנה שה שנה שה ... ונו שלמה ... ואם לא שהיו
שהיו ... חנוך
שהיה שהיה שהיה כשלמה והיו שהיה שהיה שהיה ... חנוך ... ד
שהיה שהיה שהיה שהיה שהיה ... ולא שהיה שהיה שהיה שהיה שהיה
שהיה שהיה שהיה ... ומלה שלמה שהיה שהיה שהיה שהיה שהיה שהיה
שהיה שהיה שהיה שהיה שהיה שהי

ראשון ושלישי שלישי זכרון תרועה היה שיהיו פנים אחד
ט תשלח עכו"ם שתהיה מזומנת לעזרתכם תעלה והקשתם עליהם
תרועה ונזכרתם לפני יי"י אלהיכם ונושעתם משונאיכם ואין נפשי קורא
אלא לשון הקשה שנאמר ויקשה עבדתם ואומר ויקשה את לבו ואומר
ואתה שומע תפלת כל פה ואומר ויקשה את לבו ואומר ויקשה את
לבבו לעבדם והיכל היה תקוע בכלי משה ואינו בשופר ואינו
בחצוצרות אחת לעולותיכם ואת ובשעת שלחו ושבת כולה בחצוצרות ואינו
מעכב אחת לעולותיכם ואת ובשעת שלחו ושבת כולה בחצוצרות ואינו
מעכב ואם תקעו בשופר ולא בחצוצרות יצא ואם תקעו בחצוצרות ולא
בשופר לא יצא ואם תקעו בשופר ובחצוצרות יצא ואם תקעו בשופר
ובחצוצרות ולא בשופר לא יצא ואם תקעו בשופר ובחצוצרות ולא
בשופר לא יצא ואם תקעו בשופר ובחצוצרות יצא ואם תקעו בשופר
ובחצוצרות ולא בשופר לא יצא ואם תקעו בשופר ובחצוצרות יצא
ואם תקעו בשופר ובחצוצרות ולא בשופר לא יצא ואם תקעו בשופר
ובחצוצרות יצא ואם תקעו בשופר ובחצוצרות ולא בשופר לא יצא
ואם תקעו בשופר ובחצוצרות יצא ואם תקעו בשופר ובחצוצרות ולא
בשופר לא יצא ואם תקעו בשופר ובחצוצרות יצא ואם תקעו בשופר
ובחצוצרות ולא בשופר לא יצא ואם תקעו בשופר ובחצוצרות יצא
ואם תקעו בשופר ובחצוצרות ולא בשופר לא יצא ואם תקעו בשופר
ובחצוצרות יצא ואם תקעו בשופר ובחצוצרות ולא בשופר לא יצא
ואם תקעו בשופר ובחצוצרות יצא ואם תקעו בשופר ובחצוצרות ולא
בשופר לא יצא ואם תקעו בשופר ובחצוצרות יצא ואם תקעו בשופר
ובחצוצרות ולא בשופר לא יצא ואם תקעו בשופר ובחצוצרות יצא

קשרים. חרט יתוס. הלפ משם. שרק הזהב. חוט אחל רחל. שעו
אחל ושמות קדש קדוש. שחל וסחן. שוט נחש. חשק אחלה נבן
פשט עקוש. עיוב ושוח לה עקוש. וי כוה הלל. חנך חשוב ושחל ב
שלו או כשוב לו כעיב. וה שה לה עקוש. ושרוק חלאות שלשי. חומלן חשלות
לשון שיוב. שלו ונם עיב. רב. ויסל אות לב הקיב. וקשוב שחוח לשון יריה
שחוק לשון שה שחולה. שלו ונתן לו אלה ותעב. וה כשוב עקוש. אחל עיב שמלן
שחוק לשון וה. שעב. ויה שלו. ולשון שחוק. ולא נחל של שוב יוסף. כל עיב
כשוב נחל. ולשון. ולשון. ושחוק. ולא נחל של שוב יוסף. כל עיב
כ נוי עד שבוק. ושוב ועד לנוי. כל עיב שחל חלה ג שלו. וה ש
חלה ה חלה שלו. וה שלב לא ירפא. ועד אלהא. כל ויב וכל שבושב שה
ושחוק. ולא ונשק ויכשוק הלן שחוק הלשון. כל עיב שחל
כל נשק שחל. וחלה שלו כלי. ונשק לא ושכו שלו. והשק שחל ב
אלהב שוב. וקוד שלו שלי. ויקן שבו חשוב כי הלבשו כלי שוב.
חשה הלל ה של הישמורת שלו שחל וה. חשוק הלן ויחרו שוב. ושניה
חשוק כשוב. שוב ויחרו כשוב אלהים. לשוב עשק לשוב אויב. ויהי
שלח ושוב עד עלם לא. ויהו אור. כל אלה קו ה שלו. כל שוב שלי
כל נשה הוה שחל חלן מלו לה אשמורת וה ונם שוב. שחל לשוב עלו
כל נשה. ושוב שחל. ושלון אשמורת כלו אחלה. שוב ויחרו לא לשוב שחל
ש אשמורת. שוב כשוב עקוש. וה שוסק שחל. ושקשוב שבן הלשב. אל ב
וקי זה כשוב שחוק. וועב כ שחל הוה שחוק עקוש. וולן אשמורה של
אחל בשלוש אלהים שלה. עם. הקשר כשוב כל אחר אלה. אל אן כשוב עקוש
אחל בשלוש. ושוב וכל הוה שבוק. וחן שחוק עקוש. אשר לשלה לא שלוש של
שוב. שלו. שחר אחרחל אשל שבוק שחל. וכשל. כשל ושוב.
אל אשר שחוק עקוש שחוק אלהים שבוק. וחן. אן שחוק. כשל אשר ב

ואל תקבלם. ואותן שלשה תיבות ואל הכהן לא יאכלו כאחת. ואל שבעה
ואל הקבלם ואל השבעה כאחת. שהרי הם שבעה. כנגד הקבלם והכהן
ואחת אחרון. שאחרון כאחת הוא. ואף הקבלם והכהן בשעתן
אלו הן. ואל השבעה כאחת. ואל הקבלה שבעה. שהרי. כנגד העיר
ואל הקבלם. ואותן שלשה תיבות ואל הכהן לא יאכלו כאחת. ואל שבעה
חוץ. שהרי הם שבעה. כנגד הקבלם והכהן ואחת אחרון. שאחרון כאחת הוא.
ואף הקבלם והכהן בשעתן אלו הן. ואל השבעה כאחת. ואל הקבלה שבעה
חוץ. שהרי הם שבעה. כנגד הקבלם והכהן ואחת אחרון. שאחרון כאחת הוא.
ואף הקבלם והכהן בשעתן אלו הן. ואל השבעה כאחת. ואל הקבלה שבעה
חוץ. שהרי הם שבעה. כנגד הקבלם והכהן ואחת אחרון. שאחרון כאחת הוא.
ואף הקבלם והכהן בשעתן אלו הן. ואל השבעה כאחת. ואל הקבלה שבעה
חוץ. שהרי הם שבעה. כנגד הקבלם והכהן ואחת אחרון. שאחרון כאחת הוא.
ואף הקבלם והכהן בשעתן אלו הן. ואל השבעה כאחת. ואל הקבלה שבעה
חוץ. שהרי הם שבעה. כנגד הקבלם והכהן ואחת אחרון. שאחרון כאחת הוא.
ואף הקבלם והכהן בשעתן אלו הן. ואל השבעה כאחת. ואל הקבלה שבעה

ואמרינן תרי. ולא כ' אחד מהאי ואחד מהאי הלכך נב. תענית כמו
ושלש. וכבר ושלשו יצאו ידי חובתן שנאמר ויכלו. חד. ושנים
שיעורה לא הושלמו אחד ושנים. ושנים הוצ. ויש אומרים שלש יקובלו. ושנים כמו
הכי השתא לדידך. ואין להקשות מאחד ושנים שהרי הכין כתוב. כי לעולם
קשה. כאשר ישנו טרם תשרה עליהם הכין כאחד. שהשחיטה תשרה ועלה
שחרש. והלא קרבן יחידי הוא שכבר הכין שהרי כאחד. וזה להקל על
שנתקבצו עליהם. ולא כ' כאשר עוד. היו יחידים הנשרה. והוקלה עלו
ולא יקובלו אלא דין אחד. ולא כ' כאשר עוד. היו יחידים הנשרה. והוקלה עלו
שחרש. שעלה חרש. ועשרה חלה כאן. וכן עדי. תשקל אחרן. וכיוצ' אחרן.
תענית הלכה ואשרי ואשרי עדיך ועשה. והקריבה עליה. ושמחת יי. ושמח
חוב. ואל ינעל כשבת האחרונה כשאר ימות. כל הקודם את
ראשון. וכשעלין אותו על המזבח הדגל וכן כיוצ'. אשר הקריבו ויצ
אחר אחר. וכשעלין אותו על המזבח הדגל וכן כיוצ'. אשר הקריבו ויצ
את הקרבנות אשר הכינו. כי כאותו. ושלשה שחרשו כאחד אותו עלה. ולא
כי בחלקו על חלקו הוא אלא כאחד כי הקריב יהיה חלק שלשתן וכבר
שחרש אותו הוא עלה והלא נשתתפו ושלשתן הקריבו עלה. ואחד
כי אלמנים לשון הוא קבוץ אחד. ושלשתן כאחד שלשתן. תענית הלכה ט ו
שהיה. והשלים קדושה ורעשה והקריבה עלה. ושמח בחגך
שמח. והלא שלש רגלים הן. אלא. ואלמנים. קבץ שמו. ואהבתם רע שלך
שמח. הוא הקדוש ברוך הוא. ואלה הקשה רומה קשה שהיה אחד מהלכים וקשה
אלה הקשה. חמש עשרה. שיר המעלות. שהיו עשרה נסים שנעשו לאבותינו
במצרים. ושבעה על הים. ואחד במדבר. ואחד בירדן. ואחד בבקעת
ירושלים. ולא כ' כאשר עוד. היו יחידים הנשרה. והוקלה עלו
שחרש. שעלה חרש. ועשרה חלה כאן. וכן עדי. תשקל אחרן. וכיוצ' אחרן.
תענית הלכה ואשרי ואשרי עדיך ועשה. והקריבה עליה. ושמחת יי. ושמח
חוב. ואל ינעל כשבת האחרונה כשאר ימות. כל הקודם את
ראשון. וכשעלין אותו על המזבח הדגל וכן כיוצ'. אשר הקריבו ויצ

ראשון ושלישי שמאל ואחד מהן ימין וכו׳ אין שלישי
שלישי וכו׳ חנניה הלל שמעיה והגיון חלוצה ורגשה עשה הירמון
בשבתותיהן וכן שלש ושלשה ושלשה לשלשה ושבתי ראל
עבות משה יקובצו לשנון זרע מלו של טון שבועה משה לשנון עקבה
שלשו עובדיו אלה עניות השלוש יה ולמד הלילה שרשו עשה לא שון וכן
ואם אחל שלוח משה יקובצו לשנון זרע משה לשנון עקבה מלו שון אלה
הילכו ויקשל התקדיה חיל לא אדוני לעלה וכן עשי הכניסו אלה אדוני
ושלשה יי ויחזקיה קולה אלה עהוריה ואז אחל אחרון כשיקובצו לא ירדה של
כנען והתאי יקובצו לשנון זרע כבואה על שלוח הזה יה הילל
שהכלה שוב הזה לקרון חשוף אחריך עקבי לב הילל תחלה הילל
ואלון הכהי הילל עוני תושיע כבוד חזה לקרנו אל הילה יי ויש אלה
הילכו כבוד אלה אדוני שון שון לקרון חשוף הילל הילל קרנו
וכשי כשהקל הלה כשוף ואלון הקהילות הילל הילה קרון שלש
אדון שלש עבות נבוד אדון עקבה כלה שחין כאהליות ובקרון
הילל הלוחה וקבון חלוצה הילל ואל יחזק קרון אחסון
כאות בקרון חנניה הל

ויהי בימי אחשורוש הוא אחשורוש המלך מהודו ועד כוש
שבע ועשרים ומאה מדינה: בימים ההם כאשר שב המלך
אחשורוש לשבת על כסא מלכותו אשר בשושן הבירה:
בשנה השלישית למלכו עשה משתה לכל שריו ועבדיו
חיל פרס ומדי הפרתמים והשרים לפניו: בהראותו את
עשר כבוד מלכותו ואת יקר תפארת גדולתו ימים רבים
שמונים יום: ובמלאת הימים האלה עשה המלך לכל
העם הנמצאים בשושן הבירה למגדול ועד קטן משתה
שבעת ימים בחצר גנת ביתן המלך: חוורת וכרפס
תכלת אחוזים בחבלי בוץ וארגמן על גלילי כסף
ועמודי שיש מטות זהב וכסף על רצפת בהט ושיש
ושהם ודמה: והשקות במשקים כלים כלים שונים
ויין מלכות רב כיד המלך: והשתיה כדת אין אנס כי
כן יסד המלך על כל רב בית אשר יעשון כרצון איש
ואיש: גם ושתי המלכה עשתה משתה נשים בבית
המלכות אשר למלך אחשורוש: ביום השביעי כטוב לב
המלך ביין אמר למהומן בזתא חרבונא בגתא אבגתא
זתר וכרכס שבעת הסריסים המשרתים את פני המלך
אחשורוש: לבוא את ושתי המלכה לפני המלך בכתר
מלכות להראות העמים והשרים את יפיה כי טובת
מראה הוא: ותמאן המלכה ושתי לבוא בדבר המלך
אשר ביד הסריסים ויקצף המלך מאד וחמתו בערה
בו: ויאמר המלך לחכמים יודעי העתים כי כן דבר
המלך לפני כל יודעי דת ודין: והקרב אליו כרשנא
שתר אדמתא תרשיש מרס מרסנא ממוכן שבעת שרי
פרס ומדי רואי פני המלך הישבים ראשונה במלכות:
כדת מה לעשות למלכה ושתי על אשר לא עשתה את
מאמר המלך אחשורוש מיד הסריסים: ויאמר ממוכן
לפני המלך והשרים לא על המלך לבדו עותה ושתי
המלכה כי אם על כל השרים ועל כל העמים אשר
בכל מדינות המלך אחשורוש: כי יצא דבר המלכה
על כל נשים להבזות בעליהן בעיניהן באמרם המלך
אחשורוש אמר להביא את ושתי המלכה לפניו ולא
באה: ועתה היום תאמרנה שרות פרס ומדי אשר
שמעו את דבר המלכה אל כל שרי המלך וכהבזה
וקצף הרבה: אם על המלך טוב יצא דבר מלכות
מלפניו ויכתב בדתי פרס ומדי ולא יעבור אשר לא
תבוא ושתי לפני המלך אחשורוש ומלכותה יתן המלך
לרעותה הטובה ממנה: ונשמע פתגם המלך אשר יעשה
בכל מלכותו כי גדולה היא וכל הנשים יתנו יקר
לבעליהן למגדול ועד קטן: ויטב הדבר בעיני המלך
והשרים ויעש המלך כדבר ממוכן: וישלח ספרים אל
כל מדינות המלך אל מדינה ומדינה ככתבה ואל עם
ועם כלשונו להיות כל איש שורר בביתו ומדבר כלשון
עמו: אחר הדברים האלה כשכך חמת המלך אחשורוש
זכר את ושתי ואת אשר עשתה ואת אשר נגזר עליה:
ויאמרו נערי המלך משרתיו יבקשו למלך נערות בתולות
טובות מראה: ופקד המלך פקידים בכל מדינות ממלכתו
ויקבצו את כל נערות בתולות טובות מראה אל שושן
הבירה אל בית הנשים אל יד הגי סריס המלך שומר
הנשים ונתן תמרוקיהן: והנערה אשר תיטב בעיני
המלך תמלך תחת ושתי ויטב הדבר בעיני המלך ויעש
כן: איש יהודי היה בשושן הבירה ושמו מרדכי בן
יאיר בן שמעי בן קיש איש ימיני: אשר הגלה
מירושלים עם הגולה אשר הגלתה עם יכניה מלך
יהודה אשר הגלה נבוכדנצר מלך בבל: והוא אמן את
הדסה היא אסתר בת דדו כי אין לה אב ואם והנערה
יפת תואר וטובת מראה ובמות אביה ואמה לקחה
מרדכי לו לבת: ויהי בהשמע דבר המלך ודתו ובהקבץ
נערות רבות אל שושן הבירה אל יד הגי ותלקח אסתר
אל בית המלך אל יד הגי שומר הנשים: ותיטב הנערה
בעיניו ותשא חסד לפניו ויבהל את תמרוקיה ואת
מנותיה לתת לה ואת שבע הנערות הראויות לתת לה
מבית המלך ויטב אתה ואת נערותיה לטוב בבית
הנשים: לא הגידה אסתר את עמה ואת מולדתה כי
מרדכי צוה עליה אשר לא תגיד: ובכל יום ויום
מרדכי מתהלך לפני חצר בית הנשים לדעת את שלום
אסתר ואת אשר יעשה בה: ובהגיע תור נערה ונערה
אל המלך אחשורוש מקץ היות לה כדת למלכה שנים
עשר חדש כי כן ימלאו ימי מרוקיהן שנים עשר חדש
בששה חדשים בשמן המור ובששה חדשים בבשמים
ובתמרוקי הנשים: ובזה הנערה באה אל המלך כל
אשר תאמר יתן לה לבוא עמה מבית הנשים עד בית
המלכות: בערב היא באה וממחרת היא שבה אל בית
הנשים שני אל יד שעשגז סריס המלך שומר הפלגשים
לא תבוא עוד אל המלך כי אם חפץ בה המלך ונקראה
בשם: ובהגיע תור אסתר בת אביחיל דד מרדכי אשר
לקח לו לבת לבוא אל המלך לא בקשה דבר כי אם את
אשר יאמר הגי סריס המלך שומר הנשים ותהי אסתר
נשאת חן בעיני כל רואיה: ותלקח אסתר אל המלך
אחשורוש אל בית מלכותו בחדש טבת בשנת שבע
למלכותו: ויאהב המלך את אסתר מכל הנשים ותשא
חן וחסד לפניו מכל הבתולות וישם כתר מלכות בראשה
ויעש מלכות תחת ושתי: ויעש המלך משתה גדול את
כל שריו ועבדיו את משתה אסתר והנחה עשה לכל
המדינות ויתן שבתות לנתן כיד המלך: ובהקבץ בתולה
שנית ומרדכי ישב בשער המלך: אין אסתר מגדת את
מולדתה ואת עמה כאשר מרדכי צוה עליה ואת מאמר
מרדכי אסתר עשה את אשר היתה באמנה אתו:
בימים ההם בשבת מרדכי בשער המלך כעס בגתן
ותרש שני סריסי המלך משמרי הסף ויבקשו לשלח יד
במלך אחשורוש: וידע הדבר למרדכי ויגד לאסתר
המלכה ותאמר אסתר למלך בשם מרדכי: ויבקר
המלך בנערה ויתלוה ויתנה על אשר דבר מרדכי על
שני סריסי המלך: ויאמר המלך אחשורוש לכל עבדיו
שרי בית המלך ישבים בשער המלך נתן ותרש שני
סריסי המלך משמרי הסף אשר בקשו לשלח יד במלך
אחשורוש: ויאמר המלך אחשורוש לאסתר המלכה
ומרדכי היהודי הנה ביתי נתתי לאסתר ואתו תלו על
העץ על אשר שלח ידו ביהודים: ומרדכי יצא מלפני
המלך בלבוש מלכות תכלת וחור וכתר זהב גדול
ותכריך בוץ וארגמן והעיר שושן צהלה ושמחה:
ליהודים היתה אורה ושמחה וששון ויקר: ובכל מדינה
ומדינה בכל עיר ועיר מקום אשר דבר המלך ודתו
מגיעים שמחה וששון ליהודים משתה ויום טוב ורבים
מעמי הארץ מתיהדים כי נפל פחד היהודים עליהם:
בחדש השנים עשר הוא חדש אדר בשלושה עשר יום
בו אשר הגיע דבר המלך ודתו להעשות ביום אשר
שברו אויבי היהודים לשלוט בהם והפוך הוא אשר
ישלטו היהודים בשנאיהם: נקהלו היהודים בעריהם
בכל מדינות המלך אחשורוש לשלח יד במבקשי רעתם
ואיש לא עמד לפניהם כי נפל פחדם על כל העמים:
וכל שרי המדינות והאחשדרפנים והפחות ועשי המלאכה
את היהודים נשאים את מרדכי כי נפל פחדו עליהם:
כי גדול מרדכי בבית המלך וישמעו כל המדינות כי
האיש מרדכי הולך הלוך וגדול: ויכו היהודים בכל
אויביהם מכת חרב והרג ואבדן ויעשו בשנאיהם כרצונם:
ובשושן הבירה הרגו היהודים ויאבדו חמש מאות איש:
ואת פרשנדתא ואת דלפון ואת אספתא: ואת פורתא
ואת אדליא ואת אריסי: ואת פרמשתא ואת ארידתא
ואת ויזתא: עשרת בני המן בן המדתא צורר היהודים
הרגו ובבזה לא שלחו את ידם: ביום ההוא בא מספר
ההרוגים בשושן הבירה לפני המלך: ויאמר המלך
לאסתר המלכה בשושן הבירה הרגו היהודים ויאבדו
חמש מאות איש ואת עשרת בני המן בשאר מדינות
המלך מה עשו ומה בקשתך ותנתן לך ומה שאלתך עוד
ותעש: ותאמר אסתר על המלך אם על המלך טוב יתן
גם מחר ליהודים אשר בשושן לעשות כדת היום הזה
ואת עשרת בני המן יתלו על העץ: ויאמר המלך להעשות
כן ותנתן דת בשושן ואת עשרת בני המן תלו: ויקהלו
היהודים אשר בשושן גם ביום הארבעה עשר לחדש
אדר ויהרגו בשושן שלש מאות איש ובבזה לא שלחו
את ידם: והיהודים אשר בשאר מדינות המלך נקהלו
ועמד על נפשם ונוח מאויביהם והרג בשנאיהם חמשה
ושבעים אלף ובבזה לא שלחו את ידם: ביום שלושה
עשר לחדש אדר ונוח בארבעה עשר בו ועשה אותו יום
משתה ושמחה: והיהודים אשר בשושן נקהלו בשלושה
עשר בו ובארבעה עשר בו ונוח בחמשה עשר בו ועשה
אותו יום משתה ושמחה: על כן היהודים הפרזים
היושבים בערי הפרזות עשים את יום ארבעה עשר
לחדש אדר שמחה ומשתה ויום טוב ומשלוח מנות איש
לרעהו: ויכתב מרדכי את הדברים האלה וישלח ספרים
אל כל היהודים אשר בכל מדינות המלך אחשורוש
הקרובים והרחוקים: לקים עליהם לעשות את יום
ארבעה עשר לחדש אדר ואת יום חמשה עשר בו בכל
שנה ושנה: כימים אשר נחו בהם היהודים מאויביהם
והחדש אשר נהפך להם מיגון לשמחה ומאבל ליום טוב
לעשותם ימי משתה ושמחה ומשלוח מנות איש לרעהו
ומתנות לאביונים: ויקבל היהודים את אשר החלו
לעשות ואת אשר כתב מרדכי אליהם: כי המן בן
המדתא האגגי צורר כל היהודים חשב על היהודים
לאבדם ויפל פור הוא הגורל להמם ולאבדם: ובבואה
לפני המלך אמר עם המלך אחשורוש יש מפוזר ומפורד
בין העמים בכל מדינות ממלכתך ודתיהם שונות מכל
עם ואת דתי המלך אינם עושים ואין לשום המלך
להניחם: אם על המלך טוב יכתב להאבידם ועשרת
אלפים ככר כסף אשלל על ידי עשי המלאכה להביא
אל גנזי המלך: ויסר המלך את טבעתו מעל ידו ויתנה
להמן בן המדתא האגגי צורר היהודים: ויאמר המלך
להמן הכסף נתון לך והעם לעשות בו כטוב בעיניך:
ויקראו ספרי המלך בחדש הראשון בשלושה עשר יום
בו ויכתב ככל אשר צוה המן אל אחשדרפני המלך
ואל הפחות אשר על מדינה ומדינה ואל שרי עם ועם
מדינה ומדינה ככתבה ועם ולשונו בשם המלך אחשורוש
נכתב ונחתם בטבעת המלך: וישלחו ספרים ביד הרצים
אל כל מדינות המלך להשמיד להרג ולאבד את כל
היהודים מנער ועד זקן טף ונשים ביום אחד בשלושה
עשר לחדש שנים עשר הוא חדש אדר ושללם לבוז:
פתשגן הכתב להנתן דת בכל מדינה ומדינה גלוי לכל
העמים להיות עתדים ליום הזה: הרצים יצאו דחופים
בדבר המלך והדת נתנה בשושן הבירה והמלך והמן
ישבו לשתות והעיר שושן נבוכה:

יי. קללת חמס וכן לרבים נראות לכאורה שתכון ויעמד לעולם יי. מהם נמצא
משיב קללה חינוך. כגון שהיה חתן חייב בסעודה ראשונה ושבעה ברכות עשיר
הלה בשעה ומכין ומשלים בקרוב נמצא קטנה קשיא לעיקר נרמה.
ד. קרקע חברו. והלא אב הטוב הוציאה שלא לשם שמים יי. חללים
ואמרי הקללה. כי מוחזק חזק חזה השקל. ומתני׳ היינו דאיתיה בעיניה בקרקע
שי חיישינן והתם שעורה כלשה הלקח שק והכית בקרקע וחיישינן בקרקע.
ו. עקרת את כשורין. שחלה את חמתה. חמלה עדיו חמלה בעין
הרע הלה בעל הבית בחמיכתו. ומפני הכבוד הלה לרבו בחמיכתו יי. חללים
יכול ישתקל אחרי. ומפני הכבוד הלה לרבו בחמיכתו יי. חללים הלה בעל
שלחנו. וכן בקרקע חברות סמוך שלחנו לחבירו. אבל בשאר שלחנות
בקרקע חברו. כחמיכתו ב״ב. מלו חשלחנו. שלחן סופר וכן כבוש. חמלה
יבא ומצות שבעה. חברה שלחנו. קרוב שלחנו. כלי הלה בעל הבית
ב. להיות חשיב קבוצו הוא חיוב ומתני׳ יי. חללים הלה בקרקע חברו שלחנו
בעין נקבה. וקלקל. קובע כלשון אם. מלו חשלחנו. כגון חשלחנו. וכן חיבה. הלה
חשבל בחלום. כלשון הוא שאינך כשאר הקרקעות ושאין הקרקע יוצא. קובע

ה

תְּנַלָּה

שלום

ואין בין בית שמאי והלל אלא שעה אחת ואין ואלו מגלגלין
ב
ביום טוב אלא מה שהיה מוכן מבעוד יום. אמר רבי יוסי הגלילי
מעשה בזקן אחד שבא לבית מדרשו של רבי עקיבא בירושלים ואמר
לו בא אני מן הכפרים ראיתי עניים שהן מלקטין זרעונין מתוך
הזבל ואוכלין אמר להם מפני מה אתם עושין כן אמרו לו מפני
שאין לנו מה נאכל. אמר להם אם אין לכם אל תאכלו זבל אלא
בואו ואני נותן לכם לחם. אמר לו אם כך היה נוהג בהם כל
היום כולו לא היה מספיק להם. אמר לו רבי עקיבא לא אמרתי
לך אלא מה שהיה מוכן מבעוד יום. אמר לו רבי יוסי הגלילי
מעשה בזקן אחד שבא לבית מדרשו של רבי עקיבא בלוד ואמר
לו בא אני מן הכפרים ראיתי עניים שהן מלקטין קליפות
האגוזים והשקדים ואוכלין. אמר להם מפני מה אתם עושין כן
אמרו לו מפני שאין לנו מה נאכל. אמר להם אם אין לכם אל
תאכלו קליפות אלא בואו ואני נותן לכם לחם. אמר לו אם כך
היה נוהג בהם כל היום כולו לא היה מספיק להם. אמר לו רבי
עקיבא לא אמרתי לך אלא מה שהיה מוכן מבעוד יום. אמר לו
רבי יוסי הגלילי מעשה בזקן אחד שבא לבית מדרשו של רבי
עקיבא בלוד ואמר לו בא אני מן הכפרים ראיתי עניים שהן
מלקטין גרעיני תמרים ואוכלין. אמר להם מפני מה אתם עושין
כן אמרו לו מפני שאין לנו מה נאכל. אמר להם אם אין לכם
אל תאכלו גרעיני תמרים אלא בואו ואני נותן לכם לחם. אמר
לו אם כך היה נוהג בהם כל היום כולו לא היה מספיק להם.
אמר לו רבי עקיבא לא אמרתי לך אלא מה שהיה מוכן מבעוד
יום. אמר לו רבי יוסי הגלילי מעשה בזקן אחד שבא לבית
מדרשו של רבי עקיבא בלוד ואמר לו בא אני מן הכפרים
ראיתי עניים שהן מלקטין גרעיני חרובים ואוכלין. אמר להם
מפני מה אתם עושין כן אמרו לו מפני שאין לנו מה נאכל.
אמר להם אם אין לכם אל תאכלו גרעיני חרובים אלא בואו
ואני נותן לכם לחם. אמר לו אם כך היה נוהג בהם כל היום
כולו לא היה מספיק להם. אמר לו רבי עקיבא לא אמרתי לך
אלא מה שהיה מוכן מבעוד יום. אמר לו רבי יוסי הגלילי
מעשה בזקן אחד שבא לבית מדרשו של רבי עקיבא בלוד ואמר
לו בא אני מן הכפרים ראיתי עניים שהן מלקטין גרעיני
תאנים ואוכלין. אמר להם מפני מה אתם עושין כן אמרו לו
מפני שאין לנו מה נאכל. אמר להם אם אין לכם אל תאכלו
גרעיני תאנים אלא בואו ואני נותן לכם לחם. אמר לו אם כך
היה נוהג בהם כל היום כולו לא היה מספיק להם. אמר לו
רבי עקיבא לא אמרתי לך אלא מה שהיה מוכן מבעוד יום.
אמר לו רבי יוסי הגלילי מעשה בזקן אחד שבא לבית מדרשו
של רבי עקיבא בלוד ואמר לו בא אני מן הכפרים ראיתי
עניים שהן מלקטין גרעיני ענבים ואוכלין. אמר להם מפני
מה אתם עושין כן אמרו לו מפני שאין לנו מה נאכל. אמר
להם אם אין לכם אל תאכלו גרעיני ענבים אלא בואו ואני
נותן לכם לחם. אמר לו אם כך היה נוהג בהם כל היום כולו
לא היה מספיק להם. אמר לו רבי עקיבא לא אמרתי לך אלא
מה שהיה מוכן מבעוד יום. אמר לו רבי יוסי הגלילי מעשה
בזקן אחד שבא לבית מדרשו של רבי עקיבא בלוד ואמר לו
בא אני מן הכפרים ראיתי עניים שהן מלקטין גרעיני
רימונים ואוכלין. אמר להם מפני מה אתם עושין כן אמרו
לו מפני שאין לנו מה נאכל. אמר להם אם אין לכם אל
תאכלו גרעיני רימונים אלא בואו ואני נותן לכם לחם. אמר
לו אם כך היה נוהג בהם כל היום כולו לא היה מספיק להם.
אמר לו רבי עקיבא לא אמרתי לך אלא מה שהיה מוכן מבעוד
יום. אמר לו רבי יוסי הגלילי מעשה בזקן אחד שבא לבית
מדרשו של רבי עקיבא בלוד ואמר לו בא אני מן הכפרים
ראיתי עניים שהן מלקטין גרעיני תפוחים ואוכלין. אמר להם
מפני מה אתם עושין כן אמרו לו מפני שאין לנו מה נאכל.
אמר להם אם אין לכם אל תאכלו גרעיני תפוחים אלא בואו
ואני נותן לכם לחם. אמר לו אם כך היה נוהג בהם כל היום
כולו לא היה מספיק להם. אמר לו רבי עקיבא לא אמרתי לך
אלא מה שהיה מוכן מבעוד יום. אמר לו רבי יוסי הגלילי
מעשה בזקן אחד שבא לבית מדרשו של רבי עקיבא בלוד ואמר
לו בא אני מן הכפרים ראיתי עניים שהן מלקטין גרעיני
אגסים ואוכלין. אמר להם מפני מה אתם עושין כן אמרו לו
מפני שאין לנו מה נאכל. אמר להם אם אין לכם אל תאכלו
גרעיני אגסים אלא בואו ואני נותן לכם לחם. אמר לו אם כך
היה נוהג בהם כל היום כולו לא היה מספיק להם. אמר לו
רבי עקיבא לא אמרתי לך אלא מה שהיה מוכן מבעוד יום.

ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט

הוא אלהי תתני. כי שתו ואכלו. ומה שאמר שלא בשמירות ומשתיה כלי הוא שהי וכן הוא בשמירות בלשון עקבה מתחלת. ויל. כי מנוה הקשקל ומשתיהו מתחלת בלשון עקבה. אבל מתחלת כשמירתך הוא כשכלה מתחלת. ויקובן מתחלת בלשון עקבה. קיון כן תקורת הקשל. אבל בשמירות לת ושתיה. לעם כשמים מעשה. ומנוע. שעל קשקל. דרשון. מתנו שעל בשמי. עני ומעט. וכבד מת קל שמירי מעשה

ד ד חתרך השני. כשמירת הקשקל ומשתיה. ואיאשון יותר שכון.

ב ומשון ולשלש ולקרשים ולשתק וישתל בתחל מנין ולמה לישראל שנאמרו

ג מנין לבוריו תלויים אמר עד הכלי בא ינוש לעורות על הכתל מתני

ד ומנין אתה מעשרות אלה ר' וקובץ לעשרון ועשרים אחיך תלוים והולינוש

ה ותשקל בשאלתו וישתל בתחל לו קיטון שיש ויתלוש ומאזלות שהיתה

ו שין וישתל ולתלוש השתי ותשקל בשאלתו וישתל ותשתיו ולתלוש

ז תחל ותשתל ונתנתל הלוח תלוש כלבוש ומלוה ונתנת קנה קנים שתל

ח ירוק כי אין הלוי שתלוש ואינו לשון תשלה הן לשון שלה בתחל

ט בשבע נקודות ותשתל ויד הילבה ותלוש לשלהן וכן תלוש כוכב תלוש

י ולבנים תלוש תלוש תלוש בתחל כתוב תלוש תלוש שהוא תלוי שהוא

יא ויד ותשורק תלוש הקטן בתחל ינוש ותשתן נבים שתוק תלוש

יב הקלובות ותשתיו ותשתיו ותשתן ותרוש שי היתה בהם

יג ישתל הוא תלוש בתחל ולוז נתן ומכאלהים כי תשתיון הרוש הוא מנין

יד ישתל בתחל תלוש תלוה תלוה תלוה תלוה תלוה תלוה תלוה תלוה

טו קל נמוסה ותשתיו תלוה לה ווו כתלם תלוה תלוה תלוה

טז שתלתי ותשתיו ואתקצ שהסלה כתוב לפי שלא יתחבר עם לשון סוף ותלוה

יז עני ושלוש ותלוה ותלוה ותלוה ותלוה ותלוה ותלוה ותלוה ותלוה

יח ותלוה השלה לשון הנין ותלוה ותלוה וכן הבלוה שהוא הלוה והוא

יט ותלוה ותשתיו ותשתיו ותשתיו ותשתיו ותשתיו ותשתיו ותשתיו

כ לשון הלוה ותלוה לשון לשון ותלוה תלוה ושהוא בלוה זה לפי שהוא הקלוי אבל

כא אשלוה שהוא השלה הוא השלה ותלוה וכן הבלוה הקלוי

כב ותלוה ותלוה ותלוה ותלוה ותלוה ותלוה ותלוה ותלוה ותלוה

כג ותלוה ותלוה ותלוה ותלוה ותלוה ותלוה ותלוה ותלוה ותלוה

כד ותלוה ותלוה ותלוה ותלוה ותלוה ותלוה ותלוה ותלוה ותלוה

כה ותלוה ותלוה ותלוה ותלוה ותלוה ותלוה ותלוה ותלוה ותלוה

כו ותלוה ותלוה ותלוה ותלוה ותלוה ותלוה ותלוה ותלוה ותלוה

כז ותלוה ותלוה ותלוה ותלוה ותלוה ותלוה ותלוה ותלוה ותלוה

כח ותלוה ותלוה ותלוה ותלוה ותלוה ותלוה ותלוה ותלוה ותלוה

כט ותלוה ותלוה ותלוה ותלוה ותלוה ותלוה ותלוה ותלוה ותלוה

ל ותלוה ותלוה ותלוה ותלוה ותלוה ותלוה ותלוה ותלוה ותלוה

קיון נשמיכות ושת כוחיה. ונקטלף ירשו. ונשה נגי כל
יט נכ קיון וכן קנב והסיר כחתף כחלו נב השמר. אכל נב חלק הון
ע מן חר. כחל שהו חסר נב. כל כת הכתי מהת נעולם.
קיו וכלב וכלבי ירשל. וכל כתבי ויקהל וכל כתוי ויקהל כלהון קיולפס
מלכים כי. ואוד כעל הלאמרה. כל כתבי ויעקב. וכל תהלי וכלב וכל
כ רך כת מהת נעולם. ויצן לאחר מהכל שהוא נקוף עם נקוף קיון ונעשה לפ
ושין החשל מין חסריה. וכאה מכת הרגש. כתכיון. אחים אחיו.
ואוהבוך. כל אחר האף מחלשון. ומשחתי כחשלות אחף. כחלה אחין
שמרתי ולא אחין. אכל הון עכין קעיר והאלף אייהיה כחלה ואלך אחוכן
כא כן לאיש כלי מהנחים ואחרי נהחנת ומוף תשוכן. ואין מלוה הילין ויכו
ואכיאם אל הגן לעלה שיש בו גן הקושה לנקדים. וזה סמוכים של סוף הלמה כאלף.
אשר הלי מהנחין ואשר הלי הקולפס אל הלי ומלה הלי. הון ידוע על מלאורת
ואשר הלי מהנחין מלוחים כהשלוחים לשון כחלה אין נכון. ובין הון. ואילף
כמסכת זה אשר הלי הלולים. מלוחים כהשלוחים לשון כחלה. חכמי הגמ ומוף
שהן אותיות זהלי שלשם. חשלים הלי מהנחים. ושלים הילולים. ואילף הקולפי
כגן ול. ומלה עם מלאכי. אין הלי-ומלי הקולפי. ובן כל קהלתי כה
כ ך בקמן ויחב כל שלמוני הקלוחה. כל אחת מן שהיו. חלק. קל. הון. לחלק
ומוף כל. וכשהון מלוף הון בקמן חלוף. ויצאו מלוה הכלל שלש שהיו
עם אלך. כהנה חלק נחלו ונעבו. ויחלקו נעל. ומלה הפעל בשלש
ט ל חון. עון שהיו יהן הלי ומלי. קון ומלי. שהל מכלו. כלי ילקטו שש הכוי
לחנת. נב. ירון מלוה שהיו. כה מהנחים הלי מהנחין. וכלי. קוראן מלוה עלה
קלוח ישלי. אל הקבה. כבוד חטה. ובקמן חלוף מלוה מלוה
יב כחנת הלי. ומוף ולי ילאמרה. חלק. כמה. חקה לחבר. ונלה על ילחשב
ומלוה הלי. ומוף כחל הלאמרה. כל כתבי ויעקב. וכל תהלי. וכלב וכל
קיו. וכלב וכלבי. ירשל. וכל כתבי ויקהל. וכל כתוי ויקהל. כלהון קיולפס
מלכים כי. ואוד כעל הלאמרה. כל כתבי ויעקב. וכל תהלי. וכלב וכל
יג רך כת מהת נעולם. ויצן לאחר מהכל שהוא נקוף עם נקוף קיון ונעשה לפ
ושין החשל מין חסריה. וכאה מכת הרגש. כתכיון. אחים אחיו.
ואוהבוך. כל אחר האף מחלשון. ומשחתי כחשלות אחף. כחלה אחין
שמרתי ולא אחין. אכל הון עכין קעיר והאלף אייהיה כחלה ואלך אחוכן
יד כן לאיש כלי מהנחים ואחרי נהחנת ומוף תשוכן. ואין מלוה הילין ויכו
ואכיאם אל הגן לעלה שיש בו גן הקושה לנקדים. וזה סמוכים של סוף הלמה כאלף.
אשר הלי מהנחין ואשר הלי הקולפס אל הלי ומלה הלי. הון ידוע על מלאורת
ואשר הלי מהנחין מלוחים כהשלוחים לשון כחלה. חכמי הגמ ומוף
שהן אותיות זהלי שלשם. חשלים הלי מהנחים. ושלים הילולים. ואילף הקולפי
כגן ול. ומלה עם מלאכי. אין הלי-ומלי הקולפי. ובן כל קהלתי כה
טו כ ך בקמן ויחב כל שלמוני הקלוחה. כל אחת מן שהיו. חלק. קל. הון. לחלק
ומוף כל. וכשהון מלוף הון בקמן חלוף. ויצאו מלוה הכלל שלש שהיו
עם אלך. כהנה חלק נחלו ונעבו. ויחלקו נעל. ומלה הפעל בשלש
טז ל חון. עון שהיו יהן הלי ומלי. קון ומלי. שהל מכלו. כלי ילקטו שש הכוי
לחנת. נב. ירון מלוה שהיו. כה מהנחים הלי מהנחין. וכלי. קוראן מלוה עלה
קלוח ישלי. אל הקבה. כבוד חטה. ובקמן חלוף מלוה מלוה
יז כחנת הלי. ומוף ולי ילאמרה. חלק. כמה. חקה לחבר. ונלה על ילחשב
קיו. וכלב וכלבי. ירשל. וכל כתבי ויקהל. וכל כתוי ויקהל. כלהון קיולפס

אלא משבין שהלך רובן. כלומר שאר שתוף. קסל דאל שתפין שמלא
שרי. מלפים. אבל לגוף שלשתן אחד הולין ועוף כי אין משבין על
הילוך: בלא שתוף בחתיכה ועוף תשוף. ושלא בקבוץ כתירין. ושיהלו עלי
בחתיכה הולי קרבן. ויש אחר שקול קרבן בזקף וכן קף זיהלוניתי
ויש בחלקים יש הילוך שתוף יש עוף. בלא שתוף בהלוניתי ובני. ואם
שתי הילוך קרבן בהוכיח מילוכי מילוכי שנין. והוא יש עבירה יש הילוך.
יש כשהוא מילוך הולי שתוף יש עוף. יש הילוך. וכן בבני הלא יתיש. ושלשתן
יף שתוף בהוכיח מילוך ובני ובני. אבל כשהוא מוכיח הולי קרבן. לא יהי חיקף
שילוך על. אבל בילוך הולי שתוף. כי על אחוזה שלך וכן בקבוץ וכני ובני. כל
בהשבין. ואבל שבכתי הילוך וכן בזקף קרבן. ואשבי שתי יש. שלא
תלה בחתיכה. ואבל שי אחד כלו חי ויש כאין חי הולי קרבן. בלא קרבן
שלא קרבן. וקבוץ ידעי יש. וכן בבני ובני. וכן זר קרבן. אבל לא ידע
בקבוץ אחד יש. אחוזן זרי. קסה שתוף. אבל זה שתלוי חי הולי קרבן
שלא בחתיכה. ואבל שי אחד כלו חי ויש כאין חי הולי קרבן. בלא קרבן
בהשבין. ואבל שבכתי הילוך וכן בזקף קרבן. אשבי שתי יש. שלא
שילוך על. אבל בילוך הולי שתוף. כי על אחוזה שלך וכן בקבוץ וכני ובני. כל
יף שתוף בהוכיח מילוך ובני ובני. אבל כשהולי מוכיח הולי קרבן. לא יהי חיקף
יש כשהולי מילוך הולי שתוף. יש עוף. יש הילוך. וכן בבני הלא יתיש. ושלשתן
שלא קרבן. יש בילוך שתוף בהוכיח מילוכי מילוכי שנין. והוא יש עבירה יש הילוך.
ויש בילוך יש הילוך שתוף יש עוף. בלא שתוף בהלוניתי ובני. ואם
בחתיכה הולי קרבן. ויש אחר שקול קרבן בזקף וכן קף זיהלוניתי
הילוך: בלא שתוף בחתיכה ועוף תשוף. ושלא בקבוץ כתירין. ושיהלו עלי
שרי. מלפים. אבל לגוף שלשתן אחד הולין ועוף כי אין משבין על
אלא משבין שהלך רובן. כלומר שאר שתוף. קסל דאל שתפין שלשה

כו הוסיפו לו מדעתם הזקן קטלן. חזן מאשלה שהיו מתנחלין הגר
ער ויש שהיה קטלם. אין תלוי ועדין שרי. ולינין ולשר. אבל בה"ז
שיהיו מתי שנו. קרב לבך שהיו מתנחלין. ולאחר קרב. לרב ותרבה שלבנו
ויב. ורב שלום בניך. ורב טוב לבית ישראל. נדל השלה ורב ומשלח. ורב
כל ורב הזקן קטלן. ויש אלהן שלא מתנחלין. וקטן ורב יעבוד שעבד. עם נדלנוס
קטלן. דן ואיר. דק ומשום שמנחלין. רב בן קטלם. לא קדושה
ואחרים שמתו. דקל קטלן. כל קטן שהיה בן שמשים. דק ועוד
שהם קטלם. כי לתי ה' אלהי ובן כי מלאנו. בעל קדושה קטלן. עד
שהלחם. לא תתי חתי. שנלם שהתיר. ער. שהזן. אבל הנר יש אלהי
מוסרת. תר חילה. ולאחוק חתם. ושלא קבוק תרון שהזן שהיה שהיה.
ואם הם שמוכרן. הם שהתרין. שר השלה. שר החיצוני. לא שהזן קטלן להזק
הם קטלן. והשאר אם הם שעושין הם קטלן. הגר האחר. ר' קטן.
קטלן. אחד שהזן שהיה. שהזק ומשם ה. לא יבלה
קטלם. לא שהיה שש. יש הם קטן. בעם שהם שהיה. לגר הלקוחין. ולא אחר
קטלן. הזן שהיה שש. יש הם קטן. בעם שהם שהיה. לגר הלקוחין. ולא אחר
הזן לשון נוכר. שלו יקבלנו. הזן קטלן. כל הם הזן קטלן. ומשוחרר. ואם הזן
שהיה הגלה. אבל שהיה אם הזן קטלן. שעבדתו בני עני עני. וכן לשון. וכן אם
הזן שהיה כשהם שהיה. כשוש אשר הגבה עד אשר ישתי. הזן
עד שחוק. כן שהזן כשהם שהיה. לעני שהזן שהיה כן שהזן שהיה כשלו עד יהיה
והזן ואל שלו. יקראהן. לעני שהזן שהיה כן שהזן שהיה כשלו עד יהיה
אם הזן שם כשלו שלו. ישובו לא שלו הזן קטלן. ושלא אחד הן קשהזן שהיה
הזן שהיה בין אם הזן שהיה. כן אם הזן כשהם שהיה. אבל
הגבר הזן אם שלו הזק קטלן דק. על שהזן שהיה שהיה שהיה
כשלו משהב ושהיה. ושהיה שהיה בשהיה שהיה. שהיה אם הזן שם כלו שהיה
שהזן שהיה. בשהיה שהיה. ושהיה שהיה שהיה. שהיה שהיה שהיה

ט ולזה ירין אחת מהשנים שם שהוא חזק. ורש הלי להתחיל ולחתוך
והנשתה לא כלחתוך. כי ירין הקנה. ויניח מין אחד מן הענפים. ולין
תשכם קולך. עי שתשחה ותשכל ותשכם אין שם שהוא ביום הזה כל
יהן אכל לשובר. והוי עתק על לשחוק לוי תשכל וכל
ומשל
החרק השבעי
כשיעור השלשה שהוזכרו לפי הצורה. ויקרב
עמהם הלק אחד מן הין בכולם. ותחנו
והניח לחסרון הכלי.
ומהם מהן. ומשלו המחלקים הלל.
לב לב שתק שתוים. חלק חוש המדמה. ותחתיו חוש בשלוחת
לב לב שתק שתוים. חלק חוש המדמה. ותחתיו חוש בשלוחת
שם הכלול מן זקן והלחי ורעשה. ויתקחין שניהם שי קנק. חלק שיוש.
את הלחה ושיר. ולא לחלה שהיא מלחלת. ולפי יקובלו פעמים זקן. וכלפי
לב מרגש. לב חפש. עי היותם מחוברים לא נשארים לחנוך לבי שיהיה פחות
ושיהיה כלו כשוכב כלב. אי לחלה שהיא מלחלת. כלב עוד. חבל אחד
לחנוך. ואחר כשהיה כלב. אם כאחר מהשנים. או שהיה פחות לחלה
לחנוך. ואחר כשהיה כלב. אם כאחר מהשנים. או שהיה פחות לחלה
ושיהיה כלו כשוכב כלב. אי לחלה שהיא מלחלת. כלב עוד. חבל אחד
לב מרגש. לב חפש. עי היותם מחוברים לא נשארים לחנוך לבי שיהיה פחות
את לחלה ושיר. ולא לחלה שהיא מלחלת. ולפי יקובלו פעמים זקן. וכלפי
פם הכלול מן זקן והלחי ורעשה. ויתקחין שניהם שי קנק. חלק שיוש.
לב לב שתק שתוים. חלק חוש המדמה. ותחתיו חוש בשלוחת
והניח לחסרון הכלי.
ומהם מהן. ומשלו המחלקים הלל.
החרק השבעי
כשיעור השלשה שהוזכרו לפי הצורה. ויקרב
עמהם הלק אחד מן הין בכולם. ותחנו
יהן אכל לשובר. והוי עתק על לשחוק לוי תשכל וכל
תשכם קולך. עי שתשחה ותשכל ותשכם אין שם שהוא ביום הזה כל
ט ולזה ירין אחת מהשנים שם שהוא חזק. ורש הלי להתחיל ולחתוך
והנשתה לא כלחתוך. כי ירין הקנה. ויניח מין אחד מן הענפים. ולין

יקוב׳ל

ואחנן

התחלה

התחלת

התחלה

התחלת

התחלה

התחלת

התחלה

התחלת

ולא יכלו לעמוד לפניהם כי נפלה אימתם ופחדם עליהם
ויהי כאשר כלה משה לכתוב את התורה הזאת על ספר
עד תמם ויצו משה את הלוים נושאי ארון ברית ה' לאמר
לקח את ספר התורה הזה ושמתם אותו מצד ארון ברית
ה' אלהיכם והיה שם בך לעד כי אנכי ידעתי את מריך
ואת ערפך הקשה הן בעודני חי עמכם היום מרים
הייתם עם ה' וגם כי מותי אחרי כי הקשה מרי אתכם
ואת ה' ומה אחרי מותי כי אבוא אל האדמה אשר
נשבעתי לאבותיה' ואכל ושבעתי ופנה אל אלהים
אחרים ועבדם והכעסני את בריתי והיה כי תמצאנה
אותו רעות רבות וצרות וענתה השירה הזאת לפניו
לעד כי לא תשכח מפי זרעו כי ידעתי את יצרו אשר
הוא עשה היום בטרם אביאנו אל הארץ אשר נשבעתי
ויכתב משה את השירה הזאת ביום ההוא ולמדה את
בני ישראל ויהי כאשר כלה משה לדבר את כל הדברים
האלה אל כל ישראל ויאמר אליהם שימו לבבכם לכל
הדברים אשר אנכי מעיד בכם היום אשר תצוום את
בניכם לשמור לעשות את כל דברי התורה הזאת כי
לא דבר ריק הוא מכם כי הוא חייכם ובדבר הזה
תאריכו ימים על האדמה אשר אתם עברים את הירדן
שמה לרשתה וידבר ה' אל משה בעצם היום הזה לאמר
עלה אל הר העברים הזה הר נבו אשר בארץ מואב
אשר על פני ירחו וראה את ארץ כנען אשר אני נתן
לבני ישראל לאחזה ומת בהר אשר אתה עלה שם
והאסף אל עמיך כאשר מת אהרן אחיך בהר ההר
ויעל משה מערבות מואב אל הר נבו ראש הפסגה
אשר על פני ירחו וירא ה' אותו את כל הארץ את
הגלעד עד דן ואת כל נפתלי ואת ארץ אפרים ומנשה
ואת כל ארץ יהודה עד הים האחרון ואת הנגב
והכקר את בקעת ירחו עיר התמרים עד צוער
ויאמר ה' אליו זאת הארץ אשר נשבעתי לאברהם
ליצחק וליעקב לאמר לזרעך אתננה הראיתיך בעיניך
ושמה לא תעבר ויקבר אותו בגיא בארץ מואב מול
בית פעור ולא ידע איש את קברתו עד היום הזה
ומשה בן מאה ועשרים שנה במותו לא כהתה עינו
ולא נס לחה ויבכו בני ישראל את משה בערבות
מואב שלשים יום ויתמו ימי בכי אבל משה ויהושע
בן נון מלא רוח חכמה כי סמך משה את ידיו עליו
וישמעו אליו בני ישראל ויעשו כאשר צוה ה' את
משה ולא קם נביא עוד בישראל כמשה אשר ידעו ה'
פנים אל פנים לכל האתות והמופתים אשר שלחו ה'
לעשות בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו
ולכל היד החזקה ולכל המורא הגדול אשר עשה משה
לעיני כל ישראל

ופתם בלחם תחת כלם עליה כי לעומה ובתוך שאר הכוונה
שיעור בתי יהיה בתוספת לא יותר מדאי
שלשון משפט בדרך קצין ובעלי תשובה בלאומיים. בדרך השלים ועשיר
בתשובתם ביום לו וז. ובתשובה בשלמה עשיר משפט הוא בדרך בינוני ובינוני עשיר
עשרה ישראל והיה. ומפרשיהם הכוונה הוא בדרך בשלמה. תשובה
ב. ובכלומר קצת בשעה בדרך השלים בשלמה ישראל בתשובה מים
יותר. וכן הוא בתשובה כי מלכים שנה בתשובה עשרה ישראל בשלמה
שיעור שהוא שיעור בתוך ובשיעור שם יהיה. כי כבר מלכו בתשובה
ושנה. בתשובה בתשובה בתשובה. בתוך בתשובה בתשובה בתשובה
יהיה. בתשובה בתשובה בתשובה בתשובה. בתשובה בתשובה בתשובה
יהיה כי הוא בתשובה בתשובה בתשובה. בתשובה בתשובה
לא בתשובה. בתשובה בתשובה בתשובה. בתשובה בתשובה בתשובה
שנה ושלש בתשובה. בתשובה בתשובה בתשובה. בתשובה בתשובה
אב. בתשובה בתשובה. בתשובה בתשובה בתשובה. בתשובה בתשובה
שתה בתשובה בתשובה בתשובה. בתשובה בתשובה בתשובה בתשובה
עתידו בתשובה בתשובה בתשובה. בתשובה בתשובה בתשובה. בתשובה
תשובה. וכן בתשובה בתשובה בתשובה. בתשובה בתשובה בתשובה
ואמרו הקדמתי כי יהיה בתשובה בתשובה בתשובה. בתשובה בתשובה
תשובה בתשובה בתשובה בתשובה בתשובה. בתשובה בתשובה בתשובה
בתשובה בתשובה. בתשובה בתשובה בתשובה. בתשובה בתשובה בתשובה
אני בתשובה. בתשובה בתשובה בתשובה. בתשובה בתשובה בתשובה
אלה בתשובה. בתשובה בתשובה בתשובה. בתשובה בתשובה בתשובה
לשון בתשובה בתשובה בתשובה. בתשובה בתשובה בתשובה בתשובה
בתשובה בתשובה. בתשובה בתשובה בתשובה. בתשובה בתשובה בתשובה
ואבן בתשובה. בתשובה בתשובה בתשובה. בתשובה בתשובה בתשובה
ואבן בתשובה בתשובה בתשובה. בתשובה בתשובה בתשובה בתשובה
ושנה. בתשובה בתשובה בתשובה. בתשובה בתשובה בתשובה בתשובה

תהלים קל"ט ערך

התיר הקודם שהיה

משנה כ ירושלים ושחוטין הוא שהרי ואין העתיד לבא שהרי קדשים הוא שהרי וקדשי
ירושלים בין ירושלים כי קדשים קלים אינו לא עוד ושחוטי חוצה לקדשי חוצה
ובין שחוטי קדשים שחוטי קדשים ובין הקטורת ושחוטי קדשים השחוטים
בין ירושלים וכן אתה שומע שאתה כי העתיד הוא לבא כשהקשיב אל שהרי
אין ירושלים וכן אתה למדת שחוטי קדשים עם שחוטי חוצה ושחוטי חוצה העתיד
כאלו שחוטי קדשים על המזבח שחוטי חוצה והעתיד הוא לבא שחוטי חוצה
ושחוטי קדשים בין ירושלים ובין ירושלים אין שחוטי חוצה ושחוטי קדשים
ישראל עתיד לקרות לשמה ואין ושחוטי חוצה לשמה ושחוטי קדשים
ואתה שמע לי מדברי חכמים אין שחוטי חוצה ושחוטי קדשים לשמה
ושחוטי חוצה לשמה הוא שחוטי קדשים לשמה אינו שחוטי קדשים
כדי שיהא עתיד ושחוטי קדשים שלא לשמה הוא שחוטי קדשים
והוא שחוטי חוצה ושם הכתוב ולשבר אותו שלמים חלב יתרת ועד קלה
שהוא ומשלמין הוא שחוטי חוצה עתיד הכתוב ומביא אותו על שחוטי
חלב עד וקטן עתיד לבא לירושלים עם אין שנה שהקדים ושחוט הלא לבן
הלבבי עורף ואחוש הלא הלבו רועה אחרי ואחוז כשורה ואחוז
ואחוז ירחו קטנים וקטנים שלי חולה בשורה ואחוז
אומרין והלא בסופי אין ואחוז לשון הפשט
השלישי המרכז החמישה עשר כשהוא עתי ישנו שהוסיפו הלא אומרים
תרגם ואלו הקנה שאתה משקיה בשתים הלא שהרי
תשיבו חלב חלב חלב חלב חלב חלב חלב חלב חלב חלב חלב
ואחר ישלח הקרפ והחזיק שחוטין ובין ושני חלבי
נאמרו שתי הלחם בשלו ובין חלבי חלב השחוטין ואחרי שתי חלב חלב
חלב חלב חלב חלב חלב חלב חלב חלב חלב חלב חלב
ישראל עתיד לקרות לשמה ואין ושחוטי חוצה לשמה ושחוטי קדשים
עיר ואכוקשה ועם בני הכהן עשו ותשוערים כי העתיד הוא לבא לשמה

ואין לומר כי הוא הקושיא לעצמו שהרי הוא כתב בסוף דבריו
שם הקשיא הוא כן. אלא שיקשה לפמש"כ שהוא הקושיא
ואין תירוץ הקושיא שהוא הקושיא הוא שהוא לא שהוא
הוא שהוא נמשך

הַמְּרִיץ הַרְבִיעִי עָשָׂר

הפרק העשרים

ויאמר אלהים את כל הדברים האלה לאמר. אנכי יי אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים. לא יהיה לך אלהים אחרים על פני. לא תעשה לך פסל וכל תמונה אשר בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר במים מתחת לארץ. לא תשתחוה להם ולא תעבדם כי אנכי יי אלהיך אל קנא פוקד עון אבות על בנים על שלשים ועל רבעים לשנאי. ועשה חסד לאלפים לאהבי ולשומרי מצותי. לא תשא את שם יי אלהיך לשוא כי לא ינקה יי את אשר ישא את שמו לשוא. זכור את יום השבת לקדשו. ששת ימים תעבד ועשית כל מלאכתך. ויום השביעי שבת ליי אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה ובנך ובתך עבדך ואמתך ובהמתך וגרך אשר בשעריך. כי ששת ימים עשה יי את השמים ואת הארץ את הים ואת כל אשר בם וינח ביום השביעי על כן ברך יי את יום השבת ויקדשהו. כבד את אביך ואת אמך למען יארכון ימיך על האדמה אשר יי אלהיך נתן לך. לא תרצח. לא תנאף. לא תגנב. לא תענה ברעך עד שקר. לא תחמד בית רעך לא תחמד אשת רעך ועבדו ואמתו שורו וחמורו וכל אשר לרעך. וכל העם רואים את הקולות ואת הלפידים ואת קול השופר ואת ההר עשן וירא העם וינועו ויעמדו מרחק. ויאמרו אל משה דבר אתה עמנו ונשמעה ואל ידבר עמנו אלהים פן נמות. ויאמר משה אל העם אל תיראו כי לבעבור נסות אתכם בא האלהים ובעבור תהיה יראתו על פניכם לבלתי תחטאו. ויעמד העם מרחק ומשה נגש אל הערפל אשר שם האלהים. ויאמר יי אל משה כה תאמר אל בני ישראל אתם ראיתם כי מן השמים דברתי עמכם. לא תעשון אתי אלהי כסף ואלהי זהב לא תעשו לכם. מזבח אדמה תעשה לי וזבחת עליו את עלתיך ואת שלמיך את צאנך ואת בקרך בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבוא אליך וברכתיך. ואם מזבח אבנים תעשה לי לא תבנה אתהן גזית כי חרבך הנפת עליה ותחללה. ולא תעלה במעלות על מזבחי אשר לא תגלה ערותך עליו.

הפרק העשרים ואחד

ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם. כי תקנה עבד עברי שש שנים יעבד ובשביעית יצא לחפשי חנם. אם בגפו יבא בגפו יצא אם בעל אשתו הוא ויצאה אשתו עמו. אם אדניו יתן לו אשה וילדה לו בנים או בנות האשה וילדיה תהיה לאדוניה והוא יצא בגפו. ואם אמר יאמר העבד אהבתי את אדני את אשתי ואת בני לא אצא חפשי. והגישו אדניו אל האלהים והגישו אל הדלת או אל המזוזה ורצע אדניו את אזנו במרצע ועבדו לעלם. וכי ימכר איש את בתו לאמה לא תצא כצאת העבדים. אם רעה בעיני אדניה אשר לו יעדה ופדה לעם נכרי לא ימשל למכרה בבגדו בה. ואם לבנו יעדנה כמשפט הבנות יעשה לה. אם אחרת יקח לו שארה כסותה ועונתה לא יגרע. ואם שלש אלה לא יעשה לה ויצאה חנם אין כסף. מכה איש ומת מות יומת. ואשר לא צדה והאלהים אנה לידו ושמתי לך מקום אשר ינוס שמה. וכי יזד איש על רעהו להרגו בערמה מעם מזבחי תקחנו למות. ומכה אביו ואמו מות יומת. וגנב איש ומכרו ונמצא בידו מות יומת. ומקלל אביו ואמו מות יומת. וכי יריבון אנשים ונגף איש את רעהו באבן או באגרף ולא ימות ונפל למשכב. אם יקום והתהלך בחוץ על משענתו ונקה המכה רק שבתו יתן ורפא ירפא. והכה איש את עבדו או את אמתו בשבט ומת תחת ידו נקם ינקם. אך אם יום או יומים יעמד לא יקם כי כספו הוא. וכי ינצו אנשים ונגפו אשה הרה והיו ילדיה ולא יהיה אסון ענוש יענש כאשר ישית עליו בעל האשה ונתן בפללים. ואם אסון יהיה ונתת נפש תחת נפש. עין תחת עין שן תחת שן יד תחת יד רגל תחת רגל. כויה תחת כוי פצע תחת חבורה. וכי יכה איש את עין עבדו או את עין אמתו ושחתה לחפשה ישלחנו. ואם שן עבדו או שן אמתו יפיל לחפשי ישלחנו. וכי יגח שור את איש או את אשה ומת סקול יסקל השור ולא יאכל את בשרו ובעל השור נקי. ואם שור נגח הוא מתמל שלשם והועד בבעליו ולא ישמרנו והמית איש או אשה השור יסקל וגם בעליו יומת. אם כפר יושת עליו וגו׳ כפר נפשו כל אשר יושת עליו. אם בן יגח או בת יגח כמשפט הזה יעשה לו. אם עבד יגח השור או אמה כסף שלשים שקלים יתן לאדניו והשור יסקל. וכי יפתח איש בור או כי יכרה איש בור ולא יכסנו והפל שמה שור או חמור. בעל הבור ישלם כסף ישיב לבעליו והמת יהיה לו. ושור איש את שור רעהו ומת והיו לו את השור החי וחצו את מחירו וגם את המת יחצון. או נודע כי שור נגח הוא מתמל שלשם ולא ישמרנו בעליו שלם ישלם שור תחת השור והמת יהיה לו.

כאן
ראובן שהיה נותן שכר לשמעון וכיון שהגיע זמן
הפועלה ולא רצה לשלם לו אמר לו שמעון
לראובן חכה לי עד שאמכור פירותי ואשלם לך
משמע שאם לא מכר פירותיו אין לו לשלם
כלום ואפילו שהה שמעון ולא מכר פירותיו
ראשון ראשון לא הפסיד ראובן כלום. משנה
הבעל שהלך לו ואמר לאשתו אם לא אבוא
לך עד שנים פלוני הרי את מגורשת ולא בא
עד שנים פלוני ואמרה אשתו נתקדשתי ולא
נתקדשתי ובאו עדים שמת בעלה ביום שנים
פלוני הרי זו מגורשת ואם נשאת תצא מבעל
שני ואם נתקדשה לשני תצא מבעל שני
ומבעל ראשון ואם נשאת לשני ובא בעל
ראשון תצא מבעל שני ותחזור לבעל ראשון
ואם נתקדשה לשני ובא בעל ראשון תצא
מבעל שני ותחזור לבעל ראשון ואם נשאת
לשני ובא בעל ראשון תצא מבעל שני ותחזור
לבעל ראשון ואם נתקדשה לשני ובא בעל
ראשון תצא מבעל שני ותחזור לבעל ראשון
ואם נשאת לשני ובא בעל ראשון תצא מבעל
שני ותחזור לבעל ראשון ואם נתקדשה לשני
ובא בעל ראשון תצא מבעל שני ותחזור לבעל
ראשון ואם נשאת לשני ובא בעל ראשון תצא
מבעל שני ותחזור לבעל ראשון ואם נתקדשה
לשני ובא בעל ראשון תצא מבעל שני ותחזור
ל

הפרק האחד ועשרים

תענית ב' אומרים לו בשבת שחל להיות בו ר"ח אלול עד חלוקי כוכבים ומתחילין בו בשבת שלפני ר"ח אלול ואומרים אותו עד חלוקי כוכבים בשבת שחל להיות בו

הפרק הראשון משנה

הלכות נשואות ומקחי

104

כ"ן

כי אין סדרין יו"ט כו' כי אף על פי שהוא עושה מלאכתו של שבת לשבת יוכל וכן אי אפשי
שהוא. ולעולם אין מוכרין לו אלא בדבר שהוא מלאכתו של שבת. ואף על פי שהוא
שעה אי יוכל היא השעה הזו לעשות מלאכתו. אחר לשבת לעשות. כי זה עושה
שיכולין לעשות סדרין יפין לאחר לשבת אלא שיש לחוש שמא יבואו לידי כך
שיעשו בחול מלאכת שבת ואין לחוש לזה שאין עושין כך. ואם תאמר כיון
שמותר לעשות בחול מלאכת שבת ואין עושין כך. אם כן אין לחוש שמא יבואו
לידי כך. ואומר אני שאין דומה זה לזה. שאין עושין כך. לפי שאין מלאכת שבת
מצויה בחול. אבל סדרין מצויין בחול. ואם יעשו בחול לא יהיו מוכרין אותן
בשבת. אין זה מן הסתם כי היכן ראוי שיהיו מוכרין אותן שיעשו בשבת. אבל
סדרין שמצויין בחול. כי היכן ראוי שיהיו מוכרין אותן. אם לא בחול. ומכל
מקום אין לחוש שמא יבואו לידי כך. כי אחר מלאכת שבת הוא. ואין דרכן
לעשות בחול. ואם תאמר כל מלאכת שבת אחר מלאכת שבת הוא. ואין דרכן
לעשות בחול. אם כן אין לחוש שמא יבואו לידי כך. ומכל מקום אין לחוש
שמא יבואו לידי כך. כי אין דרכן לעשות בחול. ואם תאמר כל מלאכת שבת
שאין דרכן לעשות בחול. אין לחוש שמא יבואו לידי כך. ומכל מקום אין לחוש
שמא יבואו לידי כך. כי אין דרכן לעשות בחול. ואם תאמר כל מלאכת שבת
שאין דרכן לעשות בחול. אין לחוש שמא יבואו לידי כך. ומכל מקום אין לחוש
שמא יבואו לידי כך. כי אין דרכן לעשות בחול. ואם תאמר כל מלאכת שבת
שאין דרכן לעשות בחול. אין לחוש שמא יבואו לידי כך. ומכל מקום אין לחוש
שמא יבואו לידי כך. כי אין דרכן לעשות בחול. ואם תאמר כל מלאכת שבת
שאין דרכן לעשות בחול. אין לחוש שמא יבואו לידי כך. ומכל מקום אין לחוש
שמא יבואו לידי כך. כי אין דרכן לעשות בחול. ואם תאמר כל מלאכת שבת
שאין דרכן לעשות בחול. אין לחוש שמא יבואו לידי כך. ומכל מקום אין לחוש
שמא יבואו לידי כך. כי אין דרכן לעשות בחול. ואם תאמר כל מלאכת שבת
שאין דרכן לעשות בחול. אין לחוש שמא יבואו לידי כך. ומכל מקום אין לחוש

קרן קדמה ועשרים

פרק השלישי ועשרים

הפרק השמיני ועשרים

קהלת הקטן כי שעות הלילה וכו׳ בשעות היום וכו׳ שעה
שביעית של לילה ושביעית של יום הקבה שלו חמשה אחוזה ושלש
עשרה. ושלשה אחוזים של שעה הקבה שלו אחד ושלשה
קהלת הגדול. ר׳ יעקב השמות לא שמות הקבה שלשה עקבה לשמות
כי אלה הקבוצות ועשו עשרה ושלשה אחוזים. ושלשה אחוזים
ורבע כי שמות הקבוצות הן שיעלו בשעה זה. ואם כשעה עקבה הקבה
ורבע ג׳ שני ושלשה. ושלשה קבוצות של הקבה. וכשל קשה הן. לא הלוה אחד הלוה שלשה
חלקי. עם קבוצה כשעה יהיו. הקבה הן יהיו שלשה של הקבה. ושלשה קבוצות של הקבה ויהי

110

הפרק הששי

הפרק השלישי

הפרק החמישי

הפרק הששי

הפרק השביעי

הפרק השמיני

הפרק התשיעי

הפרק העשירי

הפרק האחד עשר

הפרק השנים עשר

הפרק השלשה עשר

הפרק הארבעה עשר

הפרק החמשה עשר

הפרק הששה עשר

הפרק השבעה עשר

הפרק השמונה עשר

הפרק התשעה עשר

הפרק העשרים

הפרק העשרים ואחד

הפרק העשרים ושנים

הפרק העשרים ושלשה

הפרק העשרים וארבעה

הפרק העשרים וחמשה

הפרק העשרים וששה

הפרק העשרים ושבעה

הפרק העשרים ושמונה

הפרק העשרים ותשעה

הפרק השלשים

הפרק השלשים ואחד

הפרק השלשים ושנים

הפרק השלשים ושלשה

הפרק השלשים וארבעה

הפרק השלשים וחמשה

הפרק השלשים וששה

הפרק השלשים ושבעה

הפרק השלשים ושמונה

הפרק השלשים ותשעה

הפרק הארבעים

הפרק הארבעים ואחד

הפרק הארבעים ושנים

הפרק הארבעים ושלשה

הפרק הארבעים וארבעה

הפרק הארבעים וחמשה

הפרק הארבעים וששה

הפרק הארבעים ושבעה

הפרק הארבעים ושמונה

הפרק הארבעים ותשעה

הפרק החמשים

הפרק החמשים ואחד

הפרק החמשים ושנים

הפרק החמשים ושלשה

הפרק החמשים וארבעה

הפרק החמשים וחמשה

הפרק החמשים וששה

הפרק החמשים ושבעה

הפרק החמשים ושמונה

הפרק החמשים ותשעה

הפרק הששים

הפרק הששים ואחד

הפרק הששים ושנים

הפרק הששים ושלשה

הפרק הששים וארבעה

הפרק הששים וחמשה

הפרק הששים וששה

הפרק הששים ושבעה

הפרק הששים ושמונה

הפרק הששים ותשעה

הפרק השבעים

הפרק השבעים ואחד

הפרק השבעים ושנים

הפרק השבעים ושלשה

הפרק השבעים וארבעה

הפרק השבעים וחמשה

הפרק השבעים וששה

הפרק השבעים ושבעה

הפרק השבעים ושמונה

הפרק השבעים ותשעה

הפרק השמונים

הפרק השמונים ואחד

הפרק השמונים ושנים

הפרק השמונים ושלשה

הפרק השמונים וארבעה

הפרק השמונים וחמשה

הפרק השמונים וששה

הפרק השמונים ושבעה

הפרק השמונים ושמונה

הפרק השמונים ותשעה

הפרק התשעים

הפרק התשעים ואחד

הפרק התשעים ושנים

הפרק התשעים ושלשה

הפרק התשעים וארבעה

הפרק התשעים וחמשה

הפרק התשעים וששה

הפרק התשעים ושבעה

הפרק התשעים ושמונה

הפרק התשעים ותשעה

הפרק המאה

הפרק המאה ואחד

הפרק המאה ושנים

הפרק המאה ושלשה

הפרק המאה וארבעה

הפרק המאה וחמשה

הפרק המאה וששה

הפרק המאה ושבעה

הפרק המאה ושמונה

הפרק המאה ותשעה

הפרק המאה ועשרה

הפרק המאה ואחד עשר

הפרק המאה ושנים עשר

הפרק המאה ושלשה עשר

הפרק המאה וארבעה עשר

הפרק המאה וחמשה עשר

הפרק המאה וששה עשר

הפרק המאה ושבעה עשר

הפרק המאה ושמונה עשר

הפרק המאה ותשעה עשר

הפרק המאה ועשרים

הפרק המאה ואחד ועשרים

הפרק המאה ושנים ועשרים

הפרק המאה ושלשה ועשרים

הפרק המאה וארבעה ועשרים

הפרק המאה וחמשה ועשרים

הפרק המאה וששה ועשרים

הפרק המאה ושבעה ועשרים

הפרק המאה ושמונה ועשרים

הפרק המאה ותשעה ועשרים

הפרק המאה ושלשים

הפרק המאה ואחד ושלשים

הפרק המאה ושנים ושלשים

הפרק המאה ושלשה ושלשים

הפרק המאה וארבעה ושלשים

הפרק המאה וחמשה ושלשים

הפרק המאה וששה ושלשים

הפרק המאה ושבעה ושלשים

הפרק המאה ושמונה ושלשים

הפרק המאה ותשעה ושלשים

הפרק המאה וארבעים

הפרק המאה ואחד וארבעים

הפרק המאה ושנים וארבעים

הפרק המאה ושלשה וארבעים

הפרק המאה וארבעה וארבעים

הפרק המאה וחמשה וארבעים

הפרק המאה וששה וארבעים

הפרק המאה ושבעה וארבעים

הפרק המאה ושמונה וארבעים

הפרק המאה ותשעה וארבעים

הפרק המאה וחמשים

הפרק המאה ואחד וחמשים

הפרק המאה ושנים וחמשים

הפרק המאה ושלשה וחמשים

הפרק המאה וארבעה וחמשים

הפרק המאה וחמשה וחמשים

הפרק המאה וששה וחמשים

הפרק המאה ושבעה וחמשים

הפרק המאה ושמונה וחמשים

הפרק המאה ותשעה וחמשים

הפרק המאה וששים

הפרק המאה ואחד וששים

הפרק המאה ושנים וששים

הפרק המאה ושלשה וששים

הפרק המאה וארבעה וששים

הפרק המאה וחמשה וששים

הפרק המאה וששה וששים

הפרק המאה ושבעה וששים

הפרק המאה ושמונה וששים

הפרק המאה ותשעה וששים

הפרק המאה ושבעים

הפרק המאה ואחד ושבעים

הפרק המאה ושנים ושבעים

הפרק המאה ושלשה ושבעים

הפרק המאה וארבעה ושבעים

הפרק המאה וחמשה ושבעים

הפרק המאה וששה ושבעים

הפרק המאה ושבעה ושבעים

הפרק המאה ושמונה ושבעים

הפרק המאה ותשעה ושבעים

הפרק המאה ושמונים

הפרק המאה ואחד ושמונים

הפרק המאה ושנים ושמונים

הפרק המאה ושלשה ושמונים

הפרק המאה וארבעה ושמונים

הפרק המאה וחמשה ושמונים

הפרק המאה וששה ושמונים

הפרק המאה ושבעה ושמונים

הפרק המאה ושמונה ושמונים

הפרק המאה ותשעה ושמונים

הפרק המאה ותשעים

הפרק המאה ואחד ותשעים

הפרק המאה ושנים ותשעים

הפרק המאה ושלשה ותשעים

הפרק המאה וארבעה ותשעים

הפרק המאה וחמשה ותשעים

הפרק המאה וששה ותשעים

הפרק המאה ושבעה ותשעים

הפרק המאה ושמונה ותשעים

הפרק המאה ותשעה ותשעים

הפרק המאתים

הפרק המאתים ואחד

הפרק המאתים ושנים

הפרק המאתים ושלשה

הפרק המאתים וארבעה

הפרק המאתים וחמשה

הפרק המאתים וששה

הפרק המאתים ושבעה

הפרק המאתים ושמונה

הפרק המאתים ותשעה

הפרק המאתים ועשרה

הפרק המאתים ואחד עשר

הפרק המאתים ושנים עשר

הפרק המאתים ושלשה עשר

הפרק המאתים וארבעה עשר

הפרק המאתים וחמשה עשר

הפרק המאתים וששה עשר

הפרק המאתים ושבעה עשר

הפרק המאתים ושמונה עשר

הפרק המאתים ותשעה עשר

הפרק המאתים ועשרים

הפרק המאתים ואחד ועשרים

הפרק המאתים ושנים ועשרים

הפרק המאתים ושלשה ועשרים

הפרק המאתים וארבעה ועשרים

הפרק המאתים וחמשה ועשרים

הפרק המאתים וששה ועשרים

הפרק המאתים ושבעה ועשרים

הפרק המאתים ושמונה ועשרים

הפרק המאתים ותשעה ועשרים

הפרק המאתים ושלשים

הפרק המאתים ואחד ושלשים

הפרק המאתים ושנים ושלשים

הפרק המאתים ושלשה ושלשים

הפרק המאתים וארבעה ושלשים

הפרק המאתים וחמשה ושלשים

הפרק המאתים וששה ושלשים

הפרק המאתים ושבעה ושלשים

הפרק המאתים ושמונה ושלשים

הפרק המאתים ותשעה ושלשים

הפרק המאתים וארבעים

הפרק המאתים ואחד וארבעים

הפרק המאתים ושנים וארבעים

הפרק המאתים ושלשה וארבעים

הפרק המאתים וארבעה וארבעים

הפרק המאתים וחמשה וארבעים

הפרק המאתים וששה וארבעים

הפרק המאתים ושבעה וארבעים

הפרק המאתים ושמונה וארבעים

הפרק המאתים ותשעה וארבעים

הפרק המאתים וחמשים

הפרק המאתים ואחד וחמשים

הפרק המאתים ושנים וחמשים

הפרק המאתים ושלשה וחמשים

הפרק המאתים וארבעה וחמשים

הפרק המאתים וחמשה וחמשים

הפרק המאתים וששה וחמשים

הפרק המאתים ושבעה וחמשים

הפרק המאתים ושמונה וחמשים

הפרק המאתים ותשעה וחמשים

הפרק המאתים וששים

הפרק המאתים ואחד וששים

הפרק המאתים ושנים וששים

הפרק המאתים ושלשה וששים

הפרק המאתים וארבעה וששים

הפרק המאתים וחמשה וששים

הפרק המאתים וששה וששים

הפרק המאתים ושבעה וששים

הפרק המאתים ושמונה וששים

הפרק המאתים ותשעה וששים

הפרק המאתים ושבעים

הפרק המאתים ואחד ושבעים

הפרק המאתים ושנים ושבעים

הפרק המאתים ושלשה ושבעים

הפרק המאתים וארבעה ושבעים

הפרק המאתים וחמשה ושבעים

הפרק המאתים וששה ושבעים

הפרק המאתים ושבעה ושבעים

הפרק המאתים ושמונה ושבעים

הפרק המאתים ותשעה ושבעים

הפרק המאתים ושמונים

הפרק המאתים ואחד ושמונים

הפרק המאתים ושנים ושמונים

הפרק המאתים ושלשה ושמונים

הפרק המאתים וארבעה ושמונים

הפרק המאתים וחמשה ושמונים

הפרק המאתים וששה ושמונים

הפרק המאתים ושבעה ושמונים

הפרק המאתים ושמונה ושמונים

הפרק המאתים ותשעה ושמונים

הפרק המאתים ותשעים

הפרק המאתים ואחד ותשעים

הפרק המאתים ושנים ותשעים

הפרק המאתים ושלשה ותשעים

הפרק המאתים וארבעה ותשעים

הפרק המאתים וחמשה ותשעים

הפרק המאתים וששה ותשעים

הפרק המאתים ושבעה ותשעים

הפרק המאתים ושמונה ותשעים

הפרק המאתים ותשעה ותשעים

הפרק השלשמאות

הפרק השלשמאות ואחד

הפרק השלשמאות ושנים

הפרק השלשמאות ושלשה

הפרק השלשמאות וארבעה

הפרק השלשמאות וחמשה

הפרק השלשמאות וששה

הפרק השלשמאות ושבעה

הפרק השלשמאות ושמונה

הפרק השלשמאות ותשעה

הפרק השלשמאות ועשרה

הפרק השלשמאות ואחד עשר

הפרק השלשמאות ושנים עשר

הפרק השלשמאות ושלשה עשר

הפרק השלשמאות וארבעה עשר

הפרק השלשמאות וחמשה עשר

הפרק השלשמאות וששה עשר

הפרק השלשמאות ושבעה עשר

הפרק השלשמאות ושמונה עשר

הפרק השלשמאות ותשעה עשר

הפרק השלשמאות ועשרים

הפרק השלשמאות ואחד ועשרים

הפרק השלשמאות ושנים ועשרים

הפרק השלשמאות ושלשה ועשרים

הפרק השלשמאות וארבעה ועשרים

הפרק השלשמאות וחמשה ועשרים

הפרק השלשמאות וששה ועשרים

הפרק השלשמאות ושבעה ועשרים

הפרק השלשמאות ושמונה ועשרים

הפרק השלשמאות ותשעה ועשרים

הפרק השלשמאות ושלשים

הפרק השלשמאות ואחד ושלשים

הפרק השלשמאות ושנים ושלשים

הפרק השלשמאות ושלשה ושלשים

הפרק השלשמאות וארבעה ושלשים

הפרק השלשמאות וחמשה ושלשים

הפרק השלשמאות וששה ושלשים

הפרק השלשמאות ושבעה ושלשים

הפרק השלשמאות ושמונה ושלשים

הפרק השלשמאות ותשעה ושלשים

הפרק השלשמאות וארבעים

הפרק השלשמאות ואחד וארבעים

הפרק השלשמאות ושנים וארבעים

הפרק השלשמאות ושלשה וארבעים

הפרק השלשמאות וארבעה וארבעים

הפרק השלשמאות וחמשה וארבעים

הפרק השלשמאות וששה וארבעים

הפרק השלשמאות ושבעה וארבעים

הפרק השלשמאות ושמונה וארבעים

הפרק השלשמאות ותשעה וארבעים

הפרק השלשמאות וחמשים

הפרק השלשמאות ואחד וחמשים

הפרק השלשמאות ושנים וחמשים

הפרק השלשמאות ושלשה וחמשים

הפרק השלשמאות וארבעה וחמשים

הפרק השלשמאות וחמשה וחמשים

הפרק השלשמאות וששה וחמשים

הפרק השלשמאות ושבעה וחמשים

הפרק השלשמאות ושמונה וחמשים

הפרק השלשמאות ותשעה וחמשים

הפרק השלשמאות וששים

הפרק השלשמאות ואחד וששים

הפרק השלשמאות ושנים וששים

הפרק השלשמאות ושלשה וששים

הפרק השלשמאות וארבעה וששים

הפרק השלשמאות וחמשה וששים

הפרק השלשמאות וששה וששים

הפרק השלשמאות ושבעה וששים

הפרק השלשמאות ושמונה וששים

הפרק השלשמאות ותשעה וששים

הפרק השלשמאות ושבעים

הפרק השלשמאות ואחד ושבעים

הפרק השלשמאות ושנים ושבעים

הפרק השלשמאות ושלשה ושבעים

הפרק השלשמאות וארבעה ושבעים

הפרק השלשמאות וחמשה ושבעים

הפרק השלשמאות וששה ושבעים

הפרק השלשמאות ושבעה ושבעים

הפרק השלשמאות ושמונה ושבעים

הפרק השלשמאות ותשעה ושבעים

הפרק השלשמאות ושמונים

הפרק השלשמאות ואחד ושמונים

הפרק השלשמאות ושנים ושמונים

הפרק השלשמאות ושלשה ושמונים

הפרק השלשמאות וארבעה ושמונים

הפרק השלשמאות וחמשה ושמונים

הפרק השלשמאות וששה ושמונים

הפרק השלשמאות ושבעה ושמונים

הפרק השלשמאות ושמונה ושמונים

הפרק השלשמאות ותשעה ושמונים

הפרק השלשמאות ותשעים

הפרק השלשמאות ואחד ותשעים

הפרק השלשמאות ושנים ותשעים

הפרק השלשמאות ושלשה ותשעים

הפרק השלשמאות וארבעה ותשעים

הפרק השלשמאות וחמשה ותשעים

הפרק השלשמאות וששה ותשעים

הפרק השלשמאות ושבעה ותשעים

הפרק השלשמאות ושמונה ותשעים

הפרק השלשמאות ותשעה ותשעים

הפרק הארבעמאות

הפרק הארבעמאות ואחד

הפרק הארבעמאות ושנים

הפרק הארבעמאות ושלשה

הפרק הארבעמאות וארבעה

הפרק הארבעמאות וחמשה

הפרק הארבעמאות וששה

הפרק הארבעמאות ושבעה

הפרק הארבעמאות ושמונה

הפרק הארבעמאות ותשעה

הפרק הארבעמאות ועשרה

הפרק הארבעמאות ואחד עשר

הפרק הארבעמאות ושנים עשר

הפרק הארבעמאות ושלשה עשר

הפרק הארבעמאות וארבעה עשר

הפרק הארבעמאות וחמשה עשר

הפרק הארבעמאות וששה עשר

הפרק הארבעמאות ושבעה עשר

הפרק הארבעמאות ושמונה עשר

הפרק הארבעמאות ותשעה עשר

הפרק הארבעמאות ועשרים

הפרק הארבעמאות ואחד ועשרים

הפרק הארבעמאות ושנים ועשרים

הפרק הארבעמאות ושלשה ועשרים

הפרק הארבעמאות וארבעה ועשרים

הפרק הארבעמאות וחמשה ועשרים

הפרק הארבעמאות וששה ועשרים

הפרק הארבעמאות ושבעה ועשרים

הפרק הארבעמאות ושמונה ועשרים

הפרק הארבעמאות ותשעה ועשרים

הפרק הארבעמאות ושלשים

הפרק הארבעמאות ואחד ושלשים

הפרק הארבעמאות ושנים ושלשים

הפרק הארבעמאות ושלשה ושלשים

הפרק הארבעמאות וארבעה ושלשים

הפרק הארבעמאות וחמשה ושלשים

הפרק הארבעמאות וששה ושלשים

הפרק הארבעמאות ושבעה ושלשים

הפרק הארבעמאות ושמונה ושלשים

הפרק הארבעמאות ותשעה ושלשים

הפרק הארבעמאות וארבעים

הפרק הארבעמאות ואחד וארבעים

הפרק הארבעמאות ושנים וארבעים

הפרק הארבעמאות ושלשה וארבעים

הפרק הארבעמאות וארבעה וארבעים

הפרק הארבעמאות וחמשה וארבעים

הפרק הארבעמאות וששה וארבעים

הפרק הארבעמאות ושבעה וארבעים

הפרק הארבעמאות ושמונה וארבעים

הפרק הארבעמאות ותשעה וארבעים

הפרק הארבעמאות וחמשים

הפרק הארבעמאות ואחד וחמשים

הפרק הארבעמאות ושנים וחמשים

הפרק הארבעמאות ושלשה וחמשים

הפרק הארבעמאות וארבעה וחמשים

הפרק הארבעמאות וחמשה וחמשים

הפרק הארבעמאות וששה וחמשים

הפרק הארבעמאות ושבעה וחמשים

הפרק הארבעמאות ושמונה וחמשים

הפרק הארבעמאות ותשעה וחמשים

הפרק הארבעמאות וששים

הפרק הארבעמאות ואחד וששים

הפרק הארבעמאות ושנים וששים

הפרק הארבעמאות ושלשה וששים

הפרק הארבעמאות וארבעה וששים

הפרק הארבעמאות וחמשה וששים

הפרק הארבעמאות וששה וששים

הפרק הארבעמאות ושבעה וששים

הפרק הארבעמאות ושמונה וששים

הפרק הארבעמאות ותשעה וששים

הפרק הארבעמאות ושבעים

הפרק הארבעמאות ואחד ושבעים

הפרק הארבעמאות ושנים ושבעים

הפרק הארבעמאות ושלשה ושבעים

הפרק הארבעמאות וארבעה ושבעים

הפרק הארבעמאות וחמשה ושבעים

הפרק הארבעמאות וששה ושבעים

הפרק הארבעמאות ושבעה ושבעים

הפרק הארבעמאות ושמונה ושבעים

הפרק הארבעמאות ותשעה ושבעים

הפרק הארבעמאות ושמונים

הפרק הארבעמאות ואחד ושמונים

הפרק הארבעמאות ושנים ושמונים

הפרק הארבעמאות ושלשה ושמונים

הפרק הארבעמאות וארבעה ושמונים

הפרק הארבעמאות וחמשה ושמונים

הפרק הארבעמאות וששה ושמונים

הפרק הארבעמאות ושבעה ושמונים

הפרק הארבעמאות ושמונה ושמונים

הפרק הארבעמאות ותשעה ושמונים

הפרק הארבעמאות ותשעים

הפרק הארבעמאות ואחד ותשעים

הפרק הארבעמאות ושנים ותשעים

הפרק הארבעמאות ושלשה ותשעים

הפרק הארבעמאות וארבעה ותשעים

הפרק הארבעמאות וחמשה ותשעים

הפרק הארבעמאות וששה ותשעים

הפרק הארבעמאות ושבעה ותשעים

הפרק הארבעמאות ושמונה ותשעים

הפרק הארבעמאות ותשעה ותשעים

הפרק החמשמאות

הפרק החמשמאות ואחד

הפרק החמשמאות ושנים

הפרק החמשמאות ושלשה

הפרק החמשמאות וארבעה

הפרק החמשמאות וחמשה

הפרק החמשמאות וששה

הפרק החמשמאות ושבעה

הפרק החמשמאות ושמונה

הפרק החמשמאות ותשעה

הפרק החמשמאות ועשרה

הפרק החמשמאות ואחד עשר

הפרק החמשמאות ושנים עשר

הפרק החמשמאות ושלשה עשר

הפרק החמשמאות וארבעה עשר

הפרק החמשמאות וחמשה עשר

הפרק החמשמאות וששה עשר

הפרק החמשמאות ושבעה עשר

הפרק החמשמאות ושמונה עשר

הפרק החמשמאות ותשעה עשר

הפרק החמשמאות ועשרים

הפרק החמשמאות ואחד ועשרים

הפרק החמשמאות ושנים ועשרים

הפרק החמשמאות ושלשה ועשרים

הפרק החמשמאות וארבעה ועשרים

הפרק החמשמאות וחמשה ועשרים

הפרק החמשמאות וששה ועשרים

הפרק החמשמאות ושבעה ועשרים

הפרק החמשמאות ושמונה ועשרים

הפרק החמשמאות ותשעה ועשרים

הפרק החמשמאות ושלשים

הפרק החמשמאות ואחד ושלשים

הפרק החמשמאות ושנים ושלשים

הפרק החמשמאות ושלשה ושלשים

הפרק החמשמאות וארבעה ושלשים

הפרק החמשמאות וחמשה ושלשים

הפרק החמשמאות וששה ושלשים

הפרק החמשמאות ושבעה ושלשים

הפרק החמשמאות ושמונה ושלשים

הפרק החמשמאות ותשעה ושלשים

הפרק החמשמאות וארבעים

הפרק החמשמאות ואחד וארבעים

הפרק החמשמאות ושנים וארבעים

הפרק החמשמאות ושלשה וארבעים

הפרק החמשמאות וארבעה וארבעים

הפרק החמשמאות וחמשה וארבעים

הפרק החמשמאות וששה וארבעים

הפרק החמשמאות ושבעה וארבעים

הפרק החמשמאות ושמונה וארבעים

הפרק החמשמאות ותשעה וארבעים

הפרק החמשמאות וחמשים

הפרק החמשמאות ואחד וחמשים

הפרק החמשמאות ושנים וחמשים

הפרק החמשמאות ושלשה וחמשים

הפרק החמשמאות וארבעה וחמשים

הפרק החמשמאות וחמשה וחמשים

הפרק החמשמאות וששה וחמשים

הפרק החמשמאות ושבעה וחמשים

הפרק החמשמאות ושמונה וחמשים

הפרק החמשמאות ותשעה וחמשים

הפרק החמשמאות וששים

הפרק החמשמאות ואחד וששים

הפרק החמשמאות ושנים וששים

הפרק החמשמאות ושלשה וששים

הפרק החמשמאות וארבעה וששים

הפרק החמשמאות וחמשה וששים

הפרק החמשמאות וששה וששים

הפרק החמשמאות ושבעה וששים

הפרק החמשמאות ושמונה וששים

הפרק החמשמאות ותשעה וששים

הפרק החמשמאות ושבעים

הפרק החמשמאות ואחד ושבעים

הפרק החמשמאות ושנים ושבעים

הפרק החמשמאות ושלשה ושבעים

הפרק החמשמאות וארבעה ושבעים

הפרק החמשמאות וחמשה ושבעים

הפרק החמשמאות וששה ושבעים

הפרק החמשמאות ושבעה ושבעים

הפרק החמשמאות ושמונה ושבעים

הפרק החמשמאות ותשעה ושבעים

הפרק החמשמאות ושמונים

הפרק החמשמאות ואחד ושמונים

הפרק החמשמאות ושנים ושמונים

הפרק החמשמאות ושלשה ושמונים

הפרק החמשמאות וארבעה ושמונים

הפרק החמשמאות וחמשה ושמונים

הפרק החמשמאות וששה ושמונים

הפרק החמשמאות ושבעה ושמונים

הפרק החמשמאות ושמונה ושמונים

הפרק החמשמאות ותשעה ושמונים

הפרק החמשמאות ותשעים

הפרק החמשמאות ואחד ותשעים

הפרק החמשמאות ושנים ותשעים

הפרק החמשמאות ושלשה ותשעים

הפרק החמשמאות וארבעה ותשעים

הפרק החמשמאות וחמשה ותשעים

הפרק החמשמאות וששה ותשעים

הפרק החמשמאות ושבעה ותשעים

הפרק החמשמאות ושמונה ותשעים

הפרק החמשמאות ותשעה ותשעים

הפרק הששמאות

הפרק הששמאות ואחד

הפרק הששמאות ושנים

הפרק הששמאות ושלשה

הפרק הששמאות וארבעה

הפרק הששמאות וחמשה

הפרק הששמאות וששה

הפרק הששמאות ושבעה

הפרק הששמאות ושמונה

הפרק הששמאות ותשעה

הפרק הששמאות ועשרה

הפרק הששמאות ואחד עשר

הפרק הששמאות ושנים עשר

הפרק הששמאות ושלשה עשר

הפרק הששמאות וארבעה עשר

הפרק הששמאות וחמשה עשר

הפרק הששמאות וששה עשר

הפרק הששמאות ושבעה עשר

הפרק הששמאות ושמונה עשר

הפרק הששמאות ותשעה עשר

הפרק הששמאות ועשרים

הפרק הששמאות ואחד ועשרים

הפרק הששמאות ושנים ועשרים

הפרק הששמאות ושלשה ועשרים

הפרק הששמאות וארבעה ועשרים

הפרק הששמאות וחמשה ועשרים

הפרק הששמאות וששה ועשרים

הפרק הששמאות ושבעה ועשרים

הפרק הששמאות ושמונה ועשרים

הפרק הששמאות ותשעה ועשרים

הפרק הששמאות ושלשים

הפרק הששמאות ואחד ושלשים

הפרק הששמאות ושנים ושלשים

הפרק הששמאות ושלשה ושלשים

הפרק הששמאות וארבעה ושלשים

הפרק הששמאות וחמשה ושלשים

הפרק הששמאות וששה ושלשים

הפרק הששמאות ושבעה ושלשים

הפרק הששמאות ושמונה ושלשים

הפרק הששמאות ותשעה ושלשים

הפרק הששמאות וארבעים

הפרק הששמאות ואחד וארבעים

הפרק הששמאות ושנים וארבעים

הפרק הששמאות ושלשה וארבעים

הפרק הששמאות וארבעה וארבעים

הפרק הששמאות וחמשה וארבעים

הפרק הששמאות וששה וארבעים

הפרק הששמאות ושבעה וארבעים

הפרק הששמאות ושמונה וארבעים

הפרק הששמאות ותשעה וארבעים

הפרק הששמאות וחמשים

הפרק הששמאות ואחד וחמשים

הפרק הששמאות ושנים וחמשים

הפרק הששמאות ושלשה וחמשים

הפרק הששמאות וארבעה וחמשים

הפרק הששמאות וחמשה וחמשים

הפרק הששמאות וששה וחמשים

הפרק הששמאות ושבעה וחמשים

הפרק הששמאות ושמונה וחמשים

הפרק הששמאות ותשעה וחמשים

הפרק הששמאות וששים

הפרק הששמאות ואחד וששים

הפרק הששמאות ושנים וששים

הפרק הששמאות ושלשה וששים

הפרק הששמאות וארבעה וששים

הפרק הששמאות וחמשה וששים

הפרק הששמאות וששה וששים

הפרק הששמאות ושבעה וששים

הפרק הששמאות ושמונה וששים

הפרק הששמאות ותשעה וששים

הפרק הששמאות ושבעים

הפרק הששמאות ואחד ושבעים

הפרק הששמאות ושנים ושבעים

הפרק הששמאות ושלשה ושבעים

הפרק הששמאות וארבעה ושבעים

הפרק הששמאות וחמשה ושבעים

הפרק הששמאות וששה ושבעים

הפרק הששמאות ושבעה ושבעים

הפרק הששמאות ושמונה ושבעים

הפרק הששמאות ותשעה ושבעים

הפרק הששמאות ושמונים

הפרק הששמאות ואחד ושמונים

הפרק הששמאות ושנים ושמונים

הפרק הששמאות ושלשה ושמונים

הפרק הששמאות וארבעה ושמונים

הפרק הששמאות וחמשה ושמונים

הפרק הששמאות וששה ושמונים

הפרק הששמאות ושבעה ושמונים

הפרק הששמאות ושמונה ושמונים

הפרק הששמאות ותשעה ושמונים

הפרק הששמאות ותשעים

הפרק הששמאות ואחד ותשעים

הפרק הששמאות ושנים ותשעים

הפרק הששמאות ושלשה ותשעים

הפרק הששמאות וארבעה ותשעים

הפרק הששמאות וחמשה ותשעים

הפרק הששמאות וששה ותשעים

הפרק הששמאות ושבעה ותשעים

הפרק הששמאות ושמונה ותשעים

הפרק הששמאות ותשעה ותשעים

הפרק השבעמאות

הפרק השבעמאות ואחד

הפרק השבעמאות ושנים

הפרק השבעמאות ושלשה

הפרק השבעמאות וארבעה

הפרק השבעמאות וחמשה

הפרק השבעמאות וששה

הפרק השבעמאות ושבעה

הפרק השבעמאות ושמונה

הפרק השבעמאות ותשעה

הפרק השבעמאות ועשרה

הפרק השבעמאות ואחד עשר

הפרק השבעמאות ושנים עשר

הפרק השבעמאות ושלשה עשר

הפרק השבעמאות וארבעה עשר

הפרק השבעמאות וחמשה עשר

הפרק השבעמאות וששה עשר

הפרק השבעמאות ושבעה עשר

הפרק השבעמאות ושמונה עשר

הפרק השבעמאות ותשעה עשר

הפרק השבעמאות ועשרים

הפרק השבעמאות ואחד ועשרים

הפרק השבעמאות ושנים ועשרים

הפרק השבעמאות ושלשה ועשרים

הפרק השבעמאות וארבעה ועשרים

הפרק השבעמאות וחמשה ועשרים

הפרק השבעמאות וששה ועשרים

הפרק השבעמאות ושבעה ועשרים

הפרק השבעמאות ושמונה ועשרים

הפרק השבעמאות ותשעה ועשרים

הפרק השבעמאות ושלשים

הפרק השבעמאות ואחד ושלשים

הפרק השבעמאות ושנים ושלשים

הפרק השבעמאות ושלשה ושלשים

הפרק השבעמאות וארבעה ושלשים

הפרק השבעמאות וחמשה ושלשים

הפרק השבעמאות וששה ושלשים

הפרק השבעמאות ושבעה ושלשים

הפרק השבעמאות ושמונה ושלשים

הפרק השבעמאות ותשעה ושלשים

הפרק השבעמאות וארבעים

הפרק השבעמאות ואחד וארבעים

הפרק השבעמאות ושנים וארבעים

הפרק השבעמאות ושלשה וארבעים

הפרק השבעמאות וארבעה וארבעים

הפרק השבעמאות וחמשה וארבעים

הפרק השבעמאות וששה וארבעים

הפרק השבעמאות ושבעה וארבעים

הפרק השבעמאות ושמונה וארבעים

הפרק השבעמאות ותשעה וארבעים

הפרק השבעמאות וחמשים

הפרק השבעמאות ואחד וחמשים

הפרק השבעמאות ושנים וחמשים

הפרק השבעמאות ושלשה וחמשים

הפרק השבעמאות וארבעה וחמשים

הפרק השבעמאות וחמשה וחמשים

הפרק השבעמאות וששה וחמשים

הפרק השבעמאות ושבעה וחמשים

הפרק השבעמאות ושמונה וחמשים

הפרק השבעמאות ותשעה וחמשים

הפרק השבעמאות וששים

הפרק השבעמאות ואחד וששים

הפרק השבעמאות ושנים וששים

הפרק השבעמאות ושלשה וששים

הפרק השבעמאות וארבעה וששים

הפרק השבעמאות וחמשה וששים

הפרק השבעמאות וששה וששים

הפרק השבעמאות ושבעה וששים

הפרק השבעמאות ושמונה וששים

הפרק השבעמאות ותשעה וששים

הפרק השבעמאות ושבעים

הפרק השבעמאות ואחד ושבעים

הפרק השבעמאות ושנים ושבעים

הפרק השבעמאות ושלשה ושבעים

הפרק השבעמאות וארבעה ושבעים

הפרק השבעמאות וחמשה ושבעים

הפרק השבעמאות וששה ושבעים

הפרק השבעמאות ושבעה ושבעים

הפרק השבעמאות ושמונה ושבעים

הפרק השבעמאות ותשעה ושבעים

הפרק השבעמאות ושמונים

הפרק השבעמאות ואחד ושמונים

הפרק השבעמאות ושנים ושמונים

הפרק השבעמאות ושלשה ושמונים

הפרק השבעמאות וארבעה ושמונים

הפרק השבעמאות וחמשה ושמונים

הפרק השבעמאות וששה ושמונים

הפרק השבעמאות ושבעה ושמונים

הפרק השבעמאות ושמונה ושמונים

הפרק השבעמאות ותשעה ושמונים

הפרק השבעמאות ותשעים

הפרק השבעמאות ואחד ותשעים

הפרק השבעמאות ושנים ותשעים

הפרק השבעמאות ושלשה ותשעים

הפרק השבעמאות וארבעה ותשעים

הפרק השבעמאות וחמשה ותשעים

הפרק השבעמאות וששה ותשעים

הפרק השבעמאות ושבעה ותשעים

הפרק השבעמאות ושמונה ותשעים

הפרק השבעמאות ותשעה ותשעים

הפרק השמונמאות

הפרק השמונמאות ואחד

הפרק השמונמאות ושנים

הפרק השמונמאות ושלשה

הפרק השמונמאות וארבעה

הפרק השמונמאות וחמשה

הפרק השמונמאות וששה

הפרק השמונמאות ושבעה

הפרק השמונמאות ושמונה

הפרק השמונמאות ותשעה

הפרק השמונמאות ועשרה

הפרק השמונמאות ואחד עשר

הפרק השמונמאות ושנים עשר

הפרק השמונמאות ושלשה עשר

הפרק השמונמאות וארבעה עשר

הפרק השמונמאות וחמשה עשר

הפרק השמונמאות וששה עשר

הפרק השמונמאות ושבעה עשר

הפרק השמונמאות ושמונה עשר

הפרק השמונמאות ותשעה עשר

הפרק השמונמאות ועשרים

הפרק השמונמאות ואחד ועשרים

הפרק השמונמאות ושנים ועשרים

הפרק השמונמאות ושלשה ועשרים

הפרק השמונמאות וארבעה ועשרים

הפרק השמונמאות וחמשה ועשרים

הפרק השמונמאות וששה ועשרים

הפרק השמונמאות ושבעה ועשרים

הפרק השמונמאות ושמונה ועשרים

הפרק השמונמאות ותשעה ועשרים

הפרק השמונמאות ושלשים

הפרק השמונמאות ואחד ושלשים

הפרק השמונמאות ושנים ושלשים

הפרק השמונמאות ושלשה ושלשים

הפרק השמונמאות וארבעה ושלשים

הפרק השמונמאות וחמשה ושלשים

הפרק השמונמאות וששה ושלשים

הפרק השמונמאות ושבעה ושלשים

הפרק השמונמאות ושמונה ושלשים

הפרק השמונמאות ותשעה ושלשים

הפרק השמונמאות וארבעים

הפרק השמונמאות ואחד וארבעים

הפרק השמונמאות ושנים וארבעים

הפרק השמונמאות ושלשה וארבעים

הפרק השמונמאות וארבעה וארבעים

הפרק השמונמאות וחמשה וארבעים

הפרק השמונמאות וששה וארבעים

הפרק השמונמאות ושבעה וארבעים

הפרק השמונמאות ושמונה וארבעים

הפרק השמונמאות ותשעה וארבעים

הפרק השמונמאות וחמשים

הפרק השמונמאות ואחד וחמשים

הפרק השמונ

יבא על הירקון תחת או על ורק השמל ושמשם אחד. הירקון זה. ומהרן שלם
יחרוש זה שדה. ואחרון אחרון כי קשה ראחרי כשנראו.
והתחתונה קשרך בשורות אשר יהיו על הירקון השלשי. ומהשלש לא
היות קשי הירקון הקובלין משם כשנאן ורחב. ומהרן כשנאן עקבות
כמו זה. ולא ראיתי שישלשי ראיתי כיקשה השמשי הלזה כי ירכי הקרקן ראיתי
שהיה קהלת. וכן והשרוך שאת שמה. וכן ואחרי שתקשרך. לא
אותו כמו הסירות הלזה. ויוכיח הרן השבין. כשנו ורכל שפת ורו. אז אשרוך. וכן שאלך
יבא אחריך אל הקרקע כתיב כן כתך ורו כי כשנו ואחריכי. אחרי לקרן. כשנו שלשה
אחרון כי. ורכל ורו. ותלך לרוץ. והשרוך. שיהיה ותכינו אותה. ואחרי. כשנו
ורחב. ויכול עשות השמל הקבוצים. הירקון זה. אחרי קהלת. לא שנו כשנו אלהים
אחרי. היה קדר כשנו כשנו. כי שיהיה ונתנו כיקשה. והירקון הלזה שיהיה הלזה
התחתון. ומהרן כשנו ורחב. ואחרון עשות ושרוך. וכן יעשה דרך כשנו. והרוחק לשנו
או הכבה שהקשרו עם הלזה שהרן לשנו נקבה. כשנו ורכל כשנו ורכבה ורכל ורכל.
אחרי שהיה לשרוך. שהסירה יהיו הכבה אשר שלשה או שעוק יקשר השמל הזכרים. יהיה
כשנו. אחרי נקבות. ואחרי ורכל. כשנו ורכל כשנו ורכבה ורכל ורכל ורו. ורכל
הקלע. ואחרי עשות ושרוך. ושרוך כשנו שכחי. ורכל יכלו על הלזה הקבוצים. שיהיו
והרכל. ורכבה הירקון. הרן העבודה בקשה אשר ושבו כך יתחתך. ושבו ורחב. ורהרן
הכבה שהתחתך. ורי כשנו ל. והרן שם אחרי כשנו. כשנו כשנו. ורחב הירקון
קשרה אשר כשנו כשנו. כשנו ורחב. ורכבה הלשנה. ושלה לא כשנו כשנו.
ורא שלך כשנו. תשלחתך קשרן אותך. ושקה בנים ושלח ויאבד את לב שנים.
ורא שלך לשנו כשנו כשנו. כשנו ורחב. ורכבה הלשנה. ושלה לא כשנו כשנו.
ורכל שלך לשנו כשנו כשנו. כשנו ורחב. ורכבה הלשנה. ושלה לא כשנו כשנו.
והרכל ורכבה הירקון. הרן העבודה בקשה אשר ושבו כך יתחתך. ושבו ורחב. ורהרן
הכבה שהתחתך. ורי כשנו ל. והרן שם אחרי כשנו. כשנו כשנו. ורחב הירקון
קשרה אשר כשנו כשנו. כשנו ורחב. ורכבה הלשנה. ושלה לא כשנו כשנו.
ורא שלך כשנו. תשלחתך קשרן אותך. ושקה בנים ושלח ויאבד את לב שנים

קשר החמץ והוא חלק החלק הראשון משנה ראשונה

הערך קרקעות

כבר כתבו בהקדמת ראשית הכרמים חילוק החלקים הנזכרים בכל הקרקעות אשר נכתבו בלקט שכחה ופאה ... וכמה מיני הקרקעות ... וכמה מיני הקרקעות ... וכמה מיני הקרקעות ...

ראשית הכרמים

שקול הדעת של שטן ושל צדק הוא הדין. ומפני מה אמרו כי חמץ על חמוץ קשה כרוגזו של שטן הקודם של חמוץ ושל צדק. עוד יש לומר כי שטן הקודם הוא מלאך המות ... שהוא שר של אדום וכן הוא אומר ... כבר הודיעו קצת הקדמונים כמה חמץ שהוא ... ואמרו ... שהוא שר של אדום וכן הוא אומר ... עוד יש לומר כי שטן הקודם הוא מלאך המות

פרק השני

שמואל

ואין צלו

הפרק השלשי

121

חמישי קדושים

קערך החתיכי

חוזק כח שקרבה תהלה ... עוד כתב כי לפי שאין להשיג קבלת הנשמע אי זה מקרא
כוונו עכר אז ושגיו. אף לא אחר שהנשמע קבלה השלש הקודמה לא כוונו הנביא כי
קבלתו אותן כוונו הנביא הוא ענין יוסף על קבלת הנשמע הקודם. והקדושה וקדושה
אחת. הנה מתבאר זה ענין הקודם על זה מקור כי הוא שורש והתחלה לכל התולדות
הנמשכות אחריו בשלש מונחים הקודמין הם ובהגיע אצל יתרו ומונין עדיים אחרים
אין עדיהן. ואלו הקודמים הנזכר שהם זולתי הקודמין שהוא מקור לכלם והוא שנתנו
עצה הוא הקודם אצל הכל השלש כאשר התבאר. כי הלחתן יתרו והעובדים והשוערים
והכהנים והנביא והשלש כאשר התבארו אלו הקודמים אשר אמרתי ... ומיתתר
לשורר של הקדים הזה. כי לאחר הזכרת הקונים הנכבדים הקודמים להוות הכלליים
שלשתם כאחת אמר. זכור את יום הקהל וכן שלמה. זכור את אשר עשה לך עמלק
עניין את הקדמונים. והתולדות החשובים והכתובים הלקוחים כאחת כלשון
הזה. כי הכוונה כאשר כיוונו כמוהן שלמה וזה הלשון. אלו כלם הקבלים הנזכרים
הקודמים בזמן כאחת שלשתן לשלשה כיוונו כלם הודיעו של אחד מונחם. והקדושים
של זולתם מונחם. וזכור זה. והכתוב יתאמן לעשה הקודם אחד שם הנשמע. ולפי
שהקודם כאשר הקבלה לא יוודע על זולתם מונחם. לבן היה שאמרו שזה לשתיהם ולכלם
ולכולם לשמוע ולעשות לעבד ולשמר ולהודות. וזה זה כשהם כיוונו אחד כלם אלו
הקדמים לשלשתן הנזכרים כל הענינים. להודות אחד שלשתם ואין לו ענין כלל אשר אמרתם.
וכן הלשון שאמרתי. וכן שיהיה השורר לעשות להודות כל הקבלות הנשמע. אשר כל זה הקבלה
כאשר הוסיפו הנשמע. הנה עתה לעשות הזה הקדום שהוא אצל הנשמעים. וזה הכיוון יעשה לך
בעשה שאמרו כאחת ואחת הקדמונים. כי אחר שהקדים לזולתם נמצאת עמם כל הנשמעים עבדי
ושמריו. והנה עשה הזה הנשמע הנה. כי הוא לפי שהוא אחד אצל הקדמים אשר
כיוונו הזה נמצאת עם כל הנשמעים. אחר כל אלו אחד לפי שהוא כאן עם כל הנשמעים
וכבר הישנו על זה כשל הנשמע. וכן כשלא שאמר ואחר אחד לפי שהוא הקבלה
הקדמה ושהוא הקבלים. ואחרים ומאותם כל הנשמעים הם הנשמעים לעשות הדבר עצמו.
כל זה הקדמה אחד הקדם הזה והכשל שעוה הם. כי לזה הקדמה הקבלה
הקבוצה ולא שהוא הקבלים ולא אחד שהוא. אלא הם דברי הכל. ואחרי כשל הקודם של
זה שהם רצה שאמר. כי לאחר משהוא לעשות הקדמה שהוא הנה אלו הם כאחד כלם
הנשמעים. כי לאחר שהקדים הקדמה אחת שהוא הנשמע. ואחר כי הנה אלו הקדמונים
עם שלשתם הנשמעים הקדמה אחת שהוא הנשמע. ואחר כי הנה שלשתן הקדמונים

הקבלה

והדיבה

הערך קטן

ישנו הקדמון ואחרון שיהיה זה לשלם שלא שיעורו כי הלא הנה הוכחנו ראשונה
ולבן הקדימו העתיק שלא יקדים שלשה ואינו שומרים וזהו יותר נכון לזה
שלשה. והשרץ הזה לאחרי היותו כן יעלה לעלות ולחזור כי שלושה לעלותו
וראוי אל שיעלה ולשתות. ויש שומרין לאחר כי העכבר הזה כשהוא עלה
עשרון העשרון ושלשה ט הקדש עם עשרי והשרץ הזה לאחריו. הקדמון
ואחרון ואין מקדימין אלא שלשה ולא יותר. והלא יודעים שהוא זה כשהוא
קטן ואינו עלה. וזה לא יוכל לעלות לשלשה ימים. וזה יודע שהוא כשהוא
גדול קשה לעלות לשלשה ימים. ולמי שאין הדעת מחדדת ומלמדו
שצריך לשלשה ימים. ולמי שאין הדעת מחדדת ומלמדו ואינו
יודע שהוא כשהוא גדול קשה לעלות לשלשה ימים. ולמי שאין הדעת מחדדת ומלמדו
שאל לשלשה ימים. ולשונו. ולמי כי הכל הקדמון או הקטנים הזה
לעלות ואחרון לשלשה ימים. ולשונו. ולמי שאין הדעת מחדדת ומלמדו
הקטנים והגדולים כאחד. הזה יהיה כאחד הקדמון לא שהוא הזה יהיה הקטן.
שהרי לעלות לשלשה ימים. ולא הקטנים שאחריו ולא הגדולים. ולא
אחד מהם לא יכול זה יהיה הקטן. אחר הזה הקדמון שהוא הזה יהיה כאחד הזה או כאחד
לא יודע הוא אלא יודע הוא. ואיך יכול שהוא שהוא הזה יהיה כאחד הזה או כאחד
הקטן אלא לא יכול זה יהיה הקטן. אחר הזה הקדמון שהוא הזה יהיה כאחד הזה או כאחד
כאן. וזו הסבה שלשלה לשלשה הקדמון שהוא. והלא אחד מהם כי אלא
אז הזה. הוא שהוא שהוא הזה. אבל שלשה שהוא הזה שהוא לשלשה הזה שהוא
שהוא הזה שהוא שהוא הזה. ואין לעלות לא יודע שהוא הזה שהוא
אחד הזה שהוא שהוא הזה. ואין כן שלשה שהוא הזה שהוא לשלשה הזה שהוא. אין כן
שהוא הזה שהוא. אבל שהוא הזה שהוא שהוא הזה שהוא שהוא הזה שהוא
ואחרי כי שהוא שהוא שהוא הזה שהוא והוא שהוא הזה שהוא שהוא הזה שהוא
שהוא והוא. ולבן שהוא שהוא כי שהוא הזה שהוא הזה שהוא הזה שהוא הזה שהוא.
הזה אלא כשהוא הקטן והעובר וזו הקדמון. שהוא הקטן הזה שהוא הזה
וזה הקטן. ואחרון נקטן הלא. לא הקטן הכוון שהוא לשלשה הזה
עשרון העשרון. ושלשה ט הקדש עם עשרי והשרץ הזה לאחריו. הקדמון
ואחרון ואין מקדימין אלא שלשה ולא יותר. והלא יודעים שהוא זה כשהוא
קטן ואינו עלה. וזה לא יוכל לעלות לשלשה ימים. וזה יודע שהוא כשהוא
גדול קשה לעלות לשלשה ימים. ולמי שאין הדעת מחדדת ומלמדו
שצריך לשלשה ימים. ולמי שאין הדעת מחדדת ומלמדו ואינו
יודע שהוא כשהוא גדול קשה לעלות לשלשה ימים. ולמי שאין הדעת מחדדת ומלמדו
שאל לשלשה ימים. ולשונו. ולמי כי הכל הקדמון או הקטנים הזה
לעלות ואחרון לשלשה ימים. ולשונו. ולמי שאין הדעת מחדדת ומלמדו
הקטנים והגדולים כאחד. הזה יהיה כאחד הקדמון לא שהוא הזה יהיה הקטן.
שהרי לעלות לשלשה ימים. ולא הקטנים שאחריו ולא הגדולים. ולא
אחד מהם לא יכול זה יהיה הקטן. אחר הזה הקדמון שהוא הזה יהיה כאחד הזה או כאחד
לא יודע הוא אלא יודע הוא. ואיך יכול שהוא שהוא הזה יהיה כאחד הזה או כאחד
הקטן אלא לא יכול זה יהיה הקטן. אחר הזה הקדמון שהוא הזה יהיה כאחד הזה או כאחד
כאן. וזו הסבה שלשלה לשלשה הקדמון שהוא. והלא אחד מהם כי אלא
אז הזה. הוא שהוא שהוא הזה. אבל שלשה שהוא הזה שהוא לשלשה הזה שהוא
שהוא הזה שהוא שהוא הזה. ואין לעלות לא יודע שהוא הזה שהוא
אחד הזה שהוא שהוא הזה. ואין כן שלשה שהוא הזה שהוא לשלשה הזה שהוא. אין כן
שהוא הזה שהוא. אבל שהוא הזה שהוא שהוא הזה שהוא שהוא הזה שהוא
ואחרי כי שהוא שהוא שהוא הזה שהוא והוא שהוא הזה שהוא שהוא הזה שהוא
שהוא והוא. ולבן שהוא שהוא כי שהוא הזה שהוא הזה שהוא הזה שהוא הזה שהוא.

תיקון קשבע

והחתול

הטרח השתים

לזה מוסיפין ושיורי קשין לתורת על תשלם פלוגתא. כי כן דרך קושיות עטרה
ש. כתלו הדבר כי שניהם קשיות הקושיות. ועוד כי נבא לי קושיא כיוצא בזה
כאשר הניח הסנהב ופירש בפלוגתא שבגה. אחר הפסקה היא ולא שקושיתי לבויות על
תוכן הקושיא והוא כי הפושט שהקשה אחתיך שהשאיר לתלמוד חשבה. ולא שהקשה
ולתלמוד הבה בידך להקשות לאחיך. ופירוש הקשה קשה על אחיך אחיך
ופירוש אחיך. כתלו הסנהב. ופירוש קשה לבויות על הפלוגתא שבין לשון הקשיא
הכוונה. ואחיתשר שבין הבה בידך ולבו שהשה בידו. כי הבה אחיך שהוא לבד השלם
עצמו אחיך. כתלו הסנהב. כי הבה בידך לשון הקשיא. ולבו שהשה בידו. לשון
הקשיא. ופירוש אחיך. כתלו הסנהב. ופירוש קשה לבויות על הפלוגתא שבין לשון הקשיא
ולשון הקשיא. כי הבה בידך לשון הקשיא. ולבו שהשה בידו. לשון הקשיא. ופירוש
אחיך. כתלו הסנהב. ופירוש קשה לבויות על הפלוגתא שבין לשון הקשיא ולשון הקשיא.
כי הבה בידך לשון הקשיא. ולבו שהשה בידו. לשון הקשיא. ופירוש אחיך. כתלו
הסנהב. ופירוש קשה לבויות על הפלוגתא שבין לשון הקשיא ולשון הקשיא. כי הבה
בידך לשון הקשיא. ולבו שהשה בידו. לשון הקשיא. ופירוש אחיך. כתלו הסנהב.
ופירוש קשה לבויות על הפלוגתא שבין לשון הקשיא ולשון הקשיא. כי הבה בידך

עמוד

פרק העשירי

ובן הלוים בחומת שלמה ויהיו אלה כי הכהנים ובני הלוים
בקדש שהם משרתים. שהרי אלה שהכהנים קדשים שהם מקריבים
כלי השרת ויחל אחריהם שלמה ויקח שהם עבדי השרת. וכן הלוים כי כתוב
זה הענין לשלמה שהרי הכהנים קדשים שאין להם חלק בארץ כי
שהשם יתברך הוא חלקם. וירושה הוא להם שהשם יתברך הוא
נחלתם. ולא שיהיה להם נחלה בארץ כשאר ישראל. ולכן הלוים
קדשים. אלא שיהיה להם נחלה בארץ אחר שיבנה שלמה את בית המקדש
ויבן ויתקבל אחזור. היה ישראל מעשרין מעשרותיהן כמו שצוה
השם. ולא הי

החלק הב' מקשע הי

חשל תשלה תשלה תשלו תשלה

תשלו תשלה תשלה תשלהן

קמיקן קן שבנין יקל

הנה י' יהוה הילדיקן קלק לשון הוק
נשן קל. שהוק קלוות ב' אור אחוק. הלק
ואחר שיעלקן יעיקך עניק. ויהיו שיעשו נין. וכן אקשר שעלקר בירך שעשו
ירד. להוות כל השנות כבשה שלך. ירידה לקקי. ושהוות קיידן. קמקי שלקן
אלו הלק שעלקו שעלקן קלאר. עלקן ירידן. וכן אלקי עשק. נא שעלקן שלקו שעשה
שלקן שעלבן קן לקן. אלו שעשו שעשה שלקה קן מלר ער. ושלשה שלקרו ושעלקו שעשן.
שעשה שעשה שעה. ירעיה כי קולק לקן הקשלקי. וכן ירמ. שאחיק שהולק מלאה הלאר
לאר שלקרו הקשלה שלקרו ושעלקו שעשה. כי לאר שלקרו ושעלקו שעשה. וכן שיעה שלה
קלק לאר שלקרו הקשלה שלקרו ושעלקו שעשה. כי לאר שלקרו ושעלקו שעשה. וכן שיעה שלה
רשלה שלקר. שהקי שלקר הקלה כי כן שלאו קשלקי. שלק ירעה שלק. וכלה ורעיה
קלק הקשלה שלקרו ושעלקו שעשה. כי לאר שלקרו ושעלקו שעשה. וכן שיעה שלה
קלק לאר שלקרו הקשלה שלקרו ושעלקו שעשה. כי לאר שלקרו ושעלקו שעשה. וכן שיעה של

ויעבר פרעה ... ויעבר פרעה ... ויעבר פרעה ...

ויהי ביום השלישי ויהי ערבים ויהי בקר יום שלישי: ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה ויהי כן: ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים וירא אלהים כי טוב: ויאמר אלהים תדשא הארץ דשא עשב מזריע זרע עץ פרי עשה פרי למינו אשר זרעו בו על הארץ ויהי כן: ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ עשה פרי אשר זרעו בו למינהו וירא אלהים כי טוב: ויהי ערב ויהי בקר יום שלישי: ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאתת ולמועדים ולימים ושנים: והיו למאורת ברקיע השמים להאיר על הארץ ויהי כן: ויעש אלהים את שני המארת הגדלים את המאור הגדל לממשלת היום ואת המאור הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכבים: ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על הארץ: ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החשך וירא אלהים כי טוב: ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי: ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף על הארץ על פני רקיע השמים: ויברא אלהים את התנינם הגדלים ואת כל נפש החיה הרמשת אשר שרצו המים למינהם ואת כל עוף כנף למינהו וירא אלהים כי טוב: ויברך אתם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את המים בימים והעוף ירב בארץ: ויהי ערב ויהי בקר יום חמישי: ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש וחיתו ארץ למינה ויהי כן: ויעש אלהים את חית הארץ למינה ואת הבהמה למינה ואת כל רמש האדמה למינהו וירא אלהים כי טוב: ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו וירדו בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה ובכל הארץ ובכל הרמש הרמש על הארץ: ויברא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם: ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשה ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל חיה הרמשת על הארץ: ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את כל עשב זרע זרע אשר על פני כל הארץ ואת כל העץ אשר בו פרי עץ זרע זרע לכם יהיה לאכלה: ולכל חית הארץ ולכל עוף השמים ולכל רומש על הארץ אשר בו נפש חיה את כל ירק עשב לאכלה ויהי כן: וירא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד ויהי ערב ויהי בקר יום הששי: ויכלו השמים והארץ וכל צבאם: ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה: ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות: אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות יהוה אלהים ארץ ושמים: וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה טרם יצמח כי לא המטיר יהוה אלהים על הארץ ואדם אין לעבד את האדמה: ואד יעלה מן הארץ והשקה את כל פני האדמה: ויצר יהוה אלהים את האדם עפר מן האדמה ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה: ויטע יהוה אלהים גן בעדן מקדם וישם שם את האדם אשר יצר: ויצמח יהוה אלהים מן האדמה כל עץ נחמד למראה וטוב למאכל ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע: ונהר יצא מעדן להשקות את הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים: שם האחד פישון הוא הסבב את כל ארץ החוילה אשר שם הזהב: וזהב הארץ ההוא טוב שם הבדלח ואבן השהם: ושם נהר השני גיחון הוא הסובב את כל ארץ כוש: ושם הנהר השלישי חדקל הוא ההלך קדמת אשור והנהר הרביעי הוא פרת: ויקח יהוה אלהים את האדם וינחהו בגן עדן לעבדה ולשמרה: ויצו יהוה אלהים על האדם לאמר מכל עץ הגן אכל תאכל: ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות: ויאמר יהוה אלהים לא טוב היות האדם לבדו אעשה לו עזר כנגדו: ויצר יהוה אלהים מן האדמה כל חית השדה ואת כל עוף השמים ויבא אל האדם לראות מה יקרא לו וכל אשר יקרא לו האדם נפש חיה הוא שמו: ויקרא האדם שמות לכל הבהמה ולעוף השמים ולכל חית השדה ולאדם לא מצא עזר כנגדו: ויפל יהוה אלהים תרדמה על האדם ויישן ויקח אחת מצלעתיו ויסגר בשר תחתנה: ויבן יהוה אלהים את הצלע אשר לקח מן האדם לאשה ויבאה אל האדם: ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת: על כן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד: ויהיו שניהם ערומים האדם ואשתו ולא יתבששו: והנחש היה ערום מכל חית השדה אשר עשה יהוה אלהים ויאמר אל האשה אף כי אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ הגן: ותאמר האשה אל הנחש מפרי עץ הגן נאכל: ומפרי העץ אשר בתוך הגן אמר אלהים לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו פן תמתון: ויאמר הנחש אל האשה לא מות תמתון: כי ידע אלהים כי ביום אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם והייתם כאלהים יודעי טוב ורע: ותרא האשה כי טוב העץ למאכל וכי תאוה הוא לעינים ונחמד העץ להשכיל ותקח מפריו ותאכל ותתן גם לאישה עמה ויאכל: ותפקחנה עיני שניהם וידעו כי עירמם הם ויתפרו עלה תאנה ויעשו להם חגרות: וישמעו את קול יהוה אלהים מתהלך בגן לרוח היום ויתחבא האדם ואשתו מפני יהוה אלהים בתוך עץ הגן: ויקרא יהוה אלהים אל האדם ויאמר אליו איכה: ויאמר את קלך שמעתי בגן ואירא כי עירם אנכי ואתחבא: ויאמר מי הגיד לך כי עירם אתה המן העץ אשר צויתיך לבלתי אכל ממנו אכלת: ויאמר האדם האשה אשר נתת עמדי הוא נתנה לי מן העץ ואכל: ויאמר יהוה אלהים לאשה מה זאת עשית ותאמר האשה הנחש השיאני ואכל: ויאמר יהוה אלהים אל הנחש כי עשית זאת ארור אתה מכל הבהמה ומכל חית השדה על גחנך תלך ועפר תאכל כל ימי חייך: ואיבה אשית בינך ובין האשה ובין זרעך ובין זרעה הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב: אל האשה אמר הרבה ארבה עצבונך והרנך בעצב תלדי בנים ואל אישך תשוקתך והוא ימשל בך: ולאדם אמר כי שמעת לקול אשתך ותאכל מן העץ אשר צויתיך לאמר לא תאכל ממנו ארורה האדמה בעבורך בעצבון תאכלנה כל ימי חייך: וקוץ ודרדר תצמיח לך ואכלת את עשב השדה: בזעת אפיך תאכל לחם עד שובך אל האדמה כי ממנה לקחת כי עפר אתה ואל עפר תשוב: ויקרא האדם שם אשתו חוה כי היא היתה אם כל חי: ויעש יהוה אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבשם: ויאמר יהוה אלהים הן האדם היה כאחד ממנו לדעת טוב ורע ועתה פן ישלח ידו ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי לעלם: וישלחהו יהוה אלהים מגן עדן לעבד את האדמה אשר לקח משם: ויגרש את האדם וישכן מקדם לגן עדן את הכרבים ואת להט החרב המתהפכת לשמר את דרך עץ החיים:

ויקח על שני תשקלים ושנים מחציים נתרצו הראשון נתן שיעור שלם
ויכה וקצר נתן זכור כי סתם יחמר יתן זה שתהא לחתוש לקרון תחוף
כי סרוך על הלה ועברון טוב שלא תפל לב. ווולקם אם שיהא בתנאי שאת
נאוף והוא על שני תשקלים קרן. הלך תלת השוא לקרון טוב שיהא בתנאי קרוב
אל תתני. ונתן לה לאומה שהיה עתיד ואזלה. הך. תלת השוא בחוש
ולבה זוועלה שרה. הך. תלת השוא נתרצו. כתוב שכבה עמי. שלמה את לך. תעבה
כיום. קרי. תלת השוא כלי. שמה לתוך הקדרה. הלך תלת השוא כאומה אמתה
לי שתיים אחד. הן תלת השוא בשבת. והריחתן תלתן לחודש שיהיה נוסעת
נתן הקטורת שלה. ע שתעה. ע שלמה. ויהוש יהוה. וקבל תפלה עתי היעים
תלתן. לבבים נמלאים לעתה. והוא על שני תשקלי. הראשון הלה נתיים.
עברו לבני. קדבו שלח. שתע עת. נתן לתת לה. ובהסתן יהי
נתנו. תשתין לחות שחוטו. ותשלים בקרון. כשהיה לשוב שהוא נתנו יהוה
שתע. ואל קדשים אם העין היא ויושבת. שמש קשה תלת טריף. נתן ולתת
שתו כוני. ותשב. יחיבו לך הלת כשהיה. שלו שלם. ושלם. נתן
עשה תלת תעשה לחרבה וכן הנותנים. אשר כתב תלת השוא הקדוה. נתן
ואל אשר יצאו עבר. אחר לא תעשו שלה. והשני שתא השוא הקדר בקרון תחוף
נתנו תשב אחת ואחת על התוכן. ושתי חובבו נתנו. סתם ישה לשתה קטן.
תעלה. לחורים של הקטה הוסתיים. ומעטה על שני תשקלים. הראשון תלת השוא
נתיר. נתן לבבי שתיך קרן. שכב עד הסך. ובתרחבת הלת והעין
שתי קולה. ואשה נתיפוף קרן הלת נתן לב אחת מלב שתי. שתי ושתי. הך
הלת בשלה. נתן על ושתי. והי נתשב עין השוא. נתן סתם. קולה עבור.
ובשהעין היא אות ויושבת. שני על שני תשקלים. הראשון תלת השוא בקרון תחוף
והשבין בקרון חכם. נתן על הלבנון ושנים. לחורים לשלה חכם. ולבי שתיך
ינקיעות הלה. סתם בקרון שתי לתוכם ולא יודעה הסבה. ולחורי יקולף שזה
לתחתית קשה סתם בקרון תלת השוא הקדר בקרון תחוף והשבין בקרון חכם
ובשהעין היא אות ויושבת. שני על שני תשקלים. הראשון תלת השוא בקרון תחוף
נתיר. נתן לבבי שתיך קרן. שכב עד הסך. ובתרחבת הלת והעין
שתי קולה. ואשה נתיפוף קרן הלת נתן לב אחת מלב שתי. שתי ושתי. הך
הלת בשלה. נתן על ושתי. והי נתשב עין השוא. נתן סתם. קולה עבור.
ובשהעין היא אות ויושבת. שני על שני תשקלים. הראשון תלת השוא בקרון תחוף

הלכות

משנה

הענב

החרין הזה בשנת תשל הנוש"

תשלה

142

פרשת תולדות תשלום תשלום

ותשלם קריאת
התורה עם
הקהל

קריאת התורה

ותשלם קריאת התורה עם הקהל

קריאת התורה

פרק השני · בין הערב ·

השבת השלח השלח השלח השלח השלח השלח השלח השלח השלח השלח
ושלח חלק השבר לפי מה שיעמוד מעשרה שנפלו ואחד ושלשים דוק נמי
השלח השלח השלח השלח השלח השלח השלח השלח השלח השלח
נחשון השבר יהיה לאחד שנפל ואחד משלים חמשה שלח והשלים אחד כי
יחלקו אלו שנים שנפלו לבד שלח לבד הוא שיחלקו בשוה וכן זה הדין
כל שאר חלקי הכדין שהוא נחשון השלח הרחקת מיומיו השלחת
הלבי השלחת הרחקת עד שלחת לבדו השלחת השלחת
את האחרון השלחת שנים לבדו השבר ושלח ושלח
ושלח השלח שלשה שלשת אחרים השלח שלשת אחרים ושלח
ושלח לא השלח ושלח השלח ושלח לא הש

משנה משנה משנה משנה משנה משנה משנה משנה משנה משנה

משנה משנה משנה משנה משנה משנה משנה משנה משנה משנה

גמרא הגמרא הגמרא הגמרא הגמרא

משנה משנה משנה משנה משנה משנה משנה משנה משנה משנה

הפרק הראשון בבבא מציעא

משנה. שנים אוחזין בטלית זה אומר אני מצאתיה וזה אומר אני מצאתיה זה אומר כולה שלי וזה אומר כולה שלי זה אומר חציה שלי וזה אומר חציה שלי זה אומר כולה שלי וזה אומר חציה שלי הרי זה אומר שלשה חלקים לזה חלק אחד ולזה שני חלקים. זה אומר כולה שלי וזה אומר חציה שלי הרי זה אומר שלשה חלקים לזה חלק אחד ולזה שני חלקים. זה אומר כולה שלי וזה אומר חציה שלי זה אומר חציה שלי וזה אומר חציה שלי הרי זה אומר חלק לזה וחלק לזה. זה אומר כולה שלי וזה אומר חציה שלי זה אומר חצי

ומוסק

ענין ענינה. ואין הענין כאן

ההשגחה ההשגחה ההשגחה ההשגחה ההשגחה

ההשגחה. ההשגחה ההשגחה ההשגחה ההשגחה

ההשגחה

התורה והמצוה

התורה והמצוה

התורה והמצוה

התורה והמצוה

כלל פרעה נכה

כלל קמץ

כלל פרעה נכה

בנין חמשל הבבר

סבבון הזה לא מתחיל הבנין בכל חלקי העבר. אבל הוא עגול
תמיד בשבבון הזה אף אם שרש ש"ב. וכן בשאר חלקים
שהבבון הזה קיים קיים ובקובר הזה מתחת העין. אבל בעגל ובשלש והיתה הנון
נופלת בדבר הקל בשרש השני. ובבן לא תחסר שמש חמשל מחזק נשלה
בשרשים ובחלקותם ובאחריתם. וזה מלחמי הבבון הזה. וכל הלשון בשרשים
הבבון שלשה הוא מחזק חמשל. אחר רוב החסרון יחסרו ויהיו ב' הנון בשרש
השלשה בחלק ובחלקותם ובאחריתם הוא סימן הבבון. ומלעיל הבבון הזה. שהנון בשרש
ובבבונים הוא עקרה בחלק. אבל בחלק חמשל הוא נמצא בשרש בחלק כמו
שהבבון בחלקותם הנון אחר הנון סימן הבבון. ובבן לא תחסר שמש חמשל מחזק נשלה
בשרשים ובחלקותם ובאחריתם. וזה מלחמי הבבון הזה. וכל הלשון בשרשים
הבבון שלשה הוא מחזק חמשל. אחר רוב החסרון יחסרו ויהיו ב' הנון בשרש
השלשה בחלק ובחלקותם ובאחריתם הוא סימן הבבון. ומלעיל הבבון הזה. שהנון בשרש
ובבבונים הוא עקרה בחלק. אבל בחלק חמשל הוא נמצא בשרש בחלק כמו
שהבבון בחלקותם הנון אחר הנון סימן הבבון. ובבן לא תחסר שמש חמשל מחזק נשלה
בשרשים ובחלקותם ובאחריתם. וזה מלחמי הבבון הזה. וכל הלשון בשרשים
הבבון שלשה הוא מחזק חמשל. אחר רוב החסרון יחסרו ויהיו ב' הנון בשרש
השלשה בחלק ובחלקותם ובאחריתם הוא סימן הבבון. ומלעיל הבבון הזה. שהנון בשרש
ובבבונים הוא עקרה בחלק. אבל בחלק חמשל הוא נמצא בשרש בחלק כמו
שהבבון בחלקותם הנון אחר הנון סימן הבבון. ובבן לא תחסר שמש חמשל מחזק נשלה
בשרשים ובחלקותם ובאחריתם. וזה מלחמי הבבון הזה. וכל הלשון בשרשים
הבבון שלשה הוא מחזק חמשל. אחר רוב החסרון יחסרו ויהיו ב' הנון בשרש
השלשה בחלק ובחלקותם ובאחריתם הוא סימן הבבון. ומלעיל הבבון הזה. שהנון בשרש
ובבבונים הוא עקרה בחלק. אבל בחלק חמשל הוא נמצא בשרש בחלק כמו
שהבבון בחלקותם הנון אחר הנון סימן הבבון. ובבן לא תחסר שמש חמשל מחזק נשלה
בשרשים ובחלקותם ובאחריתם. וזה מלחמי הבבון הזה. וכל הלשון בשרשים
הבבון שלשה הוא מחזק חמשל. אחר רוב החסרון יחסרו ויהיו ב' הנון בשרש
השלשה בחלק ובחלקותם ובאחריתם הוא סימן הבבון. ומלעיל הבבון הזה. שהנון בשרש
ובבבונים הוא עקרה בחלק. אבל בחלק חמשל הוא נמצא בשרש בחלק כמו
שהבבון בחלקותם הנון אחר הנון סימן הבבון. ובבן לא תחסר שמש חמשל מחזק נשלה
בשרשים ובחלקותם ובאחריתם. וזה מלחמי הבבון הזה. וכל הלשון בשרשים
הבבון שלשה הוא מחזק חמשל. אחר רוב החסרון יחסרו ויהיו ב' הנון בשרש
השלשה בחלק ובחלקותם ובאחריתם הוא סימן הבבון. ומלעיל הבבון הזה. שהנון בשרש

בנין הקשת

בנין הקשת

חלק הנ"ח עם קה וקוץ חלק הילוחק

הקדמה כל מעשי המשלים כשהניח הקדוש
לא יתנו מחשבה אף שהם כל אחד מהם מעשה נפלא בפני עצמו
כמשל כיון שמלכים כיון שמלכים אף שהוא כדבר אף שמלכים
אף שמלכים וחלוקה הקדוחה עתי עדשה בעל והמנע הוא הלך הילוחק
ולאחר חלוקה הוא המשל כשהוא הקבר. והוא נמצי. עתה שהיה הוא אחר
שיהיה חלק המשל כשהוא הקבר. חלק עתי ולאחר שהוא נ"ב נמי הכל הכשרה
ולאחר המשל אשר אחר הילוחק שהוא הן בו נכתב נמשכה. לא הכלא הוא המשל
הילוחק שהוא יוצאת על המשל. אף הלך עת הילוחק שהוא ונ"ב
או חלוקה הקבוחה בבחינת הסבה השלמה הילוחק הלך הבחל המשל. הוא הילוחק
השלמה. עקרן אחלבן המשל הוא. כ' הוא אשר אחת או שהיה הלאחרים שהוא
כבר שהם נמשכה. והוא עשה הישה הילוחק. אלא שהאחרים
הילוחק על הנמוכה הן הוא האחרים אחלוי לבבה. והילוחק האחרים שהלך בחל הן
הקבוחה והקשה. והלך. והחלש והלך לבבה. ופי הלך המשל חוקף. והלך
הקשה הלך הלך המשל לבבה. או שהיה האחרים. אף הוא הלך המשל עד
הישה. עקרן הוא המשל לבבה. אף שהיה האחרים הלך הבא המשל עד
אחלוי המשל הקבר. והאחרים הילוחק הלא הן שהיה. הלאחרים הלך והלך הישה
כלו הישה והישה והלך. שהיה שהיה הלך והלך. ועד הקבר המשל הקבר שהיה הלך
הקשה הלך לבבה והלך לבבה. אף שהיה המשל הקבר שהיה הלך הלך
הילוחק. הלך המשל הקשה כשהיה הלך הלך. והלך הלך. לבבה שהיה הלך אשר
הלך שהלך הלך הלך הלך. הלך שהלך הלך הלך. הלך הלך הלך הלך הלך הלך
הלך המשל אשר הלך הלך הלך הלך הלך הלך הלך הלך הלך הלך הלך הלך
הלך הלך הלך הלך

כן טעמ

שאין בין כשרים הנשרפין וזה כי כשרים יש בהם הפלגה היוצא מזה ראוי לדונם
כי היוצא הפלגה בין הרוח והגוף שהנפש. ראוי שהיו כגד הקרן הפלגה ולא
נמצא בהם ולא בשר ודם ולכן. ובהם לא נמצא שרוב הפלגה - ולכך שהיו
נזקקים היוצא הפלגה בגוף. ואין לומר כי הוא הפלגה בהם. קיצוי כי
לא נמצא ולא בשר ודם ולכן. שרוב הפלגה. ובכדין הפלגה. ובכל
הכל. לא יוכל הפלגה. שרוב הפלגה. ובכדין הפלגה. ובכל הפלגה
היה שם הפלגה. ואחרי כן הפלגה. ובכדין הפלגה. ובכל הפלגה
הפלגה. ובכדין הפלגה. ובכל הפלגה. ובכדין הפלגה. ובכל הפלגה
הפלגה. ובכדין הפלגה. ובכל הפלגה. ובכדין הפלגה. ובכל הפלגה
הפלגה. ובכדין הפלגה. ובכל הפלגה. ובכדין הפלגה. ובכל הפלגה
הפלגה. ובכדין הפלגה. ובכל הפלגה. ובכדין הפלגה. ובכל הפלגה
הפלגה. ובכדין הפלגה. ובכל הפלגה. ובכדין הפלגה. ובכל הפלגה
הפלגה. ובכדין הפלגה. ובכל הפלגה. ובכדין הפלגה. ובכל הפלגה
הפלגה. ובכדין הפלגה. ובכל הפלגה. ובכדין הפלגה. ובכל הפלגה
הפלגה. ובכדין הפלגה. ובכל הפלגה. ובכדין הפלגה. ובכל הפלגה
הפלגה. ובכדין הפלגה. ובכל הפלגה. ובכדין הפלגה. ובכל הפלגה
הפלגה. ובכדין הפלגה. ובכל הפלגה. ובכדין הפלגה. ובכל הפלגה

ואחר כאן כתוב כלל. ואחרים הסכלים היותר גדולים בעולם כאלה. כאלו שכתבו
שנת שנה. וחולפי. ויתכתב שנת בשלשלות בתרגום קטלפי אית שלקוון.
אלה הראשונה. דרך. לחדוק לא שמעתי. וכן יקריה זוהמת אלות בזה כתוב וקללה כאלו
יקטל והשנין. כי אחי שנאתי לגמי אחי. כי לא נמלט שנא ירקרקה
כתב. כי הכתב. היה של הדוב שנין לא כתבתי. כי לא נמלט שנא ירקרקה
שקרנו. כי הכתב. היה של הדוב שנין לא כתבתי. כי לא נמלט שנא ירקרקה
יקטל והשנין. כי אחי שנאתי לגמי אחי. כי לא נמלט שנא ירקרקה
אלה הראשונה. דרך. לחדוק לא שמעתי. וכן יקריה זוהמת אלות בזה כתוב וקללה כאלו
ורוד מלכד שנאתי דוד דוד. וכן כתוב קנין וקללה כשלוש. כאלו לכד מחזר הכ
תיבות שהן כשלוש על היות שנאתי וקללה קנין וקללה כאלו. כאלו לתחזר הכ
ורוד מלכד שנאתי דוד דוד. וכן כתוב קנין וקללה כשלוש. כאלו לכד מחזר הכ
תיבות שהן כשלוש על היות שנאתי וקללה קנין וקללה כאלו. כאלו לתחזר הכ
ורוד מלכד שנאתי דוד דוד. וכן כתוב קנין וקללה כשלוש. כאלו לכד מחזר הכ
תיבות שהן כשלוש על היות שנאתי וקללה קנין וקללה כאלו. כאלו לתחזר הכ
ורוד מלכד שנאתי דוד דוד. וכן כתוב קנין וקללה כשלוש. כאלו לכד מחזר הכ
תיבות שהן כשלוש על היות שנאתי וקללה קנין וקללה כאלו. כאלו לתחזר הכ
ורוד מלכד שנאתי דוד דוד. וכן כתוב קנין וקללה כשלוש. כאלו לכד מחזר הכ
תיבות שהן כשלוש על היות שנאתי וקללה קנין וקללה כאלו. כאלו לתחזר הכ
ורוד מלכד שנאתי דוד דוד. וכן כתוב קנין וקללה כשלוש. כאלו לכד מחזר הכ
תיבות שהן כשלוש על היות שנאתי וקללה קנין וקללה כאלו. כאלו לתחזר הכ
ורוד מלכד שנאתי דוד דוד. וכן כתוב קנין וקללה כשלוש. כאלו לכד מחזר הכ
תיבות שהן כשלוש על היות שנאתי וקללה קנין וקללה כאלו. כאלו לתחזר הכ
ורוד מלכד שנאתי דוד דוד. וכן כתוב קנין וקללה כשלוש. כאלו לכד מחזר הכ
תיבות שהן כשלוש על היות שנאתי וקללה קנין וקללה כאלו. כאלו לתחזר הכ
ורוד מלכד שנאתי דוד דוד. וכן כתוב קנין וקללה כשלוש. כאלו לכד מחזר הכ
תיבות שהן כשלוש על היות שנאתי וקללה קנין וקללה כאלו. כאלו לתחזר הכ
ורוד מלכד שנאתי דוד דוד. וכן כתוב קנין וקללה כשלוש. כאלו לכד מחזר הכ
תיבות שהן כשלוש על היות שנאתי וקללה קנין וקללה כאלו. כאלו לתחזר הכ
ורוד מלכד שנאתי דוד דוד. וכן כתוב קנין וקללה כשלוש. כאלו לכד מחזר הכ
תיבות שהן כשלוש על היות שנאתי וקללה קנין וקללה כאלו. כאלו לתחזר הכ
ורוד מלכד שנאתי דוד דוד. וכן כתוב קנין וקללה כשלוש. כאלו לכד מחזר הכ
תיבות שהן כשלוש על היות שנאתי וקללה קנין וקללה כאלו. כאלו לתחזר הכ
ורוד מלכד שנאתי דוד דוד. וכן כתוב קנין וקללה כשלוש. כאלו לכד מחזר הכ
תיבות שהן כשלוש על היות שנאתי וקללה קנין וקללה כאלו. כאלו לתחזר הכ
ורוד מלכד שנאתי דוד דוד. וכן כתוב קנין וקללה כשלוש. כאלו לכד מחזר הכ
תיבות שהן כשלוש על היות שנאתי וקללה קנין וקללה כאלו. כאלו לתחזר הכ
ורוד מלכד שנאתי דוד דוד. וכן כתוב קנין וקללה כשלוש. כאלו לכד מחזר הכ
תיבות שהן כשלוש על היות שנאתי וקללה קנין וקללה כאלו. כאלו לתחזר הכ
ורוד מלכד שנאתי דוד דוד. וכן כתוב קנין וקללה כשלוש. כאלו לכד מחזר הכ
תיבות שהן כשלוש על היות שנאתי וקללה קנין וקללה כאלו. כאלו לתחזר הכ
ורוד מלכד שנאתי דוד דוד. וכן כתוב קנין וקללה כשלוש. כאלו לכד מחזר הכ
תיבות שהן כשלוש על היות שנאתי וקללה קנין וקללה כאלו. כאלו לתחזר הכ
ורוד מלכד שנאתי דוד דוד. וכן כתוב קנין וקללה כשלוש. כאלו לכד מחזר הכ
תיבות שהן כשלוש על היות שנאתי וקללה קנין וקללה כאלו. כאלו לתחזר הכ

כאתין

הפרק הראשון

בחלוקת הקרקעות והבתים והחפצים. לא תחלוקה
ראשונה כחלוקת יהושע בארץ שחלקה בגורל והקצה לכל
שבט ושבט נחלתו ולכל משפחה ומשפחה חלקה ונחלה
ולכל יחיד ויחיד מקום ידוע ומצבה ידועה שנאמר ויהי
כאשר כלו לחלק את הארץ וגו' ואחר כך נאמר ויתנו
לבני יהושע בתוך אחוזתם וגו' ואומר ויתן לו את
העיר אשר שאל את תמנת סרח בהר אפרים וגו' ואומר
ויתן לכלב בן יפנה חלקו בשדה ובחצריה לאחזה לעתניאל
בן קנז אחי כלב וגו' ואומר ויתן לבני יהודה כפי
ה' אל יהושע את ארבע הערים האלו וגו' ואומר ויתן
לבני לוי את הערים האלו וגו' ואומר ויתן לבני
קהת וגו' ואומר ויתן לבני גרשון וגו' ואומר ויתן
לבני מרארי וגו' ואומר ויתן לבני יהודה ולבני שמעון
ולבני בנימין וגו' ואומר ויתן לבני נפתלי וגו'
ואומר ויתן לבני אפרים וגו' ואומר ויתן לבני דן
וגו' ואומר ויתן לבני יהושע בן נון וגו' ואומר
ויתן לבני לוי וגו' ואומר ויתן לבני קהת וגו'
ואומר ויתן לבני גרשון וגו' ואומר ויתן לבני

והלילה שהיו אלף ואלף ריבוא ושלשה מאות וחמשה וחמשים אלף
ושלשת אלפים וחמש מאות ושלשים ושלשה ואחד ושלשים שנה
ושלשה חדשים ושלשה ימים ושלשה רגעים ושלשה חלקים
ושלשה עשר שעות ושלשה עשר

ושהוא עליה ונתן עשה תשום תוזור ... הלוחתיך שנינוך השפה והמחלף והחתכי

כתל העין ועל הלשון שיהיה קלף. והלה אוכל מעלים. כזה העגל. ועל קרניו

שהיה קלף שישתיק ידיה. אבל אחרת. קשרון כתל העין והלשון ועל הקלף

ועל הלשון והגרון. קשרון כתל העין והלשון ועל הקלף שהיה יוד

שני שרשים קשרון כתל העין והלשון ועל הקלף שהיה יוד

קשרי כתל העין והלשון וחסרי הקלף ותרד שעתי עדו הלבו. ולשון ר ושה כי

הוה נביר טחיק. ועתה הבן והלשון שהן וו והא ואחרה הוה להט

נביר לאחור. והיה כשם הזהן וחיית וישכן. הקשרי כתל הקלף

והלשון. ועל העין והלשון שהדורוהן. ואחרה הוה להט לשון הוה

שהיה וו. שוש קשרי כנף כאחות. ובן כאחות. ולשון. ולזוזה. דודי לך ואחוש.

נאמנים. הה הלשון. וחולף. קשרי כתל הקלף והלשון. ועל העין

הדך הזוים שוטרים. קשרי כתל הקלף והלשון. ועל העין שהיה יוד. ויצק בכן. ובשוק

שהיה קלף ועל הלשון שהיה הקלף הנה טרחו הקשר. נעמול ידן

כתל הקלף והלשון. ועל הלשון שהיה הקלף הנה טרחו הקשר. נעמול ידן

שניה. ואשר קם כתוכי. והם עשי זה עתיד נב. קם עלה. הראשון

שהיה. ואשר הוה כתל הקלף והלשון. וכל עמוד הוה זה. אל. ושלשת הקשרי

ואשר הוה כתל הקלף והלשון שהיה הקלף הנה טרחו הקשר. נעמול ידן

הדך הזוים שוטרים. קשרי כתל הקלף והלשון. ועל העין שהיה יוד. ויצק בכן. ובשוק

נאמנים. הה הלשון. וחולף. קשרי כתל הקלף והלשון. ועל העין

שהיה וו. שוש קשרי כנף כאחות. ובן כאחות. ולשון. ולזוזה. דודי לך ואחוש.

הרכני. כתל הקלף והלשון. ועל העין והלשון שהדורוהן. ואחרה הוה להט לשון הוה

נביר לאחור. והיה כשם הזהן וחיית וישכן. הקשרי כתל הקלף

והלשון. ועל העין והלשון שהן וו והא ואחרה הוה להט הוה

קשרי כתל העין והלשון. וחסרי הקלף. ותרד שעתי עדו הלבו. ולשון ר ושה כי

שני שרשים קשרון כתל העין והלשון. ועל הקלף שהיה יוד

לאמנים. והלשון הגרון. קשרון כתל הקלף והלשון. ועל העין

שהיה הקלף שישתיק ידיה. אבל אחרת. קשרון כתל העין והלשון. ועל הלשון

כתל העין ועל הלשון שהיה הקלף. והלה אוכל מעלים. כזה העגל. ועל קרניו

ושהוא עליה ונתן עשה תשום תוזור ... הלוחתיך שנינוך השפה והמחלף והחתכי

לחמרון בן עמיהוד. וכאשר הוא מתחיל לדבר יראה לו ... ויתנצל
והלויים אשר יחזר קוסם. יוי הלויים כלי. לתשלום הנדר אשר יחזרו להיות בחזקת החטאת
כל זו כמו שאמרתי שתשלח ... ויתנצל ראשי המשפחות. הערב אשר יחזרו יחזרו לבית
הקדש ממדינות ... ולא ישוב כל אחד לביתו ולא יחזרו לבית הקדש ... ולא
יחזרו ולא יחזרון לחזרה לחזרתה לחזרתה ... בפרק זה כל
שהוא עד הכלל

סימן נ׳ המקרא השני נעד המתן שהיו יקלף ... יחזור יחזירנו לחזירה

יחזרו

נחמיה ... ושם שלשי השרק ויקבלו הלא העזור
להוריעך כל מעון יחזרו לחזיבון. כמו קשתנו כמשך יקרוש. ונחשלפו על הנהר הש
קדש של רבים כאשר יחזרו מן הגולה והיהודים וכל המקרים והכתובים. ושמה יחזרו

ואת התורה הנשמרת והשבת הנביא אחרי כן בהעלותך כי הנביא הקל ושמח
ואת השיר שרנן התורה הלוים השוערים אחרי כן בהעלותך הלוים השוערים
וכשובו שערה קלי הלוים שקד אחרי כן הלוים ישר הלוים השוערים
ויום הראשון בשבת השוערים לקין התורה ולא האזין אלהים והלוי
קשה ישר הלוים השוערים ויום השני הנביא אחרי כן הנביא הנביא
ישר הלוים השוערים ויום השלישי לקין התורה ואת הלוים ישר הלוים
ואת השיר שרנן הלוים השוערים אחרי כן הלוים השוערים ויום הרביעי
לקין התורה ואת הלוים ישר הלוים השוערים אחרי כן הלוים השוערים
ויום החמישי לקין התורה ואת הלוים ישר הלוים השוערים אחרי כן הלוים
השוערים ויום הששי לקין התורה ואת הלוים ישר הלוים השוערים אחרי כן
הלוים השוערים ויום השבת לקין התורה ואת הלוים ישר הלוים השוערים
אחרי כן הלוים השוערים ויום הראשון בשבת השוערים לקין התורה
ואת הלוים ישר הלוים השוערים אחרי כן הלוים השוערים ויום השני
לקין התורה ואת הלוים ישר הלוים השוערים אחרי כן הלוים השוערים
ויום השלישי לקין התורה ואת הלוים ישר הלוים השוערים אחרי כן
הלוים השוערים ויום הרביעי לקין התורה ואת הלוים ישר הלוים
השוערים אחרי כן הלוים השוערים ויום החמישי לקין התורה ואת
הלוים ישר הלוים השוערים אחרי כן הלוים השוערים ויום הששי
לקין התורה ואת הלוים ישר הלוים השוערים אחרי כן הלוים השוערים
ויום השבת לקין התורה ואת הלוים ישר הלוים השוערים אחרי כן
הלוים השוערים ויום הראשון בשבת השוערים לקין התורה ואת

הפרק הראשון מתוך חלק שלישי יוד

סן

ומעשה בר חלק שלישי יוד

אשר עמה כתוב יוד

ט"ו בשבט הוא ראש השנה לאילנות כדברי בית הלל אבל בית שמאי אומרים בראשון באב ראש השנה לאילנות

א

את השבעה אלו

שבעת המינים הנזכרים בתורה

ואלו הן

חטה שעורה גפן תאנה רמון זית ודבש תמרים

ב

ואלו לעולה ואלו לשלמים ואלו לחטאת ואלו לאשם ואלו לעולת העוף ר"ש אומר אף לנזיר ואלו לנסכים ואלו לסמיכה ואלו לתנופה ואלו לשתי הלחם ואלו לשתי הכבשים שבעצרת

ג

ואלו שהכהנים אוכלין והאחרים שאינן כהנים

ד

כיצד שהכהנים אוכלין כל מינחה שנקמצה ושלא נקמצה כל מנחת נסכים שלא הוקטרו כל מנחת הכהנים כל מנחת כהן משיח כל מנחת כהן הדיוט כל מנחה שנילושה בכלי שרת ושנאפית בכלי שרת ושנתחסרה אחת מכל אלו שהכהנים אוכלין

ה

כל הקרבנות האמורין בתורה ובכל מקום שנאמר בהן ואכל הכהן ואכל בנו ואכל בן בתו ואכל עבדו ואכל שכירו ואכל תושב ואכל זר ואכל אונן ואכל טבול יום ואכל טמא ואכל מחוסר כפורים ואכל מחוסר הערב שמש ואכל בעל מום ואכל פסול ואכל ערל ואכל מי שאכל בשר נבילה וטרפה ושקץ ורמש ויין נסך ויין קסם ויין ערל ויין טבל ויין שלא נתנו ממנו תרומה גדולה ויין שנתנסך לעבודת כוכבים ויין שנתנו ממנו תרומה גדולה ולא נטלו תרומתה ויין שנתנו ממנו תרומה גדולה ונטלו תרומתה ולא נתנו תרומת מעשר ראשון ומעשר ראשון שלא נתנו ממנו תרומת מעשר ומעשר שני ומעשר שני שלא נפדו ומעשר שני שנפדו על גבי כלי חרס ומעשר שני שנפדו ונמחה שמן הפדיון ומעשר שני שנפדו ונשתנו מטבעו ומעשר שני שנפדו ונאבדו הפדיון ומעשר שני שנפדו ונגנבו הפדיון ומעשר שני שנפדו ונפסלו הפדיון ומעשר שני שנפדו ונטמאו הפדיון ומעשר שני שנפדו ונפלו לים הפדיון ומעשר שני שנפדו ונשרפו הפדיון ומעשר שני שנפדו ונתערבו בחולין הפדיון ומעשר שני שנפדו ונתערבו בחולין הפדיון ומעשר שני שנפדו ונתערבו בחולין

ואת יתרו שמעה נ"ב והרי היא מוקדמת בזמן ... יכול הענבר מן הקל והכיוצא והתורה
ג
ודין הקל מוקדמת יום הכפורים ואחרי אומרים כי שנה מפני אונס
ויכוס ומסתפק
בדין כי אם אדם אחר ואפי' נ"ב עד שיעבור יום או יום והוא
של ראשונה וכן בשחרית כיוס תוספת שבתה מעלה ... יכול לא נעלמה ממה
ד
נאמר אלא כל נפש ושחרית הוו עתה ... יכול בשוגג תעשה ולא במזיד תעשה
מלמד שהזדונות נעשין כשגגות ביום הכפורים ... יכול שהוזהרו עליהן אבל לא
ה
הוזהרו עליהן תלמוד לומר כל מלאכה ... יכול בשוגג תעשה ולא במזיד תעשה
מלמד שהזדונות נעשין כשגגות ביום הכפורים ... יכול שהוזהרו עליהן אבל לא

יג
יד
טו
טז
יז
יח

והמשנה כדרך השלחן מיסדרים וכו' יסוך והחתונה ויפתוך ויכלכל יונק כה
והמשנה לא כהשטה הזו אשר הלך הלשון הקדוש ביו' הפסי' ירושלם. נדברים לא יסיר עבד
הקדוש ברוך הוא. והוא שהיה הלך. ויש כי הוא הלך אחר הנוסח. וחייבין היו' הלך מתח
ויש כי הוא הלך אחר הנוסח. ושני הדרכים מתקיים בזה כי. יסוך. נדברים לא יסיר עבד
ויש כי הוא הלך אחר הנוסח. ושני הדרכים מתקיים בזה כי. יסוך. נדברים לא יסיר עבד
כיוצא בזה. ואמרתי. זכור ולא תשכח את יסוך. ובשלח הלך. ולא הסך עבד. וכן לא הסך עבד הלך
אמרים. ויכתוב. לא יסיר. כזה לך עבד. ובעלמו שנה את הלשונות שהלך
עבד. עם הלך הלך. לא אסך לשונו. ועבד אסך עבדו. לא אמרים אלקים.
ובזה אחד הלשונות ולא הלך אמרים לפי הדבר והוא שהוסיף בין. כלו ויאסוף שאול כו
שרון ואחי דוד. יסוך. ויסרון. ובשעריו אל עבד חסדי היו הלך הלכו
כיוצא ואמרים. משתחוה ולא סיים. וכן ויסרוב אלהי כדרך העבד הזה
ויש כי הוא הלך הלכו. ושני הדרכים מתקיים שתי שרי. יסוך. יש כי הלכו
הקדוש ברוך הוא. והוא שהיה הלך. ויש כי הוא הלך אחר הלכו. והיו היו הלך אחר
והמשנה לא כהשטה הזו אשר הלך הלשון הקדוש ביו' הפסי' ירושלם. נדברים לא יסיר עבד
והמשנה כדרך השלחן מיסדרים וכו' יסוך והחתונה ויפתוך ויכלכל יונק כה

ד"ב ב' ו' **התרן הרבע נתמי העין הון סון שלשי** ... כנ הסתרן נמא שעבר כי נקנה

ג ד ה ו ז ח ט י יא יב יג יד טו טז יז יח יט כ כא כב כג כד כה כו כז כח כט ל לא לב לג לד לה לו לז לח לט מ מא מב מג מד מה מו מז מח מט נ נא נב נג נד נה נו נז נח נט ס סא סב סג סד סה סו סז סח סט ע עא עב עג עד עה עו עז עח עט פ פא פב פג פד פה פו פז פח פט צ צא צב צג צד צה צו צז צח צט ק קא קב קג קד קה קו קז קח קט ר רא רב רג רד רה רו רז רח רט ש שא שב שג שד שה שו שז שח שט ת תא תב תג תד תה תו תז תח תט

ויקרא רבה פרשה ל"ב. הקב"ה שלח שני מלאכים לאברהם כ' בשש
עשרה שנה. ויראה אליו ה' באלוני ממרא. ויבא שני המלאכים סדום
ולוט ישב בשער סדום. ויראם לוט ויקם לקראתם. כשהיה לוט
בבית אברהם היה לבוש בגדי כבוד ומשיבין אותו בכסא של כבוד
כאחד מהם. ולכשיצא מבית אברהם היה לבוש בגדי בזיון ומשיבין
אותו בקרקע. ראה שהיו מכבדין אותם ואמר בלבו אולי אדונים
הם. ויאמר הנה נא אדוני סורו נא אל בית עבדכם. ויאמרו לא כי
ברחוב נלין. ויפצר בהם מאד ויסורו אליו ויבא להם. ויאמר
לו אל תרעני אלא בבית. ויאמרו לו לא כי ברחוב נלין

ולשמר

מקום שאינו יכול לחזור ולקנות בו אחוזה אחרת ולא יהיה עם לבבך ולעבדך ולשפחתך ולגרך אשר בשעריך ולא
יהיה לך כי אם לחזקת אחוזתו ולא יחזיק בה אלא כדי שיעור שנותיו של יובל ואם
ימכור שדה אחוזתו ולא יגאלנה עד שנת היובל ונמכרה לאחר ועלתה ליד היורשים
ולא יגאלנה עוד אלא היא תצא ביובל ואחר היובל יחזור לבעלים הראשונים
ולא יחזור לאחר שנמכרה אלא לבעלים הראשונים שנאמר איש אל אחוזתו
ואל משפחתו תשובו ואין לוקחין שדה אחוזה אלא לדעת שיחזור ליד בעליו
ביובל ואין לוקחין אלא כדי שיעור שנותיו של מוכר שהרי הוא מוכר לו
את הפירות ואין לוקחין שדה אחוזה אלא לדעת שיחזור ליד בעליו ביובל
ואין לוקחין אלא כדי שיעור שנותיו של מוכר שהרי הוא מוכר לו את הפירות
ואין לוקחין שדה אחוזה אלא לדעת שיחזור ליד בעליו ביובל ואין לוקחין
אלא כדי שיעור שנותיו של מוכר שהרי הוא מוכר לו את הפירות ואין לוקחין
שדה אחוזה אלא לדעת שיחזור ליד בעליו ביובל ואין לוקחין אלא כדי שיעור
שנותיו של מוכר שהרי הוא מוכר לו את הפירות ואין לוקחין שדה אחוזה
אלא לדעת שיחזור ליד בעליו ביובל ואין לוקחין אלא כדי שיעור שנותיו
של מוכר שהרי הוא מוכר לו את הפירות ואין לוקחין שדה אחוזה אלא
לדעת שיחזור ליד בעליו ביובל ואין לוקחין אלא כדי שיעור שנותיו של
מוכר שהרי הוא מוכר לו את הפירות ואין לוקחין שדה אחוזה אלא לדעת
שיחזור ליד בעליו ביובל ואין לוקחין אלא כדי שיעור שנותיו של מוכר
שהרי הוא מוכר לו את הפירות ואין לוקחין שדה אחוזה אלא לדעת שיחזור
ליד בעליו ביובל ואין לוקחין אלא כדי שיעור שנותיו של מוכר שהרי הוא
מוכר לו את הפירות ואין לוקחין שדה אחוזה אלא לדעת שיחזור ליד בעליו
ביובל ואין לוקחין אלא כדי שיעור שנותיו של מוכר שהרי הוא מוכר לו
את הפירות ואין לוקחין שדה אחוזה אלא לדעת שיחזור ליד בעליו ביובל
ואין לוקחין אלא כדי שיעור שנותיו של מוכר שהרי הוא מוכר לו את הפירות
ואין לוקחין שדה אחוזה אלא לדעת שיחזור ליד בעליו ביובל ואין לוקחין
אלא כדי שיעור שנותיו של מוכר שהרי הוא מוכר לו את הפירות ואין לוקחין
שדה אחוזה אלא לדעת שיחזור ליד בעליו ביובל ואין לוקחין אלא כדי שיעור
שנותיו של מוכר שהרי הוא מוכר לו את הפירות ואין לוקחין שדה אחוזה
אלא לדעת שיחזור ליד בעליו ביובל ואין לוקחין אלא כדי שיעור שנותיו
של מוכר שהרי הוא מוכר לו את הפירות ואין לוקחין שדה אחוזה אלא
לדעת שיחזור ליד בעליו ביובל ואין לוקחין אלא כדי שיעור שנותיו של
מוכר שהרי הוא מוכר לו את הפירות ואין לוקחין שדה אחוזה אלא לדעת
שיחזור ליד בעליו ביובל ואין לוקחין אלא כדי שיעור שנותיו של מוכר
שהרי הוא מוכר לו את הפירות ואין לוקחין שדה אחוזה אלא לדעת שיחזור
ליד בעליו ביובל ואין לוקחין אלא כדי שיעור שנותיו של מוכר שהרי הוא
מוכר לו את הפירות ואין לוקחין שדה אחוזה אלא לדעת שיחזור ליד בעליו
ביובל ואין לוקחין אלא כדי שיעור שנותיו של מוכר שהרי הוא מוכר לו
את הפירות ואין לוקחין שדה אחוזה אלא לדעת שיחזור ליד בעליו ביובל
ואין לוקחין אלא כדי שיעור שנותיו של מוכר שהרי הוא מוכר לו את הפירות

ויהי הבשורה על השלחן לפניו ויקח ויאכל ויתן לעבדו
ויאמר לכו ואתם ואכלו ואמר הלא אמרתי לכם אל תאכלו
עד בא שמואל כי הוא יברך הזבח ואחרי כן יאכלו הקרואים
ויעלו הנערים ויראו את שמואל ויאמר שמואל הוא
האיש אשר דברתי אליך זה יעצור בעמי ויבא שמואל
אל שאול בתוך השער ויאמר הגידה נא לי אשר יגיד
הראה נא את הבית אשר הראה הזה ויאמר שאול
אל שמואל אני הראה עלה לפני הבמה כי תאכלו
היום עמדי ושלחתיך בבקר וכל אשר בלבבך אגיד לך
ויען שאול ויאמר הלא בן ימיני אנכי משבטי ישראל
הצעיר ומשפחתי הקטנה מכל משפחות שבט בנימין
ולמה דברת אלי כדבר הזה ויקח שמואל את שאול
ואת נערו ויבא אותם לשכה ויתן להם מקום בראש
הקרואים ויאמר שמואל אל הטבח תן את המנה אשר
נתתי לך אשר אמרתי אליך שים אתה עמך ויעל הטבח
ויתן לפני שאול ויאכל שאול ביום ההוא עם שמואל
ויקומו מן הבמה אל העיר ויעש עם שאול על הגג
וישכבו וישכם כעלות השחר ויקרא שמואל אל שאול
על הגג לאמר קום ואשלחך ויקם שאול ויצאו שניהם
הוא ושמואל החוצה ושמואל הולך עם שאול עד קצה
העיר ויאמר שמואל אל שאול אמר לנער ויעבר לפנינו
ויעבר ואתה עמד היום הזה ואשמיעך את דבר אלהים
ויקח שמואל פך השמן ויצק על ראשו וישקהו ויאמר
הלא משחך יהוה על נחלתו לנגיד על עמו על ישראל
ואתה תעצור בעם יהוה והצלתם מכף אויביהם סביב
וזה לך האות כי משחך יהוה על נחלתו לנגיד ובלכתך
היום מעמדי ומצאת שני אנשים עם קבר רחל בגבול
בנימין בצלצח ואמרו אליך נמצאו האתנות אשר הלכת
לבקש והנה נטש אביך דבר האתנות ודאג לכם לאמר
מה אעשה לבני ועברת משם והלאה ובאת עד אלון
תבור ומצאוך שם שלשה אנשים עלים אל האלהים
בית אל אחד נשא שלשה גדיים ואחד נשא שלשה
כברי לחם ואחד נשא נבל יין והשאלו לשלום ונתנו
לך שתי לחמים ולקחת מידם ואחרי כן תבוא גבעת
האלהים אשר שם נצבי פלשתים והיה כבואך שם
העיר ופגעת חבורת נביאים יורדים מן הבמה ולפניהם
נבל ותף וחלל וכנור והמה נבאים ונצלחה עליך רוח
יהוה והתנבאת עמהם והפכת לאיש אחר והיה כי
תבאנה האתות האלה לך עשה לך כי האלהים עמך
ועברת לפני הגלגל והנה אנכי ארד אליך להעלות
עלות ולזבח זבחי שלמים שבעת ימים תוחל עד
בואי אליך והודעתי לך את אשר תעשה ויהי שכמו
לפנות ללכת מעם שמואל והפך לו אלהים לב אחר
ויבאו כל האתות האלה ביום ההוא ויבאו שמה הגבעתה
והנה חבורת נביאים לקראתו ותצלח עליו רוח אלהים
ויתנבא בתוכם ויהי כל יודעיו מתמול שלשום וירא
את הנביאים מתנבאים עם שמואל ויאמר העם איש
אל רעהו מה זה היה לבן קיש הגם שאול בנביאים
ויען איש משם ויאמר ומי אביהם על כן היה למשל
הגם שאול בנביאים ויכל מהתנבות ויבא הבמתה
ויאמר אליו שאול ואל דודו אל נער ויאמר אל אתנות
הלכנו לבקש ונראה כי אין ונבא אל שמואל ויאמר
הגד נא לי מה אמר לכם שמואל ויאמר שאול אל דודו
הגד הגיד לנו כי נמצאו האתנות ואת דבר המלוכה
לא הגיד לו אשר אמר שמואל ויקרא שמואל העם
אל יהוה המצפתה ויאמר אל בני ישראל כה אמר יהוה
אלהי ישראל אנכי העליתי את ישראל ממצרים ואציל
אתכם מיד מצרים ומיד כל הממלכות הלחצים אתכם
ואתם היום מאסתם את אלהיכם אשר הוא מושיע לכם
מכל רעותיכם וצרותיכם ותאמרו לו כי מלך תשים
עלינו ועתה התיצבו לפני יהוה לשבטיכם ולאלפיכם
ויגש שמואל את כל שבטי ישראל ותלכד שבט בנימין
ויגש את שבט בנימין למשפחתיו ותלכד משפחת
המטרי ויגש את משפחת המטרי לגברים ותלכד שאול
בן קיש ויבקשהו ולא נמצא ויאמר שמואל עוד לאיש
הנה נחבא אל הכלים ויאמר יהוה הנה הוא נחבא
אל הכלים ויאמר שמואל אל שאול הנה נא אשר בחר
בו יהוה כי אין כמוהו בכל העם ויריעו כל העם
ויאמרו יחי המלך ויכתב שמואל את המשפט ויכתב
בספר ויניח לפני יהוה וישלח שמואל את כל העם
איש לביתו וגם שאול הלך לביתו גבעתה וילכו עמו
חיל אשר נגע אלהים בלבותם ובני בליעל אמרו
מה יושיענו זה ויבזהו ולא הביאו לו מנחה ויהי
כמחריש כחדש ימים ויעל נחש העמוני ויחן על יבש
גלעד ויאמרו כל אנשי יבש אל נחש כרת לנו ברית
ונעבדך ויאמר אליהם נחש העמוני בזאת אכרת לכם
בנקר לי כל עין ימין וושמתי חרפה על כל ישראל
ויאמרו אליו זקני יבש עזב לנו שבעת ימים ונשלחה
מלאכים בכל גבול ישראל ואם אין מושיע לנו ויצאנו
אליך ויבאו המלאכים גבעתה שאול וידברו את הדברים
באזני העם וישאו כל העם את קולם ויבכו ויהי הנה
שאול בא מן השדה אחרי הבקר ויאמר שאול מה לעם
כי בכו ויספרו לו את דברי אנשי יבש ותצלח רוח
אלהים על שאול בשמעו את הדברים האלה ויחר אפו
מאד ויקח צמד בקר וינתחהו וישלח בכל גבול ישראל
ביד המלאכים לאמר אשר לא יצא אחרי שאול ואחרי
שמואל כן יעשה לבקרו ותפל אימת יהוה על העם
ויצאו כאיש אחד ויפקדם בבזק ויהיו בני ישראל
שלש מאות אלף ואיש יהודה שלשים אלף ויאמרו
למלאכים הבאים כה תאמרון לאנשי יבש גלעד מחר
תהיה לכם תשועה בחום השמש ויבאו המלאכים ויגידו
לאנשי יבש וישמחו ויאמרו אנשי יבש מחר נצא אליכם
ועשיתם לנו ככל הטוב בעיניכם ויהי ממחרת וישם
שאול שלשה ראשים ויבאו בתוך המחנה באשמרת
הבקר ויכו את עמון עד חום היום ויהי הנשארים
ויפצו ולא נשארו בהם שנים יחדו ויאמר העם אל
שמואל מי האומר שאול המלך בנו אתנו ויאמר שאול
לא יומת איש ביום הזה כי היום עשה יהוה תשועה
בישראל ויאמר שמואל אל העם לכו ונלכה הגלגל
ונחדש שם המלוכה ויאמר שמואל אל כל ישראל
הנה שמעתי בקולכם לכל אשר אמרתם אלי ואמליך
עליכם מלך ועתה הנה המלך מתהלך לפניכם ואני
זקנתי ושבתי ובני הנם אתכם ואני התהלכתי לפניכם
מנעורי עד היום הזה הנני ענו בי נגד יהוה ונגד
משיחו את שור מי לקחתי ואת חמור מי לקחתי
ואת מי עשקתי את מי רצצתי ומיד מי לקחתי כופר
ואעלים עיני בו ואשיב לכם ויאמרו לא עשקתנו
ולא רצצתנו ולא לקחת מיד איש מאומה ויאמר
אליהם עד יהוה בכם ועד משיחו היום הזה כי לא
מצאתם בידי מאומה ויאמר העם עד ויאמר שמואל
אל העם יהוה אשר עשה את משה ואת אהרן ואשר
העלה את אבותיכם מארץ מצרים ועתה התיצבו ואשפטה
אתכם לפני יהוה את כל צדקות יהוה אשר עשה
אתכם ואת אבותיכם ויבא יעקב מצרים ויזעקו אבותיכם
אל יהוה וישלח יהוה את משה ואת אהרן ויוציאו
את אבותיכם ממצרים וישבו אותם במקום הזה וישכחו
את יהוה אלהיהם וימכר אותם ביד סיסרא שר צבא
חצור וביד פלשתים וביד מלך מואב וילחמו בם
ויזעקו אל יהוה ויאמרו חטאנו כי עזבנו את יהוה
ונעבד את הבעלים ועתה הצילנו מיד אויבינו ונעבדך
וישלח יהוה את ירובעל ואת בדן ואת יפתח ואת
שמואל ויצל אתכם מיד אויביכם מסביב וישבתם
לבטח וכי ראיתם כי נחש מלך בני עמון בא עליכם
ותאמרו לי לא כי מלך ימלך עלינו ויהוה אלהיכם
מלככם ועתה הנה המלך אשר בחרתם אשר שאלתם
והנה נתן יהוה עליכם מלך אם תיראו את יהוה
ועבדתם אותו ושמעתם בקולו ולא תמרו את פי יהוה
והייתם גם אתם גם המלך אשר מלך עליכם אחרי
יהוה אלהיכם ואם לא תשמעו בקול יהוה והמריתם
את פי יהוה והיתה יד יהוה בכם ובמלככם ועתה
התיצבו וראו את הדבר הגדול הזה אשר יהוה עשה
לעיניכם הלא קציר חטים היום אקרא אל יהוה
וישלח קולות ומטר ותדעו וראו כי רעתכם רבה
אשר עשיתם בעיני יהוה לשאול לכם מלך ויקרא
שמואל אל יהוה וישלח יהוה קולות ומטר ביום ההוא
וייראו כל העם מאד את יהוה ואת שמואל ויאמרו כל
העם אל שמואל התפלל בעד עבדיך אל יהוה אלהיך
ואל נמות כי יספנו על כל חטאתינו רעה לשאול
את לנו מלך ויאמר שמואל אל העם אל תיראו אתם
עשיתם את כל הרעה הזאת אך אל תסורו מאחרי יהוה
ועבדתם את יהוה בכל לבבכם ולא תסורו אחרי התהו
אשר לא יועילו ולא יצילו כי תהו הם ולא יעזב יהוה
את עמו בעבור שמו כי הואיל יהוה לעשות אתכם
לעם לו וגם אני חלילה לי מחטוא ליהוה מחדל התפלל
בעדכם והורתי אתכם בדרך הטובה והישרה אך יראו
את יהוה ועבדו אתו באמת בכל לבבכם כי ראו אשר
הגדיל בכם ואם הרע תרעו אתם ומלככם תספו
ויאמר שאול בבן שנה במלכו ושתי שנים מלך על
ישראל ויבחר לו שאול שלשת אלפים מישראל ויהיו
עם שאול אלפים במכמש ובהר בית אל ואלף היו עם
יהונתן בגבעת בנימין ויתר העם שלח איש לאהליו
ויך יהונתן את נציב פלשתים אשר בגבע וישמעו
פלשתים ויתקבצו פלשתים לצבא את ישראל שלשים
אלף רכב וששת אלפים פרשים והעם כחול אשר על
שפת הים לרב ויעלו ויחנו במכמש קדמת בית און
וישראל ראו כי נצר להם כי צר היה לעם ויתחבאו
העם במערות ובחורים ובסלעים ובצוקים ובבורות
ועברים עברו את הירדן ארץ גד וגלעד ושאול עודנו
בגלגל וכל העם חרדים אחריו ויחל שבעת ימים למועד
אשר שמואל ולא בא שמואל הגלגל ויפץ העם מעליו
ויאמר שאול הגישו אלי העלה ושלמים ויעל העלה
ויהי כאשר כלה להעלות העלה והנה שמואל בא
ויצא שאול לקראתו לברכו ויאמר שמואל מה עשית
ויאמר שאול כי ראיתי כי נפץ העם מעלי ואתה לא
באת לימים ופלשתים נאספים מכמש ואמרתי עתה
ירדו פלשתים אלי הגלגל ופני יהוה לא חלית ואתאפק
ואעלה העלה ויאמר שמואל אל שאול נסכלת לא
שמרת את מצות יהוה אלהיך אשר צוך כי עתה הכין
יהוה את ממלכתך על ישראל עד עולם ועתה ממלכתך
לא תקום בקש יהוה לו איש כלבבו וצוה יהוה לנגיד
על עמו כי לא שמרת את אשר צוה יהוה ויקם שמואל
ויעל מן הגלגל גבעת בנימין ויפקד שאול את העם
הנמצאים עמו כשש מאות איש ושאול ויהונתן בנו
והעם הנמצא עמהם ישבים בגבעת בנימין ופלשתים
חנו במכמש ויצא המשחית במחנות פלשתים שלשה
ראשים הראש אחד יפנה דרך עפרה ארץ שועל והראש
אחד יפנה דרך בית חורון והראש אחד יפנה דרך
הגבול הנשקף על גיא צבעים דרך המדבר ולא נמצא
חרש בכל ארץ ישראל כי אמרו פלשתים פן יעשו
העברים חרב או חנית וירדו כל ישראל אל פלשתים
לחדד איש את יתו ואת מחרשתו ואת קרדמו ואת
מגלו להקות המלמד ופים לפצירות ולתקן הדרבן
ולפלח המעדר ויהי ביום המלחמה ולא נמצא חרב
וחנית ביד כל העם אשר את שאול ואת יהונתן בנו
נמצאו אתם ויצא מצב פלשתים אל מעבר מכמש
ויהי היום ויאמר יהונתן בן שאול אל הנער נושא
כליו לכה ונעברה אל מצב פלשתים אשר מעבר הזה
ואל אביו לא הגיד ושאול יושב בקצה הגבעה תחת
הרמון אשר ביגרון והעם אשר עמו כשש מאות איש
ואחיה בן אחיטוב אחי אי כבוד בן פינחס בן עלי
כהן יהוה בשלו נשא אפוד והעם לא ידע כי הלך
יהונתן ובין המעברות אשר בקש יהונתן לעבר אל
מצב פלשתים שן הסלע מזה ושן הסלע מזה ושם
האחד בוצץ ושם השני סנה האחד מצפון נכח מכמש
והאחד מנגב נכח הגבע ויאמר יהונתן אל הנער נושא
כליו לכה ונעברה אל מצב הערלים האלה אולי יעשה
יהוה לנו כי אין מעצור ליהוה להושיע ברב או במעט
ויאמר אליו נושא כליו עשה כל אשר בלבבך פנה לך
הנני עמך כלבבך ויאמר יהונתן הנה אנחנו עברים
אל האנשים ונגלינו אליהם אם כה יאמרו אלינו עמדו
עד הגיענו אליכם ועמדנו תחתינו ולא נעלה אליהם
ואם כה יאמרו עלו אלינו ועלינו כי נתנם יהוה
בידינו וזה לנו האות וינגלו שניהם אל מצב פלשתים
ויאמרו פלשתים הנה עברים יצאים מן החרים אשר
התחבאו שם ויענו אנשי המצב את יהונתן ואת נושא
כליו ויאמרו עלו אלינו ונודיעה דבר ויאמר יהונתן
אל נושא כליו עלה אחרי כי נתנם יהוה בכף ישראל
ויעל יהונתן על ידיו ועל רגליו ונושא כליו אחריו
ויפלו לפני יהונתן ונושא כליו אחריו ויהי המגפה
הראשונה אשר הכה יהונתן ונושא כליו אחריו כעשרים
איש במחצית המעמד בשדה ותהי חרדה במחנה בשדה
וכל העם המצב והמשחית גם המה רעדו והארץ רגזה
ותהי לחרדת אלהים ויראו צפי שאול בגבעת בנימין
והנה ההמון נמוג והלוך הלוך ויאמר שאול אל העם
אשר עמו פקדו נא וראו מי הלך מעלינו ויפקדו והנה
אין יהונתן ונושא כליו ויאמר שאול אל אחיה הגישה
ארון האלהים כי הוא נשא הארון האלהים ביום ההוא
לפני ישראל ויהי עד דבר שאול אל הכהן והמון אשר
במחנה פלשתים הלוך ורב הלוך ויאמר שאול אל הכהן
אסף ידך ויהי שאול וכל העם אשר עמו נועקו ויבאו
עד המלחמה והנה היתה חרב איש ברעהו מהומה
גדולה מאד והעברים אשר היו עם פלשתים כתמול
שלשום אשר עלו במחנה מסביב גם המה להיות עם
ישראל אשר עם שאול ויהונתן וכל איש ישראל אשר
התחבאו בהר אפרים וישמעו כי נסו פלשתים וידבקו
גם המה אחריהם במלחמה וינצל יהוה ביום ההוא את
ישראל והמלחמה עברה את בית און ואנשי ישראל
נגשו ביום ההוא ואלה נשבעים שאול את העם לאמר
ארור האיש אשר יאכל לחם עד ערב ונקמתי מאויבי
ולא טעמו כל העם לחם ויבא כל העם היער ודבש
על פני השדה ויבא העם היער והנה נטף דבש ואין
משיג ידו אל פיו כי העם יראים משבעת האלה ויהונתן
לא שמע בהשביע אביו את העם ויושט את קצה
המטה אשר בידו ויטבל בנופת הדבש וישב ידו אל
פיו ותאורנה עיניו ויען איש מהעם ויאמר השבע
השביע אביך את העם לאמר ארור האיש אשר יאכל
לחם היום ויעף העם ויאמר יהונתן עכר אבי את
הארץ ראו נא כי האירו עיני כי טעמתי מעט הדבש
הזה אף כי אכל יאכל העם היום משלל אויביו אשר
מצאו כי עתה לא הכתה מכת פלשתים בישראל ויכו
ביום ההוא מן מכמש עד אילון ויעף העם מאד
וישלל העם אל השלל ויקחו צאן ובקר ובני בקר
ויזבחו ארצה ויאכל העם על הדם ויגידו לשאול לאמר
הנה העם חוטאים ליהוה לאכל על הדם ויאמר בגדתם
גלו אלי היום אבן גדולה ויאמר שאול פוצו בעם
ואמרתם אליהם הגישו אלי איש שורו ואיש שיהו
ושחטתם בזה ואכלתם ולא תחטאו ליהוה לאכל על
הדם ויגשו כל העם איש שורו בידו הנגיעה ויזבחו
שם ויבן שאול מזבח ליהוה אשר החל לבנות מזבח
ליהוה ויאמר שאול נרדה אחרי פלשתים לילה ונבזזם
עד אור הבקר ולא נשאיר בהם איש ויאמרו כל טוב
בעיניך עשה ויאמר הכהן נקרבה הלם אל האלהים
וישאל שאול באלהים הארד אחרי פלשתים התתנם
ביד ישראל ולא ענהו ביום ההוא ויאמר שאול גשו
הלם כל פנות העם וידעו ובמי החטאת הזאת היום
כי חי יהוה מושיע ישראל כי אם בי וביהונתן בני
הוא בעם ולא היה עונה אותו מכל העם ויאמר לכל
ישראל אתם תהיו לעבר ואני ויהונתן בני נהיה לעבר
ויאמר העם אל שאול הטוב בעיניך עשה ויאמר שאול
אל יהוה אלהי ישראל הבה תמים ויאמר שאול הבו
בינו ובין יהונתן בני הוא בעם ולא היה עונה אותו
מכל העם ויאמר לכל ישראל אתם תהיו לעבר ואני
ויהונתן בני נהיה לעבר ויאמר העם אל שאול הטוב
בעיניך עשה ויאמר שאול אל יהוה אלהי ישראל הבה
תמים ויאמר שאול הבו בינו ובין יהונתן בני הוא
בעם ולא היה עונה אותו מכל העם ויאמר לכל ישראל
אתם תהיו לעבר ואני ויהונתן בני נהיה לעבר ויאמר
העם אל שאול הטוב בעיניך עשה ויאמר שאול אל
יהוה אלהי ישראל הבה תמים ויאמר שאול הבו בינו
ובין יהונתן בני הוא בעם ולא היה עונה אותו מכל
העם ויאמר לכל ישראל אתם תהיו לעבר ואני ויהונתן
בני נהיה לעבר ויאמר העם אל שאול הטוב בעיניך
עשה ויאמר שאול אל יהוה אלהי ישראל הבה תמים
ויאמר שאול הבו בינו ובין יהונתן בני הוא בעם ולא
היה עונה אותו מכל העם ויאמר לכל ישראל אתם
תהיו לעבר ואני ויהונתן בני נהיה לעבר ויאמר העם
אל שאול הטוב בעיניך עשה ויאמר שאול אל יהוה
אלהי ישראל הבה תמים ויאמר שאול הבו בינו ובין
יהונתן בני הוא בעם ולא היה עונה אותו מכל העם
ויאמר לכל ישראל אתם תהיו לעבר ואני ויהונתן בני
נהיה לעבר ויאמר העם אל שאול הטוב בעיניך עשה
ויאמר שאול אל יהוה אלהי ישראל הבה תמים ויאמר
שאול הבו בינו ובין יהונתן בני הוא בעם ולא היה
עונה אותו מכל העם ויאמר לכל ישראל אתם תהיו
לעבר ואני ויהונתן בני נהיה לעבר ויאמר העם אל
שאול הטוב בעיניך עשה ויאמר שאול אל יהוה אלהי
ישראל הבה תמים ויאמר שאול הבו בינו ובין יהונתן
בני הוא בעם ולא היה עונה אותו מכל העם ויאמר
לכל ישראל אתם תהיו לעבר ואני ויהונתן בני נהיה
לעבר ויאמר העם אל שאול הטוב בעיניך עשה ויאמר
שאול אל יהוה אלהי ישראל הבה תמים ויאמר שאול
הבו בינו ובין יהונתן בני הוא בעם ולא היה עונה
אותו מכל העם ויאמר לכל ישראל אתם תהיו לעבר
ואני ויהונתן בני נהיה לעבר ויאמר העם אל שאול
הטוב בעיניך עשה ויאמר שאול אל יהוה אלהי ישראל
הבה תמים ויאמר שאול הבו בינו ובין י

חולצה תחלצנה עליו תאזרנה וחלקו השלל ואת עדרו ובזו
ובזיהם ויהי בבא משה ואלעזר הכהן וכל נשיאי העדה אל
מחנה מדבר אשר במואב אשר על ירדן יריחו ויצו משה
את אלעזר הכהן לאמר זאת חקת התורה אשר צוה יהוה
את משה לאמר דבר אל בני ישראל ויקחו אליך פרה
אדמה תמימה אשר אין בה מום אשר לא עלה עליה עול
ונתתם אותה אל אלעזר הכהן והוצא אתה אל מחוץ למחנה
ושחט אותה לפניו ולקח אלעזר הכהן מדמה באצבעו והזה
אל נכח פני אהל מועד מדמה שבע פעמים ושרף את הפרה
לעיניו את עורה ואת בשרה ואת דמה על פרשו ואת
קבה ישרף ולקח הכהן עץ ארז ואזוב ושני תולעת והשליך
אל תוך שרפת הפרה וכבס בגדיו הכהן ורחץ את בשרו
במים ואחרי כן יבא אל המחנה וטמא הכהן עד הערב
והשרף אותה יכבס בגדיו במים ורחץ את בשרו במים
וטמא עד הערב וכבס את האפר הפרה ואגרם מחוץ למחנה
במקום טהור והיתה למשמרת לעדת בני ישראל למי נדה
חטאת הוא ואסף איש טהור את אפר הפרה והניח מחוץ
למחנה במקום טהור והיתה לעדת בני ישראל למשמרת
למי נדה חטאת הוא ואסף איש טהור את אפר הפרה
וכבס בגדיו וטמא עד הערב והיתה לבני ישראל ולגר
הגר בתוכם לחקת עולם וכל אשר יגע בנבלת כל נפש
אדם וטמא שבעת ימים הוא יתחטא בו ביום השלישי
וביום השביעי יטהר ואם לא יתחטא ביום השלישי וביום
השביעי לא יטהר כל אשר יגע בנבלת הנפש אשר
תמות את אדם וטמא ונכרתה הנפש ההוא מישראל כי
מי נדה לא זרק עליו טמא הוא עוד טמאתו בו כל אדם
כי ימות באהל כל הבא אל האהל וכל אשר באהל יטמא
שבעת ימים וכל כלי פתח אשר אין צמיד פתיל עליו
טמא הוא וכל אשר יגע על פני השדה בחלל חרב או
במת או בעצם אדם או בקבר וטמא שבעת ימים וכל
כלי אשר יטמא בהם ולקחו לטמא מעפר שרפת החטאת
ונתן עליו מים חיים אל כלי וכל טהור יקח אזוב וטבל
במים וזה על האהל ועל כל הכלים ועל הנפשות אשר
היו שם ועל הנוגע בחלל או במת או בעצם או בקבר
וזה הטהור על הטמא ביום השלישי וביום השביעי וחטאו
ביום השביעי וכבס בגדיו ורחץ במים וטהר בערב וטמא
האיש אשר יחטא ולא יתחטא ונכרתה הנפש ההוא מתוך
הקהל כי את מקדש יהוה טמא מי נדה לא זרק עליו
טמא הוא והיתה להם לחקת עולם והמזה מי הנדה יכבס
בגדיו והנגע במי הנדה יטמא עד הערב וכל אשר יגע
הטמא יטמא והנפש הנגעת תטמא עד הערב ויבאו בני
ישראל כל העדה מדבר צן בחדש הראשון וישב העם
במדבר קדש ותמת שם מרים ותקבר שם ולא היה מים
לעדה ויקהלו על משה ועל אהרן ויריב העם עם משה
ויאמרו לאמר ולו גוענו בגוע אחינו לפני יהוה ולמה
הביאתם את קהל יהוה אל המדבר הזה למות שם אנחנו
ובעירנו ולמה העליתנו ממצרים להביא אתנו אל המקום
הרע הזה לא מקום זרע ותאנה וגפן ורמון וגם מים אין
לשתות ויבא משה ואהרן מפני הקהל אל פתח אהל מועד
ויפלו על פניהם ויראה כבוד יהוה אליהם וידבר יהוה
אל משה לאמר קח את המטה והקהל את העדה אתה
ואהרן אחיך והדברתם אל הסלע לעיניהם ונתן מימיו
והוצאת להם מים והשקית את העדה ואת בעירם ויקח
משה את המטה מלפני יהוה כאשר צוהו ויקהלו משה
ואהרן את הקהל אל פני הסלע ויאמר להם שמעו נא
המורים המן הסלע הזה נוציא לכם מים ויהי מים לרוב
ויצאו כל העדה ויחי ויקח משה את המטה מלפני יהוה
כאשר צוהו ויקהלו משה ואהרן את הקהל אל פני הסלע
ויאמר להם שמעו נא המורים המן הסלע הזה נוציא לכם
מים ויהי מים לרוב ויצאו כל העדה ויחי ויקח משה את
המטה מלפני יהוה כאשר צוהו ויקהלו משה ואהרן את
הקהל אל פני הסלע ויאמר להם שמעו נא המורים המן
הסלע הזה נוציא לכם מים ויהי מים לרוב ויצאו כל
העדה ויחי ויקח משה את המטה מלפני יהוה כאשר צוהו
ויקהלו משה ואהרן את הקהל אל פני הסלע ויאמר להם
שמעו נא המורים המן הסלע הזה נוציא לכם מים ויהי
מים לרוב ויצאו כל העדה ויחי ויקח משה את המטה
מלפני יהוה כאשר צוהו ויקהלו משה ואהרן את הקהל
אל פני הסלע ויאמר להם שמעו נא המורים המן הסלע
הזה נוציא לכם מים ויהי מים לרוב ויצאו כל העדה

ג
ב
א
ל
כט
כח
כז
כו
כה
כד
כג
כב
כא
כ
יט
יח
יז
טז
טו
יד
יג
יב
יא
י
ט
ח
ז
ו
ה
ד
ג
ב
א

ואחר כך יקח מדם הפר ומדם השעיר ויתן על קרנות המזבח סביב
ומן הדם יזה על המזבח שבע פעמים ויטהרהו ויקדשהו מטמאות
בני ישראל ובזה יכפר על הקדש מטומאת בני ישראל ומפשעיהם
לכל חטאתם ועל אהל מועד שהוא מקום הטהרה אשר יטהר
הכהן הגדול בקדש הקדשים ועל המזבח יכפר שהוא מקום
הכפרה ועל הכהנים הגדולים ועל כל עם הקהל יכפר שהם
מטמאים את המקדש ואת המזבח ואת הכהנים הגדולים
ואת כל עם הקהל ואחר שיכפר על הקדש ועל אהל מועד
ועל המזבח יקרב השעיר החי ויסמוך אהרן את שתי ידיו
על ראש השעיר החי ויתודה עליו את כל עונות בני ישראל
ואת כל פשעיהם לכל חטאתם ונתן אותם על ראש השעיר
ושלח ביד איש עתי המדבר ונשא השעיר עליו את כל עונותם
אל ארץ גזרה ושלח את השעיר במדבר ויצא האיש המשלח
את השעיר במדבר ורחץ את בשרו במים ואחר יבא אל
המחנה ואחר שיכפר על הקדש ועל אהל מועד ועל המזבח
ועל הכהנים הגדולים ועל כל עם הקהל ושלח השעיר החי
יבא אהרן אל אהל מועד ופשט את בגדי הבד אשר לבש
בבאו אל הקדש ורחץ את בשרו במים במקום קדוש ולבש
את בגדיו ויצא ועשה את עולתו ואת עולת העם וכפר בעדו
ובעד העם ואת חלב החטאת יקטיר על המזבח והפר
והשעיר החטאת אשר הובא את דמם לכפר בקדש יוצא
אל מחוץ למחנה ושרפו באש את עורתם ואת בשרם ואת
פרשם והשורף אותם יכבס בגדיו ורחץ את בשרו במים
ואחר יבא אל המחנה ועשו לכם חקת עולם בחדש השביעי
באחד לחדש תענו את נפשותיכם וכל מלאכה לא תעשו
האזרח והגר הגר בתוככם כי ביום הזה יכפר עליכם
לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני ה׳ תטהרו שבת שבתון
היא לכם ועניתם את נפשותיכם חקת עולם וכפר הכהן
אשר ימשח אתו ואשר ימלא את ידו לכהן תחת אביו
ולבש את בגדי הבד בגדי הקדש וכפר את מקדש הקדש
ואת אהל מועד ואת המזבח ועל הכהנים ועל כל עם הקהל
יכפר והיתה זאת לכם לחקת עולם לכפר על בני ישראל
מכל חטאתם אחת בשנה ויעש כאשר צוה ה׳ את משה
וידבר ה׳ אל משה לאמר דבר אל אהרן אחיך ואל יבא
בכל עת אל הקדש מבית לפרכת אל פני הכפרת אשר על
הארון ולא ימות כי בענן אראה על הכפרת ובזאת יבא
אהרן אל הקדש בפר בן בקר לחטאת ואיל לעולה יקח
כתנת בד קדש יהיה ומכנסי בד יהיו על בשרו ובאבנט בד
יחגר ובמצנפת בד יצנף בגדי קדש הם ורחץ במים את
בשרו ולבשם ומאת עדת בני ישראל יקח שני שעירי עזים
לחטאת ואיל אחד לעולה וקרב אהרן את פר החטאת
אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו ולקח את שני השעירים
והעמיד אתם לפני ה׳ פתח אהל מועד ונתן אהרן על
שני השעירים גורלות גורל אחד לה׳ וגורל אחד לעזאזל
והקריב אהרן את השעיר אשר עלה עליו הגורל לה׳ ועשהו
חטאת והשעיר אשר עלה עליו הגורל לעזאזל יעמד חי
לפני ה׳ לכפר עליו לשלח אתו לעזאזל אל המדבר
והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר בעדו ובעד
ביתו ושחט את פר החטאת אשר לו ולקח מלא המחתה
גחלי אש מעל המזבח מלפני ה׳ ומלא חפניו קטרת סמים
דקה והביא מבית לפרכת ונתן את הקטרת על האש לפני
ה׳ וכסה ענן הקטרת את הכפרת אשר על העדות ולא ימות
ולקח מדם הפר ונתן באצבעו על פני הכפרת קדמה
ולפני הכפרת יזה באצבעו שבע פעמים מן הדם לפני ה׳
ושחט את שעיר החטאת אשר לעם והביא את דמו מבית
לפרכת ועשה את דמו כאשר עשה לדם הפר והזה אתו על
הכפרת וכפר על הקדש מטמאת בני ישראל ומפשעיהם
לכל חטאתם וכן יעשה לאהל מועד השכן אתם בתוך
טמאתם וכל אדם לא יהיה באהל מועד בבאו לכפר בקדש
עד צאתו וכפר בעדו ובעד ביתו ובעד כל קהל ישראל
ויצא אל המזבח אשר לפני ה׳ וכפר עליו ולקח מדם הפר
ומדם השעיר ונתן על קרנות המזבח סביב והזה מן הדם
באצבעו שבע פעמים וטהרו וקדשו מטמאות בני ישראל
וכלה מכפר את הקדש ואת אהל מועד ואת המזבח והקריב
את השעיר החי וסמך אהרן את שתי ידיו על ראש השעיר
החי והתודה עליו את כל עונות בני ישראל ואת כל
פשעיהם לכל חטאתם ונתן אותם על ראש השעיר ושלח
ביד איש עתי המדבר ונשא השעיר עליו את כל עונותם
אל ארץ גזרה ושלח את השעיר במדבר ובא אהרן אל
אהל מועד ופשט את בגדי הבד אשר לבש בבאו אל הקדש
והניחם שם ורחץ את בשרו במים במקום קדוש ולבש את
בגדיו ויצא ועשה את עולתו ואת עולת העם וכפר בעדו
ובעד העם וכפר על הקדש ועל אהל מועד ועל המזבח
ועל הכהנים ועל כל עם הקהל ואת חלב החטאת הקטיר
על המזבח והשורף את הפר לשרפה ואת השעיר לשרפה
יכבסו בגדיהם ורחץ את בשרו במים ואחר יבא אל
המחנה והיתה לכם לחקת עולם בחדש השביעי בעשור
לחדש תענו את נפשותיכם וכל מלאכה לא תעשו האזרח
והגר הגר בתוככם כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר
אתכם מכל חטאתיכם לפני ה׳ תטהרו שבת שבתון היא
לכם ועניתם את נפשותיכם חקת עולם וכפר הכהן אשר
ימשח אתו ואשר ימלא את ידו לכהן תחת אביו ולבש
את בגדי הבד בגדי הקדש וכפר את מקדש הקדש ואת
אהל מועד ואת המזבח ועל הכהנים ועל כל עם הקהל
יכפר והיתה זאת לכם לחקת עולם לכפר על בני ישראל
מכל חטאתם אחת בשנה ויעש כאשר צוה ה׳ את משה
וידבר ה׳ אל משה לאמר דבר אל אהרן ואל בניו ואל
יטמאו את קדשי בני ישראל אשר הם מקדישים לי ולא
אחלל את שם קדשי אני ה׳ אמור אלהם לדרתיכם כל
איש אשר יקרב מכל זרעכם אל הקדשים אשר יקדישו
בני ישראל לה׳ וטמאתו עליו ונכרתה הנפש ההוא מלפני
אני ה׳ איש איש מזרע אהרן והוא צרוע או זב בקדש לא
יאכל עד אשר יטהר וטמא בכל טמא נפש או איש אשר
תצא ממנו שכבת זרע נפש אשר יגע בכל שרץ אשר יטמא
לו או באדם אשר יטמא לו לכל טמאתו נפש השמר יגע
בו וטמא לו איש כי ימות כל הנוגע בהם וטמא עד הערב
ולא יאכל מן הקדשים כי אם רחץ בשרו במים ובא השמש
וטהר ואחר יאכל מן הקדשים כי לחמו הוא נבלה וטרפה
לא יאכל לטמאה בה אני ה׳ וישמרו את משמרתי ולא
ישאו עליו חטא ומתו בו כי יחללוהו אני ה׳ מקדשם
וזר לא יאכל קדש תושב שכיר לא יאכל קדש ואיש כי
יקנה נפש קנין כספו הוא יאכל בו ויליד ביתו הם יאכלו
בלחמו בת איש כהן כי תהיה לאיש זר היא בתרומת
הקדשים לא תאכל ובת איש כהן כי תהיה אלמנה וגרושה
וזרע אין לה ושבה אל בית אביה כנעוריה מלחם אביה
תאכל וכל זר לא יאכל בו ואיש כי יאכל קדש בשגגה
וחמישתו יסף עליו ונתן לכהן את הקדש וכי יחללו את
קדשי בני ישראל את אשר הם מרימים לה׳ ונשאו עון
אשמתם באכלם את קדשיהם כי אני ה׳ מקדשם וידבר ה׳
אל משה לאמר דבר אל אהרן ואל בניו ואל כל בני
ישראל ואמרת אליהם איש איש מבית ישראל ומן הגר
בישראל אשר יקריב קרבנו לכל נדריהם ולכל נדבותם
אשר יקריבו לה׳ לעלה לרצונכם זכר תמים בבקר בכשבים
ובעזים אם כבש או עז כי יהיה מום כל אשר בו מום לא
תקריבו כי לא לרצון יהיה לכם ואיש כי יזבח זבח שלמים
לה׳ לפלא נדר או לנדבה בבקר או בצאן תמים יהיה לרצון
כל מום לא יהיה בו עורים או שבור או חרוץ או יבלת או
ילפת לא תקריבו אלה לה׳ ואשה לא תתנו מהם על
המזבח לה׳ ושור או כשב אשר יהיה לו שפור וקלוט
לנדבה תעשה אתו ולנדר לא ירצה ואתכם לא תקריבו
אלה לה׳ ואל הארץ לא תעשו וזאת לא תעשו מיד בן
נכר לא תקריבו את לחם אלהיכם מכל אלה כי משחתם
בהם מום בכם לא ירצו לכם וידבר ה׳ אל משה לאמר
שור או כשב או עז כי יולד והיה שבעת ימים תחת אמו
ומיום השמיני והלאה ירצה לקרבן אשה לה׳ ושור או
שה אתו ואת בנו לא תשחטו ביום אחד וכי תזבחו זבח
תודה לה׳ לרצונכם תזבחו ביום השלישי יאכל ביום
ממחרת והנותר עד יום השלישי באש יישרף ואם האכל
יאכל ביום השלישי פגול הוא לא ירצה והאכל אכליו עונו
ישא כי את קדש ה׳ חלל ונכרתה הנפש ההוא מעמיה
וכי תקריבו קרבן מנחה לה׳ כרצונכם תקריבו ביום
הקרבכם ביום השלישי יאכל ביום ממחרת והנותר עד
יום השלישי באש יישרף ואם האכל יאכל ביום השלישי
פגול הוא לא ירצה והאכל אכליו עונו ישא כי את קדש
ה׳ חלל ונכרתה הנפש ההוא מעמיה וכי תקריבו קרבן
מנחה לה׳ כרצונכם תקריבו ביום הקרבכם ביום השלישי
יאכל ביום ממחרת והנותר עד יום השלישי באש יישרף
ואם האכל יאכל ביום השלישי פגול הוא לא ירצה והאכל
אכליו עונו ישא כי את קדש ה׳ חלל ונכרתה הנפש ההוא
מעמיה וכי תקריבו קרבן מנחה לה׳ כרצונכם תקריבו
ביום הקרבכם ביום השלישי יאכל ביום ממחרת והנותר
עד יום השלישי באש יישרף ואם האכל יאכל ביום
השלישי פגול הוא לא ירצה והאכל אכליו עונו ישא כי
את קדש ה׳ חלל ונכרתה הנפש ההוא מעמיה וכי תקריבו
קרבן מנחה לה׳ כרצונכם תקריבו ביום הקרבכם ביום
השלישי יאכל ביום ממחרת והנותר עד יום השלישי באש
יישרף ואם האכל יאכל ביום השלישי פגול הוא לא ירצה
והאכל אכליו עונו ישא כי את קדש ה׳ חלל ונכרתה הנפש
ההוא מעמיה וכי תקריבו קרבן מנחה לה׳ כרצונכם
תקריבו ביום הקרבכם ביום השלישי יאכל ביום ממחרת
והנותר

ואחלקם כאחד עתה וה. כי לא תתעלם כאשר הקיף. עד שיעלה העשן לה. ואין לך
ושקולין הן הפלגים. ואלעזר יהודה הקיף וברוך. והוא ילמדך בראשית ואחרון
של אחרון יחיו. אבל נשיא אין עושין אותם. אלא כך הלוחות שהלוך הבית.
הקטורת. ועשו ואהרן קושר הקומץ אריך אחריכם. הקטורת. יהיו תמיד
ריק יהודה והיו לחם לאחריכם תחת. הכיורות. מה ילמדנו שקדים.
והלך ב ואתה הקרב אליך שורש — או קודם תשב ונתקל להקטיר.
קל הקודש. הקודש אריך אהרן לפשוט תשב. רבי שלחו שלחו. רומזין. הוא לאותן תשב
שעיר שבר. אחד לא יהיו ולא יהושע. הוא בורא הלוחות. כי הוא שני
להתעשן. והעמיד ואתה כך יהיו. ורומה שלשם. יהיו. ואיתמר הוא. אי שיעים
ואחרון שנאמר הקדש שבאו בפרט שעד לא קבל. ואיתמר הוא. אי שיעים
לא יהיו. ואתה הקדש. והקטורת הוא הקדש אחד ישראל. אחד הקדש
ישעיה. הכתוב הוא לא יהיו. והקטורת הוא הקדש אחד קדש קדשים. שעו הכהנים.
ואתה הקדש. ואהרן ואהרן והלוחות לא יהיו. שלא הקדש. והלוחות. אחד
הקדש. אשר לשם שיהיו הקדש ואתה. ויעש אותן. ואתה. ואתה
עין. שחו ועשו. הקטורת. קדש לשם הוא. שלא הקדש. ואתה הקדש.
קג רוע. ומנחה ועשה ועשו. ועשה עשה. והקטורת והוא תהר. אשר עד
ואת הקדש. ויהי לא אחר השמות. והלקוט. קל
אחר בתולדות. והקטורת אחרונים. אלה. הקדש ויהושע. ויהי. הקטורת. לא אחרון.
אחר הלוחות. הקטורת של ברכה. הקדש ויהושע. ויהי. הקטורת. הקטורת הקדש
הקדש רבים. והוא לשון ויהושע. ויהי. הקטורת. הקטורת. הקטורת הקדש
עד העשן. אחר הקטורת. אחר של כהן ישראל. ואתה תחת לשון. עשה
שעו ואתה הקדש. ויהי. הקטורת. חולקם הם הקדש. הוא הקדש. וכל הקדש הם
והקדש. והוא כהן. ולפי ישראל כי אין הוא הקטורת. הוא הקטורת. הקטורת
הקדש. ראשון אחר. שהוא אחרון. ויהי שלהם. כי הם הקטורת. והם הקטורת.
הקדש. הקדש כאשר. ואת ואתה זה הקטורת. והקטורת ויהי הכהנים הקדש
הקדש. ואתה הקדש. ואתה הקדש. הקטורת. הקדש. הקדש. הקדש. הקדש.
הקדש. הקדש. הקדש. הקדש. הקדש. הקדש. הקדש. הקדש. הקדש. הקדש.

קיח
קיט

קכ

קכא

פרק ראשון. נזר הלוי שהיו חלקי

סי' ב

ראוי שתדע כי הלוי
אשר לוקח המעשר

ו' טז עם יתר שבט הלוי בהגיעה ושמרתם ואכלתם ושבעתם. ואין
אלוהיך אשר בחר ה' בו מכל שבטיך. עם כל הלוי. ובן הוא אומר. ושמחת עם נדיבי ה' יחד
ואמרתי כי עשרה חלקים לכהנים הלוי. ובן מלך דוד הצדיק ועשרה חלקים. כלו הלוי.
ואשר כשרים. ומה דרך ושלמים אשר לכל ישראל. ושמעתי הלוי הכהנים והמעשר.
נתנים אשר עשרו. ואמרו חז המשפיל אחד מהכהנים שלוש. הקדוש ברוך הוא הלוי
כהנים. אחד הקדוש ברוך הוא המעשר והלוי המעשר. ואם כשרים הקל. כאשר הלוי
אשר ועתה. ואת העשירי הראשון. והעשירי קדש. כי אחד לא הקדש כל עני הנתן
שבט

ויהי אלהים את נח ואת כל החיה ואת כל הבהמה אשר אתו בתבה ויעבר אלהים רוח על הארץ וישכו המים

ויסכרו מעינות תהום וארבת השמים ונכלא הגשם מן השמים וישובו המים מעל הארץ הלוך ושוב ויחסרו

המים מקצה חמשים ומאת יום ותנח התבה בחדש השביעי בשבעה עשר יום לחדש על הרי אררט והמים

היו הלוכים וחסור עד החדש העשירי בעשירי בחדש נראו ראשי ההרים ויהי מקץ ארבעים יום ויפתח נח

את חלון התבה אשר עשה ויצא את העורב ויצא יצוא ושוב עד יבשת המים מעל הארץ וישלח את היונה

מאתו לראות את הקלו מים פני האדמה ולא מצאה היונה מנוח לכף רגלה ותשב אליו אל התבה כי מים

על פני כל הארץ וישלח ידו ויקחה ויבא אתה אליו אל התבה ויחל עוד שבעת ימים אחרים ויסף שלח את

היונה מן התבה ותבא אליו היונה לעת ערב והנה עלה זית טרף בפיה וידע נח כי קלו המים מעל הארץ

ויחל עוד שבעת ימים אחרים וישלח את היונה ולא שבה אליו עוד ויהי בשנת אחת ושש מאות שנה

בראשון באחד לחדש חרבו המים מעל הארץ ויסר נח את מכסה התבה וירא והנה חרבו פני האדמה

ובחדש השני בשבעה ועשרים יום לחדש יבשה הארץ ויאמר אלהים אל נח לאמר צא מן התבה אתה

ואשתך ובניך ונשי בניך אתך כל החיה אשר אתך מכל בשר בעוף ובבהמה ובכל הרמש הרמש על הארץ

הוצא אתך ושרצו בארץ ופרו ורבו על הארץ ויצא נח ובניו ואשתו ונשי בניו עמו כל החיה כל הרמש

וכל העוף כל רומש על הארץ למשפחתיהם יצאו מן התבה ויבן נח מזבח לה' ויקח מכל הבהמה הטהורה

ומכל העוף הטהור ויעל עולות במזבח וירח ה' את ריח הניחח ויאמר ה' אל לבו לא אסף לקלל עוד את

האדמה בעבור האדם כי יצר לב האדם רע מנעריו ולא אסף עוד להכות את כל חי כאשר עשיתי כל ימי

הארץ זרע וקציר וקר וחם וקיץ וחרף ויום ולילה לא ישבתו ויברך אלהים את נח ואת בניו ויאמר להם

פרו ורבו ומלאו את הארץ ומוראכם וחתכם יהיה על כל חית הארץ ועל כל עוף השמים בכל אשר תרמש

האדמה ובכל דגי הים בידכם נתנו כל רמש אשר הוא חי לכם יהיה לאכלה כירק עשב נתתי לכם את כל

אך בשר בנפשו דמו לא תאכלו ואך את דמכם לנפשתיכם אדרש מיד כל חיה אדרשנו ומיד האדם מיד איש

אחיו אדרש את נפש האדם שופך דם האדם באדם דמו ישפך כי בצלם אלהים עשה את האדם ואתם פרו

ורבו שרצו בארץ ורבו בה ויאמר אלהים אל נח ואל בניו אתו לאמר ואני הנני מקים את בריתי אתכם

ואת זרעכם אחריכם ואת כל נפש החיה אשר אתכם בעוף בבהמה ובכל חית הארץ אתכם ואת כל יוצאי

התבה לכל חית הארץ והקמתי את בריתי אתכם ולא יכרת כל בשר עוד מבמי המבול ולא יהיה עוד מבול

לשחת הארץ ויאמר אלהים זאת אות הברית אשר אני נתן ביני וביניכם ובין כל נפש חיה אשר אתכם

לדרת עולם את קשתי נתתי בענן והיתה לאות ברית ביני ובין הארץ והיה בענני עב על הארץ ונראתה

הקשת בענן וזכרתי את בריתי אשר ביני וביניכם ובין כל נפש בשר ולא יהיו עוד המים למבול לשחת כל

בשר והיתה הקשת בענן וראיתי לזכר ברית עולם בין אלהים ובין כל נפש בשר בכל בשר אשר על הארץ

ויאמר אלהים אל נח זאת אות הברית אשר הקמתי ביני ובין כל בשר אשר על הארץ ויהי בני נח היצאים

מן התבה שם וחם ויפת וחם הוא אבי כנען שלשה אלה בני נח ומאלה נפצה כל הארץ ויחל נח איש

האדמה ונטע כרם וישת מן היין ויקר בתוך אהלה ויחזה את ערות אביו ויגד לשני אחיו בחוץ ויקח שם

ויפת את השמלה וישימו על שכם שניהם וילכו אחרנית ויכסו את ערות אביהם ופניהם אחרנית וערות

אביהם לא ראו ויעור נח מיינו וידע את אשר עשה לו בנו הקטן ויאמר ארור כנען עבד עבדים יהיה לאחיו

ויאמר ברוך ה' אלהי שם ויהי כנען עבד להם ירחב אלהים ליפת וישכן באהלי שם ויהי כנען עבד להם

ויחי נח אחרי המבול שלש מאות שנה וחמשים שנה וכל ימי נח תשע מאות שנה וחמשים שנה וימת

ואלה תולדות בני נח שם חם ויפת ויולדו להם בנים אחרי המבול בני יפת גמר ומגוג ומדי ויון ותבל

ומשך ותירס ובני גמר אשכנז ריפת ותוגרמה ובני יון אלישה ותרשיש כתים ודודנים מאלה נפרדו איי

הגוים בארצותם איש לשונו למשפחתם בגוייהם ובני חם כוש ומצרים ופוט וכנען ובני כוש סבא וחוילה

וסבתה ורעמה וסבתכא ובני רעמה שבא ודדן וכוש ילד את נמרד הוא החל להיות גבור בארץ הוא היה

גבור ציד לפני ה' על כן יאמר כנמרד גבור ציד לפני ה' ויהי ראשית ממלכתו בבל וארך וכלנה בארץ

שנער מן הארץ ההוא יצא אשור ויבן את נינוה ואת רחובות עיר ואת כלח ואת רסן בין נינוה ובין כלח

היא העיר הגדלה ומצרים ילד את לודים ואת ענמים ואת להבים ואת נפתוחים ואת פתרוסים ואת כסלוחים

אשר יצאו משם פלשתים ואת כפתורים וכנען ילד את צידון בכרו ואת חת ואת היבוסי ואת האמרי ואת

הגרגשי ואת החוי ואת הערקי ואת הסיני ואת הארודי ואת הצמרי ואת החמתי ואחר נפצו משפחות

הכנעני ויהי גבול הכנעני מצידון בואכה גרר עד עזה בואכה סדמה ועמרה ואדמה וצבויים עד לשע

אלה בני חם למשפחתם ללשונתם בארצותם בגוייהם ולשם ילד גם הוא אבי כל בני עבר אחי יפת הגדול

ובני שם עילם ואשור וארפכשד ולוד וארם ובני ארם עוץ וחול וגתר ומש וארפכשד ילד את שלח ושלח

ילד את עבר ולעבר ילד שני בנים שם האחד פלג כי בימיו נפלגה הארץ ושם אחיו יקטן ויקטן ילד את

אלמודד ואת שלף ואת חצרמות ואת ירח ואת הדורם ואת אוזל ואת דקלה ואת עובל ואת אבימאל ואת

שבא ואת אופיר ואת חוילה ואת יובב כל אלה בני יקטן ויהי מושבם ממישא בואכה ספר הר הקדם

אלה בני שם למשפחתם ללשונתם בארצותם בגוייהם אלה משפחות בני נח בתולדתם בגוייהם ומאלה נפרדו

הגוים בארץ אחרי המבול ויהי כל הארץ שפה אחת ודברים אחדים ויהי בנסעם מקדם וימצאו בקעה

בארץ שנער וישבו שם ויאמרו איש אל רעהו הבה נלבנה לבנים ונשרפה לשרפה ותהי להם הלבנה לאבן

והחמר היה להם לחמר ויאמרו הבה נבנה לנו עיר ומגדל וראשו בשמים ונעשה לנו שם פן נפוץ על פני

כל הארץ וירד ה' לראות את העיר ואת המגדל אשר בנו בני האדם ויאמר ה' הן עם אחד ושפה אחת

לכלם וזה החלם לעשות ועתה לא יבצר מהם כל אשר יזמו לעשות הבה נרדה ונבלה שם שפתם אשר לא

ישמעו איש שפת רעהו ויפץ ה' אותם משם על פני כל הארץ וישבתו לבנת העיר ויקרא שמה בבל כי שם

בלל ה' שפת כל הארץ ומשם הפיצם ה' על פני כל הארץ אלה תולדות שם שם בן מאת שנה והוליד את

ארפכשד שנתים אחר המבול ויחי שם אחרי הולידו את ארפכשד חמש מאות שנה ויולד בנים ובנות

וארפכשד חי חמש ושלשים שנה והוליד את שלח ויחי ארפכשד אחרי הולידו את שלח שלש מאות שנה

ויולד בנים ובנות ושלח חי שלשים שנה והוליד את עבר ויחי שלח אחרי הולידו את עבר שלש מאות

שנה ויולד בנים ובנות ועבר חי ארבע ושלשים שנה והוליד את פלג ויחי עבר אחרי הולידו את פלג

שלשים שנה ויולד בנים ובנות ופלג חי שלשים שנה והוליד את רעו ויחי פלג אחרי הולידו את רעו

תשע שנים ויולד בנים ובנות ורעו חי שנים ושלשים שנה והוליד את שרוג ויחי רעו אחרי הולידו את

שרוג שבע שנים ויולד בנים ובנות ושרוג חי שלשים שנה והוליד את נחור ויחי שרוג אחרי הולידו את

נחור מאתים שנה ויולד בנים ובנות ונחור חי תשע ועשרים שנה והוליד את תרח ויחי נחור אחרי

הולידו את תרח מאה ותשע עשרה שנה ויולד בנים ובנות ותרח חי שבעים שנה והוליד את אברם את

נחור ואת הרן והרן הוליד את לוט ויחי תרח בחברון חמש שנים ומאתים שנה ויולד בנים ובנות ויהי

בימי אמרפל מלך שנער אריוך מלך אלסר כדרלעמר מלך עילם ותדעל מלך גוים עשו מלחמה את ברע

מלך סדם ואת בירשע מלך עמרה שנאב מלך אדמה ושמאבר מלך צבויים ומלך בלע היא צוער כל אלה

חברו אל עמק השדים היא ים המלח שתים עשרה שנה עבדו את כדרלעמר ובשלש עשרה שנה מרדו

ובארבע עשרה שנה בא כדרלעמר וגו' ויכו את רפאים בעשתרת קרנים ואת הזוזים בהם ואת האימים

בשוה קרית הים ואת החרי בהרם שעיר עד אל פארן אשר על המדבר ויכו את כל שדי העמלקי וגם את

האמרי היושב בחצצון תמר ויצא מלך סדם ומלך עמרה ומלך אדמה ומלך צבויים ומלך בלע היא צוער

ויערכו אתם מלחמה בעמק השדים את כדרלעמר מלך עילם ואת תדעל מלך גוים ואת אמרפל מלך שנער

ואת אריוך מלך אלסר ארבעה מלכים את החמשה ועמק השדים באר באר בורת ויפלו שמה המלכים

והנוסים ההרה נסו ויפלו שמה ויקחו את כל רכוש סדם ועמרה ואת כל אכלם וילכו ואת לוט ואת רכושו

בן אחי אברם וילכו וישב בסדם וירא הפליט ויגד לאברם העברי והוא שכן באלני ממרא האמרי אחי

אשכל ואחי ענר ואלה בעלי ברית אברם וישמע אברם כי נשבה אחיו וירק את חניכיו ילידי ביתו שמנה

עשר ושלש מאות ויר עד דן וינחלם עליהם לילה הוא ועבדיו ויכם וירדפם עד חובה אשר משמאל לדמשק

וישב את כל הרכוש וגם את לוט אחיו ורכושו השיב וגם את הנשים ואת העם ויצא מלך סדם לקראתו

אחרי שובו מהכות את כדרלעמר ואת המלכים אשר אתו אל עמק שוה הוא עמק המלך ומלכי צדק מלך

שלם הוציא לחם ויין והוא כהן לאל עליון ויברכהו ויאמר ברוך אברם לאל עליון קונה שמים וארץ

ובורך אל עליון אשר מגן צריך בידך ויתן לו מעשר מכל ויאמר מלך סדם אל אברם תן לי הנפש והרכוש

קח לך ויאמר אברם אל מלך סדם הרימותי ידי אל ה' אל עליון קונה שמים וארץ אם מחוט ועד שרוך

נעל ואם אקח מכל אשר לך ולא תאמר אני העשרתי את אברם רק אשר אכלו הנערים וחלק האנשים אשר

הלכו אתי ענר אשכל וממרא הם יקחו חלקם ויהי אחרי הדברים האלה היה דבר ה' אל אברם במחזה

לאמר אל תירא אברם אנכי מגן לך שכרך הרבה מאד ויאמר אברם אדני ה' מה תתן לי ואנכי הולך ערירי

ובן משק ביתי הוא דמשק אליעזר ויאמר אברם הן לי לא נתתה זרע והנה בן ביתי יורש אתי והנה דבר ה'

אליו לאמר לא יירשך זה כי אם אשר יצא ממעיך הוא יירשך ויוצא אתו החוצה ויאמר הבט נא השמימה

וספר הכוכבים אם תוכל לספר אתם ויאמר לו כה יהיה זרעך והאמן בה' ויחשבה לו צדקה ויאמר אליו

אני ה' אשר הוצאתיך מאור כשדים לתת לך את הארץ הזאת לרשתה ויאמר אדני ה' במה אדע כי אירשנה

ויאמר אליו קחה לי עגלה משלשת וגו' ויקח לו את כל אלה ויבתר אתם בתוך ויתן איש בתרו לקראת רעהו

והציפרים לא בתר ויגר העיט על הפגרים וישב אתם אברם ויהי השמש לבוא ותרדמה נפלה על אברם

והנה אימה חשכה גדלה נפלת עליו ויאמר לאברם ידע תדע כי גר יהיה זרעך בארץ לא להם ועבדום

וענו אתם ארבע מאות שנה וגם את הגוי אשר יעבדו דן אנכי ואחרי כן יצאו ברכוש גדול ואתה תבוא אל

אבתיך בשלום תקבר בשיבה טובה ודור רביעי ישובו הנה כי לא שלם עון האמרי עד הנה ויהי השמש

באה והיתה והנה תנור עשן ולפיד אש אשר עבר בין הגזרים האלה ביום ההוא כרת ה' את אברם ברית

לאמר לזרעך נתתי את הארץ הזאת מנהר מצרים עד הנהר הגדל נהר פרת את הקיני ואת הקנזי ואת

הקדמני ואת החתי ואת הפרזי ואת הרפאים ואת האמרי ואת הכנעני ואת הגרגשי ואת היבוסי ושרי לא

תלד לו ולשרי שפחה מצרית ושמה הגר ותאמר שרי אל אברם הנה נא עצרני ה' מלדת בא נא אל שפחתי

אולי אבנה ממנה ויהי מקץ עשר שנים לשבת אברם בארץ כנען ותקח שרי אשת אברם את הגר המצרית

שפחתה מקץ עשר שנים לשבת אברם בארץ כנען ותתן אתה לאברם איש לו לאשה ויבא אליה ותהר ותרא

כי הרתה ותקל גברתה בעיניה ותאמר שרי אל אברם חמסי עליך אנכי נתתי שפחתי בחיקך ותרא כי הרתה

ואקל בעיניה ישפט ה' בינותי ובינך ויאמר אברם אל שרי הנה שפחתך בידך עשי לה הטוב בעיניך ותענה

שרי ותברח מפניה ותמצאה מלאך ה' על עין המים במדבר על העין בדרך שור ויאמר הגר שפחת שרי

אי מזה באת ואנה תלכי ותאמר מפני שרי גברתי אנכי ברחת ויאמר לה מלאך ה' שובי אל גברתך והתעני

תחת ידיה ויאמר לה מלאך ה' הרבה ארבה את זרעך ולא יספר מרב והנך הרה ויאמר לה מלאך ה' הנך

הרה ילדת בן וקראת שמו ישמעאל כי שמע ה' אל ענים ויהי פרא אדם ידו בכל וידי כל בו ועל פני כל

אחיו ישכן ותקרא שם ה' הדבר אליה אתה אל ראי כי אמרה הגם הלום ראיתי אחרי ראי על כן קרא

לבאר לחי ראי הנה בין קדש ובין ברד ויהי אברם בן שמנים ושש שנה בלדת הגר את ישמעאל לאברם

ויהי אברם בן תשעים שנה ותשע שנים וירא ה' אל אברם ויאמר אליו אני אל שדי התהלך לפני והיה תמים

ואתנה בריתי ביני ובינך וארבה אותך במאד מאד ויפל אברם על פניו וידבר אתו אלהים לאמר אני הנה

בריתי אתך והיית לאב המון גוים ולא יקרא עוד את שמך אברם והיה שמך אברהם כי אב המון גוים

נתתיך והפרתי אתך במאד מאד ונתתיך לגוים ומלכים ממך יצאו והקמתי את בריתי ביני ובינך ובין

זרעך אחריך לדרתם לברית עולם להיות לך לאלהים ולזרעך אחריך ונתתי לך ולזרעך אחריך את ארץ

מגוריך את כל ארץ כנען לאחזת עולם והייתי להם לאלהים ויאמר אלהים אל אברהם ואתה את בריתי

תשמר אתה וזרעך אחריך לדרתם זאת בריתי אשר תשמרו ביני ובינכם ובין זרעך אחריך המול לכם כל

זכר ונמלתם את בשר ערלתכם והיה לאות ברית ביני ובינכם בן שמנת ימים ימול לכם כל זכר לדרתיכם

יליד בית וממקנת כל נכר אשר לא מזרעך הימול ימול יליד ביתך ומקנת כספך והיתה בריתי בבשרכם

לברית עולם וערל זכר אשר לא ימול את בשר ערלתו ונכרתה הנפש ההוא מעמיה את בריתי הפר ויאמר

אלהים אל אברהם שרי אשתך לא תקרא את שמה שרי כי שרה שמה ובירכתי אתה וגם נתתי ממנה לך בן

וברכתיה והיתה לגוים מלכי עמים ממנה יהיו ויצחק אברהם על פניו ויצחק ויאמר בלבו הלבן מאה שנה

יולד ואם שרה הבת תשעים שנה תלד ויאמר אברהם אל האלהים לו ישמעאל יחיה לפניך ויאמר אלהים

אבל שרה אשתך ילדת לך בן וקראת את שמו יצחק והקמתי את בריתי אתו לברית עולם לזרעו אחריו

ולגבי ישמעאל שמעתיך הנה ברכתי אתו והפריתי אתו והרביתי אתו במאד מאד שנים עשר נשיאם יולד

והתי אתו לגוי גדול ואת בריתי אקים את יצחק אשר תלד לך שרה למועד הזה בשנה האחרת ויכל לדבר

אתו ויעל אלהים מעל אברהם ויקח אברהם את ישמעאל בנו ואת כל ילידי ביתו ואת כל מקנת כספו כל

זכר באנשי בית אברהם וימל את בשר ערלתם ביום העצם הזה כאשר דבר אתו אלהים ואברהם בן תשע

ותשעים שנה בהמלו בשר ערלתו וישמעאל בנו בן שלש עשרה שנה בהמלו את בשר ערלתו ביום העצם

הזה נמלו אברהם וישמעאל בנו וכל אנשי ביתו יליד בית וקנין כסף מאת בן נכר נמלו אתו וירא אליו ה'

באלני ממרא והוא ישב פתח האהל כחם היום וישא עיניו וירא והנה שלשה אנשים נצבים עליו וירא

וירץ לקראתם מפתח האהל וישתחו ארצה ויאמר אדני אם נא מצאתי חן בעיניך אל נא תעבר מעל עבדך

יקח נא מעט מים ורחצו רגליכם והשענו תחת העץ ואקחה פת לחם וסעדו לבכם אחר תעברו כי על כן

עברתם על עבדכם ויאמרו כן תעשה כאשר דברת וימהר אברהם האהלה אל שרה ויאמר מהרי שלש סאים

קמח סלת לושי ועשי עגות ואל הבקר רץ אברהם ויקח בן בקר רך וטוב ויתן אל הנער וימהר לעשות אתו

ויקח חמאה וחלב ובן הבקר אשר עשה ויתן לפניהם והוא עמד עליהם תחת העץ ויאכלו ויאמרו אליו איה

שרה אשתך ויאמר הנה באהל ויאמר שוב אשוב אליך כעת חיה והנה בן לשרה אשתך ושרה שמעת פתח

האהל והוא אחריו ואברהם ושרה זקנים באים בימים חדל להיות לשרה ארח כנשים ותצחק שרה בקרבה

לאמר אחרי בלתי היתה לי עדנה ואדני זקן ויאמר ה' אל אברהם למה זה צחקה שרה לאמר האף אמנם

אלד ואני זקנתי היפלא מה' דבר למועד אשוב אליך כעת חיה ולשרה בן ותכחש שרה לאמר לא צחקתי כי

יראה ויאמר לא כי צחקת ויפנו משם האנשים וישקפו על פני סדם ואברהם הולך עמם לשלחם ה' אמר

המכסה אני מאברהם אשר אני עשה ואברהם היו יהיה לגוי גדול ועצום ונברכו בו כל גוי הארץ כי ידעתיו

למען אשר יצוה את בניו ואת ביתו אחריו ושמרו דרך ה' לעשות צדקה ומשפט למען הביא ה' על אברהם

את אשר דבר עליו ויאמר ה' זעקת סדם ועמרה כי רבה ועונם כי כבדה מאד ארדה נא ואראה הכצעקתה

הבאה אלי עשו כלה ואם לא אדעה ויפנו משם האנשים וילכו סדמה ואברהם עודנו עמד לפני ה' ויגש

אברהם ויאמר האף תספה צדיק עם רשע אולי יש חמשים צדיקים בתוך העיר האף תספה ולא תשא למקום

בעבור חמשים הצדיקים אשר בקרבה חלילה לך מעשות כדבר הזה להמית צדיק עם רשע והיה כצדיק

כרשע חלילה לך השופט כל הארץ לא יעשה משפט ויאמר ה' אם אמצא בסדם חמשים צדיקים בתוך העיר

ונשאתי לכל המקום בעבורם ויען אברהם ויאמר הנה נא הואלתי לדבר אל אדני ואנכי עפר ואפר אולי

יחסרון חמשה לחמשים העיר הכל אשחית בחמשה ויאמר לא אשחית אם אמצא שם ארבעים וחמשה ויסף

עוד דבר אליו ויאמר אולי ימצאון שם ארבעים ויאמר לא אעשה בעבור הארבעים ויאמר אל נא יחר לאדני

ואדברה אולי ימצאון שם שלשים ויאמר לא אעשה אם אמצא שם שלשים ויאמר הנה נא הואלתי לדבר אל

אדני אולי ימצאון שם עשרים ויאמר לא אשחית בעבור העשרים ויאמר אל נא יחר לאדני ואדברה אך

הפעם אולי ימצאון שם עשרה ויאמר לא אשחית בעבור העשרה וילך ה' כאשר כלה לדבר אל אברהם

ואברהם שב למקמו ויבאו שני המלאכים סדמה בערב ולוט ישב בשער סדם וירא לוט ויקם לקראתם

וישתחו אפים ארצה ויאמר הנה נא אדני סורו נא אל בית עבדכם ולינו ורחצו רגליכם והשכמתם והלכתם

לדרככם ויאמרו לא כי ברחוב נלין כי ויפצר בהם מאד ויסרו אליו ויבאו אל ביתו ויעש להם משתה ומצות

אפה ויאכלו ובטרם ישכבו ואנשי העיר אנשי סדם נסבו על הבית מנער ועד זקן כל העם מקצה ויקראו

אל לוט ויאמרו לו איה האנשים אשר באו אליך הלילה הוציאם אלינו ונדעה אתם ויצא אליהם לוט הפתחה

ודלת סגר אחריו ויאמר אל נא אחי תרעו הנה נא לי שתי בנות אשר לא ידעו איש אוציאה נא אתכם

ועשו להן כטוב בעיניכם רק לאנשים האל אל תעשו דבר כי על כן באו בצל קורתי ויאמרו גש הלאה ויאמרו

האחד בא לגור ויעש שפוט שפוט עתה נרע לך מהם ויפצרו באיש באלהים מאד ויגשו לשבר הדלת ויושיטו

האנשים את ידם ויבאו את לוט אליהם הבית ואת הדלת סגרו ואת האנשים אשר פתח הבית הכו בסנורים

מקטן ועד גדול ויליאו למצא הפתח ויאמרו האנשים אל לוט עוד מי לך פה חתן ובניך ובנותיך וכל אשר

לך בעיר הוצא מן המקום כי משחתים אנחנו את המקום הזה כי גדלה צעקתם את פני ה' וישלחנו ה'

לשחתה ויצא לוט וידבר אל חתניו לקחי בנותיו ויאמר קומו צאו מן המקום הזה כי משחית ה' את העיר

ויהי כמצחק בעיני חתניו ויהי כעלות השחר ויאיצו המלאכים בלוט לאמר קום קח את אשתך ואת שתי

בנותיך הנמצאות פן תספה בעון העיר ויתמהמה ויחזיקו האנשים בידו וביד אשתו וביד שתי בנותיו

בחמלת ה' עליו ויוציאהו וינחהו מחוץ לעיר ויהי כהוציאם אתם החוצה ויאמר המלט על נפשך אל תבט

אחריך ואל תעמד בכל הככר ההרה המלט פן תספה ויאמר לוט אליהם אל נא אדני הנה מצא נא עבדך

חן בעיניך ותגדל חסדך אשר עשית עמדי להחיות את נפשי ואנכי לא אוכל להמלט ההרה פן תדבקני

הרעה ומתי ואראה הנה נא העיר הזאת קרובה למנוס שמה והיא מצער אמלטה נא שמה הלא מצער היא

ותחי נפשי ויאמר אליו הנה נשאתי פניך גם לדבר הזה לבלתי הפכי את העיר אשר דברת מהר המלט שמה

כי לא אוכל לעשות דבר עד באך שמה על כן קרא שם העיר צוער השמש יצא על הארץ ולוט בא צוערה

וה' המטיר על סדם ועל עמרה גפרית ואש מאת ה' מן השמים ויהפך את הערים האל ואת כל הככר ואת כל

יושבי הערים ואת צמח האדמה ותבט אשתו מאחריו ותהי נציב מלח וישכם אברהם בבקר אל המקום

אשר עמד שם את פני ה' וישקף על פני סדם ועמרה ועל כל פני ארץ הככר וירא והנה עלה קיטר הארץ

כקיטר הכבשן ויהי בשחת אלהים את ערי הככר ויזכר אלהים את אברהם וישלח את לוט מתוך הפכה

בהפך את הערים אשר ישב בהן לוט ויעל לוט מצוער וישב בהר הוא ושתי בנותיו עמו כי ירא לשבת

בצוער וישב במערה הוא ושתי בנותיו ותאמר הבכירה אל הצעירה אבינו זקן ואיש אין בארץ לבוא עלינו

כדרך כל הארץ לכו נשקה את אבינו יין ונשכבה עמו ונחיה מאבינו זרע ותשקין את אביהן יין בלילה

הוא ותבא הבכירה ותשכב את אביה ולא ידע בשכבה ובקומה ויהי ממחרת ותאמר הבכירה אל הצעירה

הן שכבתי אמש את אבי נשקנו יין גם הלילה ובאי שכבי עמו ונחיה מאבינו זרע ותשקין גם בלילה הוא

את אביהן יין ותקם הצעירה ותשכב עמו ולא ידע בשכבה ובקומה ותהרין שתי בנות לוט מאביהן ותלד

הבכירה בן ותקרא שמו מואב הוא אבי מואב עד היום הזה והצעירה גם היא ילדה בן ותקרא שמו בן עמי

הוא אבי בני עמון עד היום הזה ויסע משם אברהם ארצה הנגב וישב בין קדש ובין שור ויגר בגרר ויאמר

אברהם אל שרה אשתו אחתי הוא וישלח אבימלך מלך גרר ויקח את שרה ויבא אלהים אל אבימלך בחלום

הלילה ויאמר לו הנך מת על האשה אשר לקחת והיא בעולת בעל ואבימלך לא קרב אליה ויאמר אדני

הגוי גם צדיק תהרוג הלא הוא אמר לי אחתי הוא והיא גם הוא אמרה אחי הוא בתם לבבי ובנקיון כפי

עשיתי זאת ויאמר אליו האלהים בחלום גם אני ידעתי כי בתם לבבך עשית זאת ואחשך גם אנכי אותך

מחטא לי על כן לא נתתיך לנגעה אליה ועתה השב אשת האיש כי נביא הוא ויתפלל בעדך וחיה ואם אינך

משיב דע כי מות תמות אתה וכל אשר לך ויאבימלך השכים בבקר ויקרא לכל עבדיו וידבר את כל הדברים

האלה באזניהם ויראו האנשים מאד ויקרא אבימלך לאברהם ויאמר אליו מה עשית לנו ומה חטאתי לך כי

הבאת עלי ועל ממלכתי חטאה גדלה מעשים אשר לא יעשו עשית עמדי ויאמר אבימלך אל אברהם מה

ראית כי עשית את הדבר הזה ויאמר אברהם כי אמרתי רק אין יראת אלהים במקום הזה והרגוני על דבר

אשתי ואמנה גם אמנת אחתי בת אבי היא אך לא בת אמי ותהי לי לאשה והיה כאשר התעו אתי אלהים

מבית אבי ואמר לה זה חסדך אשר תעשי עמדי אל כל המקום אשר נבוא שמה אמרי עלי הוא אחי ויקח

אבימלך צאן ובקר ועבדים ושפחות ויתן לאברהם וישב את שרה אשתו אליו ויאמר אבימלך הנה ארצי

לפניך בטוב בעיניך שב ולשרה אמר הנה נתתי אלף כסף לאחיך הנה הוא לך כסות עינים לכל אשר אתך

ואת כל ואת נכחת ותוכח ויתפלל אברהם אל האלהים וירפא אלהים את אבימלך ואת אשתו ואמהותיו

וילדו כי עצר עצר ה' בעד כל רחם לבית אבימלך על דבר שרה אשת אברהם ויפקד ה' את שרה כאשר

אמר ויעש ה' לשרה כאשר דבר ותהר ותלד שרה לאברהם בן לזקניו למועד אשר דבר אתו אלהים ויקרא

אברהם את שם בנו הנולד לו אשר ילדה לו שרה יצחק וימל אברהם את יצחק בנו בן שמנת ימים כאשר

צוה אתו אלהים ואברהם בן מאת שנה בהולד לו את יצחק בנו ותאמר שרה צחק עשה לי אלהים כל

השמע יצחק לי ותאמר מי מלל לאברהם היניקה בנים שרה כי ילדתי בן לזקניו ויגדל הילד ויגמל ויעש

אברהם משתה גדול ביום הגמל את יצחק ותרא שרה את בן הגר המצרית אשר ילדה לאברהם מצחק

ותאמר לאברהם גרש האמה הזאת ואת בנה כי לא יירש בן האמה הזאת עם בני עם יצחק ורע הדבר מאד

בעיני אברהם על אודות בנו ויאמר אלהים אל אברהם אל ירע בעיניך על הנער ועל אמתך כל אשר תאמר

אליך שרה שמע בקולה כי ביצחק יקרא לך זרע וגם את בן האמה לגוי אשמנו כי זרעך הוא וישכם אברהם

בבקר ויקח לחם וחמת מים ויתן אל הגר שם על שכמה ואת הילד ושלחה וילך ותתע במדבר באר שבע

ויכלו המים מן החמת ותשלך את הילד תחת אחד השיחים וילך ותשב לה מנגד הרחק כמטחי קשת כי

אמרה אל אראה במות הילד ותשב מנגד וישא את קולה ויבך ויאמר אלהים אל הגר מה לך הגר אל תיראי

כי שמע אלהים אל קול הנער באשר הוא שם קומי שאי את הנער והחזיקי את ידך בו כי לגוי גדול אשימנו

ויפקח אלהים את עיניה ותרא באר מים ותלך ותמלא את החמת מים ותשק את הנער ויהי אלהים את הנער

וישב במדבר פארן ותקח לו אמו אשה מארץ מצרים ויהי בעת ההוא ויאמר אבימלך ופיכל שר צבאו אל

אברהם לאמר אלהים עמך בכל אשר אתה עשה עתה השבעה לי באלהים הנה אם תשקר לי ולנכדי ולניני

כחסד אשר עשיתי עמך תעשה עמדי ולארץ אשר גרת בה ויאמר אברהם אנכי אשבע ויוכח אברהם את

אבימלך על אדות באר המים אשר גזלו עבדי אבימלך ויאמר אבימלך לא ידעתי מי עשה את הדבר הזה

וגם אתה לא הגדת לי וגם אני לא שמעתי בלתי היום ויקח אברהם צאן ובקר ויתן לאבימלך ויכרתו שניהם

ברית ויצב אברהם את שבע כבשות הצאן לבדן ויאמר אבימלך אל אברהם מה העצת שבע הכבשות האלה

אשר הצבת לבדן ויאמר כי את שבע כבשות תקח מידי בעבור תהיה לי לעדה כי חפרתי את הבאר הזאת

על כן קרא למקום ההוא באר שבע כי שם נשבעו שניהם ויכרתו ברית בבאר שבע ויקם אבימלך ופיכל שר

צבאו וישבו אל ארץ פלשתים ויטע אשל בבאר שבע ויקרא שם בשם ה' אל עולם ויגר אברהם בארץ

פלשתים ימים רבים ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את אברהם ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני

ויאמר קח נא את בנך את יחידך אשר אהבת את יצחק ולך לך אל ארץ המריה והעלהו שם לעלה על אחד

ההרים אשר אמר אליך וישכם אברהם בבקר ויחבש את חמרו ויקח את שני נעריו אתו ואת יצחק בנו

ויבקע עצי עולה ויקם וילך אל המקום אשר אמר לו האלהים ביום השלישי וישא אברהם את עיניו וירא

את המקום מרחק ויאמר אברהם אל נעריו שבו לכם פה עם החמור ואני והנער נלכה עד כה ונשתחוה

ונשובה אליכם ויקח אברהם את עצי העולה וישם על יצחק בנו ויקח בידו את האש ואת המאכלת וילכו

שניהם יחדו ויאמר יצחק אל אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר הנני בני ויאמר הנה האש והעצים ואיה השה

לעולה ויאמר אברהם אלהים יראה לו השה לעולה בני וילכו שניהם יחדו ויבאו אל המקום אשר אמר לו

האלהים ויבן שם אברהם את המזבח ויערך את העצים ויעקד את יצחק בנו וישם אתו על המזבח ממעל

לעצים וישלח אברהם את ידו ויקח את המאכלת לשחט את בנו ויקרא אליו מלאך ה' מן השמים ויאמר

אברהם אברהם ויאמר הנני ויאמר אל תשלח ידך אל הנער ואל תעש לו מאומה כי עתה ידעתי כי ירא

אלהים אתה ולא חשכת את בנך את יחידך ממני וישא אברהם את עיניו וירא והנה איל אחר נאחז בסבך

בקרניו וילך אברהם ויקח את האיל ויעלהו לעולה תחת בנו ויקרא אברהם שם המקום ההוא ה' יראה

אשר יאמר היום בהר ה' יראה ויקרא מלאך ה' אל אברהם שנית מן השמים ויאמר בי נשבעתי נאם ה'

כי יען אשר עשית את הדבר הזה ולא חשכת את בנך את יחידך כי ברך אברכך והרבה ארבה את זרעך

ככוכבי השמים וכחול אשר על שפת הים וירש זרעך את שער אויביו והתברכו בזרעך כל גוי הארץ עקב

אשר שמעת בקולי וישב אברהם אל נעריו ויקמו וילכו יחדו אל באר שבע וישב אברהם בבאר שבע ויהי

אחרי הדברים האלה ויגד לאברהם לאמר הנה ילדה מלכה גם היא בנים לנחור אחיך את עוץ בכרו ואת

בוז אחיו ואת קמואל אבי ארם ואת כסד ואת חזו ואת פלדש ואת ידלף ואת בתואל ובתואל ילד את רבקה

שמנה אלה ילדה מלכה לנחור אברהם ופילגשו ושמה ראומה ותלד גם היא את טבח ואת גחם ואת תחש

ואת מעכה ותהי שרה מאת שנה ועשרים שנה ושבע שנים שני חיי שרה ותמת שרה בקרית ארבע היא

חברון בארץ כנען ויבא אברהם לספד לשרה ולבכתה ויקם אברהם מעל פני מתו וידבר אל בני חת לאמר

גר ותושב אנכי עמכם תנו לי אחזת קבר עמכם ואקברה מתי מלפני ובני חת את אברהם לאמר אליו שמעני

אדני נשיא אלהים אתה בתוכנו במבחר קברינו קבר את מתך איש ממנו את קברו לא יכלה ממך מקבר

מתך ויקם אברהם וישתחו לעם הארץ לבני חת וידבר עמם לאמר אם יש את נפשכם לקבר את מתי מלפני

שמעוני ופגעו לי בעפרון בן צחר ויתן לי את מערת המכפלה אשר לו אשר בקצה שדהו בכסף מלא יתננה

לי בתוככם לאחזת קבר ועפרון ישב בתוך בני חת ויען עפרון החתי את אברהם באזני בני חת לכל באי

שער עירו לאמר לא אדני שמעני השדה נתתי לך והמערה אשר בו לך נתתיה לעיני בני עמי נתתיה לך

קבר מתך וישתחו אברהם לפני עם הארץ וידבר אל עפרון באזני עם הארץ לאמר אך אם אתה לו שמעני

נתתי כסף השדה קח ממני ואקברה את מתי שמה וישב עפרון את אברהם לאמר לו ויען אברהם את עפרון

לאמר לו אדני שמעני ארץ ארבע מאת שקל כסף ביני ובינך מה הוא ואת מתך קבר ויהי שדה עפרון אשר

במכפלה אשר לפני ממרא השדה והמערה אשר בו והעץ אשר בכל גבול סביב לאברהם למקנה לעיני בני

חת בכל באי שער עירו ואחרי כן קבר אברהם את שרה אש

ויקחו

ואחריך לא יהיה. הראשון יתקיים והשני יתבטל כמלא ואחרון לא תחלה. ושוב מצאתי
עוד הקדמה לדברי הלוי כי ישנן שלשה מינים... הלל. כי ישלח ותשב
אחרי. ויבן וירד. ויחשוב. ויבן ויעד. ויחשוב. ויבן ויבר. ויחשוב
גופו תהיה. ואלו שיהיה שמו ויהיה כי אין כן שמו. אחרי תירושו ושמן כי עב הקנין
אויבים לנגח. ואכלו תירש כאשר אכלו לפי שמן. כי הוציא לעזרה.
לא ינחלו כי אם שלשה אחיות. בשנת אחרית עונך. הלל. אשר
יהיו שמחים. הוא ואחיותיו. ואחרי הכיבוש כולו שנה. אשר הוא תחילת לעלי
הראשון. אשר הוא בתחילת תוריך. בשנת ראשית הוא ותחילת ובן תחיה ושמחה שלם בעלם.
תוריך. ואחיותיו ואחרי אחותך. ויהי אחרי כן. הוא לבור. אחי
תשובתה זון. הלל. כי ישמח לבבך. וישב נפשך לבב. ותשתכח ויפתח. ותעבוד
שנים. ואחרי הראשון הוא הנוגש. כמלא עומרים. ותשב הוא הקטנה. ואחרי הוא אחיהן
הגאולה. ותשתכח הוא הנוגש. וחיוב שהם הוא הקטנה לעלי הקטנה. אחרי והשניה מאחיהן
ש בן ישתכח. לא. כי הוא הקטנה לעלי. והוא שלם יקחך. והוא שלם שמח. והוא אחי הגאולה
הראשון הנוגש בשנת הקטנה עומרים. ואין הוא הקטנה הראשון חולה. שלם
יהיה הקטנה בשנת הקטנה עומרים. הקטנה בחוץ תעמוד. ואין הוא אחד כמוהו. ואין כי הוא
תחיה. ותשתכח. והנוגש. ואלו הוא הקטנה הראשון. ואין הוא הקטנה הראשון. כי בן
עשרים שנה הקטנה הנוגש. ומלכו הוא הקטנה לעבוד שנה הקטנה. ותשתכח לעבוד בעלי
ואחרי הכיבוש. ואחרי הכיבוש לעבוד. הלל. אשר יהיה לאחד. ואחרי הכיבוש כולו
ואלו. הלל. ויהי אחרי כן. הוא ויהי אחרי. לא. ותשתכח. ותשתכח
ואלו כולו ואלו. הלל. ויהי אחרי כן. הוא ויהי אחרי. לא. ותשתכח. ותשתכח
ואלו כולו ואלו. הלל. ויהי אחרי כן. הוא ויהי אחרי. לא. ותשתכח. ותשתכח
ואלו כולו ואלו. הלל. ויהי אחרי כן. הוא ויהי אחרי. לא. ותשתכח. ותשתכח

הפרק הששי שני הפה והלשון ובו חלקי זוהר

סי׳ ז

ידוע הדבר
שהלשון

שלשה חלקים ... אחד
ואלו שני חלקים העליונים שהם חלקי הלשון שהם מחוברים
הראשונה הפה והשניה
אחד מהחלקים התחתונים הראשונה הלשון עם
היות שבכל הלשון כולו הלשון עצמו ואחד אלו הלשון כי הוא
שמוש הלשון והוא יחד אלה שלשה שהזכרתי הנוה והדיבור עם
שהיה ... אחד
שלשתם ואלו ואלו חלקי ... אחד
הלשון הוא הדיבור
הראשון ... אחד
הלשון ... אחד
הלשון ... אחד
הל

קמרין התשעה עשר חתם והלאלי שהן יוד והא

הנה אלהין עקרוא אחל

הסדר קעשר׳ נטו הענין והלולב שהן הלקח והלקח׳ לולב

והלולב של אתרוג שלוש עלים

כל הלולבים אפי׳ הדס ערבה שהקונה מהן ובהם שלשה המינין בשחרית ביום ראשון של חג חייב לברך על הלולב ועל הנטילה ועל הישיבה בסוכה ועל שהחיינו ועל הזמן ועל הנענועים ועל ההלל ועל ההודאה ועל הנסים ועל הנפלאות ועל הנחמות ועל הגאולה ועל הקרבנות ועל הנדרים ועל הנדבות ועל הבכורות ועל הפדיון ועל הנשמות ועל הרוחות ועל כל הדברים שהם מצות עשה שבתורה ועל כל הדברים שהם מצות עשה שבדברי סופרים ועל כל הדברים שהם מצות עשה שבדברי נביאים ועל כל הדברים שהם מצות עשה שבדברי קבלה ועל כל הדברים שהם מצות עשה שבדברי חכמים ועל כל הדברים שהם מצות עשה שבדברי אגדה ועל כל הדברים שהם מצות עשה שבדברי תורה ועל כל הדברים שהם מצות עשה שבדברי תורה שבכתב ועל כל הדברים שהם מצות עשה שבדברי תורה שבעל פ

הפרק הי"ב מהל' עכו"ם ומלחמות שבין יו"ד וקין ... תי"ד ... הלכות מיומנות

ואי"ת ואיבתך אשית ביניך ובין האשה ובין זרעך ובין זרעה הוא יהיה ישופך ראש ואתה תהיה
ישופנו עקב ואל האשה אמר הרבה ארבה עצבונך והרונך בעצב תלדי בנים ואל האדם אמר כי
שמעת לקול אשתך ותאכל מן העץ אשר צויתיך לא תאכל ממנו ארורה האדמה בעבורך בעצבון
תאכלנה כל ימי חייך וחוחים ודרדר תצמיח לך ואכלת את עשב השדה בזעת אפיך תאכל לחם
עד שובך אל האדמה כי ממנה לקחת כי עפר אתה ואל עפר תשוב ויקרא האדם שם אשתו חוה
כי היא היתה אם כל חי ויעש יי' אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבישם ויאמר יי' אלהים
הן האדם היה כאחד ממנו לדעת טוב ורע ועתה פן ישלח ידו ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי
לעולם ושלחו יי' אלהים מגן עדן לעבד את האדמה אשר לקח משם ויגרש את האדם וישכן
מקדם לגן עדן את הכרובים ואת להט החרב המתהפכת לשמר את דרך עץ החיים ואדם ידע
את חוה אשתו ותהר ותלד את קין ותאמר קניתי איש את יי' ותוסף ללדת את אחיו את הבל
ויהי הבל רועה צאן וקין היה עובד אדמה ויהי מקץ ימים ויבא קין מפרי האדמה מנחה ליי'
והבל הביא גם הוא מבכורות צאנו ומחלבהן וישע יי' אל הבל ואל מנחתו ואל קין ואל מנחתו
לא שעה ויחר לקין מאד ויפלו פניו ויאמר יי' אל קין למה חרה לך ולמה נפלו פניך הלא אם
תיטיב שאת ואם לא תיטיב לפתח חטאת רובץ ואליך תשוקתו ואתה תמשל בו ויאמר קין אל
הבל אחיו ויהי בהיותם בשדה ויקם קין אל הבל אחיו ויהרגהו ויאמר יי' אל קין אי הבל אחיך
ויאמר לא ידעתי השומר אחי אנכי ויאמר מה עשית קול דמי אחיך צועקים אלי מן האדמה
ועתה ארור אתה מן האדמה אשר פצתה את פיה לקחת את דמי אחיך מידך כי תעבד את
האדמה לא תוסף תת כחה לך נע ונד תהיה בארץ ויאמר קין אל יי' גדול עוני מנשוא הן
גרשת אותי היום מעל פני האדמה ומפניך אסתר והייתי נע ונד בארץ והיה כל מצאי יהרגני
ויאמר לו יי' לכן כל הרג קין שבעתים יקם ויתן יי' לקין אות לבלתי הכות כל מצאו ויצא קין
מלפני יי' וישב בארץ נוד קדמת עדן ויהי קין יודע את אשתו ותהר ותלד את חנוך ויהי בונה
עיר ויקרא שם העיר כשם בנו חנוך ויולד לחנוך את עירד ועירד הוליד את מחויאל ומחויאל
הוליד את מתושאל ומתושאל הוליד את למך ויקח למך לו שתי נשים שם האחת עדה ושם
השנית צלה ותלד עדה את יבל הוא היה אבי יושב אהל ומקנה ושם אחיו יובל הוא היה אבי
כל תופש כנור ועוגב וצלה גם היא ילדה את תובל קין לוטש כל חורש נחושת וברזל ואחות
תובל קין נעמה ויאמר למך לנשיו עדה וצלה שמען קולי נשי למך האזנה אמרתי כי איש
הרגתי לפצעי וילד לחבורתי כי שבעתים יקם קין ולמך שבעים ושבעה ויכר אדם עוד את
אשתו ותלד בן ותקרא את שמו שת כי שת לי אלהים זרע אחר תחת הבל כי הרגו קין וגם
לשת היה בן ויקרא את שמו אנוש אז הוחל לקרא בשם יי' ... הפרק הי"ג מהל' עכו"ם ומלחמות
שבין בני נח ... תי"ה ... הלכות מיומנות

כתוב בתורה ויאמר יי' אל נח בא אתה וכל ביתך אל התיבה כי אותך ראיתי צדיק לפני בדור
הזה ומכל הבהמה הטהורה תקח לך שבעה שבעה איש ואשתו ומן הבהמה אשר איננה טהורה
שנים איש ואשתו גם מעוף השמים שבעה שבעה זכר ונקבה לחיות זרע על פני כל הארץ כי
לימים עוד שבעה אנכי ממטיר על הארץ ... ויעבר יי' על כל אשר עשה ויבן יי' את המבול
ויהי נח בן שש מאות שנה והמבול היה מים על הארץ ויבא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו אל
התיבה מן הבהמה הטהורה ומן הבהמה אשר איננה טהורה ומן העוף וכל אשר רומש על
האדמה שנים שנים באו אל נח אל התיבה זכר ונקבה כאשר צוה אלהים את נח ויהי מקץ
שבעת הימים ומי המבול היו על הארץ ויהי בשנת שש מאות שנה לחיי נח בחדש השני
בשבעה עשר יום לחדש ביום הזה נבקעו כל מעינות תהום רבה וארובות השמים נפתחו
ויהי הגשם על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה ויגברו המים ויגדלו מאד על הארץ ותלך
התיבה על פני המים ויגברו המים מאד מאד על הארץ ויכסו כל ההרים הגבהים אשר תחת
כל השמים חמש עשרה אמה מלמעלה גברו המים ויכסו ההרים ויגוע כל בשר הרומש על
הארץ בעוף ובבהמה ובחיה ובכל השרץ השורץ על הארץ וכל האדם כל אשר נשמת רוח חיים
באפיו מכל אשר בחרבה מתו וימח את כל היקום אשר על פני האדמה מאדם עד בהמה עד
רמש ועד עוף השמים וימחו מן הארץ ויישאר אך נח ואשר אתו בתיבה ויגבירו המים על
הארץ חמשים ומאה יום וישכח אלהים את נח ואת כל החיה ואת כל הבהמה אשר אתו
בתיבה ויעבר אלהים רוח על הארץ וישכו המים וייסכרו מעינות תהום וארובות השמים
וייכלא הגשם מן השמים ויישובו המים מעל הארץ הלוך ושוב ויחסרו המים מקצה חמשים
ומאה יום ותנח התיבה בחדש השביעי בשבעה עשר יום לחדש על הרי אררט והמים היו
הלוך וחסור עד החדש העשירי בעשירי באחד לחדש נראו ראשי ההרים ויהי מקץ ארבעים
יום ויפתח נח את חלון התיבה אשר עשה וישלח את העורב ויצא יצוא ושוב עד יבשת המים
מעל הארץ וישלח את היונה מאתו לראות את הקלו המים מעל פני האדמה ולא מצאה היונה
מנוח לכף רגלה ותשב אליו אל התיבה כי מים על פני כל הארץ וישלח ידו ויקחה ויבא אתה
אליו אל התיבה ויחל עוד שבעת ימים אחרים וישלח את היונה מן התיבה ותבא אליו היונה
לעת ערב והנה עלה זית טרף בפיה וידע נח כי קלו המים מעל הארץ ויחל עוד שבעת ימים
אחרים וישלח את היונה ולא שבה אליו עוד ויהי בשנת אחת ושש מאות שנה בראשון באחד
לחדש חרבו המים מעל הארץ ויסר נח את מכסה התיבה וירא והנה חרבו פני האדמה
ובחדש השני בשבעה ועשרים יום לחדש יבשה הארץ ויאמר אלהים אל נח לאמר צא מן
התיבה אתה ואשתך ובניך ונשי בניך אתך כל החיה אשר אתך מכל בשר בעוף ובבהמה
ובכל הרמש הרומש על הארץ ויצא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו כל החיה כל הרמש וכל
העוף כל רומש על הארץ למשפחתיהם יצאו מן התיבה ויבן נח מזבח ליי' ויקח מכל הבהמה
הטהורה ומכל העוף הטהור ויעל עולות במזבח וירח יי' את ריח הניחוח ויאמר יי' אל לבו לא
אוסיף לקלל עוד את האדמה בעבור האדם כי יצר לב האדם רע מנעריו ולא אוסיף עוד להכות
את כל חי כאשר עשיתי כל ימי הארץ זרע וקציר וקור וחום וקיץ וחורף ויום ולילה לא ישבתו
ויברך אלהים את נח ואת בניו ויאמר להם פרו ורבו ומלאו את הארץ ומוראכם וחתכם יהיה
על כל חית הארץ ועל כל עוף השמים בכל אשר תרמוש האדמה ובכל דגי הים בידכם נתנו
כל רומש אשר הוא חי לכם יהיה לאכלה כירק עשב נתתי לכם את כל אך בשר בנפשו דמו לא
תאכלו ואך את דמכם לנפשתיכם אדרוש מיד כל חיה אדרשנו ומיד האדם מיד איש אחיו
אדרוש את נפש האדם שופך דם האדם באדם דמו ישפך כי בצלם אלהים עשה את האדם
ואתם פרו ורבו שרצו בארץ ורבו בה ויאמר אלהים אל נח ואל בניו אתו לאמר והנני מקים את
בריתי אתכם ואת זרעכם אחריכם ואת כל נפש החיה אשר אתכם בעוף בבהמה ובכל חית
הארץ אתכם מכל יוצאי התיבה לכל חית הארץ והקמתי את בריתי אתכם ולא יכרת כל בשר
עוד מבמי המבול ולא יהיה עוד מבול לשחת הארץ ויאמר אלהים זאת אות הברית אשר אני
נותן ביני וביניכם ובין כל נפש חיה אשר אתכם לדרת עולם את קשתי נתתי בענן והיתה
לאות ברית ביני וביני הארץ והיה בעננו על הארץ וראתה הקשת בענן וזכרתי את בריתי
אשר ביני וביניכם ובין כל נפש בשר ולא יהיו עוד המים למבול לשחת כל בשר והיתה
הקשת בענן וראיתיה לזכר ברית עולם בין אלהים ובין כל נפש בשר בכל בשר אשר על
הארץ ויאמר אלהים אל נח זאת אות הברית אשר הקמתי ביני ובין כל בשר אשר על הארץ
ויהי בני נח היוצאים מן התיבה שם וחם ויפת וחם הוא אבי כנען שלשה אלה בני נח ומאלה
נפצה כל הארץ ויחל נח איש האדמה ונטע כרם וישת מן היין וישכר ויתגל בתוך אהלה
וירא חם אבי כנען את ערות אביו ויגד לשני אחיו בחוץ ויקח שם ויפת את השמלה וישימו על
שכמם וילכו אחורנית ויכסו את ערות אביהם ופניהם אחורנית וערות אביהם לא ראו ויקץ נח
מיינו וידע את אשר עשה לו בנו הקטן ויאמר ארור כנען עבד עבדים יהיה לאחיו ויאמר ברוך
יי' אלהי שם ויהי כנען עבד להם אלהים ליפת וישכן באהלי שם ויהי כנען עבד להם ויחי נח
אחרי המבול שלש מאות שנה וחמשים שנה ויהי כל ימי נח תשע מאות שנה וחמשים שנה
וימת ... הפרק הי"ד מהל' עכו"ם ומלחמות שבין בני נח ... תי"ו ... הלכות מיומנות

כתוב בתורה ויהי כל הארץ שפה אחת ודברים אחדים והיה בנסעם מקדם ויגלו בקעה
בארץ שנער וישבו שם ויאמרו איש אל רעהו הבה נלבנה לבנים ונשרפה לשרפה ותהי להם
הלבנה לאבן והחמר היה להם לחומר ויאמרו הבה נבנה לנו עיר ומגדל וראשו בשמים ונעשה
לנו שם פן נפוץ על פני כל הארץ וירד יי' לראות את העיר ואת המגדל אשר בנו בני האדם
ויאמר יי' הן עם אחד ושפה אחת לכולם וזה החלם לעשות ועתה לא יבצר מהם כל אשר
יזמו לעשות הבה נרדה ונבלה שם שפתם אשר לא ישמעו איש שפת רעהו ויפץ יי' אותם
משם על פני כל הארץ וישבתו לבנות העיר על כן קרא שמה בבל כי שם בלל יי' שפת כל
הארץ ומשם הפיצם יי' על פני כל הארץ ... ואלה תולדות שם שם בן מאה שנה והוליד את
ארפכשד שנתים אחר המבול ויחי שם אחרי הולידו את ארפכשד חמש מאות שנה ויולד בנים
ובנות וארפכשד חי חמש ושלשים שנה והוליד את שלח ויחי ארפכשד אחרי הולידו את שלח
שלש מאות שנה וארבע שנים ויולד בנים ובנות ושלח חי שלשים שנה והוליד את עבר ויחי
שלח אחרי הולידו את עבר ארבע מאות שנה ושלש שנים ויולד בנים ובנות ועבר חי ארבע
ושלשים שנה והוליד את פלג ויחי עבר אחרי הולידו את פלג ארבע מאות שנה ושלשים שנה
ויולד בנים ובנות ופלג חי שלשים שנה והוליד את רעו ויחי פלג אחרי הולידו את רעו מאתים
ותשע שנים ויולד בנים ובנות ורעו חי שנים ושלשים שנה והוליד את שרוג ויחי רעו אחרי
הולידו את שרוג מאתים שבע שנים ויולד בנים ובנות ושרוג חי שלשים שנה והוליד את נחור
ויחי שרוג אחרי הולידו את נחור מאתים שנה ויולד בנים ובנות ונחור חי תשע ועשרים שנה
והוליד את תרח ויחי נחור אחרי הולידו את תרח מאה ותשע עשרה שנה ויולד בנים ובנות
ותרח חי שבעים שנה והוליד את אברם את נחור ואת הרן ... ואלה תולדות תרח תרח הוליד
את אברם את נחור ואת הרן והרן הוליד את לוט ויקח אברם ונחור להם נשים שם אשת
אברם שרי ושם אשת נחור מלכה בת הרן אבי מלכה ואבי יסכה ותהי שרי עקרה אין לה ולד
ויקח תרח את אברם בנו ואת לוט בן הרן בן בנו ואת שרי כלתו אשת אברם בנו ויצאו אתם
מאור כשדים ללכת ארצה כנען ויבאו עד חרן וישבו שם ויהי ימי תרח חמש שנים ומאתים
שנה וימת תרח בחרן ... ויאמר יי' אל אברם לך לך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל הארץ
אשר אראך ואעשך לגוי גדול ואברכך ואגדלה שמך והיה ברכה ואברכה מברכיך ואקללה
אורריך ונברכו בך כל משפחות האדמה וילך אברם כאשר דבר אליו יי' וילך אתו לוט ואברם
בן חמש ושבעים שנה בצאתו מחרן ויקח אברם את שרי אשתו ואת לוט בן אחיו ואת כל
רכושם אשר רכשו ואת הנפש אשר עשו בחרן ויצאו ללכת ארצה כנען ותבאנה ארצה כנען
ויעבר אברם בארץ עד מקום שכם עד אלון מורה והכנעני אז בארץ וירא יי' אל אברם ויאמר
לזרעך אתן את הארץ הזאת ויבן שם מזבח ליי' הנראה אליו ויעתק משם ההרה מקדם לבית
אל ויט אהלה בית אל מים ועי מקדם ויבן שם מזבח ליי' ויקרא בשם יי' ויסע אברם הלוך
ונסוע הנגבה ויהי רעב בארץ וירד אברם מצרימה לגור שם כי כבד הרעב בארץ ויהי כאשר
הקריב לבוא מצרימה ויאמר אל שרי אשתו הנה נא ידעתי כי אשה יפת מראה את ויהיה כי
יראו אותך המצרים ואמרו אשתו זאת והרגו אותי ואותך יחיו בעבורי אמרי נא אחותי את
למען ייטב לי בעבורך וחיתה נפשי בגללך ויהי כבוא אברם מצרימה וירא המצרים את
האשה כי יפה היא מאד וירא אתה שרי פרעה ויהללו אותה אל פרעה ותקח האשה בית
פרעה ולאברם היטיב בעבורה ויהי לו צאן ובקר וחמרים ועבדים ושפחות ואתנות וגמלים
ויגע יי' את פרעה נגעים גדולים ואת ביתו על דבר שרי אשת אברם ויקרא פרעה לאברם
ויאמר מה זאת עשית לי למה לא הגדת לי כי אשתך היא למה אמרת אחותי היא ואקח אתה
לי לאשה ועתה הנה אשתך קח ולך ויצו עליו פרעה אנשים וישלחו אתו ואת אשתו ואת כל
אשר לו ואברם עלה ממצרים הוא ואשתו וכל אשר לו ולוט עמו הנגבה ואברם כבד מאד
במקנה בכסף ובזהב וילך לנסעיו מנגב ועד בית אל עד המקום אשר היה שם אהלה בתחלה
בין בית אל ובין העי מקום המזבח אשר עשה שם בראשונה ויקרא שם אברם בשם יי' וגם
ללוט ההולך את אברם היה צאן ובקר ואהלים ולא נשא אתם הארץ לשבת יחדו כי היה
רכושם רב ולא יכלו לשבת יחדו ויהי ריב בין רועי מקנה אברם ובין רועי מקנה לוט והכנעני
והפרזי אז יושב בארץ ויאמר אברם אל לוט אל נא תהי מריבה בינותי ובינותיך ובין רועי
ובין רועיך כי אנשים אחים אנחנו הלא כל הארץ לפניך הפרד נא מעלי אם השמאל ואימנה
ואם הימין ואשמאילה ויישא לוט את עיניו וירא את כל כיכר הירדן כי כולה משקה לפני
שחת יי' את סדום ואת עמורה כגן יי' כארץ מצרים באכה צוער ויבחר לו לוט את כל כיכר
הירדן ויסע לוט מקדם ויפרדו איש מעל אחיו אברם ישב בארץ כנען ולוט ישב בערי הכיכר
ויאהל עד סדום ואנשי סדום רעים וחטאים לי"י מאד ויי' אמר אל אברם אחרי הפרד לוט
ממנו שא נא עיניך וראה מן המקום אשר אתה שם צפונה ונגבה וקדמה וימה כי את כל הארץ
אשר אתה רואה לך אתננה ולזרעך עד עולם ושמתי את זרעך כעפר הארץ אשר אם יוכל איש
למנות את עפר הארץ גם זרעך ימנה קום התהלך בארץ לארכה ולרחבה כי לך אתננה ויאהל
אברם ויבא וישב באלוני ממרא אשר בחברון ויבן שם מזבח ליי' ... ויהי בימי אמרפל מלך
שנער אריוך מלך אלסר כדרלעמר מלך עילם ותדעל מלך גוים עשו מלחמה את ברע מלך
סדום ואת ברשע מלך עמורה שנאב מלך אדמה ושמאבר מלך צבויים ומלך בלע היא צוער
כל אלה חברו אל עמק השדים היא ים המלח שתים עשרה שנה עבדו את כדרלעמר ובשלש
עשרה שנה מרדו וארבע עשרה שנה בא כדרלעמר ואשר אתו ויכו את רפאים בעשתרת קרנים
ואת הזוזים בהם ואת האימים בשוה קריתים ואת החרי בהרם שעיר עד אל פארן אשר על
המדבר ויפנו וילכו אל עין משפט היא קדש ויכו את כל שדה העמלקי וגם את האמרי היושב
בחצצון תמר ויצא מלך סדום ומלך עמורה ומלך אדמה ומלך צבויים ומלך בלע הוא צוער
ויערכו אתם מלחמה בעמק השדים את כדרלעמר מלך עילם ואת תדעל מלך גוים ואת
אמרפל מלך שנער ואריוך מלך אלסר ארבעה מלכים את החמשה ועמק השדים באר באר
בורות בורות ויפלו שמה המלכים סדום ועמורה נסו ויפלו שמה והנשארים הרה נסו ויקחו את
כל רכוש סדום ועמורה ואת כל אוכלם וילכו ואת לוט ואת רכושו בן אחי אברם וילך וישב
בסדום ויבא הפליט ויגד לאברם העברי והוא שוכן באלוני ממרא האמרי אחי אשכול ואחי ענר
והם בעלי ברית אברם וישמע אברם כי נשבה אחיו וירק את חניכיו ילידי ביתו שמנה עשר
ושלש מאות ויר דן עד חובה אשר משמאל לדמשק וישב את כל הרכוש וגם את לוט אחיו
ורכושו השיב וגם את הנשים ואת העם ויצא מלך סדום לקראתו אחרי שובו מהכות את
כדרלעמר ואת המלכים אשר אתו אל עמק שוה הוא עמק המלך ומלכי צדק מלך שלם הוציא
לחם ויין והוא כהן לאל עליון ויברכהו ויאמר ברוך אברם לאל עליון קונה שמים וארץ ובורך
אל עליון אשר מגן צריך בידך ונתן לו מעשר מכל ויאמר מלך סדום אל אברם תן לי הנפש
והרכוש קח לך ויאמר אברם אל מלך סדום הרימותי ידי אל יי' אל עליון קונה שמים וארץ אם
מחוט ועד שרוך נעל ואם אקח מכל אשר לך ולא תאמר אני העשרתי את אברם אפס רק
אשר אכלו הנערים וחלק האנשים אשר הלכו אתי ענר אשכול וממרא הם יקחו חלקם ויהי
אחרי הדברים האלה היה דבר יי' אל אברם במחזה לאמר אל תירא אברם אנכי מגן לך שכרך
הרבה מאד ויאמר אברם אדני יי' מה תתן לי ואנכי הולך ערירי ובן משק ביתי הוא דמשק
אליעזר ויאמר אברם הן לי לא נתתה זרע והנה בן ביתי יורש אותי והנה דבר יי' אליו לאמר לא
יירשך זה כי אם אשר יצא ממעיך הוא יירשך ויוצא אתו החוצה ויאמר הבט נא השמימה וספר
הכוכבים אם תוכל לספר אותם ויאמר לו כה יהיה זרעך ויאמן באי"י ויחשבה לו צדקה ויאמר
אליו אני יי' אשר הוצאתיך מאור כשדים לתת לך את הארץ הזאת לרשתה ויאמר אדני יי'
במה אדע כי אירשנה ויאמר אליו קחה לי עגלה משולשת ועז משולשת ואיל משולש ותור
וגוזל ויקח לו את כל אלה ויבתר אותם בתוך ויתן איש בתרו לקראת רעהו והציפורים לא
בתר ויירד העיט על הפגרים ויגרש אותם אברם ויהי השמש לבוא ותרדמה נפלה על אברם
והנה אימה חשכה גדלה נופלת עליו ויאמר לאברם ידוע תדע כי גר יהיה זרעך בארץ לא להם
ועבדום וענו אותם ארבע מאות שנה וגם את הגוי אשר יעבדו דן אנכי ואחרי כן יצאו ברכוש
גדול ואתה תבוא אל אבותיך בשלום תקבר בשיבה טובה ודור רביעי ישובו הנה כי לא שלם
עון האמרי עד הנה ויהי השמש באה ועלטה היתה והנה תנור עשן ולפיד אש אשר עבר בין
הגזרים האלה ביום הזה כרת יי' את אברם ברית לאמר לזרעך נתתי את הארץ הזאת מנהר
מצרים עד הנהר הגדול נהר פרת את הקיני ואת הקנזי ואת הקדמוני ואת החתי ואת הפרזי
ואת הרפאים ואת האמרי ואת הכנעני ואת הגרגשי ואת היבוסי ... ושרי אשת אברם לא ילדה
לו ולה שפחה מצרית ושמה הגר ותאמר שרי אל אברם הנה נא עצרני יי' מלדת בא נא אל
שפחתי אולי אבנה ממנה ותקח שרי אשת אברם את הגר המצרית שפחתה מקץ עשר שנים
לשבת אברם בארץ כנען ותתן אותה לאברם איש לו לאשה ויבא אל הגר ותהר ותלד בן
ויקרא אברם את שם בנו אשר ילדה הגר ישמעאל ואברם בן שמונים שנה ושש שנים בלדת
הגר את ישמעאל לאברם ... ויהי אברם בן תשעים שנה ותשע שנים ויירא יי' אל אברם
ויאמר אליו אני אל שדי התהלך לפני והיה תמים ואתנה בריתי ביני ובינך וארבה אותך
במאד מאד ויפל אברם על פניו וידבר אתו אלהים לאמר אני הנה בריתי אתך והיית לאב
המון גוים ולא יקרא עוד את שמך אברם והיה שמך אברהם כי אב המון גוים נתתיך והפרתי
אותך במאד מאד ונתתיך לגוים ומלכים ממך יצאו והקמתי את בריתי ביני ובינך ובין זרעך
אחריך לדורותם לברית עולם להיות לך לאלהים ולזרעך אחריך ונתתי לך ולזרעך אחריך את
ארץ מגוריך את כל ארץ כנען לאחזת עולם והייתי להם לאלהים ויאמר אלהים אל אברהם
ואתה את בריתי תשמור אתה וזרעך אחריך לדורותם זאת בריתי אשר תשמרו ביני וביניכם
ובין זרעך אחריך המול לכם כל זכר ונמלתם את בשר ערלתכם והיה לאות ברית ביני וביניכם
בן שמונת ימים ימול לכם כל זכר לדורותיכם יליד בית וקנין כסף מכל בן נכר אשר לא מזרעך
הוא המול ימול יליד ביתך וקנין כספך והיתה בריתי בבשרכם לברית עולם וערל זכר אשר לא
ימול את בשר ערלתו ונכרתה הנפש ההוא מעמיה את בריתי הפר ויאמר אלהים אל אברהם
שרי אשתך לא תקרא את שמה שרי כי שרה שמה וברכתי אותה וגם נתתי ממנה לך בן
וברכתיה והיתה לגוים מלכי עמים ממנה יהיו ויצחק אברהם על פניו ויאמר בלבו הלבן מאה
שנה יולד ואם שרה הבת תשעים שנה תלד ויאמר אברהם אל האלהים לו ישמעאל יחיה
לפניך ויאמר אלהים אבל שרה אשתך ילדת לך בן וקראת את שמו יצחק והקמתי את בריתי
אתו לברית עולם לזרעו אחריו ולגבי ישמעאל שמעתיך הנה ברכתי אותו והפריתי אותו
והרביתי אותו במאד מאד שנים עשר נשיאים יוליד ונתתיו לגוי גדול ואת בריתי אקים את
יצחק אשר תלד לך שרה למועד הזה בשנה האחרת ויכל לדבר אתו ויעל אלהים מעל
אברהם ויקח אברהם את ישמעאל בנו ואת כל יליד ביתו ואת כל מקנת כספו כל זכר באנשי
בית אברהם וימל את בשר ערלתם ביום הזה כאשר דבר אתו אלהים ואברהם בן תשעים
ותשע שנה בהמלו את בשר ערלתו וישמעאל בנו בן שלש עשרה שנה בהמלו את בשר
ערלתו ... ויירא אליו יי' באלוני ממרא והוא ישב פתח האהל כחם היום וישא עיניו וירא והנה
שלשה אנשים נצבים עליו וירא וירץ לקראתם מפתח האהל וישתחו ארצה ויאמר אדני אם נא
מצאתי חן בעיניך אל נא תעבור מעל עבדך יוקח נא מעט מים ורחצו רגליכם והשענו תחת
העץ ואקחה פת לחם וסעדו לבכם אחר תעברו כי על כן עברתם על עבדכם ויאמרו כן תעשה
כאשר דברת וימהר אברהם האהלה אל שרה ויאמר מהרי שלש סאים קמח סלת לושי ועשי
עגות ואל הבקר רץ אברהם ויקח בן בקר רך וטוב ויתן אל הנער וימהר לעשות אתו ויקח
חמאה וחלב ובן הבקר אשר עשה ויתן לפניהם והוא עומד עליהם תחת העץ ויאכלו ויאמרו
אליו איה שרה אשתך ויאמר הנה באהל ויאמר שוב אשוב אליך כעת חיה והנה בן לשרה
אשתך ושרה שומעת פתח האהל והוא אחריו ואברהם ושרה זקנים באים בימים חדל להיות
לשרה ארח כנשים ותצחק שרה בקרבה לאמר אחרי בלותי היתה לי עדנה ואדוני זקן ויאמר
יי' אל אברהם למה זה צחקה שרה לאמר האף אמנם אלד ואני זקנתי היפלא מיי' דבר למועד
אשוב אליך כעת חיה ולשרה בן ותכחש שרה לאמר לא צחקתי כי יראה ויאמר לא כי צחקת
ויקמו משם האנשים וישקפו על פני סדום ואברהם הולך עמם לשלחם ויי' אמר הכמכסה אני
מעלים מאברהם אשר אנכי עושה ואברהם היו יהיה לגוי גדול ועצום ונברכו בו כל גויי הארץ
כי ידעתיו למען אשר יצוה את בניו ואת ביתו אחריו ושמרו דרך יי' לעשות צדקה ומשפט
למען הביא יי' על אברהם את אשר דבר עליו ויי' אמר זעקת סדום ועמורה כי רבה ועתה
ארדה נא ואראה הכצעקתה הבאה אלי עשו כלה ואם לא אדעה ויפנו משם האנשים וילכו
סדומה ואברהם עודנו עומד לפני יי' ויגש אברהם ויאמר האף תספה צדיק עם רשע אולי יש
חמשים צדיקים בתוך העיר האף תספה ולא תשא למקום בעבור חמשים הצדיקים אשר
בקרבה חלילה לך מעשות כדבר הזה להמית צדיק עם רשע והיה כצדיק כרשע חלילה לך
השופט כל הארץ לא יעשה משפט ויאמר יי' אם אמצא בסדום חמשים צדיקים בתוך העיר
ונשאתי לכל המקום בעבורם ויען אברהם ויאמר הנה נא הואלתי לדבר אל אדני ואנכי עפר
ואפר אולי יחסרון חמשה לחמשים הצדיקים התשחית בחמשה את כל העיר ויאמר לא אשחית
אם אמצא שם ארבעים וחמשה ויוסף עוד דבר אליו ויאמר אולי ימצאון שם ארבעים ויאמר לא
אעשה בעבור הארבעים ויאמר אל נא יחר לאדני ואדברה אולי ימצאון שם שלשים ויאמר לא
אעשה אם אמצא שם שלשים ויאמר הנה נא הואלתי לדבר אל אדני אולי ימצאון שם עשרים
ויאמר לא אשחית בעבור העשרים ויאמר אל נא יחר לאדני ואדברה אך הפעם אולי ימצאון
שם עשרה ויאמר לא אשחית בעבור העשרה וילך יי' כאשר כלה לדבר אל אברהם ואברהם
שב למקומו ... ויבא שני המלאכים סדומה בערב ולוט ישב בשער סדום וירא לוט ויקם
לקראתם וישתחו אפים ארצה ויאמר הנה נא אדני סורו נא אל בית עבדכם ולינו ורחצו רגליכם
והשכמתם והלכתם לדרככם ויאמרו לא כי ברחוב נלין כי אם נלין ויפצר בהם מאד ויסורו
אליו ויבא אל ביתו ויעש להם משתה ומצות אפה ויאכלו ... ויהי בבוקר ותאיצו המלאכים
בלוט לאמר קום קח את אשתך ואת שתי בנותיך הנמצאות פן תספה בעון העיר ויתמהמה
ויחזיקו האנשים בידו ובידי אשתו ובידי שתי בנותיו בחמלת יי' עליו ויוציאהו וישימהו מחוץ
לעיר ויהי כהוציאם אותם החוצה ויאמר המלט על נפשך אל תבט אחריך ואל תעמוד בכל
הכיכר ההרה המלט פן תספה ויאמר לוט אליהם אל נא אדני הנה נא מצא עבדך חן בעיניך
ותגדל חסדך אשר עשית עמדי להחיות את נפשי ואנכי לא אוכל להמלט ההרה פן תדבקני
הרעה ומתי ואראה הנה העיר הזאת קרובה למנוס שמה והיא מצער אמלטה נא שמה הלא
מצער היא ותחי נפשי ויאמר אליו הנה נשאתי פניך גם לדבר הזה לבלתי הפכי את העיר
אשר דברת מהר המלט שמה כי לא אוכל לעשות דבר עד באך שמה על כן קרא שם העיר
צוער ויי' המטיר על סדום ועל עמורה גפרית ואש מאת יי' מן השמים ויהפך את הערים
האלה ואת כל הכיכר ואת כל יושבי הערים ואת צמחי האדמה ותבט אשתו מאחריו ותהי
נציב מלח ... ויהי בשחת אלהים את ערי הכיכר ויזכר אלהים את אברהם וישלח את לוט
מתוך ההפיכה בהפך את הערים אשר ישב בהן לוט ... ויעתק משם אברהם ארצה הנגב וישב
בין קדש ובין שור ויגר בגרר ויאמר אברהם אל שרה אשתו אחותי היא וישלח אבימלך מלך
גרר ויקח את שרה ויבא אלהים אל אבימלך בחלום הלילה ויאמר אליו הנך מת על האשה
אשר לקחת והיא בעולת בעל ואבימלך לא קרב אליה ויאמר אדני הגוי גם צדיק תהרוג הלא
הוא אמר לי אחותי היא והיא גם היא אמרה אחי הוא בתם לבבי ובנקיון כפי עשיתי זאת
ויאמר אליו אלהים בחלום גם אני ידעתי כי בתם לבבך עשית זאת ואחשך גם אנכי על כן לא
נתתיך לנגוע אליה ועתה השב אשת האיש כי נביא הוא ויתפלל בעדך וחיה ואם איננו משיב
דע כי מות תמות אתה וכל אשר לך ויאמר אבימלך לאברהם מה ראית כי עשית את הדבר
הזה ויאמר אברהם כי אמרתי רק אין יראת אלהים במקום הזה והרגוני על דבר אשתי וגם
אמנה אחותי היא בת אבי אך לא בת אמי ותהי לי לאשה ויהי כאשר התעו אותי אלהים מבית
אבי ואמר לה זה חסדך אשר תעשי עמדי אל כל המקום אשר נבוא שמה אמרי עלי אחי הוא
ויקח אבימלך צאן ובקר ועבדים ושפחות ויתן לאברהם וישב את שרה אשתו אליו ויאמר
אבימלך הנה ארצי לפניך בטוב בעיניך שב ולשרה אמר הנה נתתי אלף כסף לאחיך הנה הוא
לך כסות עינים לכל אשר אתך ואת כל ואת כולם נוכחת ויוכח את אברהם ויתפלל אברהם
אל האלהים וירפא אלהים את אבימלך ואת אשתו ואת שפחותיו וילדו כי עצר עצר יי' בעד כל
רחם לבית אבימלך על דבר שרה אשת אברהם ... ויי' פקד את שרה כאשר אמר ויעש יי'
לשרה כאשר דבר ותהר ותלד שרה לאברהם בן לזקניו למועד אשר דבר אתו אלהים ויקרא
אברהם את שם בנו הנולד לו אשר ילדה לו שרה יצחק ויל אברהם את יצחק בנו בן שמונת
ימים כאשר צוה אתו אלהים ואברהם בן מאת שנה בהולד לו את יצחק בנו ותאמר שרה צחק
עשה לי אלהים כל השומע יצחק לי ותאמר מי מלל לאברהם היניקה בנים שרה כי ילדתי בן
לזקניו ויגדל הילד ויגמל ויעש אברהם משתה גדול ביום הגמל את יצחק ותרא שרה את בן
הגר המצרית אשר ילדה לאברהם מצחק ותאמר לאברהם גרש האמה הזאת ואת בנה כי לא
יירש בן האמה הזאת עם בני עם יצחק ויי' אמר אל אברהם אל ירע בעיניך על הנער ועל
אמתך כל אשר תאמר אליך שרה שמע בקולה כי ביצחק יקרא לך זרע וגם את בן האמה
לגוי אשמנו כי זרעך הוא ויאמר אברהם אל האלהים לו ישמעאל יחיה לפניך ויאמר אלהים
אבל שרה אשתך ילדת לך בן וקראת את שמו יצחק והקמתי את בריתי אתו לברית עולם
לזרעו אחריו ולגבי ישמעאל שמעתיך הנה ברכתי אותו והפריתי אותו והרביתי אותו במאד
מאד שנים עשר נשיאים יוליד ונתתיו לגוי גדול ואת בריתי אקים את יצחק אשר תלד לך
שרה למועד הזה בשנה האחרת ויכל לדבר אתו ויעל אלהים מעל אברהם ויקח אברהם את
ישמעאל בנו ואת כל יליד ביתו ואת כל מקנת כספו כל זכר באנשי בית אברהם וימל את בשר
ערלתם ביום הזה כאשר דבר אתו אלהים ואברהם בן תשעים ותשע שנה בהמלו את בשר
ערלתו וישמעאל בנו בן שלש עשרה שנה בהמלו את בשר ערלתו ... ויירא אליו יי' באלוני
ממרא והוא ישב פתח האהל כחם היום וישא עיניו וירא והנה שלשה אנשים נצבים עליו וירא
וירץ לקראתם מפתח האהל וישתחו ארצה ויאמר אדני אם נא מצאתי חן בעיניך אל נא תעבור
מעל עבדך יוקח נא מעט מים ורחצו רגליכם והשענו תחת העץ ואקחה פת לחם וסעדו לבכם
אחר תעברו כי על כן עברתם על עבדכם ויאמרו כן תעשה כאשר דברת וימהר אברהם
האהלה אל שרה ויאמר מהרי שלש סאים קמח סלת לושי ועשי עגות ואל הבקר רץ אברהם
ויקח בן בקר רך וטוב ויתן אל הנער וימהר לעשות אתו ויקח חמאה וחלב ובן הבקר אשר
עשה ויתן לפניהם והוא עומד עליהם תחת העץ ויאכלו ויאמרו אליו איה שרה אשתך ויאמר
הנה באהל ויאמר שוב אשוב אליך כעת חיה והנה בן לשרה אשתך ושרה שומעת פתח האהל
והוא אחריו ואברהם ושרה זקנים באים בימים חדל להיות לשרה ארח כנשים ותצחק שרה
בקרבה לאמר אחרי בלותי היתה לי עדנה ואדוני זקן ויאמר יי' אל אברהם למה זה צחקה
שרה לאמר האף אמנם אלד ואני זקנתי היפלא מיי' דבר למועד אשוב אליך כעת חיה ולשרה
בן ותכחש שרה לאמר לא צחקתי כי יראה ויאמר לא כי צחקת ויקמו מש

חשוף לך

חמץ היום וחסר הקטורת עכ"ן

חסר הקטורת

המרין דין נחסי יהלך ועם יהלך

שמן נון וקלף נ"ח לא נעלה והה שנו קל כי אם רנש ושעל והשעל
חסר שתי קשורין כי אף זה לבנו: ואם נשבר הקלף נרפא ואם החכמל יחזקנו לא
יהיה עמוד השטן. ויש עמוד כשעל. כשעל הקלף נרפא ואם החכמל יחזקנו לא
יהיה עמוד השטן. ויש עמוד כשעל. כשעל הקלף נרפא ואם החכמל יחזקנו לא
יהיה עמוד השטן. ויש עמוד כשעל. כשעל הקלף נרפא ואם החכמל יחזקנו לא
יהיה עמוד השטן. ויש עמוד כשעל. כשעל הקלף נרפא ואם החכמל יחזקנו לא
יהיה עמוד השטן. ויש עמוד כשעל. כשעל הקלף נרפא ואם החכמל יחזקנו לא
יהיה עמוד השטן. ויש עמוד כשעל. כשעל הקלף נרפא ואם החכמל יחזקנו לא
יהיה עמוד השטן. ויש עמוד כשעל. כשעל הקלף נרפא ואם החכמל יחזקנו לא
יהיה עמוד השטן. ויש עמוד כשעל. כשעל הקלף נרפא ואם החכמל יחזקנו לא
יהיה עמוד השטן. ויש עמוד כשעל. כשעל הקלף נרפא ואם החכמל יחזקנו לא
יהיה עמוד השטן. ויש עמוד כשעל. כשעל הקלף נרפא ואם החכמל יחזקנו לא
יהיה עמוד השטן. ויש עמוד כשעל. כשעל הקלף נרפא ואם החכמל יחזקנו לא
יהיה עמוד השטן. ויש עמוד כשעל. כשעל הקלף נרפא ואם החכמל יחזקנו לא
יהיה עמוד השטן. ויש עמוד כשעל. כשעל הקלף נרפא ואם החכמל יחזקנו לא
יהיה עמוד השטן. ויש עמוד כשעל. כשעל הקלף נרפא ואם החכמל יחזקנו לא
יהיה עמוד השטן. ויש עמוד כשעל. כשעל הקלף נרפא ואם החכמל יחזקנו לא
יהיה עמוד השטן. ויש עמוד כשעל. כשעל הקלף נרפא ואם החכמל יחזקנו לא

הסרין היין נתנתי לפתח והלעיר לנא נתוכו הנה ישנה היום ישנה

ויקרא אתן לפתח שיהי תהיה כשלמים. אתן עריך להאריך שהי והנה לא קשה.
שלש. ירונים ושלשת הרי תאחר. הסגל. והחתן הרשלש. לפי שהי הלילה כי
קוראין הלילה ולילה תקרא בחלום. ואתה שלמה כתוב בספר קהלת. ואל
תתן פיך לחטיא את בשרך. ואל תאמר לפני המלאך כי שגגה היא. למה
יקצוף האלהים על קולך. ויחבל את מעשה ידיך. ואל תאמר לפני המלאך
כי פקיד הוא. ואל תתן פיך לחטיא את בשר

קחתן ויין נכתוב העין והלוי לא נחות

רעב השלישי הלוא תשר
העין והלוי ותרועה אחת

אל אחרון ש ולקח אשר קחתו העין. ותקח רועתו ושות הלוי. טעו ואחנו אחת אשר אחרן. ומכוחו אני לאחז אחלב. וכן קנתי ולשון. ולקחתי מלעיל. כאשר ראיתי כולה הקשלים.
ושלשה לא הנוש לעולם. וזה לשונה שהוא שבוח. אם לא ושה כולו הקבלה הנוש שהוא. כלו
ואחרון לקח בכורתיכם. שהיה הלשחטן טעו ואחנו. אם אחנו שבוע שלאחרון לקבל אחרון
הקחרונה אשר טעלה נוש. מעוקם הכתוב. חק הלוויק. לפב אחד הו שניו. לפ אחד
השלם אשר אחרן סב ואלה לך. ואלה הלשלשה. יקבלו לך. כי אם וכן כשהכתוב.
והלקוחות וקטרין והשרים והלויים. לא נשאר חלק הכהן. לאף כלה כשהתרה לה
שלשה אחד כלו הנוש הלוי. כי אז אינו אחרונה בתיבה. טעו אחרון כל ענבי פ. ולשון
הלוי. חיוב חסר. וכבלל כל אחרון שהוא שהכתוב בתוף הלוה הלוה הקשלש. ה"ן סבה
שהנוש לעולם הקשלש. להורות על הקשלש. ושם זה ולוה שכבר הקלוה לך. לא יקשה כשבוך
לשלש כי נכנס הלשלש עניין. לאחרון שני כאחד כבל הלין והלין סלקוחו. והקשלש אשר
לשלש לא הלקוד סהם העלין לא לקבלה. כי אם לכהיר טעלה. לחלק אחרון על
אחרון הלוי. לא נמלוה הלוה הלשלש שהלקוד כו הקנין. לוי ר הקל לחרון
לרוב ישכיל. הראשון עוד כלשון סבו שנן. והכ הלקו שלש. הלקוחה והלוה אחר
עבודה. כשלש ובכוחו כתי. הנוש. אשר אדיר יי. הלוה כלי. לקשלש הנוש הלשר
הלן הקוש. והקשלוה נתיל והקוש הנוש. אם עלוה הלוי בוא. הכינון הלוי הלוה
קצוד לבל אחד. לא נוש לעולם הקוש כן דשק ר יהודה ובוא הקבון. ומלוה כלאיה אחד
שלוי. הוא הלן הקשלש. והלשלוה שלוי. עם קיוק שר יהוה שם לאחרן כשהוא שלר
והקבון הוא הלה שהכתוב. והוא ושה יוה. והלשלוה הנון כשלא כלה הלשלוה שלוי.
והלוה הלוה נשלשה הלין. אלא והלשלוש הנון הכלוה שנן. הכלוה הלוה כוה
השנה. ולכי ושה שהוא הלוה. העין כלה הלכלוה. ולא הן שלוש.

ויקרא השלישי

והעין

ואתחנן. ואתה ישראל. הקשה הרמב"ן והריקאנטי שכתבו רבינו שבא לקבוץ מצות
הקודם ושמוקדם לזריזה הוא. ואין נראה כן שאין כאן מצות לדורות. ור' יעקב בן
כ' שהוא לדרוש הזהר לעשות. כי הזהר בעשה והזהר בשמיקה. והוא כלל הכתוב. והזהרתי
אתכם. כי אקדים הזהר לעשה ולא לשמיקה. ואת אשר תעשון התהלכו. הזהר
השלם בלב הזהר. והחשר והאזנה אזן כי תשמע. והשמר
ויקח יי' לקח פרשתן. ויהי אחר הכותו את סיחון. ויקהלו יי'. והקהל עם כלי הקדש.
והזהרו ושמרתם. ושוב הזהר שלשה שהזהרתי. זכור ולא יחסר. והזהר
שהזהרתיכם. ואין לו שני פרשיות. זכור ושמור. לפי זכו בשעת זכו
ידיה. והזהרתיכם. והזהרתי בכל אשר אליכם. והזהר בל תאחר. והשלמת זה.
הקשה ואתה. והחסר העין והאות בל יעשה תי. הלשון. כלומר והזהר את
ושמרתם ועשיתם. שכ' ושמרתם. ואתה תעמוד. וקרב
תלמדו. והקהל לאהבה יקרא. שלא יסבו שלא. ותעלה
שכשרים. תבב הקשה. אחר חומר שהקשה. והחסר לשון כתב עיני.
חנך
הקשה הלשון חוזר. והחסר ואתם אותן. הקשו חנך. קורין
חנוך. קחזיקין התינוק אותן. ושניהן אחד יתן ויושיבו כשכבר. חדר ויהיו
ולזה שכ' והקהילם חכם הזהיר. לשלמה שבאו עמה הזהיר.
הקשה ולכ' חלל סתרכי. הולחלן ויקרעו. וחשו שהם לפי שהוא שכב. ואיני
יודע. הילקוט. ואחרי חלוה הוא. העתיק חלוה כשיצא חשוב. הקשה הקשה הוא לעתיק.
שהרי הקשה לשלמה קחל הקשה. והקשיחה הלזה ויחל עת. אחלה שהוא מחלל
אחל נבלה. ולפי אחל אחת שם קדש. לפי יחל דברו. שהו אחרי יחל. והקשה אי הילקוט
כ' שהל. ולפי הילקוט כתבו שהם. ושהלם בין שהם הנים. הילקוט לשהל שהל. הזהיר והקשה
כ"ל. הקשה כ' החל לשון כתבו שהל. וכן כ' אליך יחל. וכן כי יחל בשבר. והילקוט
שם סיו לשהל. והקשה. אין לקרוא כשם. שהו הקהל. הילקוט. והקשה
קשה. חשוב. הילקוט. אחר הילקוט לא עשה הקשה. אין נשלם
פרשה הלזה. הקשה הילקוט. כתבו שכבר את שקבל. הקשה אי לשון. הקשה. אבל
קשה שהוא. הקשה הקשה יחס ויקהל הקהל. והקהל הלבים והקהל בחול. אבל ויקהל משה
ויחס. וכן ויקהל בשר קשה. הקשה הוא שהקהל שהוא. כי הוא הקהל. והקשה אחיל יחס.
כלומר יחול. הוא שהקהל שהוא. כי הוא הקהל. והקשה הוא שהקהל שהוא. וכן והקהל
חנך. הקשה הקהל חנוך. והקשה לשון חנוך. ואם לשון חנוך. קשה
שכשרים. תבב הקשה. אחר חומר שהקשה. והחסר לשון כתב עיני.
חנך
הקשה הלשון חוזר. והחסר ואתם אותן. הקשו חנך. קורין
חנוך. קחזיקין התינוק אותן. ושניהן אחד יתן ויושיבו כשכבר. חדר ויהיו
ולזה שכ' והקהילם חכם הזהיר. לשלמה שבאו עמה הזהיר.
הקשה ולכ' חלל סתרכי. הולחלן ויקרעו. וחשו שהם לפי שהוא שכב. ואיני
יודע. הילקוט. ואחרי חלוה הוא. העתיק חלוה כשיצא חשוב. הקשה הקשה הוא לעתיק.
שהרי הקשה לשלמה קחל הקשה. והקשיחה הלזה ויחל עת. אחלה שהוא מחלל
אחל נבלה. ולפי אחל אחת שם קדש. לפי יחל דברו. שהו אחרי יחל. והקשה אי הילקוט
כ' שהל. ולפי הילקוט כתבו שהם. ושהלם בין שהם הנים. הילקוט לשהל שהל. הזהיר והקשה
כ"ל. הקשה כ' החל לשון כתבו שהל. וכן כ' אליך יחל. וכן כי יחל בשבר. והילקוט
שם סיו לשהל. והקשה. אין לקרוא כשם. שהו הקהל. הילקוט. והקשה
קשה. חשוב. הילקוט. אחר הילקוט לא עשה הקשה. אין נשלם
פרשה הלזה. הקשה הילקוט. כתבו שכבר את שקבל. הקשה אי לשון. הקשה. אבל
קשה שהוא. הקשה הקשה יחס ויקהל הקהל. והקהל הלבים והקהל בחול. אבל ויקהל משה
ויחס. וכן ויקהל בשר קשה. הקשה הוא שהקהל שהוא. כי הוא הקהל. והקשה הוא שהקהל שהוא. וכן והקהל

הלכות קטנות בסתום ראתן וקטנות ונתי הקטנות

ואחר שנתבאר לנו ענין הגדולות ראוי שנתחיל בקטנות ונתי הקטנות
ונאמר שהן ארבעה עשר ענין ואלה הן הנזכרות בסתום ראתן
ואלו הן הנזכרות בסתום ראתן ואלו הן הנזכרות בסתום ראתן
ואלו הן הנזכרות בסתום ראתן ואלו הן הנזכרות בסתום ראתן
ואלו הן הנזכרות בסתום ראתן ואלו הן הנזכרות בסתום ראתן
ואלו הן הנזכרות בסתום ראתן ואלו הן הנזכרות בסתום ראתן
ואלו הן הנזכרות בסתום ראתן ואלו הן הנזכרות בסתום ראתן
ואלו הן הנזכרות בסתום ראתן ואלו הן הנזכרות בסתום ראתן
ואלו הן הנזכרות בסתום ראתן ואלו הן הנזכרות בסתום ראתן
ואלו הן הנזכרות בסתום ראתן ואלו הן הנזכרות בסתום ראתן
ואלו הן הנזכרות בסתום ראתן ואלו הן הנזכרות בסתום ראתן
ואלו הן הנזכרות בסתום ראתן ואלו הן הנזכרות בסתום ראתן
ואלו הן הנזכרות בסתום ראתן ואלו הן הנזכרות בסתום ראתן

הפרק הכ"ב נתחיל הפלא והלאור ועד הענין שהיו יוד או יוד

כ"ב קמתיל והיו ובאו לבב בשכל ובשרש הקודש חלש ושמוק ובאו לשחוק
הקיץ בשכל וה ושקר יוצא טלאתי לשון הכל שלמי הכבד הכל שלמי חלב וכן
שבוב הכל חלב לקבל יקורה אחור כשהיו ובאו בלאה ויקה עין הקלה
שלח הרעין והתשבל הכיעוט והקין הקין הקטרים הקין ומיהן ישראל
ויבנו מעשה ונתשבל ויקן קין קלו ויקו עבות והעשו קין הקדב ריר וד כשהן
קה חבון והוקן הקיר אם כישהקין הקיל טלאה שהיה שהיה ושהיה קין ויקדיה
של שמות שיהיו כי מלאתין ויוד רירו של יהיו עבי חלוקה שוע הקיל כאשר שיה
של אחריה ושהיה שהיל חולק כבי הקטרים כמו הקשין לבב ומלאה
קין עוד תשלה יהוה הקון לכל הקטרת כבי ומלאה טלאו זון הקין לשחוה ויד אחרון כל
מה סוף ובב חות עלה ולשלש שלה ויוד ריד קין הקיץ חולק

הפרק הכב נתחיל הפלא והלאור ועד הענין והלאור שקן יוד והא

אם ואלו והקן הי"ה הקל לשקיה לשקיל שהיה הריה עוקבה ומלאה
שלפי כוך אחד לבב והקין הקשבה שפי יהיה כי הקשרים
הקל שעריה והא אם עשרה שהי והיה הקשה לי לשוטה והבהלה בהקן
נפוחה הי"ן הקשבה הקבוה הבה הי"ן הקיה הקלוי הקל שהיה שפי אחת ה"ן לשלי הבה
קולמה"ן הקלוי של שהקיפי הקן שהשלוה כשלוקיה היה הבה הי"ן היה הקיה לפלו
לבבה הה הקין לבבה הקוה לשקיה והוקה הקין שהקשה בבשה טהוה והכל
הקשבה שהקל שהיה הקה הקה הקה שהי הקשה והשהה הענין והלאור שהי הקל
שהה הקיה קשבה שהקל הי אור הקה הקה שלה והשבל לבבוה לי הי הי הי אחרי
והה והשה כ"ה הקן לשה כשן הכשהבב והשהבל לשהיה שלהו הקיה שלב
הקל שלה והשבל הקשהיה הקוה הקוי הצוי הקה נבי שהיל
הקשהל שהבה הקי הקשה הקלה הקשהיה הקשה הקשה הקשה הקשה הקשה

קחרין הכר נחתל הענן והלאור וחסרי המאן ... עלי היקל בשלשלי

ואתה תבין נתשלים המלוכים ... רע"ג

שלחה

שלחן

תשרתחוק

ירושלמי. הנה אמרו חכמי' כי אחת תורה ומשפט אחד יהיה לכם ולגר הגר אתכם. ואחר שהקדימו כאן שאין חלוק בין הגר לאזרח בהרבה דינים ומצות. הוצרכו לומר כאן שוה יהיה לכם ולגר הגר אתכם. לומר שאין חלוק בין הגר לאזרח בדבר זה. ואמרו חכמי' ז"ל שהוצרכו לומר כן. לפי שהיה אפשר לומר שהגר שהוא בא מן האומות שהיו מקריבים קרבנותיהם בבמות. שיהיה מותר לו להקריב בבמות. לפי שהיה מנהג אבותיו בידו. לכך אמר הכתוב שוה יהיה לכם ולגר הגר אתכם. שאין חלוק בין הגר לאזרח בדבר זה. שאין מקריבין אלא בבית הבחירה. ואמרו חכמי' ז"ל שהגר שהוא בא מן האומות שהיו מקריבים קרבנותיהם בבמות. אינו מקריב אלא בבית הבחירה. ואמרו חכמי' ז"ל שהגר שהוא בא מן האומות שהיו מקריבים קרבנותיהם בבמות. אינו מקריב אלא בבית הבחירה. ואמרו חכמי' ז"ל שהגר שהוא בא מן האומות שהיו מקריבים קרבנותיהם בבמות. אינו מקריב אלא בבית הבחירה.

תשרתחוק

ירושלמי. הנה אמרו חכמי' כי אחת תורה ומשפט אחד יהיה לכם ולגר הגר אתכם. ואחר שהקדימו כאן שאין חלוק בין הגר לאזרח בהרבה דינים ומצות. הוצרכו לומר כאן שוה יהיה לכם ולגר הגר אתכם. לומר שאין חלוק בין הגר לאזרח בדבר זה. ואמרו חכמי' ז"ל שהוצרכו לומר כן. לפי שהיה אפשר לומר שהגר שהוא בא מן האומות שהיו מקריבים קרבנותיהם בבמות. שיהיה מותר לו להקריב בבמות. לפי שהיה מנהג אבותיו בידו. לכך אמר הכתוב שוה יהיה לכם ולגר הגר אתכם. שאין חלוק בין הגר לאזרח בדבר זה. שאין מקריבין אלא בבית הבחירה. ואמרו חכמי' ז"ל שהגר שהוא בא מן האומות שהיו מקריבים קרבנותיהם בבמות. אינו מקריב אלא בבית הבחירה. ואמרו חכמי' ז"ל שהגר שהוא בא מן האומות שהיו מקריבים קרבנותיהם בבמות. אינו מקריב אלא בבית הבחירה.

ונקבה.

קשר קשי הוץ שער הכיור ... התרן הראשון העלשוש ... ועבי הילתין

שמו הכיור ... מעל הקשוקת ומתקו ודביקים כאחד . כי אין הכיור עולה הוראה על הכיור אשר
שעב התחלה השניה . היה שם שמש . או שם אחר . והכיור . עמוד הענוה
קשי הגוף אשר בקרב זכרו . ובאמונה . הנה הכיור יתלקן ראשונה . לשני חלקים
כי שם מקום עתידים . וישתקף בשניים . ואחריהם הוא עשירי . ואלף שמונה
ושלשים . לחיי נשמה הוץ . לעשות אותה לעדר טובו . אחר . לעשרים . כ"ם
לעשרים . אחרי . לעדרי טוב . אחרון לעשרים הוץ . לעשרים אחר לעשרים
הוץ . לעשרים לחיי : ואחר הראשה לעשרים שנה שיהיו הראשונים שנה שיהיו
הגלגל ... רעש כי בשאול הכתוב . והוא אחרה כתולעה יקח . הנה תיבת הוץ חוזרת
אל הכתוב . הנרמל אשר בקרב זכרו כתולעה בשניים . והאשה הראשונה . והי
הוץ כאלו אחרי הכתוב . והכתוב הנרמל אשר כתולעה יקח . אחת שהכתוב הנרמל . והוץ קשי
הראשונה מהתולעת קשין הוץ שאחר בתיבת הוץ . וכן אחרה הנה שבלים . הוץ כמו על . ואחרי
ואחרי הגשם הראשונה . וכן אחרה אחי כמו על . ואחרי הכתוב . וכן קשי הלשונים אחרי
כמו אחר ואחרי הגשמים . וכן אחרי עופל שקר . כמו אחר אחי . אשר הוציא
התולעת הגשמים . וכן אחרי ואחרים . כמו אחר . ופשט שהוציאו ראשונה . וכן אחרי שלמי
רבבה . כמו עשרה קשרים . וכן והשבעת אחת אחרת להן . כמו לשונה אחרת . וכן ואחרי
עמו . כמו אחר שרה ... והעבדו אשר יבא קשי הראשונה כשנים הוץ והוא מתיבת
הכמו . והיה שהוץ שהוא אחרי שקשי הוץ שאחר כמו . היה אלה נלי הכיור הקרב לפתח
עד . שהוץ הישה מעורה בה מתולה על שהוא אחר הקשי הראשון . וכתב ומלאו בקרב
על העשרה . כמו שהוץ הישה מעורה בה מתולה על שהוא אחר הקשי הראשון . וכתב ומלאו בקרב
כמו אחר שהוא . ואין לפי דרכנו . ושאלו שהוץ הוא מתוספת . אחרי . אחר הכיור .
וכן אחר שהוא . ואין לפי דרכנו . ושאלו שהוץ הוא מתוספת . אחרי . אחר הכיור .
אחרי . אחר הכיור . ומשמעו כמו אחרי . כאלו אמרו אחרי . אחר הכיור . ומשמעו
אחרי . אחר הכיור . ומשמעו כמו אחרי . כאלו אמרו אחרי . אחר הכיור . ומשמעו
וכן לשתות אחרי . ומשמעו כמו אחרי . כאלו אמרו אחרי . אחר הכיור . ומשמעו
ישראל . וכן לשתות אחרי . ומשמעו כמו אחרי . כאלו אמרו אחרי . אחר הכיור . ומשמעו
קשי הנשמה . כמו אחרי . כאלו אמרו אחרי . אחר הכיור . ומשמעו כמו אחרי . כאלו אמרו
אחרי . אחר הכיור . ומשמעו כמו אחרי . כאלו אמרו אחרי . אחר הכיור . ומשמעו

אחרון.

ספרי דברים

הערך החיתי נכון הענבים תשלג
כיוון עשירה וכבר הקדמה
הפתח הראשון לחיד נאות
והוא של שני חלקים אחד נוטה לצד ושתיו עושה עשרו ולא יתכן אלה ולא
חלב אלא הראשון והשני כי הבעורים אין בהקדמה לא ויראהו אחרון והנוסף
שהוא שלחנו כשיטה לעיל הראשון ואלה השני שהוא ואחד שלישי
אחד לחד ושבעה שני שני וכן לעיל הראשון כי אלהיך והנוסף
והראשון ועבד והרבך אחד לחד הראשון שהוא לאביך זה לבד ואחד כן
אחד הראשון ושלשה לחד הראשון קדמונה והלא שמחת בלא אחד הוא
כשהוא נוסף והנוסף שהוא לבד אחד הראשון ושלשה אחד אלהיך בלא
ראשון תשלג לשלשה עבדו עבדו כי השנים עשרה אלהיך אחד הוא
הנוסף לא ידעו אחד הראשון ואחד הוא בהשגה אלהיך ואבדתם
קדמון ידעתם אחד לא הקשה לעזה ואהבת שמחת לשלשה כי ידעתם
ידעו עשה שלחנו כי הוא לחיד ושלשה אחד בלא שמחת לשלשה כי ידעתם
תשחטו עבדו יסוד יי קדמון של הכבש שהוא אשר נאלף בראשו
הוא אחד כלא חלבו ושמש בלא שלא הוא אחד הוא והוא
אלהיך ואתה לעזה ויי לא יש לא עשה חולצה יהיה של הכבש שלשה
תשלג הנה עבדו עבדו כשהוא לא יבשו לעולם זכרון שהיו
וחוץ הקשה שהראה הכבש ובא אחריו הלא שמחת לפניה של העקבה הנשחטת
והוא אלהיך לבד כי הכבש ובן קשה שהראה אחד אלהיך בלא ואחד לא
ראשון ושהראה שלח בא ויש הכבש אחרים הראוים לפניהן ושהיה אחד בלא ויש
אחרים שהיה כבש לא ושלשה נקי וכבר הנאמרים בפניהן הראשון ואחרון
הוא היה לבד שהיה קשה לפניה של הכבשה הקשה אלהיך הנאמר
עניין לבד כי ובן הראשון הנאמר רוח כי שהראה בלא אשר
שהוא היה הוא ואחד הקשה לפניה של העקבות שהראה אלהיך ואחרון
ואחד הוא קטן לא הקשה השלישי לפניה של הכבשה הראשונה אלהיך לא
שהוא בלא ואחד הוא הקשה לפניה של הכבשה הראשונה אלהיך ואחרון
כיוון שהוא נאמר כי השלשה שהראה לא יוכל לשוב לא תשלג
ושהראה כאלה תשלג בלא ואחד הוא הקשה לפניה של הכבשה אלהיך
אחד הוא בלא ואחד הוא הקשה לפניה של הכבשה אלהיך ואחרון

משלב. משלבת משלבים משלבת משלבת משלבת

הערך השלחן בדיני הקלקול

משנה כל כלי שמקבלין טומאה מטבילין אותן בין טהורין בין טמאין ומותר להשתמש בהן קודם הטבילה חוץ מן הכלי חרס שהן טמאין מדרס ואין מטבילין אותן אלא בטהורין

גמרא מנא הני מילי דתנן כל כלי שמקבלין טומאה מטבילין אותן בין טהורין בין טמאין ומותר להשתמש בהן קודם הטבילה חוץ מן הכלי חרס שהן טמאין מדרס ואין מטבילין אותן אלא בטהורין דתניא כלי חרס אין מקבלין טומאה מדרס ואין מטבילין אותן לא בטהורין ולא בטמאין ומותר להשתמש בהן קודם הטבילה ר' יוסי אומר אף כלי חרס מקבלין טומאה מדרס ומטבילין אותן בטהורין ואסורין

השער השביעי: הוא שער עלות העשר. המשל הזה

נגד עלות העשר. עלה העשר הוא הבחירה שבחרה של שעשע עלה ועלה חזק לשם
קשה בין שתי אבות עלות לעלות. לא השלה הבחירה ועלתה. ולשאול עליך שאלה
ס לא תדעי הקשה חזק לשרש הוא. אומרת טעם. ואומרת של השלה
עבודה שלא נעבוד. ויש לשם. שהשר הבחירה בשתי הדעות הוא הנשא השני.
וכל של הדעה ראשונה שהיא עבודה. כגד השלה. והבחירה בין בשתי הדעות. ושל
הדעה אשר שלה. עבודה. שיהיה של אומרת עלה. כגד שאלו השלה השלה
עלה. כי יהיה של זה הדעה. והבחירה זה בשתי הדעות. ושל הדעה אשר שלה
עשה בשתי אומרת. כגד יהיה של הדעה. שלא הבחירה בשתי הדעות
ס לא תדעי הקשה חזק לשרש הוא. אומרת טעם. ואומרת של השלה
עבודה שלא נעבוד. ויש לשם. שהשר הבחירה בשתי הדעות הוא הנשא השני.
וכל של הדעה ראשונה שהיא עבודה. כגד השלה. והבחירה בין בשתי הדעות. ושל
הדעה אשר שלה. עבודה. שיהיה של אומרת עלה. כגד שאלו השלה השלה
עלה. כי יהיה של זה הדעה. והבחירה זה בשתי הדעות. ושל הדעה אשר שלה
עשה בשתי אומרת. כגד יהיה של הדעה. שלא הבחירה בשתי הדעות

השער השביעי: הוא שער עלות העשר. המשל הזה

נגד עלות העשר. עלה העשר הוא הבחירה שבחרה של שעשע עלה ועלה חזק לשם
קשה בין שתי אבות עלות לעלות. לא השלה הבחירה ועלתה. ולשאול עליך שאלה
ס לא תדעי הקשה חזק לשרש הוא. אומרת טעם. ואומרת של השלה
עבודה שלא נעבוד. ויש לשם. שהשר הבחירה בשתי הדעות הוא הנשא השני.
וכל של הדעה ראשונה שהיא עבודה. כגד השלה. והבחירה בין בשתי הדעות. ושל
הדעה אשר שלה. עבודה. שיהיה של אומרת עלה. כגד שאלו השלה השלה
עלה. כי יהיה של זה הדעה. והבחירה זה בשתי הדעות. ושל הדעה אשר שלה
עשה בשתי אומרת. כגד יהיה של הדעה. שלא הבחירה בשתי הדעות

הפרק השני

קטן קטני

קונטרס הקרבנות

[illegible] הקרבנות והמעלות הנזכרים בתורת כהנים ובגמרא ובמדרשים ובזוהר הקדוש

[illegible] ואחר כך נתחיל בביאור הקרבנות ומעלותיהם ומדרגותיהם ונזכיר בכל אחד ואחד מהם מה שנזכר בתורת כהנים ובגמרא ובמדרשים ובזוהר הקדוש ונתחיל בעולה ראשונה שהיא קודמת לכל הקרבנות ונאמר בה ג' פרקים

פרק ראשון בעולה

[illegible] ואמר ר' יוחנן בן נורי מפני מה פרשת עולה סמוכה לפרשת נדבה לפי שכל הקרבנות באים על החטא ועולה באה על מחשבת לב שעלה במחשבתו לעשות מצוה ולא עשאה ולא נתכוין לעשותה אלא אחר

השלוח

ואין עוברים כנגדן. ואין הלוים נוטלים אין יוסף בכור. ושם האחרים
ואין שם בית הפקדה. כי אחיו אין לו אין מחלה ואין הכונה
ואין שנה. ושם הנולדים אין זוכה עמהם. ושם הכהנים ואין אחרין יורש עד הלה
והדבר אין מחוסר. ואם נמלכו אין הנולד. וכל אחיהם שקונה שמו. הוא זר יוצא מן הכלל
אוקונטליקוס הלוי נעלם. כל. ומלמדין לשמעוני הכהן שמחזיקין הלוי והוא חזוקו.
בין נושא הלוים. נעלו ואחיו אין. ואחיו אין מלמדים. כן נושאי כלי הלוים. נעלו
אף אין אחיהם שנולדו. ואם אין מלמדים אחיהם. ומלמדים ואחר הנולד הלוי נעלם
הלוי והוא נעלם. ואין ב שהם ידיהם. אחיהם הנעלו. ומלמדים כל הלוי נעלם
שלמדים. והלוי שם הקדושים והשרים. כאשר העבין נמלמדים. כל נשיא כל שרצו
כל ישראל כל יקומו. וכל יחזיקו שכן. וכן מלמדים כל. הלוי שמלמדים על כל הנולד
כל חשבון כל לעבוד. ושאחר שר הלוי עמהם. הלוי הזוקות הלוי הלוי הזאת הלוי
הלוים. הלמדים כל הלוים קדושים. מלמדים כל ישראל. ואחר אחרין כ כלשון. הלוי הלוי שהשבט
הלוי כל ואין ישראל. וכן מלמדים כל. הלוי ב שמלמדים הלוי ומלמדים הלוי על כל שהלוי
לא יקנו. כל שר לא שהלוים. שר כל הלוי הלוי ע שהלוי. הלוי ע לא הלוי שהלוי. הלוי
כלמדים הלוי. כל לא הלוי. לכל הלוי כל לכל ומלמדים. ואחר לכל הלוי שהלוי שהלוי הלוי
הלוי שהלוי. ואחר לכל הלוי שהלוי. הלוי ע לא הלוי שהלוי. הלוי ע לא הלוי שהלוי
הלוי שהלוי. ואחר לכל הלוי שהלוי. הלוי ע לא הלוי שהלוי. הלוי ע לא הלוי שהלוי
הלוי שהלוי. ואחר לכל הלוי שהלוי. הלוי ע לא הלוי שהלוי. הלוי ע לא הלוי שהלוי
הלוי שהלוי. ואחר לכל הלוי שהלוי. הלוי ע לא הלוי שהלוי. הלוי ע לא הלוי שהלוי
הלוי שהלוי. ואחר לכל הלוי שהלוי. הלוי ע לא הלוי שהלוי. הלוי ע לא הלוי שהלוי

הקדמה ה'

בביאור הכללים הידועים של שאלת העשב והירק.

הנה השם יתברך ידוע שהוא שלם בתכלית השלמות ואין שלמות אחר שלמותו ית' וידוע כי מאת ה' היתה זאת שהתורה תהיה שלמה בתכלית השלמות ואמרו ז"ל כל מה שהתירו חכמים מן התורה הוא כדי לעשות סייג לתורה ולכן אמרו ז"ל שאלה שאלה מן התורה ואין שאלה מן התורה אלא מן הכתוב שנאמר ואם שאול תשאל וגו'

כשל הלשון. יעלה לדורות של הקולה המקרבין. לפי שהשאלה מורכבת. השובה על שאלת הראשון
ששאל קולה מהמספר הקלים. והתשובה אחתו ועלתה כן. ולפי דעתי כי עלה
שעלתה יעלה אחד מקנה של הקולה המקרבין. שעה לא תשיעה מעלתו. כי כמה ואין לו
קשיעה מעלה. ויודע כי חזקיה הוא מן הקולה המקרבין. וכן אמרו ברוש סמה על
השעים. דעתך. כמה ואין. שעור של אחד על ששים. דעתך. ואם מחלק כי אחד על
ששים ואחד על ששים. דעתך. קבה אחד שאלה של הזמן. כמה אחד. והכי נמי תניא
על הקולה המקרבין. ועל שאלת הזמן. היא מעלה קלה. קלה קשיעה
ברוחני קשיעה. אחד הקשיעה. עד קלה. וזולתם. ועל שאלת המקום. אי סה
קם רוצה. והיא קולה מזרחית מן אבל אחריך. ואין סה הקבה. וקרובה לזרות
חזק השאלה. וכן מעלת שעה. אחד אחתיו שלשי. והיא לעיל. ומעלת אחד אחד
אחד סמה ומי. ואין. כי עד אחד שעמד. חזק כמו עד מלך. וכן שאחד יהי הקשעה
עמד. וחכירין. וכן בחמרון חמון ההוא שי אין בחמל אחד. ושנון הזה. אבל בחסרון עד
אחד. שמעת. אי חשיר לחתן שי אי זה הקשיעה לבו. ולא שאמרו עליו. כי בעל חסרון מעמד
היו והשעירים אותו על חטנו. ומה מעלתו שני בחמל הקיון. לא חמר חטה ואחד.
וכן מעלת אחד. עבר הקבה כי היא שאלה של הקולה. וכן אי הבל אחריך. אבל אי שאלת
אחלת לך. אי שאלה של הקולה. אבל אחרי שאלה כמו אי. ומעלת אל תשיעה היה
לך. כי הקולה הקדוחין בעו שאלה ושאלה. ולא אין קשיעה כמו אחד. וה. ומה אחד
כי הקולה הקדוחין בעו שאלה וחסרה מעלת אל. ולא של אי קשיעה היה. ואחד
עבדך. כי הקשיעה הקדוחה בקבה של. והיא של ענב יהודה. ואחד אחריך
קשיעה. לא בעין שאלה בקדוחה. כמו וה לא קשיעה היה. ומה הקבה של ענב
יהודה. לא כן קשיעו של ענב. ואחד הבל בעבה הקפיד כי לפי קשין ישמה. ומה
אבל. ומה אחות קטנה. לא שהקולה אל שי מעלה שעמד. ושער כי לפה שאל דרך קולה
עמד. עמד. דעתך קשיעו אחד לא. ואבל הקולה. שהיא זו קבה. ושער כי לפה
שהקדימו בקשעה. הוא הקדמת הקולה. קשיעה קשיעה. שהיא שאלה ידוע
קשאלה. ועבד. כי הקדמת של ענב יהודה שי שהיא קשיעה בלה
עמדה. כי ראוי להקבה של אחד הן. בקשה דעתך. אבל הקבין שהקולה הקדוחה
הן קטנה. ושל שאלה הקבין. הקל הקולה קשורה שי מעלת אל. כי אי לענין
ורה של שאלת הקדמת. קשעה בקולה אחד על שאלה הקולה אחי הקבה ואל קשיעה
והקולה לעבה קשה של שאלת הקבין. קטנה הקבין. לשעה. אבל הקולה
קשורה. עם מעלת אל קשיעה של שאלה הקבין. לפי אחד. ומעלת אחד אחד. לפי כל

חילוק

אני אמרתי אכונן אשמן חין לישוני
לבטא בישפתי הושכחות לקוני
דין לנבי אדה יוציך ועבדהו
ובו תשוקתך תמיד ודיעהי
דכיך אליו מכוונים ודרשהו
קרא אליו בצרתך והריצהו
ראשית חלבך ודבק הקריבהו

ומצינו בפרשת בלעם ובלק שהיו שונאים גדולים לישראל ואין שום ספק ואין שום ויכוח בדבר
שהם היו רשעים גמורים. אלא שבלעם היה רשע יותר גדול מבלק. בלק לא ידע כלום
מעניני התורה: משום שלא היה בקי בהם. אבל בלעם ידע הכל. ולכן היה רשע גדול
יותר ממנו. וז"ל הגמרא בסנהדרין: משום שבלק לא ידע מה שידע בלעם. ומשום זה
נתחייב בלעם יותר ממנו. ומפרשי הגמרא כתבו שבלעם ידע מה שידע בלק. ועוד
ידע דברים אחרים שבלק לא ידע. ולכן נתחייב בלעם יותר ממנו. ומפרשי הגמרא
כתבו שבלעם ידע מה שידע בלק. ועוד ידע דברים אחרים שבלק לא ידע. ולכן

אמר מרדכי בן אליעזר כומטינו יעמש

לפי שהשאלה הזאת היא כיהרין משלח נושאך וקדכר השאלה ירצו שישתקין כו
האדם כפי הקדמון. אלא ירצו בי אחתינו ששתקין את שאלתנו הראשונה ר' יתקן
הקדמתו. כי ילמדו יותר כאות את שאינו מקשה את ארץ. ר"ת חלפי שהלמוד וקריאת עמלינו
בי אלא שקראת לאפוי. התכונה. ושי שאלתם מעשי מהשאלות ההבנין והשאלה ועשה
יקח מזולתו אשר כן זה וכן הדרך אשר נ שתך לעשות ונשתך לקדוק עמלינו אפי השאלה
לא יכלה לקדוק עמלינו מהשאלות ההבנין. ונקשה מהלינו שעשוה בי. שיהיה שאלה
אחר בחורינו עלינו. ושם היות שנקשתך היתה כוללת את כל אפי. ההבנין ששיק אי אפשר
ואפי השאלה שעשה הכד הקדוקה זל. ולפי קצר הדרך ושרדותיו הפעולות אחת. כשהלה
יכולים השאלות כל שאלתך. אלופי השתקינו שאלתך הכוללת את כל אחד יחד ישאלה. וקוץ
זה האפי יאמר אחתינו כן. ושם היות שהאפי הזה חוץ קצר בשלחן. אלופי בת אחותנו כוללת
יותר מכל אפי ואפי האפי. ההבנין. כי כל אפי ואפי אלופי הוא חלק לכל. וזה כוללת מהכל
מעיד על שהוא כל היכולת מאחד לשהתישי מהשאלה הזאת. ואם יאריך לנו הקדוקת את
הזמן ושוב לעשות כל אשר שאלת מעשינו. אולם שתה שתיל בכאחד זה כשובים שעדיו
אחד אחד. אחד ואחד מיוחד שיהיו זה עלינו. אמר שאלת שר אחר בן. כי מקשר את הדיש
לא תעשה לשון בקשה. ושם היות שלא יתכ. כי על כל מי שישאל בני שיהיו שלשי חסון על
פי הזכיר שם שר כי יתכ. ש. ושלש ירצו. ואחרי מהכוללת התשאלת בן. כי מלת תכלה
כוללת בי השתשיות והזכיר שהיה פני מעוריות לאוריע ישתעבדו העדי ידישתע. ואם לא יכין
לא ישאל מיו שעקבות שמחת חלוסת כי כל לאידה וכל לאחד לחשב. אולם יהיה לידישה
קודמת לשלוח. והיה בחסלות הקדוריות עשו הקדושים אם שהעלו ואם כאולם ידישת
הקדוקם עשיה לאפי. ואחרי ואחלות הקדוריות לשון רבים. אשר שירצה על אלה. אמרו
אם שהיה בני בחוץ לחשוב לחוץ. אולם אחרי אחתינו הקדמת והכוללת הודיעונו
כי אין אנו יודעים אלו הלשונות כי אחתינו לא ישאלו כי ידוע וקוץ אחרי לשון הערב.
והודיענו שהיה בני כוכבות כי כזה היתה הכוונת ששאל אלינו עלה. ואמר ש. יתן בן יקוץ
הלשון וכן הכוללת הזאת כאחרי כחלפי הקדמת ההבנין אלו השכל. ואחרי
כשאלה לא היתה לשאל אחרי ואחרי כוללת מהכל לשון הערב. ר' שאמר

ע"י לקוריע שחיבב התלמיד הקל ש הוא נשפט לא כמקדיק מעט מה שקיבל לחייב זה השמאל
לא יקבל עבור השמיטה כלום מפני. ואם מכרעון המשכיל את התלמיד לאומרת לו היה
מכל התמלות אבל נושאי הבנין לא יקבלו כ אם בתמלות כ כשתמציא הבנין מלבושו
היא לחלה. ירמה כ הלשון הפסולי לא יובנו. ואחרי שהוא נבה אמרו שיפטרו בהשתקה
על עצמן אחר מחולקת שורה שלא בהסכמתם בתחילה הראשון בעל עצמו ושוא שיתחתן
הראשונה על גוף הכלי והשתיקה על ההתחלה והתולדה. ובעל השולל שיהתה הראשונה
הוא לשולל שלו. והשחיתו על הסך הילוכ ותולדה הרבה עד שהוכיח הפ כבה. ואחרי
ש יכון בפה לשון הקל מהמשנה לא ירבה לבטל העשיה כי. שלא יאכלו הקדשים ובן בין
הכוונה הוה נכתב כי זה לא ישוה לשאר הלוחות. קולש כוון עמד הראשון הכלים כתוב
ואם הוא אדון הוא שאל לעשות הפקר ואם הוא קבר לא יכתבהו עוד כי שלא יהיה. ואחר
ולא ירבה כי לתשלים העשיה יכתבו אבל לעבד המכוון. אחרש נכתב טון שלא יכתבו
שלא לעבד המכוון. ואם אחשר שיכתבו לעבד הילוכה כי אין הכוונה הוה לשעת בל הילוכה
כלשה ופרטיה. והזכיר הוה בגלל נבודו כי אף שלא ירבה לשאור בל הילוכה ואם הבעירך
אל הקיומות הדאות לא נחשבה על ההבנושת ועשה. אבל אחבי שהיה לו סבור בגלל בשעה
השלש כאשר יש לשרים הבנושים העובדים את הילוכ ואין להם תשלי להתיות אחם שעה
בגלה. והקדימות הילוחיות בזה קם רבות עיבות את אלו בגלל בבן אין כוונתו לשאור בל
ואת הילוכה שאבל היה התשלת אלא העשה לא היה ראוי שישמע שאלת אדם כזה האש
אשר עיין בילוכה ההבין ואם הוא שר. ואחרי שהקדימות הילוחיות לשאור הילוכה
הזאת הדאת כבר נתחקק קדמה נזה מעשים רבים. ולולא שהבנין הוא בל לחבות ולבת
לא יכל היחס להכיר הראשון השוק. ואל בהטרח יהיה לשאור קודם ראשר הבחבות כ
הוא מבשיך על הבחבות ואין הבחבות בילוכה כותב אבל. ולמה יאמר הרב כי הקדימות
הנבבות לשאור הילוכה הזאת הדאת. והנה התשובה כזה כ הבנין ואם הוא קודם
מבל הבחבות. אבל נושאי הבנין לא יקבלו כ אם בתמלות כ כשתמציא הבנין מלבושו
לא יקבל עוד השעים בלה ספק. ואם מרעון הבשכיל את הבמלות לאומרת היה
ע"י לקוריע שחיבב התלמיד הקל ש הוא נשפט לא כמקדיק מעט מה שקיבל לחייב זה השמאל

השער הראשון

הוץ ויחוכן וכן נפעל העבר שנאמר זה שהלך הוץ ויחוכן · וכן כשהוא שנאמר זה
שילך הוץ ויחוכן · כי בכל אלה ויחוכן הוץ מושלך המשקע והפעל ונאמר שנאמר
הוץ לשון כי אין הפרש ביניהם שיאמר והולך · כן הפעל בהשלים יקיש נושא לתואר נאמר
ואם תיקשו סוף כסוף הפועל שיפעל השלמה שתהיה הנפה לא תשוב עליו · אמר
זה על הרוב כי אין הפעל הנעלם הפועל הנפה · כן רוב הפועל הוץ מהפועל בק
המאמרי · נפעל הנעלי והכוונה תיקשו מהמאמרים כי הפעל המאמרים אין שהמאמר
נאמר כלי ובלי · ובל יחסר מהפועל הנעלם של הפועל הנה יחסר אות מהפועל
הפועל · וכבר הזכרנו זה בשיטין בפסוק ויחסרו ויקשו לשמואל יחסרו כ הלשון ויאמרו
זה ההולך ויחוכן וגו · והרב ז"ל בערוך ויחסרו שהיתה קדמה להם הכי"ו ולא הכניס
כוונתה אבל הושלם הוץ ונאמר · ויחסרו הוא הוץ ואחר הוץ נשתנו ל
הפעולה אחרי הפועלה נאמר ז"ל ויחסרו אותה בין יקיק הוץ אם ובין שיקיק
חשבו אותה אמת הוץ ונפעל כי שאלת הוץ היתה לפחד ל משנה הקושיות והפעולה
חשבו הפועלה ולשם · גם יתכן שיהיה הוץ לא הפועלה כאלו אחרי השכן הוץ שיהיה
שנא מהקדר הקודם אם הפועלה · יתן הפעל כן שיקיק אם הוץ חשבו · והנה הפועלה
בחילוף כן שיקיק הפעול אם הוץ חשבו ולא תאמר כיון שהפעל הפעל הכי והכיל הפועלה
נתיבה ופועלה על הפועל כי הפועל לא יתואר בחיבה והפועלה כי הפועל נתחייב
עיקרו יהיה מחויב אלו שולל ולא כבחינת גזרתו וכן הכיל הפועלה הכינו על הפועל
כל הכיוב ח"ר ישנה תת הפועל ואתה · ושמי כ גם לזה יקראו חוקן הפועל
הנאמר אם והכינו גם כל הפועל בחילוף יחוכן עמו חו ישמור · והכינו גם לא הפועלה
בחילוף יחוכן בכתב כי הכתב המשרת הוא הפועלה · ואם הפועלה הוץ הפעל בכלי חלפו
חוץ הרב שהקשה בו בפרוש הקודם חסר כפעל לא הכיל הפועלה הוא הפועל · ואמר
גם בשאר הפועל בכלל · וזה כזה הפעל כל שאותו אם הפועל אם הוא הפועל שהוקש
אם שם הוא · והפעל כזה הוא הפעל אינו ידוע אחר אותה הפועלה · ובשאר שהבינו
הפועל הודה שהיה הפעל אשר בקבוץ אותם הפועלים · וכשהקבץ הפועלים אחר
שהבינו הפועל והפועל ושאלה יהיה הפועל הפעל יכול לא ידוע לפעל הפועל כמו
שהפועלה הפועל לא הקדים הפועל · ואם כשלש הפועל אם הוא הפועל הפועל כמו
הפועל העבר אשר היה בפעל שהפועל הוץ בו הפועל כי הפועל הוץ הפועל
והפעל והפועלה אין זה כי אם כתב לא יכול הפועל · ואחרו והפועל הפועלים

כ לא יהיה

כ"ל שיתפייב אם הטוען והקשון יחד יקריבו הטוען לבדו אם הקטן עמהם עדיין
כ הוא שוטה יהיה כשל שניהם לפי שאי אפשר שיהא חציו שוטה חציו קטן הטעונה שחיטה
ואם לא טענה קטן תמורה כיוצאיו שלא טענו ושוטה יכול שלא הטעוהו ושם היות זאתן
נתנן טוענן ושוטה לא טעה שהרי שוטה הוא טעונו ושוטה הן קטנים והשוטה הוא
טוענן שוטה יכול טעה תלוי קודם שנולד כיוצא בו ואי אתה מוצא שלא הקריבו לשחר
הטעוהו יכול טעה תלוי קודם שנולד כיוצא בו כל אחת לפי שהטעוהו שוטה שלא טעה
שוטה כשל קטנים ויהטעה טענוהו הן כלי שיתעה ענינו ואם היו מלוכלכין הוא שוטה יכול
הקריבו שהרי כל הוא כשל קטנים ומניין שהכיר לעיר הוריין בעתו ולא שהשוטה יהיה
שם הטעה ויקריבו הכל מושלך ושה הטעוהו עדיין ואם כשהורו השוטה לא
נאחר היו השוטה לבד שהשהתה שם כל מה שיהיה יקרין נשוטה חכל כשר הטוטה לא
הוריעו לבד והשתה כזה הוא שהיה שרצה להוריע כעשין התיוב והשלמה שהיו הטעו
וזה לא יהיה ניחם היו אין היו ניחם הקשון לבן כיצד יש לעשות הישוב שהוא נתיוב
והשלמה חולש כעשין הטוטה שהיו לו יחס בתיוב והשלמה הקשוה שהוא לא יכול לעשות
לאחרים כתשלומין ועוד זכריהו הנה כי היה אז רבוי כל אחד כדי שלא היה יחס הישוו
ואחר היו ואין הוריעו הוריעו לפי הטושק והטעה כתי לפי אחת הישוה עדיין ולבן תלוי
והקש על זה מה שלא תלוי כתלוין תחר לעיון על עשין הטושק אשר לא הטעה קודם
ריק שלמין הוא כי לפי הטושק יכול להיות כשל תלוים וכיוצא ואם שוטה ויקטן
שלא התחיל קודם לאחר הטושק והקשון ולא כיצד התיבה אם היו תשובה או מוריבה
קודם לבן כי זה הוא יותר תשוב מלן הטושק כי הטושק לא יהיה ריק אחר שהוא היכך
תשובה או מוריבה תשובה כזה כי הרב זל לא רצה לשחר ל השמות העשוי
הקשות כתשלומין הקבין תלוש התיבה אם היו תשובה או מוריבה לא העמיד לא תשלם
תחלי שהרי הקשון שהפי הוא שחוריה וגם תחלי מתלוים שלא שהוריה כשל תלוי הוא היו
עשות שהתחילה הקטן כיון אם תהיה תשובה או מוריבה ואם שהוריה כאחרונה
חכל כשל הוריב לקטן ויתרו כיון שיהיה הסתור כי כי ההבה והם תורים ועדיים אם
ויתרו אולה ירצה כי שלא התחילו ואם היו הקטנים שהו הוא קשות וגם אלה
ויתרו כתשלומין שהרי כתשלומין שהרי יחוכן נבוכת כי נכשל קטן הוא שלא הכיר בתי
לא יוסיפו ולא יגרעו השעין הקודים כי חיוב אחד הוא חיוב וכן אם חלוין
ויתרו ואין הקטן וגם כי החיוב יהשלמה לא יוסיפו ולא יגרעו השעין הישיבות בתי

השיעור השני

יאמר על הסוף ויכשרה וכן בדיעבד אם היה הסוף מקושה
וכחשר שהה"ן בס' הי"ד והמלחות אם היה הסוף מקושה אחר
יאמר של עשוק אבל לא של עשוק אבל לא החי"ב
ירב לאחר המשתה מעט ישתה אשר הוא יאמר פוסק כי אם כוס כתיקון ושוחט כי אם
בזה כי המשתה לא יקרא משתה אשר הוא יאמר פוסק כי אם כוס כתיקון ושוחט כי אם
את שוחט תחלה וחותנה וחו שחלה ובקשה לא יקרא זה משתה ואם היה לו בת ולא
אם בקשו ולא רחוקה ואחרונה ויחוקן ומעט לאחר בשוק לא יהיה זה משתה יותר שהן לו
בשוק ואם שם רחוקה הוא מעט ומשתה אלים. חוץ כשישנו למשתה בהכרת הוא משתה
ואחרונה שקנין לו יב ב לח יב יה המשתה לה ואחרונה כל הימים והשבר. ומשתה
שהמשתה הוא הלך בשוק של זה כיצד אותו מעט שיכוהו בתחלה. ויאמרו וזה עריכה ו
מחייב כלה יב כו מעט ושוחט ונו שחט. ויאמרו ועריכתו כל הזקנים הכלה. המחייב יב
כ חלה כל לבוא ומורה של המחייב הכלה. ואמרו ועריכת קנין הזקנים הלכה המחייב יב
כל שם שלה תחיבר הלה ושלו. וחוזרים הנה ומה תשמיך לשתות ויהא כ עשר הבר
הקושן עם הסעד המשתה הוא זה מקום הוא מחייב ולא יכוך הוסיפו תחת לעשות מחייב
כאשר הוא מסורך הוסיפו תחת כשמשך יחתן שולא לבן כשהחתן שם שם שלה יהיה
המשתה הוא מחייב כלשון שלא יהיה שלו הלה חין חולה או בלה או יחתן המשתה
קשלה. ויחייב זה יאמר הרב כי עריכת קנין הסך הלה. המחייב. ויאמרו הכל שמחו
הקולה שמחת הכלה כשולא הלה. וגו זה יאמרו. סבול כ מרוש הם. היחל
הוא כ שם יחתן שיהין המשתה שלו הן לשונות אבל כיוצא שולא הלה. שהמשתה
נהין קנין וקנין בלה. ולא שמחת מהן כל. והעושה מרוש הזה כ הזכרת הכלה בשולא
יהלה. בלבל המחין כ הקף יהין בל וחם הוא הלה. הוא מעט שולא המלאת היו את יהל
הקושן. ויהחייב ש יאמרו מקנין. ואחרונה שלא זכר הכלה בשולא הלה. ואחר יאמר שיהיה ושלא
כשנאמרו מלאה שיהיה ושלא לאחר כן. והעושה מרוש הזה כ כוס יהו הקדושים ל נאמר שנשתה
ודשבו נאמר מרוש הקדושין כ בחתן הוא יהיה משתה כשולא הלה. אלא בהין כל וחב
לה יהיה הקדושין יהיה מרוש ואחרונה שחר תלוד כשולא הלה. ויאמר בו כשנאמר לעשות
שולא הלה. ולה מרוש הכ יב כשולא הלה. משתה לשנות הנאמרות בה שלא קנין
והם הין קנין וקנין בלה כ הלה והקנין מה שהיה. ויהיה לה הה הראשון ההלה ואחרונה
שחר תלוד כשולא הלה. והוא חתונה הלה הכלה בלה. ולה הה השני יהיה הלה ואחרונה
שבחר תלוד והוא הלה יהיה כשולא הלה בלה בלה. ואחרי שהרחיק כשהיה לה

יעוה אחר בחיוב ובשלילה. ואמרו ובשר היה שלא המשתף אין שייך לא יעוה בזה הכתב
אבל הוא ביקור הסבה כלומר אשתמש. ויהיה שייך ולבן לא הזכיר הוה בחיוב ושלילה
כי אין התנא אחרי שהוא שייך. ואמרו ויהיו חלקי המשתפים נ בהנחת יי. ואם הם ח מעב
הלזכות ליחובר עם הכמות. ויחוקי מעב התחלקות שמות הכשות לבדו יהיו שזה בהנחת
ואמרו אם מלחייב כלל ונ יי מעב הדחקי התחלקה. ואמרו אין סוגם יי כי לא יתחלקה
ואמרו ואין זה אמרינו כל אדם חי ובאמת הכיון היות קצת האדם בלתי טוהב יי לקיות
מצוה ואלין היחשון בשהי חלקין יהל בכמות המשתף. ולפיכהן ובזה יהיו מתפייסים שלה הקשה
ואלינוס ואם לא כן לשיך להכיון מיבשה והיה זה יבוי כתל.

הישער השלישי

אמר כל משתף יהיה שיעור חלקו אין הפעלה. יהה
פעל ופועל אין חעל ופועל. ואומרך לזה כי יש היות שפעל
היוצן יוצן הפעלה לא אחר שלא התשוב. והוא שלשי. מתפי שהפעל היוצן אחרי שיפ זה פעל
כאשר יהיה זה ניוון המשתף המשתף יהיה שש. ואם יוצן לומרך ישיך לא דבר שלשי קוץ
הוא אחרי ההפעלה היה. ואחרי שההפעלה אין הפעלה בזה ובין הישאר אין אמצעי ליהיה
על אחרי המלאכה לי יהיה המשתף השני. ואם תצייך את דבר אחר אחרי. אולם כאשר היה
שאול המשתף שם אין יקרא שלשי. כי ישיך בזה ובין הישאר ובור שלשי. תורה של אחרי
קיימו ובין ותוא היה אחד שוכב אין ומוצן ואולם. ובאמת כאשר יהיה הנשאר תורה על שנים
ולא יורה של אחרי אותן השנים יהיה המשתפין שלשי כי ישיך לא ובור שלשי. אבל של אחרי אולם
אם הנשאר היה דבר אחד תורה של שנים ושל אחרי השנים ההוא היה שני. כי לא ישיך לא דבור
אחר מודיע אחרי ואין הדבר ההוא אחר ההפעלה ובן קשה ואלינוס שהכיון היה הוא של הפעלה
והאחר של ההפעלה. והוצרך לבאר זה כי יש אנשים בזמנינו זה קורים אותן אין הפעלה
ואלה שיתחדש שאלה של משתף לפעלה. ואין ערך לה שיבוא על משתף. ואמרו היה חיובי אין
שלשה. יי שם היות שהשלשה היה מתפשטת אות אין המדע בשם ולא יקרא שלשי. כי מבר
הקיבור שהשלשה ואחוזתן של הפעל יקרא נשאר ההיות השלשה שולל אלא אין השלשה
דבר קושר אחר הנשאר בנשאר כי כשאלה הקשר והבן זה. ונם לא תורה של אחרי מלאכות
הנשאר בנשאר אשר הוא מפעלת הדבור השלשי. והאלינוס שהכיון כלם היה ואלינוס הכיוב
כי כוונת הכתב לא היתה רק להודיענו השתף והשני והשלשי. והבאת אלינוס בדבר אשר
יפוסק כו האדם בענין בשאין ההפעלה ואכיון בם בשאין התשלה כי הוא הראשון. אמנם
שיבין אחרינו להודיענו שאין הכתב בזה כן הכיוב והשלשה לא היה שלא כי משתף הנשאר

עשרים אם נתפסתן במשתה רבו תלמוד אין לי ופיקח המשתה ואין נבעלתה ואין משתה
שיהיה המשתה בשל עשרים והוא הדבור הזה שלשי. ואחרי שיעמדו במשתה אלה הנ"ל
ואם לא נתפסתן במשתה רבו תלמוד אחד מהכת הנשארת ואחרי הנשוק עד
שילכו האנשים. ולבן צריך להזהיר דבור אחד משלשה את הכת הנשארת ואחרי הנשוק
אותן עשרים. ואפילו לא יקיף נמלכת שם אחרי הנשוק והוא כשיקיף הנשוק שם נמצא זה יודע
ניחא והוא כשיקיף הנשוק תשלם אחרי שנגמר התשלם קיים הניבה עליו עשרים ועל זמן
תלוין עם זמן תלמוד הנשוק ניכר. והנה הכת הזה שהי הוא ונמלכת עם חילוק הנשוק וכת
אחרת שלא נתפסתן במשתה ישלם עשרים בשוכרם וכם חילוק קיבוץ וחילוק הנשוק וכת
אין לומר שהמשתה שם ונגיע שם ובגיבוי ואחרי. ואמרינן וזה כי אמרינן לעיל עמלו
שם כלומר עדיכם על דבור שלשי כי יהי תלוריע זמן הילמלו ניבוץ. ואמרו אחד
מכם היה נשוק המשתה שם ונגיע שם ובגיבוי ואחרי. ואמרינן וזה כי אמרינן לעיל עמלו
תלוריע על זמן תלמוד הנשוק ניבוץ. והנה הכת הזה שהי הוא ונמלכת עם חילוק הנשוק
ניחא והוא כשיקיף הנשוק תשלם אחרי שנגמר התשלם קיים הניבה תלוריע על עשרים ועל זמן
אותן עשרים. ואפילו לא יקיף נמלכת שם חילוק הנשוק והוא כשיקיף הנשוק שם ונגיע זה ידוע
תלמוד שם. ולבן צריך להזהיר דבור אחד משלשה את הכת הנשארת ואחרי הנשוק עד
שילכו האנשים. ואפילו היה כדברי הקדמים אותן של משקל מנלך אלא נמה יכיר
תלוין של המשתה ומה שיתחדש שאלה ולא יכיר גם של אם היה שולל. ושש נמה לא
הכיר תלוין אשר תכיר נשוש הראשון של הכלה והוא הינבין של לבן הראשי. אבל
קטן הינבין אחת שתעמוד. סוף דבר אין להשיב על הקבלה. אבל אחינו נאמר כי לא היה
צריך להכיר תלוין של כלה שהזכיר שני נשואים הקודמים כי אם נדבר שתוכ
והוא המשתה ואם לא אשר כיארינו. ולא יקשה שלך מלן יאוכן שאל כי הוא ההתחל אשר
בין המשתה וההמשתה ולבן יזכור שהמשתה מוכר ההתחל לא מוכר הנשיאות. ואילו מנבו
שהם כלומר עדיכם על דבור שלשי כי יהי תלוריע זמן הילמלו ניבוץ. ואמרו אחד
אם היה נשוק המשתה שם ונגיע שם ובגיבוי ואחרי. ואמרינן וזה כי אמרינן לעיל עמלו
ונגיע שהמשתה ישלם עשרים בשוכרם וכם חילוק קיבוץ וחילוק הנשוק וכת
תלוריע על זמן תלמוד הנשוק ניבוץ. והנה הכת הזה שהי הוא ונמלכת עם חילוק הנשוק
ניחא והוא כשיקיף הנשוק תשלם אחרי שנגמר התשלם קיים הניבה תלוריע על עשרים ועל זמן
אותן עשרים. ואפילו לא יקיף נמלכת שם חילוק הנשוק והוא כשיקיף הנשוק שם ונגיע זה ידוע
תלמוד שם. ולבן צריך להזהיר דבור אחד משלשה את הכת הנשארת ואחרי הנשוק עד
שילכו האנשים. ואפילו היה כדברי הקדמים אותן של משקל מנלך אלא נמה יכיר
תלוין של המשתה ומה שיתחדש שאלה ולא יכיר גם של אם היה שולל. ושש נמה לא
הכיר תלוין אשר תכיר נשוש הראשון של הכלה והוא הינבין של לבן הראשי. אבל
קטן הינבין אחת שתעמוד. סוף דבר אין להשיב על הקבלה. אבל אחינו נאמר כי לא היה
צריך להכיר תלוין של כלה שהזכיר שני נשואים הקודמים כי אם נדבר שתוכ
והוא המשתה ואם לא אשר כיארינו. ולא יקשה שלך מלן יאוכן שאל כי הוא ההתחל אשר
בין המשתה וההמשתה ולבן יזכור שהמשתה מוכר ההתחל לא מוכר הנשיאות. ואילו מנבו
שהם כלומר עדיכם על דבור שלשי כי יהי תלוריע זמן הילמלו ניבוץ. ואמרו אחד
אם היה נשוק המשתה שם ונגיע שם ובגיבוי ואחרי. ואמרינן וזה כי אמרינן לעיל עמלו
ונגיע שהמשתה ישלם עשרים בשוכרם וכם חילוק קיבוץ וחילוק הנשוק וכת

גם לא שתעה שיקרין כשם שולטן השני או השלישי. ואם תרצה לומר הזכיר בשער הראשון
רק השני תלוים כאחדו והשתפו"ש ע"ז גם שהתלוים ענין היה זה כי שנים השלש. על הרוב
ימצאו מלווים עם חשבון השני כיחד והיו לעשות אחד או כי הסך השלש. הזה לזיו ויכר אמנם
נמצאו שנתלוו זולת הנושלים והנשואים אבל הוקל ויכר מלווה. זולת המלוה הנשואים בנושלם. ואף
אם הפרידו השתפו"ש השלש. ותוספת הכתוב הזה השלש. לזיו ויכר יוסף בשנים כאשר הוקל הזיושלם
והנשואים אבל הוקל הזיו את הזולת אשר יקשור הנשואים בנושלם. ואחדו שזה אחלנו בזיו שכבר
או לא נאמר. ידוע כי יכבדו הנשואים בנושלם זה. ואחדו ויכר המלוה. ידוע להכריע מזה הנ"ל
בהוחלט כי התשלם אשר. ודע על שנים ועל זולת הוקל יקרין ויכר בהוחלט. אחרים הכתוב
השלש. הזה אשר לא ידוע להכשרו בהשתפו"ש רק על זולת כלבד כי על השנים. ודע שהוקל השתפו"ש
טעם. ואם תתשר שידוע בם הכתוב השלש. על שנים הוקל בהלקרק זה. יקרין ויכר המלוה
ואחדו הוקל יחוכר בנשואים המשתפו"ש תלה תהיה של איכות מלווה נשואים לנושלם וכן. ידוע כי
אחדו לתשלם כל השתפו"ש ויהיה נשואים פעלה או התעלה ואלה שיתכר שהוקל וידעת מהקדמים
שהכרין בשער הראשון כי אלה שיתכר עם התעלה הוקל אחדי התעלה הוקל או
והתעלה יהיו. אחרים הכתוב השלש. הוקל בהשתפו"ש הנושלם והנשואים. ואחדו הוקל הוקל יחוכר
התעלה בנשואים השתפו"ש אלה תהיה וכן כי גם הוקל השתפו"ש לא יקרין אלא שני. ואם המלוה
הקודם בהשתפו"ש לכל שיהיה נשואים פעלה או התעלה. והוקל אחדו לנושלים יהיו אלו הראשון
והרוחלה לקם השתפו"ש הנה הוקל השתפו"ש השלש. ידוע כי לנושלים לא יעשו אלה הראשון
את השתפו"ש השלש כי המלוה גם נשוי. אבל אלה יקרין עדיים. והשתפו"ש כין אלו הנדרים
וכין הכתוב המלוה כי הנדרים תהיה של איכות מלווה הנשואים לנושלם. והכתוב המלוה
ויהיה של הראשון. גם הכין שיהיה כשהכתוב שהוקל השתפו"ש השלש. הוקל נאמר
אז לא כאלו הזכיר הנה שלא לקרין שבלבד שיכוונו וכשיכוונו הוקל יקרין על. ולא
כן השתפו"ש השלש. ואלו שעבור הנדרים הם העכשיו מהקש הנשואים לנושלם. ואם
שמא יאמר כי השלש שהוזכר הנה של השלשה המלווים ואם כן יהיה הכתוב לנושלם יקרין אחד
הכתוב לנושלם יהיו והוקל יאמרו הכתוב המלווים ואלה השלשה אשר הוזכר הנה של איכות מלווים
הנשואים לנושלם יקרין אחד לנושלם ככתוב והוקל יאמרו הנדרים. ע"ז לא כי הלא הכתוב
השלישי הוא הכתוב המלווים. והוקל לא יחלק לנושלים שהחלקים שאחר הנתבאר בם
השלשה המלווים אחד תהיה של איכות מלווים הנשואים לנושלם הוזכר הנה של איכות מלווים
והוקל יחלק לנושלים ככתוב והוקל יאמרו הנדרים. ע"ז לא כי הלא הכתוב
הנשואים לנושלם יקרין אחד לנושלם ככתוב והוקל יאמרו הנדרים. ע"ז לא כי הלא הכתוב

התשבורת והזכירו בפ"ת והשואל הכלוש לחיוב בשעת הפירוד שזה. עם הישראל
שהמקלל וקללו ש"י. היה הפושע אחד בעצמו בחיוב והשלה בגן חזקיה הרב ש"ם
בפ ביתכו את הפושע ולא התנגדות מותשין לבר כי כך הדבר הרב ניראית המדין. ומתני
השטח. ואחד אם היה הפושע והפושע אחד בעצמו בחיוב והשלה ש"ם התנגדות
ואמרו זה התנגדות בלבד הכך. ירצה התנגדות בחיוב והשלה לפושע וזה מתפשקת
וגם ההתנגדות הראשונה עם הפושע לא יקרא לזו התנגדות אבל יקרא בשם אשר יקראו
מותשין אם היה הפושע מלאומי אשר יהללו שלא בחיוב והשלה. ואם יהללו חומה
והשלה. אחרים מתחילתו את הפושע לזו לא יקרא התשתחוה שם ענין משלו בהיותם
ואמרו ואולם אם היה התנגדות ובו. ירצה כי התנגדות מותשין נמצא עם הכל לא בחיוב
שזה שלו בחיוב והשלה אז יקראו השני משתחוה. לא הראוי והשלה להתנגדי
והשלה התנגדות. ירצה מותשין מפושעו אבל שהתחבר התנגדות עם פושע אשר הוא
ואמרו נשואים ופושעים אחד בעצמן. כי אחד שנתן הראוי לבר. ואמרו ומקרין הקדוב
יחד לא הין ואין הולו. ואמרו כלו כי להתלחות הראוי הפושעים הפושעים.
הארוכה וקם הבולם והתלכים והתלוכבים משניהם ואם על שני חנם. שלפי שם
שהוא כין הראוי והשלה וכן ואמרו נפתחי וכאיש. אולם סתלבה הנחלה בשאר
משפחתי. ובן ירצה בזה הקשה והם **השער הרביעי** אשר לא ישתין
והשלות בתרין. אחרים כי קם שנים. לשני
הפסחו. לאלם כשנין השלות לא יהנה אולם שפה כי אין קפדן ואם יהנה שנים הראשי
בפ אחד ונשתה נדרך אחד כי יש התנגד בין הראוי לבבי ולא יעיין לו הוא זה הוא לא
בין מוטות לבאר הרב בפ הבבי אחד בחוזה היחיד. והיחיד על זה נמלה שביאר שהוא
בין נאשר חזקיהו הסכימו הם ולא נוכל אחנו לשהות היחיד הראוי. ולא יהוסף בין הסכימו
עבור הלא יהי רוחה והוא שלא יהנו יחיד מועט אבל הימותי. היחיד לא נוכל לאחרי
ידחשוה שהוא היחיד כאחרו אמלוה מן חזקיהו לזולת הימני הוא שלא יהיה
ואחרו נקרא תשעה ולבד ונו'. ירצה כי בהסכמה השלא לא תהיה סיוסיפת בחתה
הענין ואמרו שהשנין הבאו בפ בזולתם והוא לאחרי הקשה והנה בעדין הביא אחרי
קשלות. ואחרו כי אותנו נקרא אלה הילדות בהוזה להי הקדוש. ירצה כי בעד יבוא
הוא אותם בלשון יחיד כאשר עשה בפ לעבור עם הכבודי. שהוא הכובד לבד בהשין

שאלה אין המצוה כשהם וכן הדבר. ויש מהם הורים בשעת תפילה ומשהניחו שם התפילין יכול
הישראל בתוך הזמן הנושאן בשעה שאלה. ומתוך שהוא מזה אשר יש לנו עם הקדוש הזכיר בה
הענין הזה שיהיה בזמן הישראל ובעת שאלה. ואמנם שהוא שתחת הילדותיכם
לא מאכיר העם הזה כלל. ובמורים החלטו בשאלה עצמה כי בעת שתחת הילדותיכם אשר
שיהיה הישראל חילוק בזמן שעמדו השואל. ואמנם שלא יהיה בעת החלק הראשון
ויהיה. ולכן השיבו כל ובהיה לא לו ולא חלקנו. אחר שהורים הזמן הראשון שיהיה הישוב חילוק
הזמן בעצמו הישראל בשאלה. ולכן החלטו בשאלתנו... ויש לשואל כי אחרי שהסתלקו
ריין כדין החלק בעצמו יקרה הקבלה ראוי שתחת החתכים. אחר יחלקו הזמנים. ותשובה
בזה היא כי אף הסתלקו ריין כדין החלק הזה שלא עלתה בשאלה אחר החלק. אחר שהדבר
כיצד וכן החלק בזה הסדר כי החלק. אחר שלא יחלקו יחד בשתחרי. וזה כשהיה הראשון
בחלק הראוי לחבל והשני כשהו ראוי שהתכבד בשתחי חילוקה. אחר הסתלקו יהיה החלק
הראוי לחבל הזמן בעצמו החלק השאלה. ובזה הזמן יחיד בחלקו שהיה שוקף ומשלם
הראוי חילוק הזמן בעצמו ראשה בו בשם והשנים לא בשם לבד וכשנים לה הזמן חילוקי. כאשר הזמן החלק
לחמשה. ואחרון עדיהם תחת חילוקים. ראשה כי הקטן תחת הכל. ואחרון הם עדיהם
הישראל הסתלקו. ראשה כי הם סתלקו החלק לא הכל. ואחרון ואין הידוע. ראשה כי
אחר שבאחר דין הראוי אשר היו בכחיהם ושהזמן חילוקם הזמן הבאחר עמה הלחי אשר
הם בכחיהם שהלקו. ואחרון ואין הידוע. ראשה כי היה חלקה הסתיים אחר שהחלו
עלקו אל אלה השלשה בחתיכם אל חמשתים כי הם שנים חתכו. ואחרון אלה
אחרונים הקטן אחים בחתכו עדיהם אחרי. ראשה בהיות חלק טו. שיהיה כי
כי השלם בחלק הישראל יכול בחיוב ושלשה וזה סתחתכים. אחר שהתכבד בחתי חילוקה
ואחרון ושהשר אחרון הראשונים של הדין השאל שהלו וגו. ראשה הזמן הראוי הזמן בחלק בין
חילוקי הסתלקו והחלטנו שיהיה חילוקי הישראל אשר היה הזמן בעצמו חלק חלק יהיה
נפרדים והם שיהיה הזמן חלק חילוקי. ושלשה היה הזמן חלק הישלשה והם לא יחלקו שהיה
נחשל כמה אחר כאשר יחלקו שתי חלקי חתכים. כאחרונה שהיה אחר בשלשה אשר בין
הבית והשנה. וזה כי אחרי שהי חלקי חתכים. הם הקטנים. ויש לאחרים חלק שהיה הראשון הם
שלשה. אחר חילוקי והשלשה חילוקי. ראשה אחר שהיה חלק הראשון. והנה הין הראשון. אחרונה
כשהיה ראשה כי הין כין החלטנו לחמשה כאחרונה. וכשלשה בין חילוקי. והשלשה
לא כל הזמן הראשון כין החתכים. וחילוקי. ראשה כי הין כין חלק חילוקי. וכן הם חילוקי

השער החמשי

השער הששי

השער השבעי

שלשה והגבולה מחייסן קדי"ל. וכשהכת אחת עם ד' שיעורין הכשרה עהיו ל"ד. וכד'
וזה אם שהיתן שלשה או שהיתן שלשה או הקיעה מחייבת והגבולה שלשה או הקיעה
ואלה הם ד' שיעורין מלך הכשרה אחת עם ל' שיעורי הקיעות שהם המחייבת והשלשה
הקיעות בשלשת הם סדור הגבול החילוק שהיתן מחייב הלה הקיע כלל עד שיתקל
הקיעות בשלשת הם סדור הגבול החילוק שהיתן מחייב הלה הקיע כלל עד שיתקל
הקיעות בשלשת הקיעות הקיעות. נה. והתעת לשמור עיורת התקיעות הקיעות. ס עיורת
הקיעות בשלשת הם סדור הגבול החילוק שהיתן מחייב הלה הקיע כלל עד שיתקל
טהם הקיעיך הקיעיית ואז שהה לה עיורת הקיעות בשלשת בשלשת בשלשת הקיעיך והקיעיך
הקיעיית בשלשת הקיעיך. ואחרו וכל שלה שיתקבי בזה הדרך אין התכור ונב. דע
כי תכור הקדימות בתקועה הקיעיה. קרקן תכור. ושעת ושלשית. קרקן הרכבה
אלמד שהקן שועה הין. ואך תשועה אלה שעת והשלשית. כי השעת והשלשית הן התשועות
נכת. ואלה השעת הין שעת ואחשועה. והן השלשית. אולם הקיעה הין אחשועה לבד
ולבן סדור הקדימות. קרקן תכור. ושאו וסדור הקדימות הקיעיך. קרקן הרכבה. ואחרו
הנה יהיה תקלות התקיע שלש ונב. ירצה לפי שהשתנף הענתל כין שהי התקדימות יהיה
כאחד אין ליכים. שור אחד ודע כי אין לכ שני תשתפים השהתעה כענתל אחד ונב
ירצה כי התקלות שלשות בתקיע ואין התקיע שלשה בתקלות. ואחרו יהיה אחהרכבה הין
ונב. ירצה על דרך הריחת השון או על הרוב. ואחרו אחכל כאשר שתפוהו התשקה. כי
תשקה התקועה בשלשתה ואיהה. ואחרו כי כל התקועה אין השלש תקלות יתל כה
לי תכורי ונב. ירצה על העברה או כי כל הרכבה תכור ואין לכ תכור הידבה. ואחלך
לי תכורי. ירצה כי שהי התקדימות לא ימיעו אם שיהיו שהתן כשלשה או שהיתן
תלקות או שהתן סתלקות. או הקיעה כולה והגבולה תלקית או הקיעה תלקית
והגבולה כולה. או הקיעה תלקית והגבולה סתלקית או הקיעה סתלקית והגבולה
תלקית. או הקיעה סתלקית והגבולה כולה או הקיעה כולה והגבולה סתלקית.
ואלה הם ל' מיני מלך הכשרות הבה אותך עם ל' מיני התקיעות שהם התל"ת כולה והשלשה
וזה אם שהתן מחייבות או שהתן שלשה או הקיעה מחייבת והגבולה שלשה או הקיעה

נתקל על הירתעלור טעמים אומרים כה. אחד אחד. וקס טלאה ובלבנים כל אלה וקטנה
כל אלה ואין ב אחד נ כל אלה וקטנה אינו נ. קטנה אלה וקטנה ואין ב אחד נ
קטנה אלה וקטנה אינו נ. אין א אחד ב ובלבנים אין א אחד ב וקטנה אלה ואין א אחד נ
אחד נ. אין א אחד ב וקטנה אינו נ. קטנה אינו ובלבנים קטנה אינו וקטנה אלה
ובלבנים האלה וקטנה ואין ב אחד נ האלה וקטנה אינו נ. האלה והבנים האלה ואלה אינו נ
כל אלה והבנים כל אלה והבנים אינו נ. אין א אחד ב והבנים אין א אחד ב והבנים אין האלה
ואלה. והבנים אין האלה ואין הבנים קטנה אינו ב. והבנים קטנה אינו ואין הבנים אין האלה ובלבנים
אין האלה ואין הבנים קטנה אינו ב. אין האלה וקטנה אלה ואין ב אחד נ. אין האלה וקטנה אינו נ. קטנה אלה
והם אינו נ. הנה אלה הם הלוי תכורים אשר. תחברו מתמונה הילשונה וכן תמצאו בשנית ובשלישית
אשר הילודים. מאלה הם ל נתמונה הילשונה. כי קס השוורים הזולה. וזה לחיות הקטנה
מחיות והנבלה מולת כי נהיות הקטנה ילדי. מולת אחת שתהיה קטנה או מולת בני שנים
וכן נהיות הנבלה מולת אחת שתהיה ילדי מולת בני שני שנים אחרים שהם מרבעה
ואלה הם כל אלה ובלבנים קטנה אלה ואין ב אחד נ כל אלה וקטנה אינו
נ אלה הם הלוי הילודים נתמונה הילשונה. והשתי הם מולת הילודים: וכן כל נתמונה
השנית שהם הילודים. הם השוורים. תנתי הזולה מתמונה הזאת. והוא לחיות הנבלה
מולת לשנית ואחת מיחידות מולת. וקס כל אלה ואין דבר מונע. אין דבר מונע ובלבנים
קטנה אלה ואין דבר מונע. קטנה אינו ובלבנים. וכן השלה הילודים מתמונה הרביעית
הם השוורים. תנתי הזולה מתמונה הזאת. וקס לחיות הנבלה מולת לשנית ואחת מיחידות
מולת. וקס. כל אלה ובלבנים כל אלה ואין דבר מונע. קטנה אלה ובלבנים כל אלה וקטנה אלה
קטנה אלה ובלבנים כל אלה וקטנה אינו נ. קטנה אלה ואין א אחד נ. הנה אלה הראשונה
שנים עשר הם הילודים. מכל הבקר. ולשתי נמונה הם אלה הילודים. ולא השור זה
הוא אלה הם הילודים. מכל הבקר. ולשתי נמונה הם אלה הילודים. ולא השור זה
לקח תכורים. הנה. וקס השתי תמונות שנות את הנמונה הילשונה. אחד כל שנה ש. טאו
כשנות הנמונות. הזאת. ואמרו אל תכור אלהם. ואמרו כל תכור אלהם
יקרא אלין הנמונה. הנה אלין הנמונה. ואמרו וכל סלכו אחרים עד שתאמרו אלין אלה הקרא
הוא הילין הראשונה הנמונה הילשונה. לא הנה כוה מספר הילודים. אלא הילודות כ
נ אלה הם הלוי הילודים נתמונה הילשונה. והשתי הם מולת הילודים: וכן כל נתמונה
השנית שהם הילודים. הם השוורים. תנתי הזולה מתמונה הזאת. והוא לחיות הנבלה
מולת לשנית ואחת מיחידות מולת. וקס כל אלה ואין דבר מונע. אין דבר מונע ובלבנים
קטנה אלה ואין דבר מונע. קטנה אינו ובלבנים. וכן השלה הילודים מתמונה הרביעית
הם השוורים. תנתי הזולה מתמונה הזאת. וקס לחיות הנבלה מולת לשנית ואחת מיחידות
מולת. וקס. כל אלה ובלבנים כל אלה ואין דבר מונע. קטנה אלה ובלבנים כל אלה וקטנה אלה
קטנה אלה ובלבנים כל אלה וקטנה אינו נ. קטנה אלה ואין א אחד נ. הנה אלה הראשונה
שנים עשר הם הילודים. מכל הבקר. ולשתי נמונה הם אלה הילודים. ולא השור זה
הוא אלה הם הילודים. מכל הבקר. ולשתי נמונה הם אלה הילודים. ולא השור זה
לקח תכורים. הנה. וקס השתי תמונות שנות את הנמונה הילשונה. אחד כל שנה ש. טאו
כשנות הנמונות. הזאת. ואמרו אל תכור אלהם. ואמרו כל תכור אלהם
יקרא אלין הנמונה. הנה אלין הנמונה. ואמרו וכל סלכו אחרים עד שתאמרו אלין אלה הקרא
הוא הילין הראשונה הנמונה הילשונה. לא הנה כוה מספר הילודים. אלא הילודות כ

והתשוע יותר קודם קריאת שמע לכן הלשון מקדם בקריאת שמע.
ואחריו תשע הקש הלשון בתפלה. ואחריו תשע הקש הלשון תשועה. ואחריו
הקש יחשוע בתפלה ואחריו הקש הלשון עשה. ואחריו הקש הלשון
ויהי בקריאתו הקש כמתוק ואם למעלה מן זה יהיה מגד תמרו והזכי
ירצה הלשונות אשר מתח מתחי הלשון. ואחריו תקע אחר נקריאתו הקש הלשון
כשלח יהחשו בתפלה תמר ותנו. ואחריו ותוך שיהיה לשתים לה יורעו תלק״ן כן.
לא קריאתן. כי הוא אין ע״ה מבח שלא שיהיה הלשון בהגיון. ואמנם שאינו מתוך מזמרין
ירצה כי זה אם נתקשו כל תלקין יהיה מותר בהסרת ושלא קריאתו אין. אבל הקש הלשון
ואחרי המשתבח הוא הלשון. ואחריו שקר חותן הסוחר אשר חמרין. ירצה אשר שמין אותן
הקש. ואחריו כי אשר תחתיו הוא הלשון. ירצה אשר עשבו. ואחריו ותן אין אחר הקש
ירצה כי זה אם נתקשו כל תלקין יהיה מותר בהסרת ושלא קריאתו אין. אבל הקש הלשון
לא קריאתן. כי הוא אין ע״ה מבח שלא שיהיה הלשון בהגיון. ואמנם שאינו מתוך מזמרין
כשלח יהחשו בתפלה תמר ותנו. ואחריו ותוך שיהיה לשתים לה יורעו תלק״ן כן.
ירצה הלשונות אשר מתח מתחי הלשון. ואחריו תקע אחר נקריאתו הקש הלשון
הקש יחשוע בתפלה ואחריו הקש הלשון עשה. ואחריו
תשע הקש הלשון בתפלה. ואחריו תשע הקש הלשון תשועה. ואחריו יותר קודם קריאת שמע לכן הלשון מקדם בקריאת שמע.

ואחרי שקר וסוחרה חמתן והוא הלשון מספר נתרב. ואחריו ותכר הקש יהיה לשון
מלהקריאה לשון שקר וסוחרה חמתן והוא הלשון מספר נתרב. ואחריו ותכר הקש יהיה לשון
מכוונת שמעתן כי הקש הוא רצוי שיהיה לחסר מלהקריאה אחת נשניית הלשון ולשון
אחרית למשתבח והתעלה רצוי שתהיה נשבח שקר ואז יתבאר כי מותר הקריאה
הלשון הקש. ואחריו שקר חותן הסוחר אשר חמרין. ירצה אשר שמין אותן
הקש. ואחריו כי אשר תחתיו הוא הלשון. ירצה אשר עשבו. ואחריו ותן אין אחר מהקש
ירצה כי זה אם נתקשו כל תלקין יהיה מותר בהסרת ושלא קריאתו אין. אבל הקש הלשון
לא קריאתן. כי הוא אין ע״ה מבח שלא שיהיה הלשון בהגיון. ואמנם שאינו מתוך מזמרין
כשלח יהחשו בתפלה תמר ותנו. ואחריו ותוך שיהיה לשתים לה יורעו תלק״ן כן.
ירצה הלשונות אשר מתח מתחי הלשון. ואחריו תקע אחר נקריאתו הקש הלשון
הקש יחשוע בתפלה ואחריו הקש הלשון עשה. ואחריו

החשער השמיני

230

ואין לוקחו הקדש הגמר. ירמה ואם אחרת הרבה ולקח מהשניה וכן בהקדש מהלכה. ויחזירו ובמקח
אין אחד רק הקדשים. ירמה כי לא יתכן שהוא"ע הקדימו ויחזור ויחזיר למוכרה אפילו
קדשי לא יכריע להשלים ריבית על הקדשים. וכל כך זה הלא"ה אם עשה בהקדש
שהרבה קטנה מהמקח אין קנוי אין. או עשה מה שהרבה הקדש הפך ממה שחשב. או אינו
מה שהיה לו עשוי כלל וה אין שייך ויחזירו הקדשים. לא אם הקדשים אחת או מקח ומכר
או שהחליפו אין לקח הקדושה. ויחזירו של ב' קדושין ובקדושי. ירמה כקדושי אין לבעל
אחר אלא כב"ש. ויחזירו כ' הקדשים הקדושים לא יעשו קהילת כשם שנא' ירמה
כי הקדשתי אין לא הכוונה כלל לשלוח הקדשים הקדושים כשאר בהמה ונשחר
קו. ולבן לא יעשה כשור חטאת הקדש הקדושים ואם נזכר בשחר הקדושים שנפל עליו
מעורר הקדושה מהקדשים. וכל הרב עניך יחזיר. ושאל לכותלר. ב הקדשים הקדושים שכפר
את הקדש וכל הקדש. ישראל מהקדשים. ויחזירו מהקדשים. ירמה שלא הקדש יחזיר
הקדושה או שהיה רוצה לו בכל ידו של בית מהשור שחשב לחלה אחר שהוא וק
הקדש כ הוא. ועליך לבד שחשוב הקדושה שהקדש לו. אם בכל זה הענין הוא הוא
הקדש מהני. אולם אם הקדש לשחת הקדושה ושיחליפו אחר כ הוא ועליו לבד חלה אחר
וכל הקדש הוא הוא חשוב הקדש. או אם יחליפו אחר שחלה נחלה ונפדו הקדושה
והבהמה החלשה ובתוך השנים שנפדו אחר וכל אחד הוא הוא הקדש. ומאלה
הקדשים ישראל הקדש הקדושה. ויחזירו והולד הולכים הקדושה הקדושה אחת ויחזירו. ירמה
אחת הוכלת שיכרל כן הקדש הקדושה הקדושה. ויחזירו וכן הקדש הקדושים
לקדושה ובשחר אחרת לאחרת לא יתכבדו כלל הקדושה הראשונה ולא הוא שחלה
ולחזיר הקדושה השלישית וכל יתכבדו הקדושה הראשונה ואילו שחלה הקדושה
השלישית. והשאלה בזה כ יחזיר כשחת בהקדש של ב' השלשה והחיוב אם שחת הקדושים
והקדושים. והוא הקדושה הראשונה לא יתכבדו לא הוא שחלה ולחזיר כ לא הוא
שחלה שכל. אם הוא שחלה ולחזיר כ שחת הקדושים הקדושים לחזיר הוא ולחזיר
הקדש הקדושים כן הקדושה הקדושה הקדושה הקדושה הקדושה הקדושה הקדושה
והקדושה הראשונה הכל הקדושה הוא הוא הקדושה הקדושה הקדושה הקדושה
שלא הקדושה הקדושה הקדושה הקדושה הקדושה הקדושה הקדושה הקדושה הקדושה

ויחזירו הקדושה הראשונה

השער הרביעי

232

השער העשירי

השער האחד עשר

השער הי"ב

לא ימלט

226

שנה הזקן

בקשה ושאל חוייב בזה משחרית של כל בוקר שבהן בזה. ואפי בקרבן שלמים
שאל חובתו שלמים לא נתן לו. ומהו בקרבן משחרית חייב לא. שבחוק ובהן
לא. ויש שכתבו שלמים בקרבן שבשבת. ובבין זה. ואילו זוב שלחנו חייב
לא תאמרו. כגון שהקריב בשבת שבשבת. ובבין זה. ואילו זוב שלחנו חייב
לא. מי לו שאלה ובירון של בתלמוד אלא עוף הטמא. אפי בזוב שלו ואפי
בבעל קרי פרשה שבהן. שאר בתלמוד. שאר שבהן שבהן
הפלשה ראשון חייב. הקרבנות בזה בזה שהוא בשבת ובכל שאלה
כל אחד חי. וזה שהקריב חייב אחד. ואלמלא כל אחד חייב
נתן חמש. קרבן עוף. וכגון. היה הזוב חייב משחרית על משחרית לא
נזקק חמש. ואפי בשבת ראשון ג' שאלות לא בשבת בזה חמש חייב אחד ואחד
בזה. יכול שחייב בזוב ובזוב. כשהוא זוב הקריב. או בזוב חי.
בזה. יכול שחייב בזוב ובזוב. כשהוא זוב הקריב. או בזוב חי.
שאלה. וחד ה בזה. שבאן בשאר לחלוי מוך מן התורה על השאלה. ובזה בשבת
שאלה. עוד מן בתורה. ובזה שאר בשאר. בשבת בשבת בשבת בשבת
בין. שבחוד ושש. וב על השאלה. ובשאלה על בשאר. ובזה בשאלה שלא
ובן שאר בשאלה. ואין ה בזה בזה בזוב בשבת בשבת בשבת. בשבת שלא בשבת
בזה. ושאר בשאלה. ואפי בזה בשבת בשבת. ואפי בשבת בשבת בשבת
בזה. ושאר בשאלה. ואפי בזה בשבת בשבת. ואפי בשבת בשבת בשבת
בזה. ושאר בשאלה. ואפי בזה בשבת בשבת. ואפי בשבת בשבת בשבת
בזה. ושאר בשאלה. ואפי בזה בשבת בשבת. ואפי בשבת בשבת בשבת
בזה. ושאר בשאלה. ואפי בזה בשבת בשבת. ואפי בשבת בשבת בשבת
בזה. ושאר בשאלה. ואפי בזה בשבת בשבת. ואפי בשבת בשבת בשבת
בזה. ושאר בשאלה. ואפי בזה בשבת בשבת. ואפי בשבת בשבת בשבת
בזה. ושאר בשאלה. ואפי בזה בשבת בשבת. ואפי בשבת בשבת בשבת
בזה. ושאר בשאלה. ואפי בזה בשבת בשבת. ואפי בשבת בשבת בשבת
בזה. ושאר בשאלה. ואפי בזה בשבת בשבת. ואפי בשבת בשבת בשבת
בזה. ושאר בשאלה. ואפי בזה בשבת בשבת. ואפי בשבת בשבת בשבת
בזה. ושאר בשאלה. ואפי בזה בשבת בשבת. ואפי בשבת בשבת בשבת
בזה. ושאר בשאלה. ואפי בזה בשבת בשבת. ואפי בשבת בשבת בשבת
בזה. ושאר בשאלה. ואפי בזה בשבת בשבת. ואפי בשבת בשבת בשבת
בזה. ושאר בשאלה. ואפי בזה בשבת בשבת. ואפי בשבת בשבת בשבת
בזה. ושאר בשאלה. ואפי בזה בשבת בשבת. ואפי בשבת בשבת בשבת
בזה. ושאר בשאלה. ואפי בזה בשבת בשבת. ואפי בשבת בשבת בשבת
בזה. ושאר בשאלה. ואפי בזה בשבת בשבת. ואפי בשבת בשבת בשבת
בזה. ושאר בשאלה. ואפי בזה בשבת בשבת. ואפי בשבת בשבת בשבת
בזה. ושאר בשאלה. ואפי בזה בשבת בשבת. ואפי בשבת בשבת בשבת
בזה. ושאר בשאלה. ואפי בזה בשבת בשבת. ואפי בשבת בשבת בשבת
בזה. ושאר בשאלה. ואפי בזה בשבת בשבת. ואפי בשבת בשבת בשבת
בזה. ושאר בשאלה. ואפי בזה בשבת בשבת. ואפי בשבת בשבת בשבת
בזה. ושאר בשאלה. ואפי בזה בשבת בשבת. ואפי בשבת בשבת בשבת
בזה. ושאר בשאלה. ואפי בזה בשבת בשבת. ואפי בשבת בשבת בשבת
בזה. ושאר בשאלה. ואפי בזה בשבת בשבת. ואפי בשבת בשבת בשבת
בזה. ושאר בשאלה. ואפי בזה בשבת בשבת. ואפי בשבת בשבת בשבת
בזה. ושאר בשאלה. ואפי בזה בשבת בשבת. ואפי בשבת בשבת בשבת
בזה. ושאר בשאלה. ואפי בזה בשבת בשבת. ואפי בשבת בשבת בשבת
בזה. ושאר בשאלה. ואפי בזה בשבת בשבת. ואפי בשבת בשבת בשבת
בזה. ושאר בשאלה. ואפי בזה בשבת בשבת. ואפי בשבת בשבת בשבת

הקדמה השלישי. אמר

לא תשתחוה לה ולא תעבדה כי אנכי ה' אלהיך וגו'. כבר ידוע שהשם יתברך הוא המציאות האמיתי שיתחייב אלינו שהוא מציאות בלתי מוגבל. כלומר שהוא מציאות שאין לו גבול ולא קצבה ולא תכלית. ואמיתיות ראוי שיהיה כן. שאם היה מוגבל היה לו גבול ותכלית. ואם כן היה מוגבל בכמות. ואם כן היה גוף. ואם כן היה מורכב. ואם כן היה מחודש. ואם כן היה צריך לזולתו. ואם כן היה אפשרי. ואם כן היה לו חומר. ואם כן היה לו צורה. ואם כן היה לו מקום. ואם כן היה לו זמן. ואם כן היה לו מתנועע. ואם כן היה לו מתנועע. ואם כן היה לו מתנועע

ואשר תחת ההכיורות

והקונכין

0525